Gülücük

BİRİNCİ BÖLÜM

İçindekiler

Gülücük 1
Kaza 2
Gülpembe Okulum 5
Çizgi Hikaye "Okul Yolu" 6
İkramın Karşılığı 10
Yoksulları Giydirmek 11
Bilmece Bildirmece 12
Güllerin Sultanı
"Peygamberler Onun Geleceğini Müjdeliyordu" 13
Tohum 14
Çocuğun Duası (Şiir) 16
Neden Güldüğümü Öğrenmek İstemez misiniz? 17
Bilimden Damlalar "Canlı Kameralar" 18
Gülme Vakti 20
Nezaket Dolu Bir Hayat 21
Ferzan'ın Zaman Makinası 23
Tavsiye 27
Tertemiz Bir Su: Zemzem 28
Kare Bulmaca 31
Kur'ân ve Bilim "Parmak İzi" 32
Çizgi Hikaye "Önce Rıza" 34
Şifreli Hadis Bulmacası 36
Önemli Günler ve Haftalar "Yangın" 38
Yangın Bir Felakettir 41
Bilmece Bildirmece 42
İlginç Hayvanlar ve Bitkiler "Lotus Bitkisi" 43
Dil Belası 44
Cömert 45
Esma'ül Hüsna (O'nun Güzel İsimleri) - Allah 46
Sadaka 47
Dualar ve Sureler 48
Peygamber Kıssaları "Hz. Adem" 50
İlmihal Bilgileri "Din Nedir?" 52
Düşündüren Testler 54
Değerlendirme Testi 56
Birinci Bölümün Cevapları 230

GÜLÜCÜK

Gülün çocuklar, siz güldükçe güzelleşecek dünya.

Gülerken "GÜLÜCÜK" dağıtın etrafınıza.

"GÜLÜCÜK" umuttur, "GÜLÜCÜK" mutluluktur, "GÜLÜCÜK" şifadır gül çocuklara…

İşte sizlere bir "GÜLÜCÜK" demeti. İşte sizlere güzel bir kitapçık seti.

Sevgiyle alın elinize. Sayfalarını açarken "GÜLÜCÜK" dolsun yüreğinize. Siz de "GÜLÜCÜK"le karşılık verin ona. Sevdiğinizi "GÜLÜCÜK"le belirtin bu güzel setinize.

Birbirinizi sevin. Çünkü bir yıl boyunca beraber olacaksınız bu kitapçık setiyle. Kültürlü bir insan olacaksınız "GÜLÜCÜK"ten öğrendiğiniz bilgilerle.

Bilgi güçtür. Bu gücü hissedeceksiniz kendinizde. Sonra bu bilgiyi paylaşacaksınız sevdiklerinizle. Bilgisiz kimse kalmayacak çevrenizde.

"GÜLÜCÜK" sizinle büyüyecek, siz "GÜLÜCÜK"le…

Kaza

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Mevsimin en sıcak günleriydi. Esen rüzgâr sanki uzak diyarlardan alev getiriyordu. Evin içi sıcaktan oturulacak gibi değildi. Bu yüzden günümüzün çoğunu evimizin önündeki küçük bahçede geçiyorduk. Mahallede başka bahçeli ev yoktu. Komşu çocukları da bize geliyorlardı. Onlarla oyun oynayıp eğleniyorduk. Bazen oyuna öyle dalıyorduk ki akşamın nasıl olduğunu, vaktin nasıl geçtiğini bilemiyorduk. Bir gün yine mahalleden çocuklar bizim bahçede toplandılar. Bir oyun kurduk. Tam oynamaya başlamıştık ki bahçe kapısından babam göründü. Babamın iş zamanı eve hiç böyle erken geldiği görülmüş değildir. Biz üç kardeş oyunu bırakıp hemen babamın yanına koştuk. Babam hepimizi ayrı ayrı kucakladı ve alnımızdan öptü.

– Çocuklar işlerimi ayarlayabilirsem hafta sonu Antalya'ya gidebiliriz demiştim ya...

– Evet babacığım.

– İşte size müjdeyi veriyorum. İşlerimi ayarladım.

Birbirimizin yüzüne bakıştık. Babam kimseden ses çıkmadığını görünce,

– Ne o? Yoksa gitmek istemiyor musunuz, dedi. Babamın bu sorusuna:

– Yaşasın, diye bağırarak karşılık verdik.

İçeride ev işleriyle uğraşan annem bizim sesimizi duyunca yanımıza geldi. Babamın eve erken gelmesine alışkın olmadığı için çok şaşırdı.

Babam evin içine bile girmeden bilet almaya gitti. O gidince evimiz adeta bayram havasına büründü. Hummalı bir hazırlık başladı. Ertesi gün yola çıktık. Otobüse binince annemle babam, küçük kardeşimle ablam oturdular. Ben onların önündeki koltuğa geçtim. Otobüsün hareket saati geldi. Yolcular yerlerini aldılar. Otobüs çalıştı. Hareket etmeden önce muavin yolcuları kontrol etti. Şoföre,

– Yolculardan biri binmemiş, dedi.

Bir iki dakika bekledik. Derken kapıda bir ihtiyar belirdi.

Şoför:

– Nerde kaldın hacı amca… Yarım saattir seni bekliyoruz, dedi.

İhtiyar adam mahcup bir şekilde, o kadar oldu mu dercesine, bir şoföre bir de yolculara baktıktan sonra,

– Vakit çıkmadan şuracıkta öğle namazımı kılıvereyim dedim, o yüzden geç kaldım. Hakkınızı helal edin, dedi.

Duruş ve bakışında etrafındakilere güven veren bu aksakallı, nur yüzlü ihtiyar, koridorda ilerledi. Benim yanıma kadar geldi. Bana,

– Evladım, izin verirsen şuraya oturabilir miyim, dedi.

Ben, kendi koltuğuna bile izin isteyerek oturmasına şaşırdım.

– Ne demek, buyurun, dedim.

Besmele çekerek yanıma oturdu. Küçük çantasından bir kitap ve kalem çıkardı. Okumaya başladı. İlerlemiş yaşına rağmen önemli gördüğü yerleri çizerek sürekli kitap okuması beni mahcup etti. Yanıma kitap almadığım için hayıflandım. Doğrusu yolcular arasında da kitap okuyan ondan başka biri yoktu. Kimisinin kulağında kulaklık, kimisinin elinde moda dergileri ya da magazin gazeteleri vardı. Elinde bir şey olmayanlar ise kendi aralarında konuşarak vakit geçiriyorlardı.

Ben çekingen, içe kapanık bir insan olduğum için birlikte oturduğumuz bu amcayla iki saat kadar yolculuk yaptım, ama cesaret edip konuşamadım. O da zaten kitabından başka bir şey görmüyordu. Bir ara saatine baktı.

Kendi kendine,

– Vakit bir hayli ilerlemiş, dedi.

Etrafa göz attı. Arkaya dönüp muavine seslendi. Ben de böylece gözünü kitabından ayırış sebebini öğrenmiş oldum.

Muavin yanımıza kadar gelince,

– Beyefendi, ne zaman mola vereceksiniz, dedi.

– İki saat sonra…

– Şoföre rica etsek de bir yerde on dakika dursa da namaz kılsam…

– Bu mümkün değil, bu kadar insanın hakkına tecavüz edemeyiz…

İhtiyar amca, namazın önemini anlatma gayreti içinde,

– Evladım, sen kul hakkından bahsediyorsun, namazsa Allah'ın hakkı. Allah hakkını bağışlamazsa halimiz nice olur, dedi.

Bu sözler üzerine muavinin yüz hatları gerildi, kaşları çatıldı. Alaycı ve küçümseyici bir ifadeyle,

– Sen aklını mı kaçırdın, dedi.

Muavinin bu sözü karşısında donakaldım. İnsanın büyüklerine karşı bu şekilde davranması hiç de hoş bir davranış değildi. Üstelik yaşlı amca hal, hareket, tavır ve davranışlarıyla yumuşak bir kişiydi. Bu tür hakaretleri hak edecek bir insan değildi, ama böyle kaba bir söze bile sabretmesini bildi.

Muavine,

– Şoföre sen söylemeyeceksen ben söylerim. Şöyle müsait bir yerde beş on dakika durur, ben de namazımı kılıveririm, dedi.

Muavin:

– Sen kafanı namazla bozmuşsun. Yolcu otobüsü herkesin keyfine göre durmaz.

– Olsun, ben yine de şoför beye söyleyeceğim, dedi ve yerinden kalkıp raflara tutuna tutuna şoförün arkasına yaklaştı.

– Şoför bey, müsait bir yerde dur da namazımı kılıvereyim, dedi.

Şoför:

– Amca, bizim çalıştığımız firmaya karşı sorumluluğumuz var. Eğer onların belirlediği yerlerin dışında durursak bize ceza yazarlar, dedi.

İhtiyar amca:

– Haklısınız… Benim de Allah'a karşı sorumluluklarım var. Bunlardan biri de namaz kılmak. Eğer ben namazımı onun belirlediği zamanda kılmazsam o da bana ceza yazar, dedi.

Şoför, bu sözlerin üzerine söyleyecek bir şey bulamayınca,

– Amca namazını kaza edersin, dedi.

Nur yüzlü ihtiyar,

– Benden namazı kaza etmemi istiyorsun. Ya sen kaza edersen… Ben ölürsem, sen ölürsen, otobüstekiler ölürse, dedi.

Ölüm sözünü duyunca şoförün rengi attı.

– Tamam, amca, tamam. Az ileride bir benzinlik var orada duracağım. Namazını kılarsın, dedi.

Aralarında geçen bu diyalogdan sonra şoförün kızdığı gaza basmasından belli oluyordu. Hemen önümüzde gitmekte olan otobüsü solladık ve az ilerdeki benzin istasyonuna girdik. İhtiyar amca hiç vakit geçirmeden otobüsten indi. Söylediği gibi on dakika bile olmadan namazını kılıp geldi. Hatta onunla birlikte hava almak için aşağı inen yolculardan gecikenler oldu. Şoför ve muavin ise en son binenlerdendi. Herkes yerini aldıktan sonra yola çıktık. Beş dakika kadar gittikten sonra yolun bir kaza yüzünden kapandığını gördük. Bir kamyonla otobüs çarpışmış yol yaralı ve ölülerle dolmuştu. Bu yüzden bizim otobüs de durmak zorunda kaldı. Yolculardan bazılarıyla birlikte ben de aşağı indim. Gördüğüm manzara korkunçtu. Asıl korkunç olan şey ise devrilen otobüsün bizim moladan önce solladığımız otobüs olmasıydı.

Gülpembe Okulum

İlknur Yorulmaz

Erkenden uyandım
Güzelce hazırlandım
Bu sabah nihayet
Okuluma başladım

Geldim zevkle koşarak
Dostlara sarılarak
Hasretimi giderdim
Onlarla oynayarak

Tebeşirin tozunu
Kapımızın kolunu
Özlemişim yolunu
Gülpembe okulumun

Sınıfıma girince
Öğretmeni görünce
Kalbim heyecanla atar
Boğulurum sevince

Zilimiz çaldı
Dersimiz başladı
Canım öğretmenim
İşte karşımdaydı

Saygıyı, sevgiyi
Öğreniriz her şeyi
Okul öyle güzel ki
Sıcak bir yuva sanki

Okul Yolu

Hazırlayan: A.Nazif YAVUZ / **Çizen:** Erdinç Şemen

Ne yapıyorsun baba?
Merak etme, burası derin değildir. Hadi gel bakalım.
Babası bir kayanın başında durdu. Çizmelerini çıkarıp, karşıya attı.

Sırtıma bin. karşıya geçeceğiz.
Ama baba!.. Çok tehlikeli...

Baba düşüyoruz.
Allah!
Allah!
Derenin ortasında babasının ayağı kaydı. Ayşe çok korktu.

Elhamdülillah başardık. Üşüdün mü kızım?
Yok babacığım fazla üşümedim.
Yola çıkalım. Okula geç kalmayalım... Hadi kızım.
Baba güçlükle karşıya geçti. Fakat ıslanmadık yeri kalmadı.

Hoşgeldiniz. Buyurun içeri geçin, sobada ısınırsınız. Bayağı ıslanmışsınız.
Teşekkür ederim hocam. Benim eve dönmem gerek. Okul çıkışı gelip alırım Ayşe'yi.

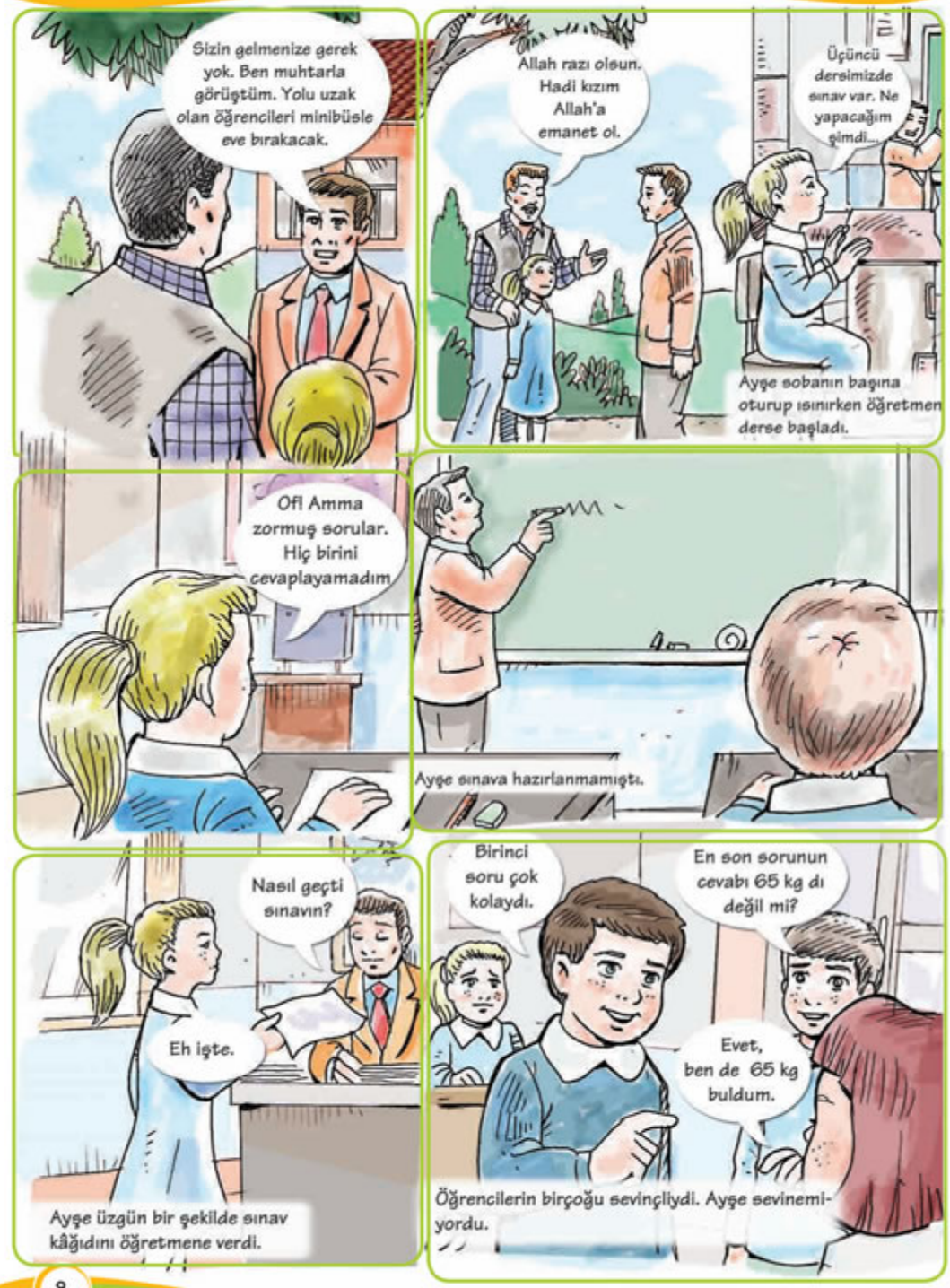
Sizin gelmenize gerek yok. Ben muhtarla görüştüm. Yolu uzak olan öğrencileri minibüsle eve bırakacak.
Allah razı olsun. Hadi kızım Allah'a emanet ol.
Üçüncü dersimizde sınav var. Ne yapacağım şimdi...
Ayşe sobanın başına oturup ısınırken öğretmen derse başladı.
Ofl Amma zormuş sorular. Hiç birini cevaplayamadım
Ayşe sınava hazırlanmamıştı.
Nasıl geçti sınavın?
Eh işte.
Ayşe üzgün bir şekilde sınav kâğıdını öğretmene verdi.
Birinci soru çok kolaydı.
En son sorunun cevabı 65 kg dı değil mi?
Evet, ben de 65 kg buldum.
Öğrencilerin birçoğu sevinçliydi. Ayşe sevinemiyordu.

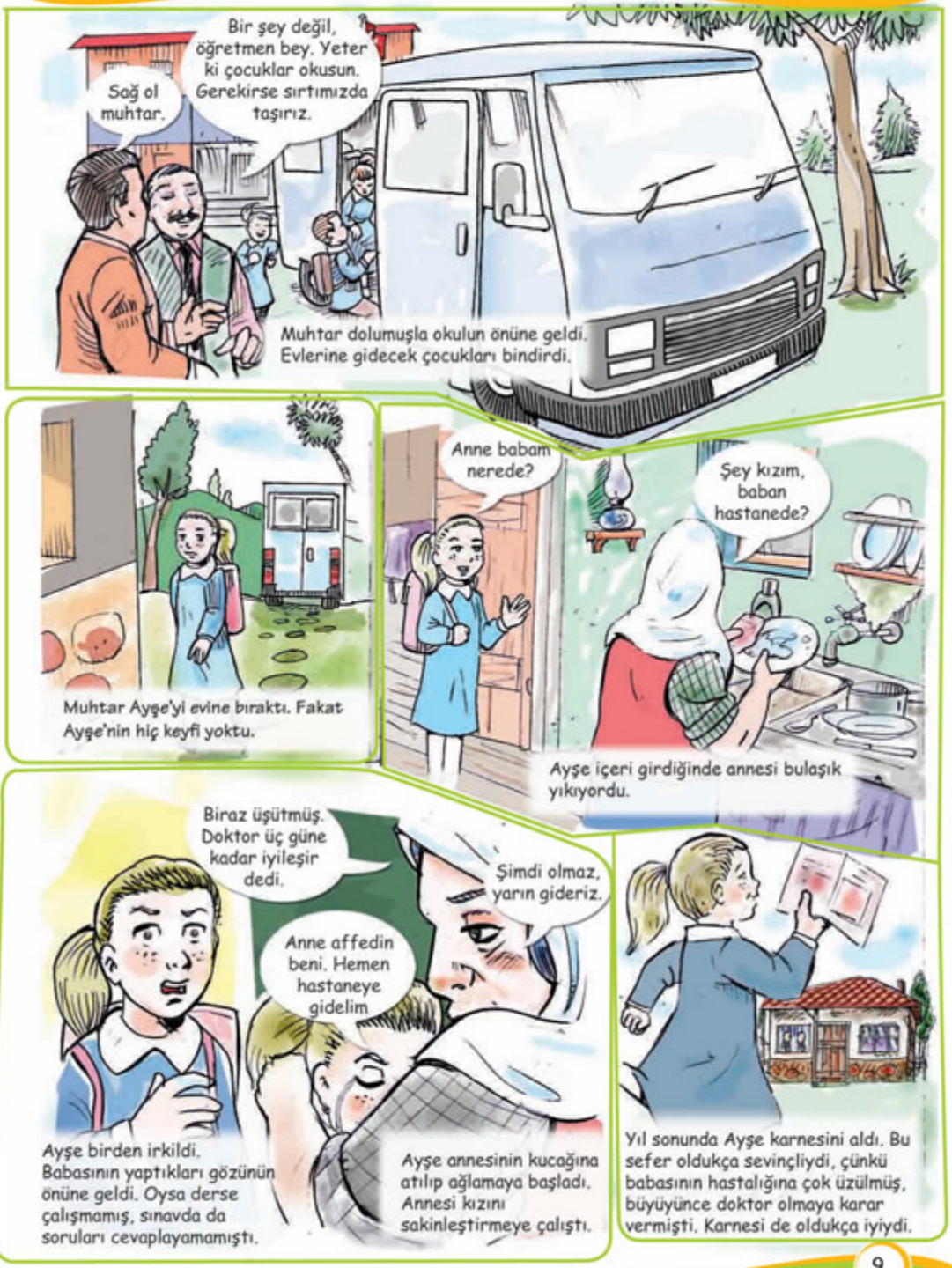
Sağ ol muhtar.
Bir şey değil, öğretmen bey. Yeter ki çocuklar okusun. Gerekirse sırtımızda taşırız.
Muhtar dolmuşla okulun önüne geldi. Evlerine gidecek çocukları bindirdi.
Muhtar Ayşe'yi evine bıraktı. Fakat Ayşe'nin hiç keyfi yoktu.
Anne babam nerede?
Şey kızım, baban hastanede?
Ayşe içeri girdiğinde annesi bulaşık yıkıyordu.
Biraz üşütmüş. Doktor üç güne kadar iyileşir dedi.
Şimdi olmaz, yarın gideriz.
Anne affedin beni. Hemen hastaneye gidelim
Ayşe birden irkildi. Babasının yaptıkları gözünün önüne geldi. Oysa derse çalışmamış, sınavda da soruları cevaplayamamıştı.
Ayşe annesinin kucağına atılıp ağlamaya başladı. Annesi kızını sakinleştirmeye çalıştı.
Yıl sonunda Ayşe karnesini aldı. Bu sefer oldukça sevinçliydi, çünkü babasının hastalığına çok üzülmüş, büyüyünce doktor olmaya karar vermişti. Karnesi de oldukça iyiydi.

İkramın Karşılığı

Sevda İNANÇ

Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin ve Abdullah bin Cafer (Radıyallahu Anhüm) hac için Medine'ye doğru yola çıkmışlardı. Yolda eşyaları kaybolunca aç ve susuz kaldılar. Çölde bir çadır görüp yanına yaklaştılar. Birazdan çadırdan yaşlı bir kadıncağız çıktı. Kadına içecek bir şeyi olup olmadığını sordular.

Yaşlı kadın yabancılara ikram edecek bir şeyi olmadığı için,

– Bir koyunum var. Sağıp sütünü içebilirsiniz, dedi.

Sütü içmelerine rağmen karınları doymadı. Yaşlı kadına aç olduklarını, yiyecek bir şeyin olup olmadığını sordular.

Kadın,

– Bir koyundan başka bir şeyim yok. Eğer doymadıysanız koyunu kesin. Size pişireyim, yer karnınızı doyurursunuz, dedi.

Koyunu kesip pişirdiler. Misafirlerin karnı doymuştu. Yemekten sonra oradan ayrılacakları zaman,

– Biz Kureyş'teniz. Hacca gidiyoruz. Sağ salim Medine'ye dönersek, bizi bulmayı ihmal etme! Sana bir iyilik yapmak isteriz, deyip gittiler.

Akşam kadının kocası eve gelip durumu öğrenince öfkelendi.

– Tanımadığın kişilere koyunu nasıl yedirdin! Kureyş'ten birkaç kişi diyorsun. Böyle insan bulunur mu, diye söylendi.

Bir süre sonra Medine'ye göç ettiler. Etraftan tezek toplayıp satarak geçimlerini sürdürmeye başladılar. Bir gün Medine sokaklarından geçerken, Hazreti Hasan'ın evinin önüne geldiler. Kapının Önünde oturan Hazreti Hasan, kadını tanımış, fakat kadın Hazreti Hasan'ı tanımamıştı. Hazreti Hasan hemen yanlarına yaklaşıp, yaptıkları iyiliklerini hatırlattı. Kadına altın ve koyun vererek Hazreti Hüseyin'e gönderdi. O da aynı hediyelerde bulunduktan sonra Hazreti Cafer'e gönderdi. Hazreti Cafer, Hazreti Hasan ve Hüseyin'in verdiklerinin iki mislini vererek,

– Önce onlara uğradığınız iyi olmuş... Çünkü önce bana gelmiş olsaydınız onlar zor durumda kalırlardı, dedi.

Yoksulları Giydirmek

Şule GEDİK

Hazreti Abbas'ın yanına fakir bir adam geldi ve ondan bir şeyler istedi. Abbas adamın Müslüman olup olmadığını öğrenmek için adama,

– Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve Resûlü olduğuna şehadet eder misin, diye sordu.

Adam, hiç tereddütsüz

– Evet, dedi.

Abbas, bunun üzerine,

– Ramazan orucunu tutar mısın, namazını kılar mısın, diye sordu.

Adam bu soruya da,

– Evet! Cevabını verince İbn Abbas sözüne şu şekilde devam etti,

– Sen, benden bir şeyler istedin. İsteyene vermek de bizim görevimizdir, dedi ve ona bir elbise verdi. Sonra da, Allah Resûlünden duyduğu şu hadisi nakletti,

– Kim bir Müslümanı giydirirse, verdiği elbise o insanın üzerinde durduğu sürece, Allah veren kişiyi özel himayesiyle muhafaza eder.

Bilmece Bildirmece

Tıpatıp Aynısı

Aşağıdaki resimler arasında birbirinin tıpatıp aynısı olan iki tanesini bulur musunuz?

Sayılar

Üstte yazılan sayılarla altta yazılan sayılar arasında bir ilişki vardır. Bu ilişkiye göre soru işareti yerine hangi sayı gelmelidir?

Kelime Avı

Aşağıdaki karışık harflerin içinde Kur'an-ı Kerim'de bulunan surelerden 11'inin adı var. Bu sureleri bulup üzerlerini karalarsanız, kalan harflerde bir Hadis-i Şerif'i bulacaksınız.

Kureyş	Felak	Rahman	Fatiha
Maun	Kafirun	Kevser	
İhlas	Bakara	Tebbet	Âli İmran

S	İ	B	A	K	A	R	A	Z	K
D	E	N	B	İ	R	İ	N	İ	E
Z	K	M	E	N	D	İ	İ	S	V
İ	İ	Ç	A	İ	N	S	H	E	S
F	V	İ	P	U	A	R	L	Z	E
U	A	E	T	T	N	İ	A	Ğ	R
K	İ	T	Ş	E	Y	İ	S	D	İ
A	N	K	İ	A	R	D	E	Ş	K
F	İ	İ	Ç	H	İ	N	D	A	E
İ	S	E	V	İ	A	P	L	A	R
R	Z	U	E	T	M	E	E	D	İ
U	K	Ç	E	G	F	E	R	Ç	R
N	E	T	E	B	B	E	T	K	A
A	N	L	A	M	D	A	İ	M	H
K	U	R	E	Y	Ş	A	N	E	M
T	M	İ	Ş	O	L	A	M	A	A
Z	A	L	İ	İ	M	R	A	N	N

Harfleri Ayır

Tabloda yer alan harfleri öyle dört parçaya ayırın ki, her parçada kalan harflerle "İYİLİK" kelimesi yazılabilsin.

L	İ	İ	K	İ	İ
K	L	İ	Y	İ	K
Y	Y	İ	İ	K	L
İ	İ	L	İ	İ	Y

Boşluk Doldurma

Yandaki resmin içindeki boşluğu tamamlayan şeklin aşağıdakilerden hangisi olduğunu bulur musunuz?

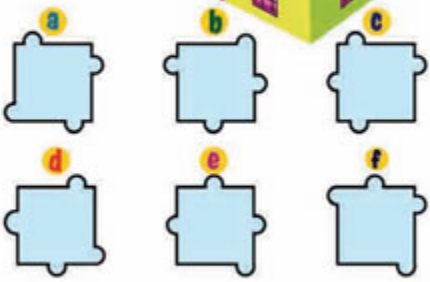

Peygamberler O'nun Geleceğini Müjdeliyordu

Gülgün KARA

Hazreti Adem'den itibaren tüm peygamberler onun geleceğini haber veriyordu. Kendilerine inen ilahi kitaplarda onun adı mutlaka geçiyordu. Yüce Allah peygamberlerine onun bir gün geleceğini müjdeliyordu. İnsanlar Allah'a dua ettikleri vakit onun adını anarak dua ediyorlardı.

Hazreti Âdem şeytanın hilelerine aldanarak, yasak ağaçtan meyve yedi. Hata yaptığını anlayınca çok pişman oldu. Ellerini açıp dua etti. Allah'tan af dilenirken şöyle dedi.

– Allah'ım! Sen'den beni, Resûlün Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) hakkı için bağışlamanı diliyorum.

Duanın yöneltildiği makamdan gelen ses,

– Henüz yaratmadığım halde sen, Muhammed'i nereden biliyorsun, diyordu.

Bunun üzerine, Hazreti Âdem, büyük bir hürmet ve saygı içinde şunları söyledi.

– Ey Rabbim! Beni yarattığın ve ruhundan hayat verdiğin zaman, başımı kaldırdım. Arşın direkleri üzerinde şu yazının yazılmış olduğunu gördüm.

"Lâ İlâhe İllallah, Muhammedün Resûlullah."

Biliyorum ki, Sen adının yanına ancak, yaratılmışların en hayırlısının adını yaklaştırır ve adınla onun adını yan yana koyarsın.

Bu kadar samimi ve yürekten bir talep karşısında şöyle bir cevap geldi.

– Doğru söylüyorsun ey Âdem! Şüphesiz ki O, Benim için mahlûkatın en sevimlisidir. O'nun hakkı için istediğin sürece mutlaka seni de bağışlarım! Zira, Muhammed olmasaydı Ben, seni de yaratmazdım.

Kutsal kitaplarda gelecek peygamber Ahmet, Faraklit, Mahmut, Muhammed gibi isimlerle anılıyordu. Onun özellikleri ve yüceliği ilan ediliyordu. Öyle ki Hazreti Musa, Hazreti İsa, Hazreti Nuh, Hazreti İbrahim gibi büyük peygamberler Allah'tan bir şey istedikleri vakit onun adına talep ediyorlardı.

Tohum

Orhan BİLİR

Çinli yaşlı bir hükümdar vardı. Halkı onu çok seviyordu. O da halkından memnundu. Fakat hükümdar ömrünün son günlerini yaşıyordu. Güzel ülkesini teslim edeceği dürüst bir delikanlı bulmanın zamanının geldiğine inanıyordu.

Çinli hükümdar bir gün saray çalışanlarını topladı.

Onlara,

– Ben artık yaşlandım. Devletimi bu güne kadar iyilikle idare ettim. Bundan sonra da halkımı memnun edecek birine hükümdarlığı bırakmak istiyorum. Ülkemin her tarafına haber salın. Hükümdar olmak isteyen gençler sarayıma gelsin. Onlar arasından birini hükümdar olarak seçeceğim, dedi.

Saray çalışanları memleketin her yanına haber uçurdular. Hükümdarın sözlerini halka ilettiler. Haber dalga dalga tüm yurda yayıldı.

Haberi duyan gençleri bir heyecan sardı. Kim hükümdar olmak istemezdi ki? Doğruca sarayın yolunu tuttular. Memleketin her yanından gençler saraya akın etti. Saray bahçesinde toplandılar.

Hükümdar saraya gelen gençlere birer çiçek tohumu verdi. Onlara dedi ki,

– Size verdiğim tohumları götürüp bir saksıya dikin. Yıl boyunca bakımını yapın. Bir yıl sonra aynı gün saraya getirin. Kim en güzel çiçeği yetiştirirse onu yerime hükümdar tayin edeceğim, dedi.

O gün saraya gelenler arasında Lili adında bir genç de vardı. Hükümdarın verdiği tohumu evine götürdü. Güzel bir saksı aldı. Toprağını özenle hazırladı. Tohumu saksıya dikti. Üzerine su döktü. Tohumun yeşermesini beklemeye başladı.

Lili her geçen gün biraz daha heyecanlanıyor, tohumun topraktan çıkmasını bekliyordu. Ona gereği kadar su veriyor, saksıyı uygun bir şekilde güneşe bırakıyordu. Fakat tohum bir türlü yeşermiyordu.

Lili üzülmeye başladı. Arkadaşlarının saksılarına baktı. Onların tohumları çoktan yeşermişti. Kimin yanına uğradıysa hepsinin neşesi yerinde idi.

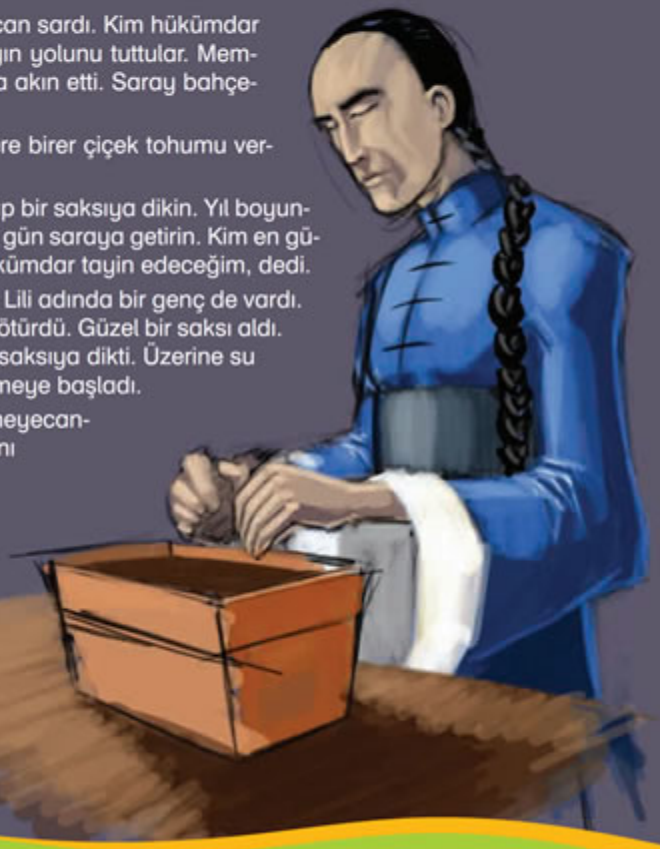

Lili üzgün bir şekilde eve döndü. Durumu annesine anlattı. Annesi evladını teselli etti. Ondan sabırlı olmasını istedi.

Bir yıl sonra kendisine tohum verilen gençler ellerindeki saksıları alarak sarayın yolunu tuttular. Lili'ye verilen tohum ise yeşermemişti. Lili'nin saksısı boştu. Bu yüzden saraya gitmek istemiyordu. Annesi, oğlunun dürüst davranmasını arzu ediyordu. Ondan boş saksıyı mutlaka saraya götürmesini istedi.

Lili annesinin sözünü dinledi. Boş saksıyı alarak saraya gitti. Bir de ne görsün sarayın etrafı çiçek bahçesine dönmüş. Utana sıkıla boş saksıyı bir köşeye koydu.

Hükümdar saraydan çıktı. En güzel çiçeği bulmak için gençlerin arasında gezmeye başladı. Bir yandan çiçeklere bakıyor, bir yandan da bu çiçekleri nasıl yetiştirdiklerini soruyordu.

Sıra Lili'ye gelmişti. Lili üzgündü. Aslında boş saksıyı hükümdara göstermek istemiyordu. Hükümdar Lili'nin yanına kadar geldi. İki eliyle boş saksıyı kaldırdı. Tüm gençler kahkaha atarak Lili'ye güldüler. Hükümdar bir el hareketi ile gençleri susturdu. Lili'ye adını sordu. Onun elinden tuttu ve sarayın kapısına çıkardı. Sonra da topluluğa dönerek,

– Benden sonra yerime Lili geçecektir, dedi.

Ortalığı bir sessizlik kapladı. Oysa az önce herkes Lili ile dalga geçmişti. Nasıl olurdu?.. Hem onun tohumu yeşermemiş, çiçek bile açmamıştı. Hükümdar devam etti.

– Size bir sene önce verdiğim tohumların hepsi kaynatılmıştı. Hiç birisi çiçek açamazdı. Oysa siz ler benim verdiğim tohumun yerine başka tohum diktiniz. İçinizde yalnız Lili dürüst davrandı. Bu yüzden onu hükümdar ilan ediyorum, dedi.

Çocuğun Duası

Hüseyin Özcan

Varsın birsin Allah'ım
Sanadır dualarım
Her gece uyumadan
Sana ellerimi açarım

İmandan ve Kur'ân'dan
Ayırma doğru yoldan
Ey biricik Allah'ım
Yeri göğü yaratan

Beni ve ailemi
Bayrağımı ülkemi
Koru hep kötülükten
Ezanı minaremi

Sana inanır kalbim
Güç kuvvet ver ya Rabbim
Yenelim zorlukları
Yücelsin memleketim

Kötüler hep azalsın
İyiler hep çoğalsın
Sarsın ismin alemi
Allah adı anılsın

Duy içten ahımızı
Affet günahımızı
Cennetine koy bizi
Nur et sabahımızı

Dertlilere devasın
Hastalara şifasın
Kim sana muhtaç ise
Sen yanında olansın

Biz sana sığınırız
Senden yardım dileriz
Kabul et duamızı
Yalnız senden isteriz

Neden Güldüğümü Öğrenmek istemez misiniz?

Şefik UMUCU

Dünya sevgiyle dönüyordu. Kötülükler yeryüzünden yavaş yavaş çekiliyordu. Çünkü Kâinatın Sultanı gelmişti. İnsanları iyiliğe ve doğruluğa davet ediyordu.

O'na koşanlar Allah'a iman ediyor ve bir daha kötülüğe bulaşmamaya çalışıyorlardı. Bazen hata etseler de Sevgili Peygamberimiz onlara, Allah'tan gelen âyetleri okuyordu. Böylelikle gönüllerine su serpiyordu. Izdırapla iki büklüm olanları yeniden ümitlendiriyordu.

Yine böyle bir günde Gül Yüzlü Peygamber, sahabilerinin yanındaydı. Onlarla tatlı tatlı sohbet etti. Her birinin yüreğine sözlerini inci inci işledi.

Nihayet abdest almak için kalktı. Su istedi. Bir kenara geçip kollarını sıvadı. Getirilen suyla bir güzel abdest aldı.

Sahabiler hayran hayran O'nu izliyorlardı. O an herkesin gönlünde Sevgili Peygamberimizle beraber olmanın mutluluğu vardı.

Efendiler Efendisi bir aralık tatlı tatlı güldü. Sahabiler merakandılar. Öylece bakakaldılar.

Sevgili Peygamberimiz onlara dönüp,

– Neden güldüğümü öğrenmek istemez misiniz, diye buyurunca, daha yeni akıllarına gelmiş gibi hep bir ağızdan atıldılar.

– Neden güldünüz ya Resûlûllah!

Varlığın biricik sebebi olan Peygamberimiz onlara şöyle dedi.

– Kul, abdest için su ister ve onunla yüzünü yıkarsa Allah onun yüzüne bulaşan tüm günahları siler.

Sahabiler bu müjdeyle bir anda bambaşka bir sevince kapıldılar. Çünkü her gün defalarca abdest alıyorlardı. Yüzlerini her yıkadıklarında demek ki günahları da o suyla birlikte akıp gidecekti…

Peygamberimiz onların büyük bir coşkuyla dinlemekte olduğunu görünce sözlerini devam ettirdi.

– Kollarını yıkadığında da böyle olur, ayaklarını yıkadığında da… Abdestini tamamlayıncaya kadar bütün günahları bağışlanır!

Aman ya Rabbi! Bu ne muhteşem bir rahmetti böyle! Yüce Mevlamız, hata eden kullarını abdest suyuyla tertemiz yapıyordu. Suyun değdiği yerlerdeki kirlerin temizlenmesinin yanı sıra bir de kalplerdeki kirler silinip gidiyordu.

Sahabiler o gün abdestin ne kadar güzel bir rahmet sebebi olduğunu anladılar. Çoğu, gün boyu abdestli gezmeye gayret etti. Abdestli olanlar bir daha, bir daha abdest almaya başladı.

Canlı Kameralar

Ahmet ŞENLİK

Rengârenk gülleri ve çiçekleri seyretmek, cıvıl cıvıl ötüşen kuşlara, desen desen kelebeklere bakmak, hepimiz için zevkli ve eğlenceli bir uğraştır. Öyle değil mi? Şırıl şırıl akan ırmakların yanında dolaşmak, masmavi gökyüzünü ve yemyeşil ormanları seyretmek ne büyük mutluluk verir içimize... Özellikle ilkbahar ve yaz aylarında, yeryüzü bahçesinde seyrine doyum olmayan güzellikler sergilendiğini hepimiz farkederiz. Otların, ağaçların, çiçeklerin ya da meyvelerin üzerindeki renk ve desen sanatı, bizleri derinden etkiler. Kuşların, kuzuların, kelebeklerin hareketleri neş'e saçar içimize...

Tabiattaki güzellik, uyum ve ahenk bizi öyle mutlu eder ki sanki çok sevdiğimiz bir müziği dinliyor gibi oluveririz...

Kafatasımıza yerleştirilen canlı kameralarla, sürekli olarak doğadaki güzellikleri seyreder, onları görüntüler ya da fotoğrafını çekeriz. Bir başka deyişle çevremizdeki bütün varlıklara ve olaylara, mükemmel bir fotoğraf makinesi ya da kamera gibi çalışan bu bir çift minik pencereden bakarız.

Annemizi, babamızı, kardeşlerimizi, öğretmenlerimizi, yakınlarımızı, dost ve arkadaşlarımızı hep bu canlı kameralarla görüntüleriz.

Kafatasımıza çok sağlam biçimde yerleştirilen bu bir çift canlı kamera, ışık gönderen ya da ışığı yansıtan varlıkları sürekli olarak görüntüler.

Fotoğraf makineleri ve kameraların yapısını dikkatle incelediğimizde, gözün yapısından yola çıkılarak üretildiklerini hemen farkederiz.

Ruhumuzun güzelliklere açılan penceresi olan gözlerimiz, vücudumuzun en uyumun bölümüne en mükemmel şekilde yerleştirilmiştir. Gözlerimiz şu anda bulunduğu yerden başka bir yerde olsaydı, hem yüzümüzün görünümündeki güzellik bozulur,

hem de çevremizdeki varlıkları bu kadar rahat göremezdik.

İnsanoğlu tabiattaki güzellikleri görmekten zevk alır. Güzellikleri gören mantıklı bir insan, güzel düşünmeyi öğrenir. Güzel düşünmeyi başaranlar da mutluluğun sırrını yakalamış olurlar.

Hemen hemen hepimiz sağlığımızın, boş vakitlerimizin ve sahip olduğumuz pek çok şeyin kıymetini, onları kaybedince anlarız. Keşke dünyalara değişilmeyecek kadar kıymetli olan gözlerimizin sağlığını korumaya biraz daha özen gösterebilsek! Düzenli uyku, dengeli beslenme, aşırı ışıktan korunma vb. hususlara dikkat ederek, göz sağlığımızı korumayı başarabilsek!

Gözlerimizin sağlığı bozulunca, dünyaya gelişimizin "asıl gayesi" olan , "okumak, öğrenmek, öğretmek gibi" önemli görevler de eksik kalmaz mı?

Göz, oldukça karmaşık bir yapıya ve çok özel bir işleve sahip olmasına rağmen bedenimizde çok küçük bir yer kaplar. Tıpkı değerli bir mücevherin kutusunda saklanması gibi kafatasımız içinde dış etkilerden korunacak bir biçimde saklanır.

Gözler, çok iyi korunmalarının yanı sıra vücutta, görmeyi en rahat ve en ideal biçimde sağlayacak bir bölgeye yerleştirilmişlerdir.

Boynun küçük ve hızlı bir refleks hareketiyle, göze zarar verebilecek herhangi bir cisimle teması engellenmiş olur.

Gözlerin her yönden, olabilecek en ideal yerde, simetrik bir biçimde bulunmaları estetiğe de son derece uygundur.

Göz kapağı derisinin alt tabakası yağsız ve çok gevşektir, kan bu bölgede kolay toplanır. Eğer göz kapağının derisi kalın ve yağlı bir yapıya sahip olsaydı, gözlerin açılıp kapanması oldukça zor olurdu.

Herkes gün içinde hiç farkında olmadan binlerce kez gözlerini kırpar. Bu hareket istem dışı olarak yapılır ve bu sayede gözler yoğun ışık temasından ve yabancı maddelerden korunur. İşlemin otomatik olarak yapılması da çoğu insanın farkında olmadığı bir nimettir.

Her birkaç saniyede bir göz kırpıldığında göz kapakları tıpkı araba camı sileceklerı gibi gözleri sulandırır, pislikleri temizler. Uyku sırasında ise göz kapakları kapalı olduğu için gözler kurumaya karşı otomatik olarak korunur.

Göz kapağının uyurken kapalı durması da çok önemlidir. Eğer göz kapağı uyurken kapanmasaydı, uyumak insan için son derece zor olacaktı. Uyuyabilmek için karanlık bir odaya ihtiyaç olacak, gündüzleri hiç uyunamayacaktı. Uyku esnasında açık kalan gözler ise her türlü dış etkiye karşı savunmasız kalacaklardı.

Gözle ile bilgiler elbette bunlarla sınırlı değildir. Bu bilgilerle bile gözün ne kadar mükemmel ve büyük bir nimet olduğunu daha iyi anlıyoruz.

Bizlere göz gibi böyle güzel bir nimet veren Yüce Allah'a ne kadar şükretsek azdır.

Hepsini Bildim

Bütünleme sınavına girmişti Hakan.

Akşam evde babası sınavının nasıl geçtiğini sordu,

– Sorulara cevap verebildin mi, oğlum?

– Evet babacığım... Ne sordularsa tümüne tek tek cevap verdim.

– Peki, ne cevaplar verdin bakalım?

– Bilmiyorum, dedim babacığım!..

Ali Buldu

Bir gün coğrafya dersinde, öğretmen Ali'yi tahtaya kaldırır. Tahtanın yanında asılı duran Dünya haritasında Amerika'nın yerini bulmasını ister.

Ali de, şıp diye, elini Amerika'nın üzerine koyar. Öğretmen bu kez bütün sınıfa döner.

"Söyleyin bakalım çocuklar. Amerika'yı kim buldu?" diye sorar.

Sınıf hep bir ağızdan cevaplar.

"Ali buldu öğretmenim! Ali buldu!"

Fark

Fen bilgisi imtihanında şöyle bir soru gelmişti.

– Güneş ışığı ile elektrik lambasının ışığı arasındaki fark nedir?

Ali hemen cevabı yazdı.

– Elektrik lambası için her ay para ödüyoruz ama Güneş ışığı için bir para ödemiyoruz.

Hepsi Bu Kadar mı

Küçük Aylin'e teyzesi bir lira vermişti. Küçük kız bir şey demeden parayı cebine attı. Bunun üzerine annesi söze karıştı.

– Aylin, teyzene ne demen lazım?

Aylin cevap veremedi. Anne bunun üzerine yardım etmek istedi.

– Baban bana para verdiği zaman ben ne diyorum?

Birden gözleri parlayan Aylin,

– Hepsi bu kadar mı, diye atıldı.

Nezaket Dolu Bir Hayat

Ahmet AKBAŞ

Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır demiş atalarımız. Günlük hayatımızın içinde birçok farklı yerde bulunur, farklı işleri yaparız. Otobüste, okulda, çarşıda dolaşırız. Bazen şahsi, bazen de diğer insanları ilgilendiren durumlarla karşılaşırız. Bulunduğumuz yerde uymamız gereken nezaket kuralları vardır. Bunlar bizi güzelleştiren birer süstür. Kaba inşaat halindeki bir binaya kimse girip oturmaz. İşte nezaket kuralları da bunun gibidir.

Sokakta Nezaket Kuralları

Dikkat çekecek kadar sağa sola bakınmamalıyız.

Otobüse binerken, tiyatro, maç vb. yerlere girerken sıra varsa mutlaka sıraya geçmeliyiz.

Yere tükürmek, sümkürmek çirkin bir davranıştır. Bu tür durumlarda mendil kullanmalıyız.

Çevremizi rahatsız edecek derecede yüksek sesle konuşmamalıyız.

Tuvalette Nelere Dikkat Etmeliyiz?

Tuvalete girerken çoraplar çıkarılır, paçalar sıvanır.

Tuvalete sol ayakla girilir, sağ ayakla çıkılır.

Tuvalete girerken; "Bismillâh. Allahümme innî eûzü bike mine'l-hubsi ve'l-habâis."duası okunur.

Bu duanın manası şöyledir:

"Bismillâh. Allah'ım, hususi ve umumi bütün kötülükleri bünyesinde toplayan habislerden sana sığınırım."

Tuvalette mecbur kalmadıkça konuşulmaz.

Tuvalette selâm alınmaz.

Tuvalette şarkı, ilahi söylenmez.

Oturarak ihtiyaç giderilir. Küçük ihtiyaç da olsa ayakta yapılmaz. Oturarak ihtiyaç gidermek hem temizlik, hem sağlık, hem de ahlâk yönünden daha uygundur.

Tuvalet taşı kirletilmez.

Tuvalet taşı kirlenmişse bol su ve fırça yardımıyla temizlememiz gerekir.

Tuvalette iken tükürülmez ve sümkürülmez.

İşimiz bittikten sonra sol elimizle avret yerlerimizi bol su ile yıkamalıyız. Üzerimize ve etrafa su sıçratmamaya dikkat etmeliyiz.

Tuvalet kâğıdıyla kurulanmalıyız.

Tuvaletten çıktıktan sonra sifon çekmeyi unutmamalı, bizden sonraki kişiye temiz bırakmalıyız.

Tuvaletten çıkarken; "Elhamdü lillâhillezî ezhebe anni'l-ezâ ve âfânî..." duasını okuyabiliriz.

Bu duanın manası şöyledir:

"Bana rahatsızlık veren şeyleri giderip, sıhhat ve afiyet hibe eden Allah'a hamd olsun."

Tuvaletten çıkınca ellerimizi sabunlamalı ve bol su ile yıkamalıyız.

FERZAN'IN Zaman Makinesi

Dilek ÜSTÜNALP

İSKELET SİSTEMİ

Güneşin insanın içini okşadığı bir ilkbahar sabahını yaşıyordu Akçaağaç Kasabası. Etrafta kuş şarkıları ve derenin nazlı şırıltısından başka hiçbir ses yoktu. Herkes pembe düşler görürken sıcak döşeğinde, bir kişi çoktan uyanmıştı: FERZAN.

Herkes tanırdı onu kasabada. Arkadaşları ''mucit'' derlerdi ona. Biraz çılgın tarafları da yok değildi hani. Kapı kapı dolaşır, insanların kullanmadığı birçok garip alet edevâtı toplar ve bunlarla ilginç icatlar yapardı. Yine sabahın erken saatinde uyanmıştı. Kim bilir hangi garip icadı yapmanın hayaliyle yatağında bir sağa bir sola dönüp durmuştu sabaha kadar. Küçük bir kulübecik yapmıştı kendisine, adına da 'Mucidin Yeri' demişti. Ferzan'ın laboratuarında neler yoktu ki: Kendi icadı olan mikroskoplar, makroskoplar, bukalemun gibi renk değiştiren elbiseler... Tüm bu icatlarını yaparken tek bir ideali vardı: Allah'ın canlı ve cansızları hangi hikmetlerle yarattığını incelemek ve onları hangi özelliklerle süslediğini keşfedebilmek. Yapmak istediği alet sayesinde de istediği canlının vücuduna girecek ve istediği yere gidip inceleme fırsatı bulabilecekti.

Sabah her gün olduğu gibi minik laboratuarına girdi ve saatlerce dışarıya çıkmadı. Gün kasabayla vedalaşmak üzere idi ki, Ferzan bir ok gibi kulübeden dışarı fırladı.

– Heeey! Tezcan nerdesiiiiin? Süper bir şey buuuu!.. diye bağıra bağıra dolaşmaya başladı. Nihayet bir çıkmaz sokakta buldu Tezcan'ı.

– Tezcan acele et, sana müthiş bir şey göstereceğim, hadi koş!

– Ferzan görmüyor musun futbol oynuyorum. Kaleden ayrılamam şu an. Hem yine ne icat ettin?

– Tezcan bu sefer bildiğin gibi değil. Bir zaman makinesi!

– Buna inanmamı beklemiyorsun değil mi? Fazla çalışmaktan kafayı yemiş olmalısın.

– Doğru söylüyorum, hadi koş.

– Tamam tamam, anlaşıldı rahat yok, geliyorum.

Ferzan ve Tezcan çok samimi iki dosttular. Ama Ferzan'ın tersine Tezcan sadece afacanlık yapmakla yetinirdi, bir o kadar da tez canlı ve sakardı. Koşarak kulübeciğe vardılar. Kapıyı açtıklarında Tezcan neredeyse küçük dilini yutacaktı. Işıkları yanıp sönen, cam bir telefon kulübesini hatırlatan bir alet vardı karşısında.

– Bu aletle neler yapmayı planlıyorsun Ferzan? Beni okula ışınlama da!

– Bırak şimdi şaka yapmayı da, sana makinenin özelliklerini anlatayım mı onu söyle?

– Ne diyorsun, meraktan çatlamak üzereyim şuracıkta.

– Bu sadece bir zaman makinesi değil. Aynı zamanda, bir atomun etrafında dönen elektronların hareketini yavaşlatarak, atom çekirdeğine yaklaşmalarını sağlıyor ve maddeleri küçültüyor senin anlayacağın. Tıpkı uzaydaki kara delikler gibi..

– Yani önce bizi ufaltacak sonra istediğimiz yere gönderecek öyle mi?

– Evet, aynen öyle…

– Hadi ışınlanalım artık, dedi Tezcan.

– Acele etme Tezcan, ben geri sayım cihazını alıp geliyorum. Sakın ben yokken makinenin içine gireyim deme, dedi ve dışarıya çıktı.

Tezcan hiç söz dinler mi? Ferzan'ın kapıdan çıkmasıyla daldı makinenin içine.

– Aman Allah'ım bu ne güzel bir alet. Rengarenk düğmeleri var. Acaba şu kırmızı düğme ne işe yarıyor, dedi ve bastı düğmeye.

Ferzan geri sayım cihazını alıp gelmişti ama Tezcan ortalıklarda yoktu.

– Ah Tezcan, yine futbol oynamaya kaçtın değil mi? İki dakika daha sabretseydin de sana makinenin nasıl çalıştığını anlatsaydım.

Ferzan, Tezcan'ı arayadursun, Tezcan çoktan bir yerlere ışınlanmıştı bile.

– Ferzan nerdesin? Burası çok karanlık ve ıslak. Kocaman kocaman değirmenler kafama doğru inip çıkıyor. Kolumu bacağımı kıracaklar şimdi. Anneeeee!!!

Ferzan kulübeciğin etrafında Tezcan'ı ararken birden irkildi ve.....

– Aman Allah'ım sakın...diyerek içeriye koştu. Makineden sinyaller geliyordu ama geri sayım cihazı aktif değildi. Monitöre baktı amanın o da ne ! Tezcan bir aslanın kemiklerini birbirine bağlayan, bacak ekleminde sıkışıp kalmıştı. Aslan son sürat koşuyor, eklemleri hızla birbirine çarpıyordu. Ferzan aslanın bu kadar güçlü kas ve kemik yapısıyla yaratıldığına şaşırmış ve hayran hayran aslanın hareketlerini izliyordu ki Tezcan'ın çığlığı ile kendisine geldi:

– Ferzan kurtar beniiiii! Nerdeyim ben?

– Tamam, sabret. Şu anda bir aslanın bacak eklemindesin?

– Eklem mi? O da ne demek? Yoksa beni yedi mi aslan?

– Keşke fen derslerini daha iyi dinleseydin. Kemikleri birbirine bağlayan, canlının hareketini sağlayan yapılara eklem denir. Hadi gördüklerini bana anlat ki gittiğine deysin bari.

– Burada sünger gibi bir şeyler var.

– Tezcan'cığım, onlar kıkırdak, kemiklerin birbirlerine sürtünmesini ve aşınmasını engellemek için yaratılmış. Onlar olmasaydı, eklemde kireçlenme olur ve canlılar yürüyemezlerdi.

– Öğretmenimiz, iskeletimizin, kendi ağırlığımızın 3 katı yük taşıyabileceğinden söz etmişti. Burada daha iyi anladım ne demek istediğini, basınçtan benim kemiklerim kırılacak şimdi.

– Hadi boş durma da, kemik yapısını incele biraz.

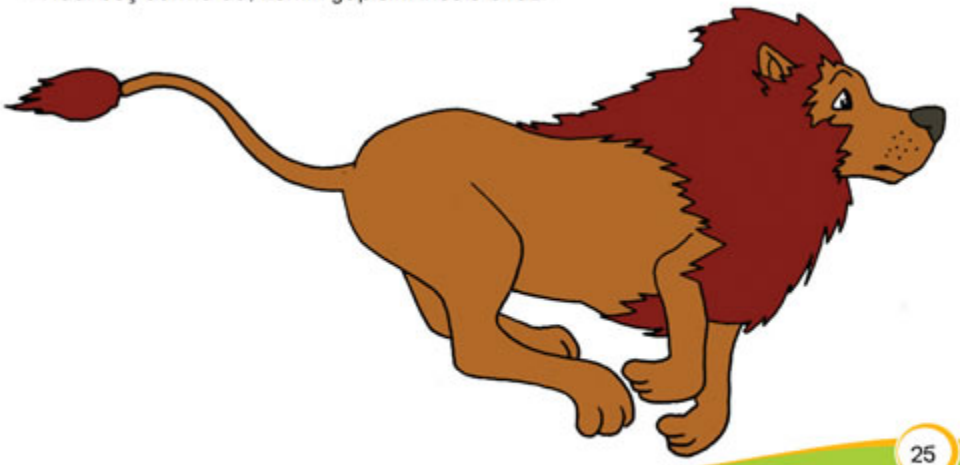

Tezcan biraz sıkılsa da bu sert ortamda, çaresiz dolaşmaya başladı kemik doku içinde. Öğrendikçe sevmeye başladı bu işi. Canlının iskeleti baş, gövde ve üye, yani bacaklardan oluşmaktaydı. İnsanlardakinden farklı olarak aslanda kollar yoktu. Mineralleri depolayan, iliklerde kan hücrelerini üreten süper bir fabrikaydı burası. Etrafa şaşkın şaşkın bakarken adımını bir boşluğa attığının farkına bile varmadı.

– Aaaaa! Düşüyorum. Kemiklerin her yerinin sert olduğunu sanmıştım meğer ortasında kan damarı ve sinirlerin geçtiği bir kanal varmış.

– Tabii ki, dikkat etmelisin. İçine düştüğün bu kanallar sayesinde kemiğe besinler ve uyarılar gelir. Allah ne kadar merhametli değil mi Tezcan, kemiği bile aç bırakmıyor!

Evet. Ferzan haklıydı. Yüce Yaratıcı, her canlının ihtiyacını görüp, geciktirmeden ve ihtiyacı olan kadarını ona ikram ediyordu. Canlılar iskelet ve kas sistemi sayesinde ayakta kalabiliyor ve hareket ediyordu. Sadece bu kadar mı, vücuda şekil verip iç organlarını da koruyorlardı aynı zamanda. Ferzan bu güzelliklerle karşı karşıya kalınca içine bir huzur doldu. Ama daha fazla merak ediyordu her şeyi. Tezcan'a,

– Kemiklerin hepsi aynı mı, hızla dolaşıver şöyle bir, dedi.

Tezcan upuzun bir kemik üzerinde yürüyordu. Burası aslanın bacak kemiğiydi. İnsanlarda bu kemiğe kaval kemiği deniliyordu. Ama tüm kemikler zannettiği gibi uzun değildi. Az ilerleyince kaşık şeklinde yassı bir kemik gördü. Aslanın sırtındaki omurga kemikleri ise kısacıktı. Üstelik bu kemiklerden, başta bulunan kemikler hareketsizken, bacaklardakiler yarı oynar, bacakların gövdeye bağlandığı eklemler ise tam oynardı. Yoksa aslan bu kadar hızlı nasıl koşabilirdi?

Vakit gelmiş ve zaman makinesi sinyal vermeye başlamıştı.

Ferzan,

– Elini çabuk tut Tezcan, geri dönüşüne 3 saniye kaldı, hemen akciğerlerin koruyucu kafesi olarak yaratılan, kaburga kemiklerine koş, oradan seni ışınlamak daha kolay olacak.

– Tamam. Gidiyorum. İşte oldu. Vuuuuuuup!! İşte geldim!

Tavsiye

Safa Enes ERGÜN

İnsanları seveceksin
Hayvanları, bitkileri...
Yaratılan her şeyi...
Hayatın gayesi bu
Yaşamanın gayesi bu
Nefrette
Hiç ol...
Muhabbetle
Dopdolu...

Tertemiz Bir Su: ZEMZEM

Mustafa TOPÇU

Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in doğumundan yıllar önceydi. Peygamberimizin dedesi Abdülmuttalib Mekke şehrinin çok sevilen lideriydi. Yeryüzünde Allah için yapılmış ilk ev olan Kabe de bu şehirdeydi. Günlerden bir gün Abdülmuttalib, Kabe'nin gölgesinde uyuyakaldı. Uykusunda gördüğü bir rüya sanki ona bir şeyler müjdeliyordu…

Rüyasındaki adam ona şöyle sesleniyordu.

– Kalk Abdülmuttalib kalk! Kalk da tayyibeyi kaz!

– Tayyibe de neymiş, dedi Abdülmuttalib. Adam cevap vemeden kayboluverdi.

Ertesi gün yine uzanmıştı ki aynı adam tekrar rüyasına girip,

– Kalk Abdülmuttalib kalk! Kalk da madmuneyi kaz, dedi.

– Madmune de neymiş, diye sordu heyecanla. Adam bu sefer de cevap vermeden gitmişti. Üçüncü gün aynı rüyayı tekrar gördü. Adam bu sefer de,

– Kalk Abdülmuttalib kalk! Kalk da zemzemi kaz, dedi. Yalvarırcasına sordu Abdülmuttalib.

– Söyle bana zemzem ne?

Beklediği cevap sonunda geldi.

– Zemzem hiç dinmeden akan tertemiz bir sudur. Madem bu şehrin liderisin, Mekke'ye hacca gelenleri bu suyla sularsın.

– Bana yerini söyle, dedi. Abdülmuttalib. Adam şöyle cevap verdi.

– Kurbanları kestiğiniz ve atıklarını attığınız yerin arasında. Bir karga sana orayı gösterecek. Üzerindeki karınca yuvası da senin için bir işarettir.

Abdülmuttalib zemzemin hikayesini atalarından dinlemişti. Bu şehrin eski sahipleri Cürhümlüler, düşmandan kaçarken içine değerli eşyalarını atıp zemzem kuyusunu kapatmış ve gizlemişlerdi. Demek ki rüyasında kendisine bu meşhur ama kayıp kuyunun yeri söyleniyordu. Hiç beklemeden oğlunu alıp anlatılan yere gitti. Alaca bir karga "Burası!" dercesine inip inip kalkıyordu. Karınca yuvasını da görünce hemen kazmaya başladılar. Önce kuyuyu örten büyük ve yuvarlak bir taş çıktı. Taşı açınca bir de ne görsünler: İrili ufaklı bir sürü altın ve mücevher! Bunları teker teker çıkarınca pırıl pırıl parlayan zemzem suyu da ortaya çıkıverdi. Çıkan altınlara mı, Mekke'deki susuzluğu giderecek bu güzel suya mı sevinsin bilemedi Abdülmuttalib. Sevinçle haykırıyordu şimdi.

– Allahu Ekber! Allahu Ekber! (Allah ne büyük! Allah ne büyük!)

Abdülmuttalib'in çığlıklarını duyan Mekkeliler hemen oraya toplandı.

– Bu, atalarımızın hepimize mirasıdır. Bunda bizim de hakkımız var dediler.

– Ama, dedi Abdülmuttalib; bu rüyayı ben gördüm. Bu bana verilmiş bir hediyedir.

Mekkelilerden biri atıldı,

– Şuna da bakın, arkasındaki bir oğluyla hepimize kafa tutuyor. Bu sözler Abdülmuttalib'i derinden yaralamıştı. Bir oğlu olduğu için onunla alay ediyorlardı.

Hemen oracıkta ellerini kaldırıp Allah'a dua etti.

– Allah'ım! Eğer bana on erkek evlat verirsen birisini sana kurban edeceğim. Aralarındaki tartışma sonunda tatlıya bağlandı. Mekkeliler onun haklı olduğunu anlayıp isteklerinden vazgeçtiler. Abdülmuttalib zemzemin sahibi olmuştu; ama bakalım verdiği bu söz, başına ne işler açacaktı…

Günler geceler birbirini kovaladı ve Abdülmuttalib'in gerçekten de tam on tane oğlu oldu. Allah duasını kabul etmişti. On oğlu da büyüyüp boy atmıştı ki o gün verdiği sözü hatırladı. Eyvah, şimdi ne yapacaktı? Bir baba için ne kadar zor bir durumdu. Ama bu, Allah'a verilmiş bir sözdü, bundan dönemezdi. Oğullarını yanına topladı ve durumu anlattı. Hiçbiri de babasına karşı çıkmadı ve hepsi de "Allah'a verdiğin sözü tut babacığım." dediler. Abdülmuttalib hepsinin bir ok almasını ve üzerine isimlerini yazarak kendisine vermelerini istedi. Dediği gibi yaptılar. Babaları oklardan birini çekti. Okun üstünde "Abdullah" yazıyordu. Acılı babanın yüreği bir kez daha cız etti. Demek en çok sevdiği küçük oğlunu kurban edecekti.

Verdiği sözü binbir acıyla yerine getirecekti ki Mekkeliler hemen araya girdi.

– Sakın bunu yapma! Bunu yaparsan diğer insanlara da kötü örnek olursun. İnsanların kökünü kesmek mi istiyorsun, diyerek onu vazgeçirmeye çalıştılar. Ama o buna ikna olmadı.

Bir diğeri öne atıldı,

– Mallarımızı ortaya koyup onu kurtaralım.

Abdülmuttalib buna da sıcak bakmadı. Yine içlerinden biri,

– İstersen Hicaz'daki bilgeye gidip soralım. O ne derse yapalım. Belki o, bir yolunu bulur bu işin. Bu teklif Abdülmutalib'in aklına yattı. Bir heyetle bilgenin yanına gittiler. Her şeyi anlattılar. Onları dinleyen bilge düşünmek için bir geceliğine izin istedi. O gece Abdülmuttalib hep dua etti. Biricik oğlunu kurtarmanın bir çıkar yolu bulunur muydu?

Ertesi gün bilge,

– Sizin aranızda diyet miktarı ne kadar, diye sordu.

"On deve" cevabını verdiler.

Bunun üzerine bilge adam şöyle konuştu.

– Öyleyse şimdi şehrinize geri dönün. Çocuğu da on deveyi de ortaya koyun ve kura çekin. Kura çocuğa çıkarsa, her seferinde on deve daha koyup bu işlemi tekrarlayın. Ne zaman kura develere çıkarsa bilin ki Allah bu işten razı olmuştur, dedi. Dediği gibi yaptılar. İlk kura Abdullah'a çıktı. Bunu tam dokuz kere tekrarladılar. Dokuzunda da sonuç değişmedi. Onuncu seferde, yani develerin sayısı 100'e ulaştığında kura develere çıktı.

Mekkeliler sevinçle,

– İşte Allah razı oldu, diye bağırdılar. Ama Abdülmuttalib emin olmak için kurayı üç kez daha tekrarladı. Her seferinde de kura develere çıkınca Allah'ın razı olduğunu anladılar. Yüz deve kurban edildi ve Allah'a verilen söz böylece tutulmuş oldu. Abdülmuttalib göz yaşları içinde biricik oğluna sarıldı. Onu doyasıya öptü, öptü, öptü...

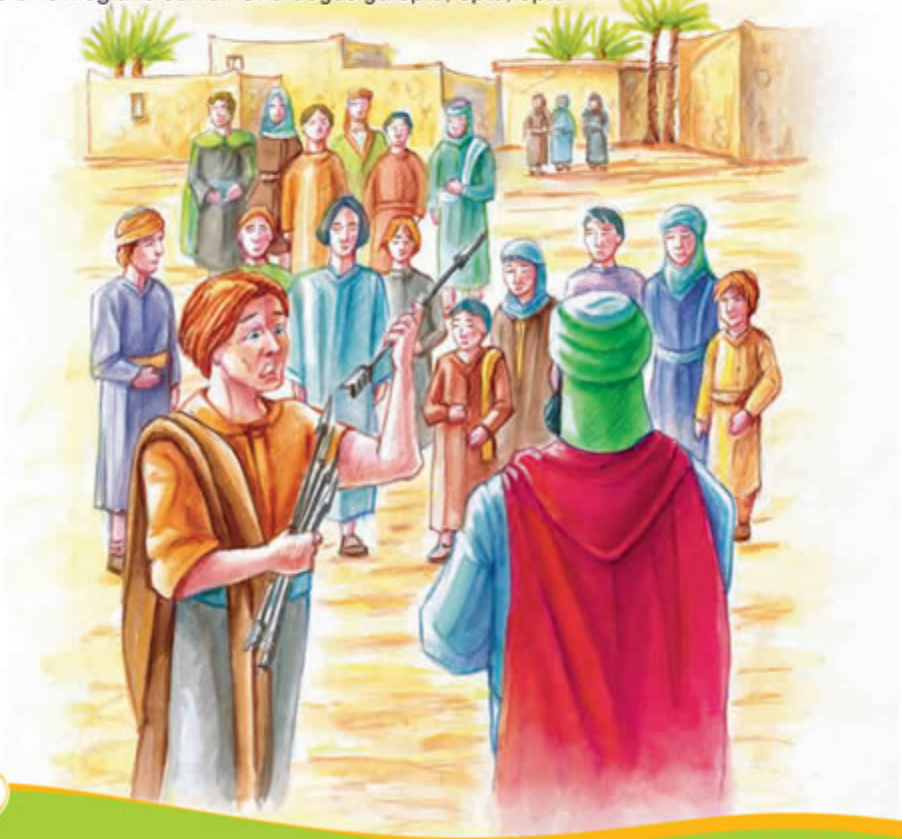

Kare Bulmaca

Ahmet Şenlik

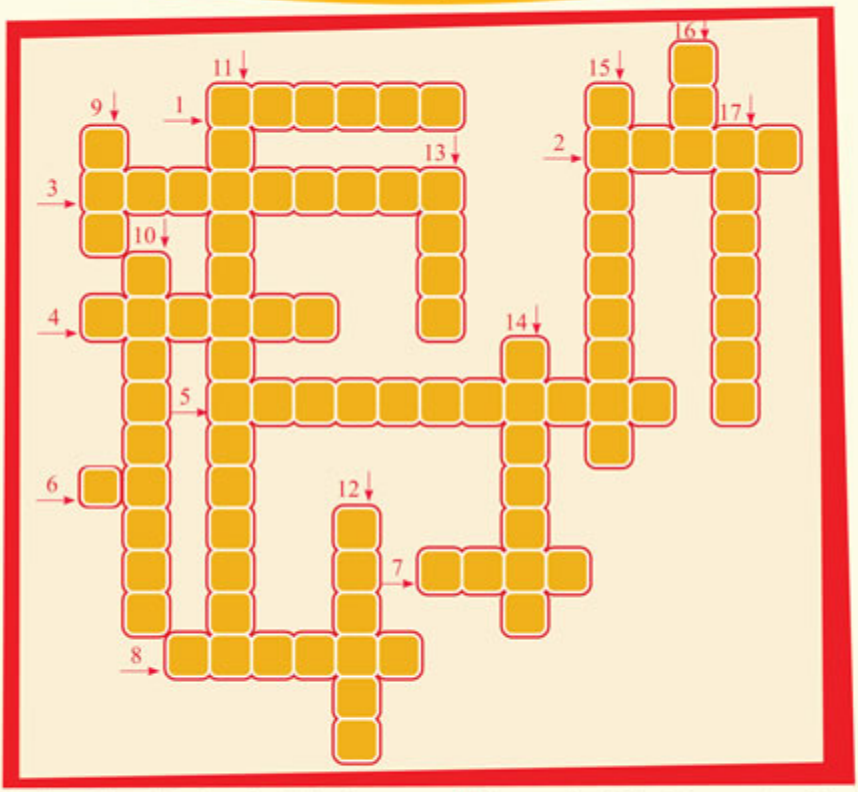

1. Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresidir. Namazın her rekâtında okunur.
2. Bizi ve bütün kâinatı yoktan var eden Rabbimizdir.
3. Geçmişte yaşanan olayların oluş sırasına göre sıralanması bilgisi.
4. Bir milletin ya da bir topluluğun gelenek hâlindeki her türlü yaşayış, fikir ve sanat varlıklarının hepsi.
5. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselama indirilen en son ve en büyük kutsal kitaptır.
6. Binek olarak insanların hizmetine sunulan değerli bir hayvandır. Hayvanlar aleminin en akıllılarındandır.
7. Göğüs kafesimizde tık tık atarak saat gibi çalıştırılan organımızdır.
8. Tiryakilerini yavaş yavaş zehirleyerek ölüme erken götüren zararlı bir alışkanlıktır.
9. Kuranı Kerim'de Peygamber Efendimize gelen ilk ayetteki ilk emirdir.
10. Söz ve davranışlarda doğruluk.
11. Çevremizdeki varlıkları ve olayları tanıyıp öğrendiğimiz dersin adıdır.
12. Bazıları millî, bazıları dinî olan sevinç ve coşku günlerimizin her biridir.
13. Etinden, derisinden ve sütünden yararlanmamız için yaratılmış bir hayvandır.
14. Her güzel işe başlarken söylediğimiz "Bismillahirrahmanirrahim" sözüne kısaca ne denir?
15. Kardeşçe yaşama duygusu.
16. Kokusunu Peygamber Efendimizin terinden aldığı kabul edilen hoş kokulu çiçektir.
17. Göğüs kafesimize yerleştirilen, hava kesecikleriyle dolu organımızdır. Kanımızın bol oksijenle temizlenmesiyle görevlidir.

KUR'ÂN-I KERİM

Hasan KOCA

Kirlenen çamaşırları bir yerde biriktirdik. Hafta sonu gelince hepsini çamaşır makinesine atıp yıkayacaktık. Ancak usta uzun süredir kullandığımız makinenin bize hizmet edemeyeceğini söyleyince şaşırıp kaldık. Ne yapacaktık? Yeni bir makine aldık. Çarşıda birçok dükkân gezdikten sonra farklı bir markayı seçtik. Servis eve getirip kurduktan sonra nasıl kullanmamız gerektiğini tarif etti. Doğrusu bu makinenin eski makineye göre farklı kullanım şartları vardı.

Usta nelere dikkat etmemiz gerektiğini tekrar anlattıktan sonra elimize bir kullanım kılavuzu kitabını tutuşturdu. "Eğer burada söylenenlere dikkat etmezseniz makineniz garanti kapsamının dışında kalır. Arıza yaparsa kendiniz ödersiniz." deyince oturup tek tek sayfaları inceledik. Başımıza herhangi bir şey gelmesin diye makineyi dikkatli kullanmaya başladık.

İşte evimize aldığımız küçük bir makinenin bile sayfalarca kullanım kılavuzu var. Peki yaşadığımız hayatın da bir kılavuzu olması gerekmez mi? Dünyayı ve kainatı yaratan Yüce Allah bizlere yaşadığımız hayatta yol gösterip doğruyu bulabilmek için peygamberler göndermiş ve peygamberler aracılığıyla da kitaplar göndermiştir.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de birçok ilmi konuları bizlere duyurmuştur.

Parmak izi

Her gün yeni bir araç icat ediliyor. Ev kapımız, diz üstü bilgisayarımız ve birçok kullandığımız araç artık parmak izimizi tanıyor.

Yeni teknolojiyle çıkacak olan birçok cep telefonu da sahibini parmak izinden tanıyacak. Bu sayede çalınma durumunda bize ayrı bir güvenlik sağlamış olacak. Bu satırları okurken bir yandan da parmaklarınızın ucuna baktığınızı görür gibi oluyorum.

Kur'an-ı Kerim'de insanları ölümden sonra diriltmenin Allah için çok kolay olduğu anlatılırken, özellikle parmak uçlarına dikkat çekilir.

"Oysa biz parmak uçlarına varıncaya kadar onun vücudunu tam olarak yeniden kurmaya mutlak manada muktediriz."

Dünya üzerinde yaşayan her insanın parmak izi birbirinden farklıdır. Hatta tarih boyunca yaşamış bütün insanların parmak izleri de birbirinden farklıdır. Bundan dolayı parmak izi herkese özel önemli bir kimlik kartıdır.

İnsanlardaki bu parmak izlerinin farklı olduğu 19. yüzyılın sonlarına doğru keşfedilmiştir. Ku'ran'da, o dönemde kimsenin dikkatini dahi çekmeyen parmak izleri vurgulanmakta ve bu izlerin ancak çağımızda fark edilen önemine dikkat çekilmektedir.

Parmak izi, parmakların son eklemi ve uç kısmındaki kıvrımların meydana getirdiği izdir. Parmak şahıs tespitinde çok fazla kullanılan bir metoddur.

İnsan vücudunun dış derisinin her kıvrımında ter gözenekleri vardır. Bunların herbiri iç deriye kadar uzanır. Her gözenek çiviye benzeyen ve Papila denilen iki sıralı çıkıntılarla iç deriye sanki çivi atmış gibidir. Dış deri hasara uğrasa, hatta tamamiyle dökülse bile, bu Papilalar yine de parmak izinin tespiti için yeterlidirler. Fakat iç deride bulunan papilalar tamamiyle kaybolursa o zaman parmak izini tespit etmek mümkün olmaz.

O dönemde yaşayan sahabiler için parmak uçları önemli bir şey ifade etmezdi. Ta ki 1856 yılına gelinceye kadar. Genn Ginsen adında bir İngiliz, parmak uçlarındaki çizgilerin her insanda farklı olduğunu keşfetti. 1856 yılına kadar insanlar parmak ucunun önemli özelliğinden haberdar değillerdi. Tarih boyunca yaşamış tüm insanların parmak ucunun farklı olduğunun anlaşılmasıyla, parmak ucunun adeta bir kimlik kartı olduğunun farkına varıldı. Daha sonra bu bilgi polis örgütlerince suçluların yakalanmasında veya tanınmayacak duruma gelmiş ölülerin tespit edilmesinde kullanılmaya başlandı.

Parmak ucu öyle bir kimliktir ki aynı yumurta ikizlerinde bile farklıdır. Başka bir deyişle, insanların parmak uçlarında kimlikleri şifrelenmiştir. Bu şifreleme sistemini, günümüzde kullanılmakta olan barkod sistemine benzetebiliriz.

Elimizi değdirdiğimiz birçok eşyanın üzerine farkına varmadan imzamızı atarız. Hiç kimse de bu imzayı taklit edemez. Ömrümüzün sonuna kadar da bu imzayı taşırız. Bu öyle bir imzadır ki kalıtım yoluyla anne ve babamızdan bize geçmez. Her doğan yeni bir insan yeni bir parmak iziyle yaratılır.

Sadece iki santimetre karelik bir alan içerisinde milyarlarca değişik mührü işleyen Rabbimiz bizleri bu kadar mükemmel yaratmıştır.

İlmî araştırmalar parmak izinin kimlik tespitinde kesin delil olduğunu göstermiştir. İnsanların parmak izleri birbirlerinin kesinlikle aynısı olmadığından, parmak izi suçlunun tespitinde çok önemli bir delil olmaktadır. Kişinin parmak kıvrımları yaşlanması ile değişmez ve kaybolmaz. Kolay ve ucuz bir metod olduğu için parmak izi bugün kimlik tesbitinde oldukça sık kullanılmaktadır.

Artık günümüzde sadece parmak izi değil vücudumuzdan düşecek bir parça bile suçluyu ele vermeye yetiyor. Bir damla kan, idrar, tükürük, süt, biyolojik bir doku parçası, bir adet kıl veya saç teli kişinin kimliğini belirlemek için yeterlidir.

Parmak izi, ayrıca imza atamayan kişilerin ve bilhassa yaşlıların faydalandıkları bir usuldür. Hukuken aynen imza gibi geçerli olmaktadır. Parmak izinin imza olarak kullanılmasında mürekkepten istifade edilmektedir.

Önce Rıza

Hazırlayan: Ersin Osman SÖĞÜTLÜ/ Çizer: İsmail ÖZEN

Kânûni'nin Avusturya'ya yaptığı seferlerden biriydi. Ordu, düşmana doğru ilerlerken, Müslüman olmayan köylerden de geçiliyordu. Kânûni, mola verdiği sırada Hıristiyan bir köylü huzuruna geldi ve:

Biraz sonra, askerler padişahın istediği askeri bulup huzuruna getirdiler.

Kânûni, gördükleri karşısında hayret eden Hıristiyan köylüye dönerek şöyle dedi:

Bu askeri neden seferden men ettiğimi düşünüyorsun değil mi ey yabancı?

Doğrusunu isterseniz evet. Bunu neden yaptığınızı anlayamadım.

Bak yabancı, askerin hâli zafer ve başarının ilk adımıdır. Eğer o asker altını üzümünü aldığı asmaya asmamış olsaydı, bu ordunun adı, zulmedenler ordusu olurdu ve o asker derhâl cezalandırılırdı. O parayı asmaya bıraktığı için ceza almaktan kurtuldu, ancak sahibinden izinsiz mal aldığı için seferden men cezasına çarptırıldı.

Bu seferin dönüşünde Kânûni'nin karşısına bir ihtiyar kadın çıktı. Padişahın atının dizginlerini tutarak.

Senden davacıyım ey sultan.

Tarlam, ekinlerim mahvoldu.

Neden davacısın ey kadın. Hem beni kime dava edeceksin.

Sultanım, seni ilâhî mahkemeye dava edeceğim; çünkü askerlerin bilerek veya bilmeyerek tarlamı çiğnedi. Ekinlerim mahvoldu.

Sultan, bu durum karşısında çok üzülür.

Haklısın! Zararın ne ise devlet hazinesinden karşılanacaktır.

Şifreli Hadis Bulmacası

Verilen şifrelerden yararlanarak hadisleri bulunuz.

İ. Hakkı BARAN

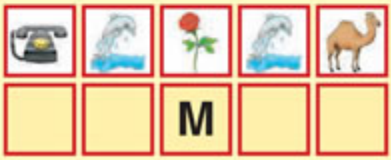

Şifreli Hadis Bulmacası

YANGIN

Zekeriya ULAŞLI

Kâbus gibi bir geceydi Kamil Bey için. Sağına döndü soluna döndü ama bir türlü gözüne uyku girmedi. Gözlerini ovuşturduktan sonra yatağından doğruldu. Eşini uyur görünce tebessüm etti. "Bu böyle olmayacak" diye mırıldandı ve yerinden kalktı. Üzerine bir hırka alıp balkona yöneldi. Koridordan geçerken aralık olan kapıdan biricik oğlu Selim'e baktı. Sokak lambasının pencereden vuran loş ışığı her şeyin normal olduğunu söylüyordu. Ayağına terlikleri geçirip balkona çıktı. Balkon tarafında sokak lambası olmadığından boşlukta uzanan koyu bir karanlık vardı. Bir müddet boş gözlerle zifiri karanlıkta bir şeyler aradı gözü.

Ertesi günü düşündü, ondan sonraki günü, oğlu Selim'in geleceğini... Küçük bir yarasa "Pıır" diye önünden geçince hayal dünyası bir bıçak gibi kesiliverdi. Bu durum ona unuttuğu bir şeyi hatırlatmış gibi "Öyle ya!" dedi. "Şu zifiri karanlıkta on adım ilerisini göremiyorum. Yarının, ondan sonraki günün ne getireceğini nereden bilebilirim ki..."

Balkon kapısından içeri girerken "Alacağım dersi aldım." dedi. "Bundan böyle günümü en güzel bir şekilde değerlendirmeye çalışacağım." Yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Mutfağa geçip su içtikten sonra eşi uyanmasın diye ayaklarının ucuna basarak odasına girdi. Yatağına uzanacakken gözü saate ilişti. "Tik tak tik tak" diye ses çıkaran saat ikiyi gösteriyordu. "Amma da gecikmişim" diye mırıldandı. Yatağına uzandı. Yorganı üzerine çekti. Ertesi gün yapacaklarının hayalini kurarken uyuyup kaldı.

Selim, kulağına gelen uğultu, çığlık karışımı sesleri duymamak için başını yastığa iyice gömdü. Ses artarak devam edince gözlerini kırpıştırarak açtı. Seslere kulak kabarttı. "Rüyada değilsem ses dışarıdan geliyor." diye mırıldandı. Yatağından doğrulunca kapı altından içeriye duman girdiğini gördü. Yanlış görüp görmediğinden emin olmak için elleriyle gözlerini ovuşturup tekrar baktı. Yanlış görüyor olamazdı. Odanın içini duman kaplıyordu. Dışarıdan gelen sesler, odanın içini kaplayan duman "Yoksa..." gerisini düşünmedi. Hızlı bir şekilde

yatağından kalkıp pencerenin yanına geldi. Saten perdeyi aralayıp camdan dışarı baktı. Alaca bir karanlık vardı. İnsanlar, telaşla sağa sola koşuyordu. Pencerenin kolunu aşağı indirip kendine doğru çekti. Açılan pencereden başını uzatınca alt kattan yukarı doğru yükselen dumanları fark etti. Korkuyla kendini geri çekip pencereyi kapattı ve avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı.

– Anneee! Babaaa! Yangııın!

Telaşla koşayım derken ayağı yatağın köşesine takıldı. Düştü, kalktı. Acıyla elini alnına götürdü. Elinde bir sıcaklık hissetti. Çekince elinin kıpkırmızı kan olduğunu gördü…

Oğullarının sesine uyanan Kamil Bey ve eşi de telaşla doğrulup birbirlerine baktılar. Kapı altından giren duman her şeyi anlatıyordu. Kamil bey aceleyle çıkarken eşi de başına eşarbını geçirmeye çalışıyordu. Dumanlar koridoru kaplamış giderek artıyordu. Babasını karşısında gören Selim, telaşla,

– Baba, yangın, dedi. Yanıyor, tüm apartman yanıyor!

Oğlunun kanlar içindeki alnını gören Kamil Bey, söylenilenleri duymadı. Havluyu alıp oğlunun alnını silerken,

– Ne oldu alnına oğlum, dedi

Dumanlardan etkilenen Selim, birkaç defa öksürdükten sonra,

– Önemsiz bir şey baba, dedi. Bırak alnımı da. Ne yapacağız onu düşünelim.

Odadan telaşla çıkan anne Neriman Hanım araya girerek,

– Ne olmuş Kamil Bey…

Sözünü tamamlayamadı.

– Oğlum! Yavrum, ne oldu alnına?

Öksürükleri iyice artan Selim,

– Anne iyiyim ben, dedi. Bir an önce çıkalım buradan. Bu gidişle zehirleneceğiz.

Durumun ciddiyetini fark eden Kamil Bey,

– Çocuk haklı Neriman, dedi. Bir an önce çıkmalıyız.

– Çıkmalıyız da. Nereye?

– Duman giriş kapısının altından geldiğine göre şu an için en güvenli yer balkondur. Hem yangının durumunu da öğrenmiş oluruz.

Hızlı adımlarla balkona çıktılar. Selim'in öksürükleri iyice artmıştı. Neriman hanım da ara ara öksürüyordu. Balkon apartmanın arka tarafına bakıyordu. Aşağıdan bağırış, çağırış sesleri geliyordu ama ortalıkta kimse gözükmüyordu. Belli ki yangın apartmanın ön tarafındaydı. İnsanlar oraya birikmişti. Kamil Bey sağlıklı bir haber almak için balkonun bir o tarafına bir bu tarafına koşturdu. Bağırdı çağırdı ama nafile, sesini kimseciklere duyuramadı. Duman balkon kapısının altından da çıkmaya başlayınca Neriman Hanım korku dolu gözlerle Kamil Bey'e bakıp,

– Bir şeyler yap Kamil, Selim de gittikçe kötüleşiyor, dedi.

Kamil Bey hiçbir zaman bu kadar çaresiz kaldığını hatırlamıyordu. Bir şeyler yapmalıydı. Bir müddet elini başının arasına alıp düşündü. Ani bir hareketle sırtındaki elbiseyi çıkardı. Balkondaki çeşmede iyice ıslattı ve ağzına tuttu. Neriman Hanım'ın sorularını cevapsız bırakıp balkon kapısından evin içine girdi. Dumandan zehirlenmemek için çok hızlı hareket ediyordu. Kısa sürede Selim'in odasına vardı. Pencereyi açınca gördüğü manzara karşısında dehşete düştü. Alt taraftan yukarı doğru kıpkırmızı alevler yükselirken, simsiyah bir duman binayı yutacakmış gibi sarıyordu. Duymalarını ümit ederek bağırmaya başladı.

– İmdaaat! Arkadayıız!

Pencereyi kapatıp hızla gerisin geri döndü. Bu arada dumanlar da boğazına girmişti, çok kötü öksürüyordu. Balkona çıkınca uzun süre öksürdü, öksürdü. Biraz kendine gelince ümitle kendine bakan Neriman Hanım ve oğluna gördükleri hakkında tek kelime etmeden,

– Bekleyeceğiz, dedi. Allah'tan ümit kesilmez.

Bu arada dumanlar bulundukları balkon tarafından da yükselmeye başlamıştı. Neriman Hanım gözyaşları içinde oğluna sarılıp Rabbine dua dua yalvarırken; Kamil Bey, metanetini korumaya çalışıyordu. Biliyordu ki bu tür durumlarda panik yapmak daha kötü sonuçlar doğururdu. Alevlerin balkon camına yansımasıyla birlikte ümitlerini yitirmişlerdi ki sesler duymaya başladılar. Çok geçmeden alt taraflarında büyük bir kalabalık birikti. Kocaman bir çadır açtılar. Yanan eşyaların çıkardığı çatırtılar arasında bir ses yükseldi.

– Atlayın! Aşağı atlayın!

Sevinçle birbirlerine sarılıp helallik diledikten sonra Önce Selim, ardından Neriman Hanım ve son olarak Kamil Bey kendini boşluğa bıraktı… En son duydukları şey alkış sesleri oldu.

Hastanenin beyaz boyalı odasında yan yana yatan Kamil Bey ve ailesi Rabblerinin kendilerine verdiği sağlık için şükrederken "Derdi veren, elbet dermanını da verir." deyip sabır gösterdiler. Kendilerini yalnız bırakmayan dostlarıyla acıları bir nebze de olsa azaldı. Asıl sürprizi hastaneden taburcu olduklarında yaşadılar. Çünkü sevenleri topladıkları yardımlarla onlara bir ev almıştı. Gözyaşlarını tutamayan Kamil Bey,

– Yarın ne olacak bilinmez elbet ama bilinen bir şey var ki, o da, bizi görüp gözeten birinin olduğudur, dedi.

Yangın bir felakettir

Yangın en tehlikeli felaketlerin başında gelir. Önüne çıkan her şeyi yakıp yıkar, kül eder. Yangınların büyük bir çoğunluğu tedbirsizlik ve dikkatsizlik yüzünden çıkar. Etrafımıza büyük zararlar verir.

Yangın sonrası oluşabilecek psikolojik problemler için de sabırlı olunmalı. Nitekim yüce Allah Bakara suresinde şöyle buyurur: " Biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri!" Görüldüğü gibi yüce Allah, başa gelen musibetlerin bir imtihan neticesi olduğunu belirtirken aslında insana şöyle diyor. Ey insan malım servetim gitti diye kendini depresyona sokma! Bu bir sınavdır. Sabredersen bunun karşılığında sana çok güzel ödüller verilecek. Şöyle bir ifade vardır. Olmuşa ve olacağa çare yoktur. Öyleyse olmuş bir olay sonrasında insan sabretmeli ki en azından sonrasındaki asıl büyük ödülü kaybetmesin.

Sevgili Peygamberimiz: "Kim ki başına gelen musibetlere sabreder, Allah'tan geldik ve ancak O'na döneceğiz. Bana bu musibetim için mükâfat ver. Bana bunun arkasından daha hayırlısını ver, derse Allah o musibeti alır ve mutlaka daha hayırlısını verir." Bundan daha güzel destek olabilir mi? Düşünsenize malın, canın, var olan her şeyin sahibi "iste" diyor. "Sen başına gelen musibet için kendini yiyip bitirme. Sana öncesinde o malı mülkü veren elbet daha iyisini de verebilir. Yeter ki sabır göster ve iste. İmtihanı kazan."

Güzel dinimiz yangın çıkaranla ilgili hüküm verirken bile hassas olunması gerektiğini vurgular. Yangın, kişinin ihmalinden, yani elinde olmayan sebeplerden dolayı çıkmışsa sorumlu tutulamayacağını; kişi, bilerek yangın çıkarmışsa zararın tamamını karşılamak zorunda olduğunu belirtmiştir. Bu hükümle de yangının önüne geçilmeye çalışılmıştır.

Bilmece Bildirmece

Fark Bulmaca Alttaki iki resim arasında yedi fark var. Bulur musunuz?

Labirent Bulmaca Labirenti bitirmek için, soruların doğru cevaplanması gerekiyor. Doğru cevabın yönünde ilerleyerek, Ali'nin labirenti bitirmesine ve eve ulaşmasına yardımcı olur musunuz?

Güzel Bir Söz Alttaki harflerde Gazali'nin güzel bir sözü gizli. Bulmak için "BAŞLA"'dan girip, "BİTİR"e ulaşmanız gerekiyor. Kelimelerin ilk harfleri yuvarlak içine alınmıştır. Yukarıya, aşağıya, sağa ve sola hareket edebilirsiniz. Çapraz hareket edemezsiniz.

Başla →	B	T	İ	P	I	D	Ü	K	L	U
	Ü	T	Ü	A	T	Ü	L	Ğ	E	R
	A	R	N	K	Ö	N	U	T	I	İ
	M	E	K	T	U	B	A	A	B	N
	U	T	L	U	L	Ş	R	Ş	İ	R
	Z	R	I	N	D	İ	G	I	F	K
	A	A	K	A	Y	T	U	B	E	N
	R	R	T	A	D	A	K	A	N	I
← Bitir	R	I	T	Ş	E	K	R	A	S	Y
	E	Y	U	Y	T	M	S	Ü	M	A

Lotus Bitkisi

Dilek ÜSTÜNALP

Çocuklar, sizleri Hintli bir bitki ile tanıştırmak istiyorum: LOTUS BİTKİSİ.

Lotus çamurun içinde yaşadığı halde tabiatta görebileceğiniz en temiz bitkidir.

Bataklığın içinde büyümeye başlarlar. Ta ki, yukarıdaki ışığa ve oksijene ulaşıncaya kadar. Bu ışığa ulaşmak onların yaşamasını sağlıyor. Bu sayede fotosentez yapıp besin üretebiliyorlar. Suya ulaşır ulaşmaz da büyümeleri duruyor. Üstü dikenli yuvarlak tomurcuklar oluşturuyorlar. Bu tomurcuklar birkaç saat içinde dev yapraklara dönüşüyor. Eee, ne kadar geniş olurlarsa, o kadar çok besin üretecekler. İki üç metre boya sahip olan lotuslar, Allah'ın onlara verdiği sistem sayesinde tıpkı bir kalorifer gibi kendi ısılarını ayarlayabiliyorlar. Bu bitkilerin yüzeyinde meydana gelen minik tümsekler, bitki üzerinde toz barındırmasına fırsat vermez. Balmumu ile kaplı yüzeylerinde, su kendi ağırlığı ile akar gider. Yani sizin anlayacağınız hiç kir tutmazlar. Dünyanın en temiz bitkisidir lotuslar.

Bizleri hayrette bırakan bir başka özellikleri de suda batmamak için yapraklarını bir şemsiye gibi yukarıya doğru kıvırmalarıdır. Allah onları çamur içinde yaşamaları için mükemmel bir şekilde yaratmıştır.

Köklerini, nefes almak istercesine, ta yapraklarının yanına kadar uzatırlar. Yaprakları ile kökleri arasında bir kanal oluştururlar. Bu kanallarda ise oksijen taşınır.

Ya köklerinin uzunluğu! Sıkı durun söylüyorum: 11 metreye kadar uzanabilir. Çok ilginç değil mi?

İnsanlar Allah'ın yarattığı canlılara bakarak bazı icatlar yaparlar. Mesela, gökdelenlerin yapısında, kendi kendisini temizleyen camlar kullanırlar. Kir tutmayan kiremitler, bina boyaları lotus bitkisinden ders alınarak üretilmiştir. Biz de bu bitkiden bazı dersler çıkarabiliriz. Her insan, hangi ortamda bulunursa bulunsun, temiz kalabilmeyi bilmelidir. Şartlar ne olursa olsun daima temiz kalıp, kendi kendimizi temizleyebilmeliyiz. Zaten Yüce Allah da bu kabiliyeti bizim genlerimize işlemiş.

O halde, bize kalan sadece istemek!!!

Dil Belası

Cengiz DOĞAN

Bir zamanlar bilge bir hükümdar vardı. Kendisinden sonra tahta geçecek olan şehzadeyi denemek için ona:

– Bu gün akşam bana dünyanın en lezzetli malzemesinden yemek yap, dedi.

Şehzade hükümdarın niyetini anlamıştı. Hemen hazırlıklara başladı. Yardımcılarından kendisine bir inek dili bulmalarını istedi. Sonra da inek dilinden bir yemek yaptı.

Hükümdar akşam geldi. Şehzadenin yaptığı yemeği gördü. Yemek hakkında herhangi bir yorum yapmadı. Tekrar şehzadeye dönerek:

– Yarın akşam da bana dünyanın en acı malzemesinden bir yemek yap, dedi.

Şehzade tekrar hazırlıklara başladı. Yardımcılarından bir inek dili daha bulmalarını istedi. Akşam yemeği için inek dilinden bir yemek daha yaptı.

Hükümdar akşam saraya döndü. Şehzadenin hangi yemeği yaptığını çok merak ediyordu. Hemen mutfak bölümüne geçti. Şehzadenin aynı yemeği yaptığını gördü. Merakla sordu.

– Sizden dünyanın en tatlı malzemesini kullanarak bir yemek yapmanızı istedim, bir dil ile yemek yaptınız. Dünyanın en acı malzemesini kullanarak yemek yapmanızı istedim. Yine aynı yemeği yaptınız. Bunun sebebi nedir, diye sordu. Şehzade:

– Dünyanın en tatlı şeyi dildir. Çünkü o tatlı olursa dünyanın tadına doyulmaz. Dünyanın en acı şeyi de dildir. O acı olursa hayat çekilmez, dedi.

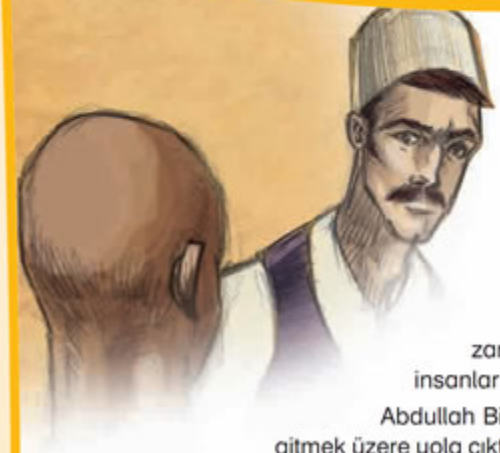

Cömert

İdris KARA

Abdullah Bin Cafer çok zengin bir insandı. Aynı zamanda cömertliği ile nam salmıştı. Çevresindeki insanlar onun cömertliğini anlata anlata bitiremezlerdi.

Abdullah Bin Cafer'in güzel bir çiftliği vardı. Bir gün çifliğine gitmek üzere yola çıktı. Yolda bir hurmalıkta mola verdi. Dinlenmek için bir hurma ağacına yaslandı.

Orada koyunlarını otlatan bir çoban vardı. Çoban öğle yemeği yemek için hazırlık yapıyordu. Tam o anda uzaklardan bir köpek koşarak çobanın yanına geldi. Açlıktan, köpeğin karnı sırtına yapışmıştı. Zavallı hayvan, çobanın yanına doğru sokuluyor, belli ki ondan biraz ekmek istiyordu. Çoban çantasından bir dilim ekmeği çıkarıp köpeğe verdi. Köpek ekmeği hemen oracıkta yedi. Fakat hayvan çok aç idi. Çobanın yanına tekrar sokuldu. Çoban çantasından bir dilim ekmek daha çıkardı ve köpeğe uzattı. Köpek ikinci dilimi de hemen yedi. Hayvancağız o kadar aç idi ki doymak nedir bilmiyordu. Çoban üçüncü dilimi de çıkarıp köpeğe verdi. Köpek üçüncü dilimi de yedikten sonra oradan ayrıldı.

Abdullah Bin Cafer çobanın davranışını çok beğenmişti. Hemen çobanın yanına gitti. Ona,

– Senin günlük yiyeceğin ne kadar, diye sordu. Çoban:

– Üç dilim ekmektir, diye cevap verdi.

Abdullah Bin Cafer.

– Az önce üç dilim ekmeğini de köpeğe verdin. Bu gün ne yiyeceksin dedi: Çoban:

– O köpek belli ki uzak bir yerden geliyor. Hayvancağız çok aç ve bitkin bir halde idi. Eğer ona ekmeğimi vermeseydim belki de açlıktan ölebilirdi. Ben bu gün hiçbir şey yemesem de olur. Yeter ki zavallı köpeğin hayatı kurtulsun, dedi.

Abdullah Bin Cafer bu cevap karşısında çok sevindi. Çobanın alnından öptü. Kendi kendine:

– Ben de halk arasında cömert olarak bilinirim. Fakat bu çoban benden daha cömert çıktı, dedi.

Abdullah Bin Cafer o bahçenin sahibini buldu. Bahçeyi satın alarak çobana bağışladı.

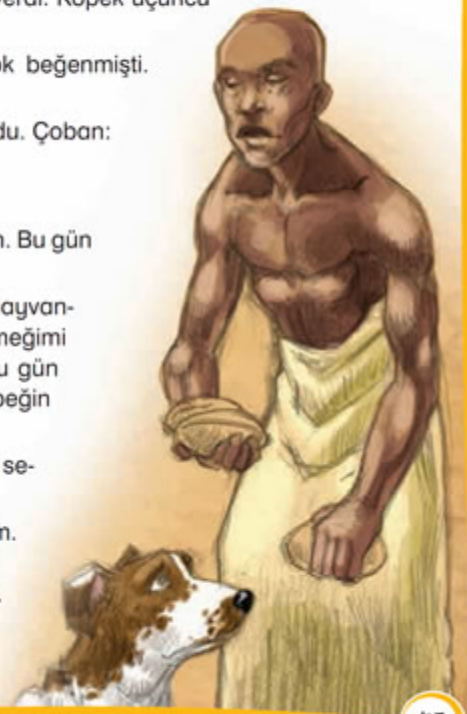

Akif MERT

ALLAH
(celle celâlühü)

Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır: "En güzel isimler Allah'ındır..." Bir varlığı isimleriyle tanırız. İsimler o varlığı tarif eder, bize en güzel şekilde anlatır. İşte Yüce Rabbimiz Allah'ın da böyle güzel isimleri vardır ve bu isimlere "Esma'ül Hüsna" (güzel isimler) adı verilir. Bu isimler bize biricik Rabbimiz Allah'ı tanıtırlar. O'nu daha iyi tanımak için bu isimleri ve anlamlarını bilmemiz gerekir.

Bir hadiste Peygamberimiz şöyle buyurdular: "Allah'ın doksan dokuz ismi vardır. Kim onları ezberler ve sayarsa (o isimlerle kulluk eder ve gereklerini yaparsa) cennete gider." Allah'ın meşhur isimleri doksan dokuz tane olsa da isimlerinin tamamının sayısını bilmemiz mümkün değildir. Allah kendisini bizlere Kur'an'da geçen bu isimlerden bazılarıyla tanıtmış ve O'na bu isimlerle dua etmemizi istemiştir: "En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na onlarla dua edin." Yine bir hadiste Peygamberimiz "Allah'ın Ahlakıyla (özellikleriyle) ahlaklanınız (donanınız)." buyurarak bu isimleri öğrenmemizi ve uygulayabileceklerimizi uygulamamızı istemiştir.

O halde Allah'ı en güzel şekilde tanımak, dua ve davranışlarımızı onlarla süslemek için gelin bu isimlerden bazılarını hep birlikte öğrenelim:

Yüce yaratıcının diğer bütün güzel isimlerini içine alan isimdir. Diğer isimler bu ismin ayrıntıları ve açıklamalarıdır. Allah tapınılan ve kulluk edilen yani ilah olan demektir. Bütün varlıklar O'na sevgi, saygı, ümit ve korku ile tapmaktadır. İhtiyaç ve felaket anlarında O'na yönelmekte, O'ndan kurtuluş beklemektedirler. Allah'ın ilah olması onun her yönüyle mükemmel olması demektir. Allah her türlü eksikten ve kusurdan uzak ve her özelliğiyle mükemmel olandır. İşte Allah adı tüm bu mükemmellikleri özetle içine alır.

Allah, Yüce Rabbimizin en özel ismidir. Bu ismin Allah'ın en büyük ismi olduğu söylenir. Allah'ın dışında kimse bu adla adlandırılamaz.

Allah isminden türemiş olan "Allahümme" kelimesi de "Ey Allah'ım!" demektir ve birçok dua bu kelimeyle başlar. Böylece dua eden kişi "En güzel isim ve en üstün sıfatların sahibi olan yüce Allah'ım! Senin bu isim ve sıfatlarınla dua ederek istiyorum ki..." diyerek duasına başlamış olur...

Müheymin: Görüp gözeten, her şeye şahid olan ve koruyup, sıyanet eden.

Azîz: Üstün kudret sahibi, mutlak galip.

Cebbâr: Yarattıklarının hallerini ve işlerini düzelten, iradesi ile onları istediği şekilde yöneten ve hükmünün yerine gelmesine karşı konulamayan.

Sadaka

Bilal YORULMAZ

Peygamberimiz, orduyu savaş için hazırlıyordu. Cemaati topladı.

– Allah yolunda sadaka verin, dedi.

Bunu duyan Abdurrahman bin Avf hemen Efendimiz'in huzuruna geldi.

– Ya Resûlûllah, dört bin dirhem param var. İki bin dirhemini Rabbim için veriyorum; geri kalan iki bin dirhemini de çoluk çocuğum için ayırdım, dedi.

Efendimiz:

– Allah, senin verdiğine de vermediğine de bereket versin, diye dua etti.

O gecenin sabahı, ensardan bir adam geldi.

– Ya Resûlûllah, çalışarak iki ölçek hurma sahibi oldum. Birini Rabbime, diğerini de çoluk çocuğuma ayırıyorum, dedi. Peygamberimiz ona, bu bir ölçek hurmayı toplanan sadakaların içine koymasını emretti. Halbuki adam bu hurmayı geceleyin sırtında iple su taşıyarak kazanmıştı. Bunu duyan münafıklar onu çekiştirmeye başladı. İçlerinden biri:

– Bu da, tıpkı Avf gibi gösteriş için verdi, dedi.

Bir diğeri,

– Allah ve Resûlünün bu adamın bir ölçek hurmasına ihtiyacı yok ki, dedi. Hâlbuki kendileri hiçbir şey vermeye yanaşmıyorlardı.

Bu olay üzerine Tevbe suresinin 79. ayeti nazil oldu. Bu ayette Cenâb-ı Hak, "Müminlerden, kâh farz zekât dışında gönüllerinden koparak bağışta bulunanları, kâh ancak çalışıp didinerek ele geçirdikleri malları bağışlayanları dillerine dolayıp alaya alanlar var ya, işte Allah onları alay konusu yapıp maskara etmiştir ve onlara gayet acı bir azap vardır." diyordu.

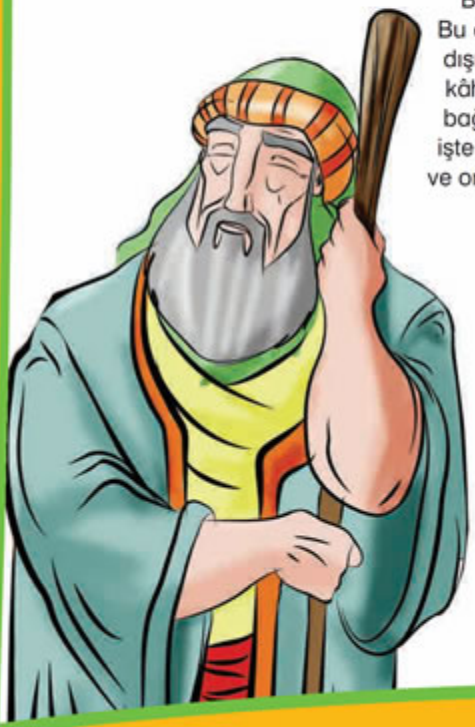

SUBHÂNEKE DUASI

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ
وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ

Allah'ım! Sen'i Sana lâyık hamd ile her türlü eksiklikten tenzih ederim. Senin ismin mukaddestir, münezzehtir. Şânın da yücedir. Sen'den başka ilâh yoktur.

BAŞARI DUASI

رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ تَمِّمْ بِالْخَيْرِ

Ey Rabbim! İşimi kolaylaştır, güçleştirme. Ey Rabbim! İşimi hayırla sonuçlandır.

DUA UFKU

Ya Rab! Kusurumuzu affet!..
Bizi Kendine kul kabul et.
Emanetini alma vaktine kadar,
Bizi emanette emin kıl...

FÂTİHA SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝١

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝٣

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝٦ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ ۝٧

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rahmân va Rahîm olan Allah'ın adıyla
2. Bütün hamdler, övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır.
3. O Rahmân'dır, Rahim'dir.
4. Dîn gününün, hesap gününün tek hâkimidir.
5. (Haydi öyleyse deyiniz): "Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Sen'den medet umarız."
6. Bizi doğru yola, Sana doğru varan yola ilet.
7. Nimet ve lütfuna mazhar ettiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınlarınkine değil.

FATİHA SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresidir.

Toplam 7 ayet vardır.

Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresi olduğundan "Bir yeri veya bir şeyi açan, başlatan" anlamına gelir.

Kur'an-ı Kerim'in bu kutlu ve özlü sûresi bütün namazlarda okunur.

İslam alimleri tarafından Kur'an-ı Kerim'in küçük bir özeti olduğu da söylenir.

Hazreti Âdem

Bilal YORULMAZ

Çok çok eski zamanlarda da, yeryüzünde hayat vardı. Denizler, ırmaklar, dağlar, taşlar, çeşit çeşit bitkiler, cins cins hayvanlar kısaca her türden canlılar vardı. Ama hiç insan yoktu.

Allahü teâlâ; meleklerine haber yerdi:

"Topraktan, insan denen bir varlık yaratıp, onu yeryüzüne halife kılacağım. Hepiniz ona secde ediniz."

Melekler, Yüce Allah'ın bu emri karşısında şaşırdılar. Gece gündüz, Allah'a ibadet ve itaatle meşgul oldukları halde, insan denen bu varlık nasıl olur da kendilerinden üstün olarak yaratılırdı? Merak içinde sordular:

– Ya Rab! Yeryüzünde bozguncu ve kan dökücü kimseleri mi halife yapacaksın? Halbuki biz sana her zaman ibadet ediyor, seni överek yüceltiyoruz.

Allahü teâlâ, meleklerin bu sorularına cevap olarak şöyle buyurmuştur:

"Varlıkların yaradılışındaki derin sır ve ince hikmetler sizin bildikleriniz kadar değildir. Ben sizin bilmediklerinizi de bilirim."

Melekler: "Şüphesiz Rabbimiz her şeyi bilir. Faydasız bir şey yaratmaz" diyerek beklemeye başladılar.

Nihayet Allahü teâlâ, ilk insanı, yani Hz. Âdem'i topraktan yarattı. Ona en güzel şekli verdi. Ve ona kendi ruhundan üfledikten sonra, ona eşyanın isimlerini ve özelliklerini öğretti. Daha sonra Hz. Âdem'in bütün yaratılmışlardan üstün olduğunu göstermek için bir imtihan yaptı.

Meleklere varlıkların isimlerini sordu. Bu konuda bilgileri olmadığı için, "Ya Rab! senin bize öğrettiğin ilimden başka bir bilgimiz yok" diyerek cevap veremediler. Sıra Hz. Âdem'e gelmişti. Âdem aleyhisselâm, eşyanın isimlerini teker teker sayıp, özelliklerini belirtince, Allahü teâlâ meleklerine hitaben; "Size yerde ve gökte olan, her şeyi ancak ben bilirim demedim mi?" diyerek tüm meleklerin Hz. Âdem'e (hürmet için) secde etmelerini buyurdu.

Bütün melekler, Yüce Allah'ın emri üzerine Hz. Âdem'e secde etmişlerdi.

Sadece Şeytan secde etmemişti. Çünkü: Şeytan kendini, Hz. Âdem'den ve diğer bütün varlıklardan daha üstün görüyordu. Bunun üzerine Yüce Allah:

"Ey İblis! seni secde etmekten alıkoyan nedir?" diye buyurdu. Şeytan bu terbiyesizliğinden dolayı tövbe edip af dileyeceği yerde kendini haklı göstermeye çalıştı. "Ben Âdem'den daha hayırlıyım. Çünkü beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın." diyerek, kibirli davranışını sürdürmeye devam etti.

Bunun üzerine Allahü teâlâ:

"Bulunduğun makamdan in. Rahmetimden çık git. Sen artık küçülenlerdensin." diyerek şeytanı huzurundan ve Cennet'inden kovdu. Şeytan yaptığı hatayı anlamıştı.

Ama kibri, gururu yüzünden affedilmeyi hatırına bile getiremiyordu. Korku içinde Allahü teâlâdan son bir dilekte bulundu. "Bana kıyamete kadar ömür ve müddet ver." Bunun üzerine Yüce Allah, ona: "Senin ömrün kıyamet gününe kadar uzatıldı." diye buyurarak, şeytana hayatta kalacağı müjdesini verdi.

Şeytan izni aldıktan sonra yine tövbe ve şükür etmesi gerekirken isyancı tutumunu sürdürdü.

"Ey Rabbim, Âdem'e secde etmediğim için beni huzurundan kovdun. Ben de bundan sonra senin doğru yolun üzerinde oturarak, insanları doğru yoldan saptırmak için pusuda bekleyeceğim. Onların sana isyancı olmaları için elimdem ne geliyorsa yapacağım." diyordu.

Böylece Şeytan, Hz. Âdem'e ve nesline olan düşmanlığını açıkça ilân ediyordu.

Din Nedir?

Ahmet Nazif YAVUZ

Din, akıl sahibi insanlara dünya ve ahiret mutluluğunu kazanmaları için Allah'ın koyduğu kurallar bütünüdür.

Bizi yaratıp yaşatan yüce Rabbimizdir. Yaratıcımız olduğu için bizi bizden daha iyi bilir. Bizi neyin mutlu neyin mutsuz edeceğini de yine en iyi Rabbimiz bilir. Yüce Rabbimiz bizi çok sever ve hep mutlu olmamızı ister. Bunun için de bizi mutlu edecek davranışları emreder, mutsuz edecek davranışları da yasaklar. Allah'ın bu emir ve yasaklarına uyduğumuz zaman bu dünyada mutlu oluruz. Dahası cennete de girer mutlu oluruz. Dünyada ve ahirette mutlu olmayı akıl sahibi her insan ister. Bu yüzden Allah'ın kurallarına akıl sahibi insanlar uyarlar.

Allah din duygusunu doğuştan bizim kalbimize koymuştur. Bu duygu bütün hayatımızı kuşatır. Zor durumda kaldığımızda Allah'a dua ederek bizi kurtarmasını isteriz. Bizi kurtardığı zaman da ona teşekkür ederiz. Hastalanınca ondan yardım isteriz. Kötü şeylerden korktuğumuzda ona sığınırız. Yüce Rabbimiz de bütün durumlarda biz kullarının imdadına yetişir.

Yüce Rabbimizin emir ve yasaklarını öğrenmek için gayret etmeliyiz. Haramı, helali, ibadetlerin nasıl yapıldığını, imanın ve İslam'ın şartlarını güzelce öğrenmeli ve uygulamalıyız. Böylece her şeyden çok sevdiğimiz Yüce Rabbimizin sevgisini ve hoşnutluğunu kazanabiliriz.

Helal: Allah'ın yapmamıza izin verdiği davranışlara denir. Bu davranışları yapmak da yapmamak da serbesttir. Su içmek, ekmek yemek, basketbol oynamak helal olan davranışlardan bazılarıdır.

Haram: Yüce Rabbimiz tarafından yasaklanmış olan davranışlara denir. Dünya ve ahirette mutlu olmak istiyorsak bu davranışlardan kaçınmamız gerekir. Yalan söylemek, hırsızlık yapmak, başkalarına zarar vermek haram olan davranışlardandır.

Sevap: Doğru, gerçek mükafat demektir. Güzel davranışlarda bulunduğumuz zaman sevap kazanırız. Ne kadar çok sevap kazanırsak o kadar çok mutlu oluruz. Namaz kılmak, oruç tutmak, arkadaşımıza iyilik yapmak, anne babamıza saygılı olmak sevap kazandıran davranışlardandır.

Günah: Allah tarafından yasaklanan ve bizi mutsuz eden davranışlardır. Haram olan davranışları yaptığımızda günah işlemiş oluruz. Yalan söylemek, anne babaya saygısızlık etmek, canlılara zarar vermek günah olan davranışlardandır.

Farz: Allah tarafından kesin bir şekilde yapılması emredilen davranışlardır. Farzları yapmadığımız zaman günah işlemiş oluruz. Farzları yaparak Allah'ın sevgisi ve hoşnutluğunu kazanabiliriz. Namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek farz olan ibadetlerimizdendir.

Vacip: Allah tarafından emredilen davranışlardır. Farz kadar kesin değildir ama yine de mutlaka yapılmalıdır. Kurban kesmek, bayram ve vitr namazı kılmak vacip olan ibadetlerdendir.

Sünnet: Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (sav) yaptığı davranışlara denir. Sevgili Peygamberimiz en güzel ahlâka sahip bir insandır. O yüzden biz her davranışımızda onu örnek alırız. Onun gibi olmaya çalışırız. Teravih namazı kılmak, güzel kokular sürünmek, diş fırçalamak sünnet olan davranışlardandır.

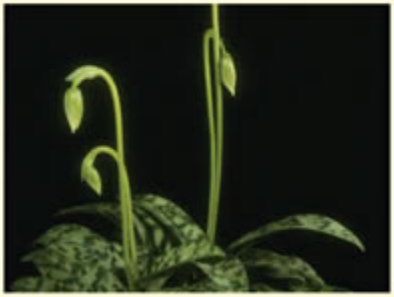

Filizlenen şu tohumlar
Çiçekler, kuşlar, meyveler
Desen desen kelebekler
Seni hatırlatır Rabbim

1. Yukarıdaki dörtlükte bize Rabbimizi hatırlatan varlıklardan söz edilirken, aşağıdakilerden hangisine yer verilmemiştir?

A. cansız varlıklara
B. bitkilere
C. hayvanlara
D. tohumlara

O gece yıldızlardan çok kitaplara vakit ayırdım. Kütüphanemde dilini hiç bilmediğim bir kitap buldum. Sayfalar, satırlar konuşmadı benimle ama resimler çok şey anlatıyordu. Saatlerce baktım, sayfalarını karıştırdım. Birden düşündüm ki resim de bir tür konuşma değil mi? Yani iletişim kurmanın bir yolu. Yani duygularımızı anlatmanın bir yolu. Hem de en güzel bir yolu.

2. Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?

A. Yıldızlardan daha çok kitaplarla ilgilenmek gerekir.
B. Bir kitapta yazıya gerek yoktur. Çünkü; resimler her şeyi anlatır.
C. Sadece kitap okumaya değil, yıldızları seyretmeye de vakit ayrılmalıdır.
D. Bir kitabın sadece yazıları değil, resimleri de okunabilir.

Ahmet ŞENLİK

Allah'ım,
"Kişi sevdiğiyle birlikte olur." der
Yüce Peygamber.
Ne olur izin ver,
Sevdikleri güllerin arasına,
Beni de alsın,
Yeşil bir dal gibi...

3. Şiire göre, şair kiminle beraber olmak istiyor?

A. Anne ve babasıyla
B. Sevdiği arkadaşlarıyla
C. Güllerle
D. Peygamber Efendimizle

Allah'ım,
Senden sonra
En çok
Peygamberimi
Sevdiğimi söylesem
Kıskanmaz değil mi annem?

4. Yukarıdaki dörtlüğe göre, şair en çok kimi seviyormuş?

A. Annesini
B. Peygamber Efendimizi
C. Allah'ı
D. Kur'ân-ı Kerîm'i

Seni hatırlarım nereye baksam,
Her şeyi yaratan biri var derim.
İsmini söylüyor biz duymasak da
Şu güneş, şu ağaç, şu rüzgâr derim.

5. Şiire göre, şairin çevresine bakıp da gördüğü varlıklar kimi hatırlatıyormuş?

A. Güneşi
B. Ağaçları
C. Yüce Yaratıcı'yı
D. Rüzgârı

Bir imtihan salonu,
Şu dünyamız çocuklar.
Çalışmak, başı sonu,
Herkesin görevi var.

6. Yukarıdaki dörtlükte "dünyamız" neye benzetilmiş?

A. Çalışma yerine
B. İmtihan salonuna
C. Askerî Kışlaya
D. Okula

Küçük bir tohumum at beni toprağa,
Karakterinle gübrele, bilginle sula,
Yeşerirken öp, tomurcukken okşa,
Ne olur bahçıvanım ol öğretmenim.

7. Yukarıdaki dörtlükte, öğretmen neye benzetiliyor?

A. Tohuma
B. Tomurcuğa
C. Suya
D. Bahçıvana

Göz Rabbimden hediye
Görmek büyülü sanat
Bir ufacık çizgiye
Nasıl sığmış kâinat

8. Yukarıdaki şiirde, "büyülü sanat" olarak anlatılan nedir?

A. kâinat
B. göz
C. görmek
D. çizgi

Anacığım, ah anacığım
İyilerin iyisi, güzellerin güzeli
Göçüp gitmişsin garipçe garipçe
Bir öpmeden güzel yüzünü

9. Yukarıdaki şiire en uygun başlık aşağıdakilerden hangisidir?

A. Anne Sevgisi
B. Anne Özlemi
C. İyilik ve Güzellik
D. Anneliğin Önemi

Sevgi, dostluk, kardeşlik
Bir başkadır burada
Bu teneffüs yetmedi
Diğerleri sırada

10. Yukarıdaki dörtlükte bahsedilen yer, aşağıdakilerden hangisi olabilir?

A. aile ortamı
B. okul
C. piknik alanı
D. hastahaneler

Değerlendirme Testi

1. "Gülpembe Okulum" şiirinde ne anlatılıyor?

A. Okul
B. Okulun ilk günü
C. Sınıf
D. Öğrenci

2. "Kaza" hikayesinde neyin önemi anlatılıyor?

A. Namazı vaktinde kılmanın önemi.
B. İnsanlara yardım etmenin önemi.
C. Tatile gitmenin önemi.
D. Kul hakkının önemi.

3. "İkramın Karşılığı" hikâyesinde adları geçen Hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin ile ilgili olarak aşağıdakilerden hangisi doğrudur?

A. Abdullah bin Cafer'in çocuklarıdır.
B. İhtiyar kadının akrabasıdır.
C. Peygamber Efendimiz (s.a.s) in çocuklarıdır.
D. Hazreti Ali'nin çocukları, Peygamber Efendimizin torunlarıdır.

4. "Doğru söylüyorsun ey Âdem! Şüphesiz ki O, benim için mahlûkların en sevgilisidir. O'nun hakkı için istediğin sürece seni de bağışlarım. Zira ..... olmasaydı Ben seni de yaratmazdım."

Yukarıdaki boşluğa hangi peygamberin ismi yazılmalıdır?

A. Hz. Âdem
B. Hz. Musa
C. Hz. Muhammet (s.a.s)
D. Hz. İsa

5. İslam'ın şartı beştir. Bunlar ....., Namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek ve hacca gitmektir.

Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi yazılmalıdır?

A. Kelime-i Şahadet Getirmek
B. Abdest almak
C. Kitaplara inanmak
D. Peygamberlere inanmak

6. "Tohum" adlı hikayenin anafikri nedir?

A. Bilginin önemi.
B. Dürüstlüğün önemi.
C. Annenin önemi.
D. Devlet yönetiminin önemi.

7. "Canlı Kameralar" ifadesi ile aşağıdaki organlarımızdan hangisi kastedilmiş olabilir?

A. Kulağımız
B. Gözümüz
C. Burnumuz
D. Derimiz.

8. Aşağıdakilerden hangisi tuvalette dikkat etmemiz gereken kurallardandır?

A. Tuvalete sol ayakla girilir, sağ ayakla çıkılır.
B. Tuvalete tükürülmez, sümkürülmez
C. Tuvalette konuşulmaz
D. Hepsi

9. "Dil Belası" adlı hikâyeye göre dünyanın en acı ve en tatlı şeyi nedir?

A. Biber ve bal
B. Dil
C. Uyku ve rüya
D. Para ve mal

10. Kur'an-ı Kerimi'in ilk sûresi aşağıdakilerden hangisidir?

A. İhlâs Suresi
B. Kevser Suresi
C. Fatiha Suresi
D. Maun Suresi

İKİNCİ BÖLÜM

İçindekiler

Kiraz 59
Çizgi Hikaye (Dua) 60
Geceye Düşen Göz 63
Dost Olabiliriz (Şiir) 65
Fil Vakası 66
Şükür 67
Kare Bulmaca 68
Kibir 69
Değerli Taşlar 70
Gülme Vakti 72
Bilmece - Bildirmece 73
Nezaket Dolu Bir Hayat 74
Ferzan'ın Zaman Makinası 76
Bizim Bahçemiz (Şiir) 79
Sahabe Hayatından (Kabul Olan Dua) 80
Saadet Asrı'ndan 81
Üst Katta Kim Kalacak 82
Lokma Kuşları (Şiir) 84
Bulmacalar 85
İlk Namazım 86
Kara Elmas Petrol 88
Çizgi Hikaye (Yürüme Yarışı) 90
Dost Kedi 94
Hadis Bulmaca 98
Bombardıman Böceği 99
Beterin Beteri Vardır 100
Esma-ül Hüsna (MELİK) 102
İki Kurbağa 103
Dualar 104
Sureler 105
Hz. Nuh 106
Bir Kar Hikayesi 109
Abdest 110
Düşündüren Testler 112
Değerlendirme Testi 114
İkinci Bölümün Çözümleri 231

KİRAZ

Orhan BİLİR

İhtiyar adam bahçesinden topladığı kirazları sepete doldurur, yol kenarında satardı. Yolcular onu iyi tanır, taze kirazlardan almadan geçmezlerdi.

Erhan Bey o gün uzun bir yolculuğa çıkmıştı. Yol kenarında kiraz satan yaşlı adamın yanında durdu. Yaşlı adama:

– Amcacığım bir tane alıp tadına bakabilir miyim, diye sordu. Yaşlı adam:

– Tabii ki alabilirsiniz, buyurun, dedi. Bir taraftan da arabadan inenlere birer avuç kiraz ikram ediyordu. Erhan Bey iki kilo kiraz almak istediğini söyleyince yaşlı adam, Erhan Bey'in kulağına eğildi.

– Komşum bugün hiç satmadı. Sen git ondan al, dedi.

Bu söz Erhan Bey'in çok hoşuna gitmişti. Kılık kıyafetine bakılırsa bu adam fakir biri olmalıydı. Onu erdemli davranışından dolayı kutladı. Kiraz almak için komşusuna yöneldi. Tam o anda bir otobüs geldi. Yolun kenarında durdu. Otobüsten çok sayıda öğrenci indi. Etrafta kuş sesleri ile çocuk sesleri birbirine karıştı. Öğrenciler ihtiyarın etrafını sardılar. İhtiyar çok memnun olmuştu. Öğretmenleri ihtiyara:

– Beyamca biz kiraz almak istiyoruz. Fakat ikinizde de yeterli miktarda kiraz yok. Eğer müsaade ederseniz biz bahçeye girelim. Kendimiz kiraz toplayalım. Parası ne ise veririz, diye teklite bulundu. İhtiyar,

– Memnuniyetle, dedi.

Çocuklar güle oynaya bahçeye daldılar. Ağaçlara tırmandılar. Doyasıya kiraz yediler.

Bir süre sonra toplandılar. İhtiyara teşekkür ettiler. Bir miktar da para uzattılar. İhtiyar:

– Ben kirazı sadece büyüklere satarım. Bu güne kadar çocuklardan para almadım. Kirazlarım size helal olsun, dedi. Bu cevap karşısında herkes şaşırdı. Çocuklar ihtiyarı alkışladılar. Öğretmenleri ise parayı vermekte ısrar ediyordu. Fakat almakta direndi ve parayı almadı. Erhan Bey olanları ilgiyle izliyordu.

Sonunda ihtiyar adam parayı almadı. Genç öğretmen ise ilginç bir yönteme başvurdu. İhtiyarın boş sepetlerinden biri ağaçlardan birinin dalında asılıydı. Genç öğretmen parayı bir zarfa koydu. Boş sepetin içine yerleştirdi. İhtiyarla vedalaşıp ayrıldılar.

Erhan Bey ihtiyarın yanına yaklaşıp ona, genç öğretmenin dalda asılı duran sepete bir şeyler koyduğunu söyledi. İhtiyar adam sepeti indirdi. İçine bakıp tatlı tatlı söylendi. Zarfın içini açtı. İçinde hak ettiğinden fazla para vardı. Zarfın üzerine iki kelimelik not düşmüşlerdi: "Yavuz'un torunları."

Hazırlayan: A.Nazif YAVUZ / **Çizen:** Erdinç Şemen

Sultan Mahmut çok şiddetli bir direnme ile karşılaştı. Zafer kazanacağından şüpheye düşünce ordu biraz geri çekildi.
"Ey Rabbim, bu savaştan galip çıkarsam, aldığım bütün ganimetleri yoksullara dağıtacağım."
Sultan Mahmut tam bu zor durumda iken Allah'a yalvardı.
Ordu dağın eteğinde toplansın. Planladığımız gibi tekrar saldıracağız.
Başüstüne komutanım.
Kumandanlarıyla bir toplantı yaptı.
Ordu toparlanıp tekrar saldırdı. Düşman neye uğradığını şaşırdı. Düşman ordusu kısa sürede dağıldı.
Savaştan sonra da oldukça fazla ganimet elde edilmişti.
Ne yapıyorsunuz? Niye dağıtıyorsunuz?
Sultanımızın emri var. Dağıtmamızı istedi.
Ganimetler sultanın emriyle fakir halka dağıtılmaya başlandı. Fakat bazı vezirler buna itiraz ettiler.

Allah'a verdiğim sözü yerine getiriyorum.
Aman Sultanım ne yapıyorsunuz, bunca değerli ganimetler, altınlar, inciler fakir fukaraya dağıtılır mı? Hem onlar bunların kıymetini ne bilecek? Üstelik devletin hazinesinin bunlara ihtiyacı var.
Ganimetlerin dağıtılmasını istemeyen vezirler sultanın huzuruna çıktılar.
Efendimiz önemsiz olanları dağıtın, değerli olanları hazineye ayırın, bütün memleketin bunlara ihtiyacı var.
Vezirler bu cevaba pek sıcak bakmadılar. Adamları yine itiraz ettiler.
Ben ne yapayım şimdi?
Sultan Mahmut'un kafasını karıştırdılar. O zaman Gazne'de yaşayan, ne pahasına olursa olsun gerçeği söylemekten çekinmeyen bir zat vardı, Sultan Mahmud onu çağırıp durumu anlattı.
Sultanım bunda kararsızlığa düşecek bir taraf yok. Çok basit bir tercih karşısındasınız. Eğer Allah'a bir daha işiniz düşmeyecekse hemen adamlarınızın dediğini yapın, ganimetleri hazineye koyun.
Sultanın derdini dinleyen âlim kişi şu cevabı verdi.
Ama Allah'a tekrar işiniz düşecekse verdiğiniz sözü tutun, adağınızı yerine getirin, ganimetleri yoksullara dağıtın.
Allah razı olsun, bana yol gösterdin.
Sultan Mahmut kendisine yol gösteren alim kişiye teşekkür etti. Hemen vezirlere emir vererek ganimetlerin dağıtılmasını sağladı.

Geceye Düşen Göz

Murat KAYA

İlk kez bu işi yapıyor olması, yüreğini hoplatıyordu. Haftalardır düşünmüş, çareyi bu şekilde bulmuştu; ama gönlü yine de rahat değildi.

Gecenin bir vaktine kadar oturuyor, uzun uzun plânlar yapıyordu. Ya yakalanırsam ne yaparım, diye düşünmekten bir an bile kendini alamıyordu. Ne olacaksa olsun artık deyip hiçbir şey düşünmemek için kendini zorladı. Kolay değildi, ilk defa hırsızlık yapacaktı. İlk ve son kez. İşten çıkarılalı beri açtı. Kendi için değil, çocukları için yapacaktı bu hırsızlığı. Kimseye durumunu söyleyip yardım isteyememişti. Zaten bu ilk ve son kez olacaktı.

Ve beklediği an gelmişti. Karanlık sokaklarda kedilerden başka ses çıkaran hiçbir şey kalmamıştı. Saklandığı yerden çıkıp kendinden bile utanan bir gölge gibi dükkânın önüne yaklaştı.

Daha önce gözüne kestirdiği lokantaydı burası. Kapıdaki Osman Usta, yazısından tanımıştı.

Cebindeki tornavidayı çıkarmadan önce etrafına iyice baktı. Kimsecikler yoktu. Bunu görünce rahatlayacağını zannetti; ama içi içini kemiriyordu. Gönlü rahat değildi. Sanki biri onu gözetliyordu. "Kimse yok işte ne diye korkuyorsun?" dedi kendi kendine, ama bir türlü bu dediğine gönlü kanmadı. Ya biri görüyorsa, diye mırıldanıp ürperdi. İçinde bilemediği bir duygu, takip edildiğini söylüyordu ona.

Ceketinin iç cebine gizlediği tornavidayı çıkarıp bir hamlede kapının kilidini kırdı. Kendi kendine: "Özür dilerim Osman Usta!" diye mırıldanırken düştüğü duruma hayıflandı. İçi cız etmişti kilidin kırılmasına; ama çocukları da evde yiyecek bekliyorlardı.

İçeri girdikten sonra yavaşça kapıyı kapadı. Artık içerideydi. Sessiz bir şekilde yazar kasanın olduğu tezgâha yaklaştı. İçinde takip edildiği hissi hâlâ vardı. Tekrar sağına soluna baktı, kasanın üstündeki ışık, hırsızlık olayına karşı açık bırakılmıştı.

Kendi kendine sinirlenip: " Kim beni görecek, gecenin karanlığında!" diye söylendi, ama yine de içindeki takip ediliyormuş hissi eksilmemişti. Ne garip bir histi bu.

Acele etmesi gerektiğini düşündü ve yazar kasanın önüne geldi. Tam kasayı açacakken kasanın yanındaki büyük harflerle yazılmış yazı dikkatini çekti: "AMAN DİKKAT ET OSMAN USTA!"

Neden dikkat edecekmiş ki demekten kendini alamadı. Yazının geri kalan kısmını merak etmişti. Yazı şöyle devam ediyordu: "MÜŞTERİNİN ALACAĞINI HESAP EDERKEN YANLIŞ YAPMA!"

Bu, dükkân sahibinin kendisi için yazmış olduğu bir yazıydı. Kasanın yanında müşterinin göremeyeceği bir yerde duruyordu. Belli ki Osman Usta, hesapta yanlış olmasından çok korkuyordu.

Onun bu davranışı, gecenin bir vakti dükkânını soymaya gelen adamı etkilemişti. Eli kasaya gidememişti. İçinde garip bir okuma merakı oluşmuş, yazının geri kalan kısmını da okutmuştu.

"Gözü veren Zat, hem gözü görür, hem gözün gördüğünü görür, sonra verir. Evet, senin gözüne bir gözlük yapan gözlükçü usta, göze gözlüğün yakıştığını görür, sonra yapar. Hem kulağı veren Zat, elbette o kulağın işittiklerini işitir, sonra yapar, verir. Diğer özellikleri de bununla karşılaştır.

Evet, kendinde olmayan veremez. Görmeyi veren kendi görendir. Gözü yapan, o gözü hem kendi görür, hem o gözle görür."

Elinde olmadan yazıyı bitirmişti. Âdeta olduğu yerde donmuştu. İçindeki takip ediliyorum hissinin kaynağını bulmuştu. Hiç kimse görmese de her şeyi gören ve bilen Zat, onu da görüyordu. Hem de kendi gözleri buna aracılık yapıyordu. Artık bu gerçeği öğrenince hırsızlığa devam edemeyeceği kararına vardı. Yaptıkları vicdanını acıtıyordu; ama hatadan dönmenin mutluluğu da bir taraftan kafasındaki soruları siliyordu.

Bir an önce dükkândan kaçmayı düşündü. Tornavidayı cebine tekrar sokup hızlı adımlarla dükkândan çıktı. Ardına bakmadan koşuyordu.

Bir süre sonra durdu. Osman Usta'nın dükkânının bir sokak ilerisindeydi artık. Dükkânın kapısına verdiği zararı yazıda söylenenlerin yanına koyunca durdu. Her şeyi gören Zat, o kapıyı kırdığımı da görür, dedi ve geri döndü. Gidip dükkânın önüne oturdu. Sabaha kadar Osman Usta'nın gelmesini bekledi. Onu görünce ondan özür dileyecek, eline ilk para geçtiği zaman hasarı ödeyeceğini söyleyecekti.

Günün ilk ışıklarıyla Osman Usta dükkânına gelmişti. Onu ve kapının hâlini görünce şaşırdı. Ama adamın anlattıklarını dinleyince bir tebessümle olanları kabullendi. Verdiği net cevap bir tebessümdü. Ayrıca ona işyerinde çalışmayı teklif etti ve bir miktar para uzattı. Almak istemeyince: "Al bu senin ilk avansın, maaşından keseriz." deyip sırtını sıvazladı.

Şimdi bayram yerine yeni elbiselerle giden bir çocuk gibiydi. Sevincinden uykusuzluğunu ve yorgunluğunu unutup sokağı koşarak çıktı.

Osman Usta, adamın arkasından bakarken bir taraftan da ıslanan gözlerini siliyordu.

Dost Olabiliriz

İlknur Yorulmaz

Penceremden bakarken
Bir kedi miyav dedi
Ey kedicik neyin var
Karnın acıkmış sanki

Hemen sarıldım süte
Kedicik acıkmış işte
Bir de güzel içti ki
Diyecek yoktu keyfine

Mahallemizin köpeği
Koştu beni görünce
Karnını doyurunca
Kapılıverdi sevince

Neredeyse unutuyordum
Mavişi de doyurdum
Tüylerini okşayıp
Özgürlüğe uçurdum

Daha nice hayvancıklarım
Vardır benim dostlarım
Severim sevilirim
Onlar benim canlarım...

FİL VAKASI

Cengiz DOĞAN

Yemen valisi Ebrehe, San'a da büyük bir mabet yaptırmıştı. İnsanların Kabe yerine bu mabede gelerek ziyaret etmelerini istiyordu. Fakat bu süslü mabede ne gelen vardı ne de giden. Ebrehe'nin morali oldukça bozulmuştu. Ne yapıp etmeli, insanları San'adaki mabede çekmeliydi.

Aklına ilginç bir fikir geldi. Kabe'yi yıkarsa insanlar Mekke'ye gitmez, onun yerine Ebrehe'nin mabedine gelirlerdi. Düşüncesini gerçekleştirmek üzere altmış bin kişilik bir ordu hazırladı. Mamut adındaki savaş filini de alarak Mekke'ye doğru yola çıktı.

Mekke'nin yakınına varınca öncü birliklerini şehre gönderdi. Öncüler Abdulmuttalib'in develerini rehin aldılar. Buldukları malları çalıp Ebrehe'ye götürdüler.

Mekkeliler büyük ordu tarafında kuşatıldıklarını gördüklerinde iş işten geçmişti. Savaşmak için hiç şansları yoktu. Mekke'nin reisi Abdulmuttalib Ebrehe ile görüşmek üzere Ebrehe'nin çadırına gitti. Aralarında şöyle bir konuşma geçti.

– Benden ne istiyorsun?

– Senden develerimi geri vermeni istiyorum.

– Ben senin en kutsal değerini yıkmak için geldim. Oysa sen benden develerini istiyorsun.

– Ben develerin sahibiyim. Develerimi korumakla görevliyim. Kabe'nin sahibi ise Allah'tır. Onu koruyacak olan da Allah'tır.

– Kabe'yi yıkacağım. Onu kimse koruyamaz.

– Madem öyle işte Kabe, işte sen.

Abdulmuttalib develerini alıp geri döndü. Ebrehe ise saldırı için sabırsızlanıyordu. Fakat o da ne? En güvendiği fili Mamut Mekke'ye doğru bir adım dahi atmak istemiyordu. Geri dönünce kaçar gibi koşuyor, fakat ileriye gitmiyordu.

Asker saldırı hazırlığında iken uzaklardan bir toz bulutu belirdi. Hava karardı. Gelen, bir kuş sürüsü idi. Allah'ın evini yıkmak isteyenlere haddini bildirmek üzere emir almışlardı. Her kuşun ağzında minik taşlar vardı. Bu taşları yüksekten bırakıyorlardı. Ufacık taşlar bir füze gibi askerlerin üzerine düşüyor, onları kısa sürede öldürüyordu. Kaçmak isteyen askerler de kuşların takibinden kurtulamıyordu.

Sonunda Ebrehe'nin ordusu ekin yaprakları gibi yerlere serildi. Ebrehe de aldığı bir taş darbesiyle yere yığılmıştı. Kabe'yi yıkıp taşlarını ayırmak niyetinde olan Ebrehe ve ordusu küçücük taşlarla parça parça olmuştu.

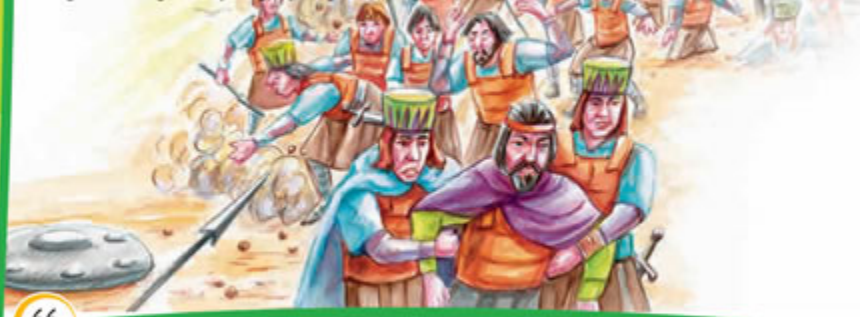

ŞÜKÜR

İdris KARA

Bir zamanlar yeni evlenmiş bir çift vardı. Evliliğin hemen ertesinde Allah, o kullarına bir melek vasıtasıyla şöyle bir haber gönderdi.

'Git şu kullarıma söyle onlar için ömrün yarısını fakirlikle diğer yarısını da zenginlikle geçecek bir hayat vereceğim. Kullarım benden ömrünün ilk yarısında mı zenginlik ister, yoksa ikinci yarısında mı?'

Melek emri alır almaz o ailenin yanına geldi. Onlara Allah'ın takdirini iletti.

Adam hanımına,

– Ömrümüzün ilk yarısını fakirlikle geçirelim. Fakirlikten sonra zenginlik iyi gelir. Fakat zenginlikten sonra fakirlik çekilmez dedi.

Hanımı,

– Hayır, ömrümüzün ilk yarısını zenginlikle geçirelim. İkinci yarısını fakirlikle geçirelim diye karşılık verdi.

Sonunda ömrün ilk yarısını zenginlikle geçirmeye karar verdiler. Dileklerini meleğe ilettiler.

Ailenin ilk günlerinden itibaren malı arttı. Yatırım üstüne yatırım yaptılar. Çok büyük bir güce ulaştılar. Bu zenginliği çevresinde bulunan insanlara da tattırdılar. Fakirlerin yardımına koştular. İhtiyaç sahiplerinin elinden tuttular. Hayır işlerinde birbirleri ile yarıştılar. Kapısına gelen hiç kimseyi boş çevirmediler. Öyle ki insanlar bu aile için her namazdan sonra dua eder hale geldi.

Ömrün ilk yarısı tamamlanmıştı. Aile her an fakir günlerin içine düşmeyi bekliyorlardı. Fakat yine de cömertlikten hiç ayrılmıyorlardı. Fakat hiç beklemedikleri bir şekilde malları artıyordu.

Bir gün aynı melek bu ailenin yanına geldi. Aile artık fakirlik haberinin kendilerine verileceğini düşünüyordu.

Fakat melek,

– Allah sizin ömrünüzün ikinci yarısını fakirlik içinde geçirmenizi takdir etmişti. Fakat sizler fakir düşmekten hiç korkmadınız. Çok cömert davrandınız. Allah da sizden hoşnut oldu. Sizin üzerinizden fakirliği ebediyyen kaldırdı, dedi.

Adam ile hanımı sevinçten gözyaşları döktüler. Artık onları iyilik yapmaktan kimseler alıkoyamazdı.

KARE BULMACA

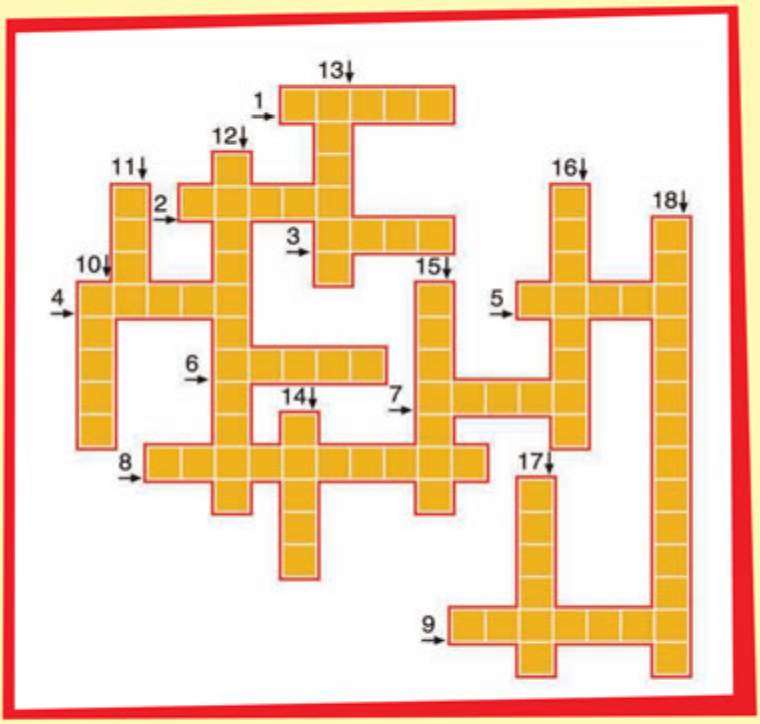

1. Etinden, sütünden, derisinden, yününden yararlanmamız için yaratılmış küçük baş hayvan
2. Yüce Rabbimiz Allah'ın, besmelede geçen isimlerinden biridir.
3. Kur'Ân-ı Kerim'deki sûrelerin her bir cümlesidir. "Delil, işaret, ispat" anlamlarına gelir.
4. Saymak, değer vermek duygusu. Hürmet kelimesinin eş anlamlısıdır.
5. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa'nın (Sallallahu aleyhi vesellem) güzel sözlerinden her birine verilen isimdir.
6. Bir millete ya da topluma öncülük eden kişidir. (öncü, rehber anlamlarındadır.)
7. Peygamberimizin doğduğu mukaddes şehirdir. Kâbe orada bulunur.
8. Halkın, kendi iradesiyle yöneticileri seçip, kendi kendini yönetme şeklidir. Bir toplumda çoğunluğun isteklerine değer verilen yönetim biçimidir.
9. Deprem, yer sarsıntısı kelimelerinin eş anlamlısıdır.
10. Yüce İslâm dinimize göre, Allah'ın sevgisini kazanmak için iyi işler yapanlara verilecek ödül (Bir çeşit puan)
11. Aile içinde annemizden sonra üzerimizde en çok hakkı bulunan büyüğümüzdür.
12. Birbirine yardım etme duygusu.
13. Bilgiye ulaşmanın en önemli yollarından biridir.
14. Ana yönlerden biridir. Ağaçların yosunları o yönü gösterir.
15. Kuranıkerim'de adı geçen ve Peygamberimizin hicretinde mağaranın ağzını ağ örerek kapatmasından tanıdığımız hayvandır. (O bir böceğe benzese de bilimsel olarak böcekler grubunda yer almaz.)
16. Peygamberler sultanı olan Efendimizin güzel adı: Hazreti .....?
17. Yönleri bulmada kullanılan alettir. (Renkli ibresi hep kuzeyi gösterir.)
18. Aile, okul ve toplum hayatıyla ilgili bilgiler edindiğimiz derstir.

Kibir

Salih YILDIRIM

Zengin ve kibirli bir adam vardı. Malının çokluğu ile övünür dururdu. Kimselere yardım etmezdi. Bu haliyle ne kadar sevimsiz bir insan olduğunun farkında değildi.

Bu adamın kapısına bir gün çok fakir bir adam geldi ve ondan yardım istedi. Kibirli adam, kapısına gelen kişiyi azarlayıp kovdu. Fakir adamın gururu incindi. Bir köşede oturup ağlamaya başladı.

Zengin adamın gözleri görmeyen bir komşusu vardı. Adam evinin yanından gelen hıçkırık seslerini duydu. Sesin geldiği tarafa yöneldi. Fakir adamın yanına geldi ve ona ağlama sebebini sordu. Adam önce durumunu anlattı. Sonra da kendisini kapıdan kovan kibirli adamla arasında geçenleri anlattı.

Gözleri görmeyen adam, fakiri teselli etti. Onu alıp evine götürdü. Evinde güzel bir şekilde misafir etti. Onunla ekmeğini, çorbasını paylaştı. Fakir adamın gönlünü aldı. Adam çok memnun kaldı. Ev sahibine teşekkür etti:

Sen beni sokaktan aldın. Evini açtın, gönlünü açtın. Kadir Mevla'm da senin gözlerini açsın, diyerek büyük bir içtenlikle dua etti.

Adam o gece sabaha kadar aynı duayı tekrarlayıp durdu. Sabah olunca ev sahibinin gözlerinden birkaç damla yaş süzüldü. Ardından çevresindeki eşyaları görmeye başladı. Gözleri görmeye başlayan adam sevincinden gözyaşlarını tutamadı.

Adamın gözlerinin bir anda açıldığını şehirde duymayan kalmadı. Komşusundaki bu değişimi zengin ve kibirli adam hemen fark etti. Gözleri yeni görmeye başlayan komşusunun yanına giderek ona şu soruyu sordu.

– Komşu, gözlerin nasıl oldu da açıldı?

– Dün senin kapında ağlayan o fakir kimseyi evime aldım. Onunla evimi ekmeğimi paylaştım. Onun gönlünü kazandım. Adam bu gece sabaha kadar dua etmiş. "Allah'ım bu adam bana evini, yüreğini açtı; sen de onun gözlerini aç" diye... Sabah olunca da gözlerim açıldı.

Zengin adam kapısından kimi kovduğunu anladı. Büyük bir kısmet kaçırdığının farkına vardı. Komşusuna,

– Benim başıma devlet kuşu kondu. Fakat ben avlamasını bilemedim. Sen ise bildin, dedi.

MÜHTEŞEM (DEĞERLİ) TAŞLAR

Ahmet ŞENLİK

Elmas, zümrüt, yakut, safir, opal... Bugüne kadar bu değerli taşlardan hangilerinin isimlerini duydunuz? Taş deyip geçmeyin sakın, bunlar altın, gümüş gibi madenlerden çok daha kıymetlidir. Her biri farklı farkı renklerde bulunabilir. Zümrüt yemyeşil ve ışıl ışıldır. Safirin pembesi, eflatunu, sarısı vardır. Hele opalin içindeki ışık oyunlarını bir görseniz. Beyaz opal, sarı renkteki süt opali , siyah opalde değişen renkler... Bir de sadece Meksika ile yurdumuzda çıkanlan kıpkırmızı ateş opali. Bunlara incileri, mercanları, pırlantaları, zebercetleri de ekleyince hepsine genel olarak "mücevher" dendiğini bilirsiniz. Tabiattaki canlı türlerini saymakla bitiremeyeceğimiz gibi taş, toprak ve kaya çeşitlerini de saymakla bitiremeyiz.

Bilinen bütün minerallerin en sert olanı elmastır. Onun değeri rengiyle, berraklığıyla anlaşılır. Elmas, bazen akarsu çakıllarının arasında kırık parçalar şeklinde bulunur. Bazen de büyük kayaçların içinde bulurlar onu. Bu kayaçlar yer kabuğunun altından gelen volkanik patlamalarla ortaya çıkar. Elmasın yaratıldığı yer ise çok ilginçtir. Kayaçların içindeki elmas, yer kabuğundan 150-300 kilometre derinliklere kadar inen bir volkanik bacanın içinde oluşur. Evet, kudreti sonsuz olan Yüce Yaratıcı, yoktan var ettiği maddeleri sürekli değiştirir, evirir, çevirir, düzenler, dağıtır. Kimini pırlantalar hâline getirir, kimini karartır. Kiminin değerini azaltır, kimininkini artırır. Kimini parçalar kimini birleştirir. Kimini rüzgârla savurur, kimine hayat verir canlandırır. O'nun izniyle gerçekleşen bütün bu olaylar dıştan bakıldığında bazen karışık gibi görünebilir. Oysa son derece düzenli, ölçülü ve uyumlu yaratılışlar vardır evrende. Şimdi binlerce madde türünden sadece ikisine bakalım: Elmas ve kömür.

Isınmak için yakıt olarak kullandığımız kömür de bir çeşit taştır. Yer altında binlerce yıllık bir değişim sonucunda oluşan kömürün, elmasla aynı şey olduğunu söyleyebilir

misiniz? Elmasla kömür elbette özellikleri çok farklı olan iki maddedir. Elmas sarı, kahverengi, pembe, yeşil, mavi renklerde ya da renksiz türü olan çok değerli bir taştır. Pırıl pırıl parlar, ustalar tarafından işlenir ve süs eşyası olur. Kömür ise bildiğiniz gibi kapkaradır, elmas gibi parlamaz ve onun kadar kadar sert değildir. Kömürü süs eşyası olarak değil, yakıt olarak kullanınız.

İşin en ilginç yanı bu kapkara kömürün yapı maddesi, pırıl pırıl parlayan rengârek elmasın yapı maddesi ile tamamen aynıdır. Yani her ikisi de karbondan yapılmıştır. Elmas ile kömürün karbondan yapılmalarına rağmen nasıl olup da farklı özellikler gösterdiğini merak ettiniz değil mi? Bakın bunun çok ilginç bir sebebi var. Bütün maddeler, gözle görülemeyecek kadar minnacık taneciklerden yapılmıştır. Bu taneciklere "atom" dendiğini duymuşsunuzdur. Farklı türdeki maddelerin atomlarının dizilişi de başka başkadır. Atomlardaki dizilişin farklılığı, o maddenin özelliğinin de farklı olmasına sebep olur. Bu dizilişlerin şemasına bakınca hiçbirinde sıradan bir diziliş olmadığını görürüz. Her maddenin atomlarının dizilişinde muhteşem bir ölçü ve düzen vardır. Her biri çok hassas hesaplamalarla ayarlanmıştır. Elmas ile kömürün yapısındaki karbonların dizilişi de başka başkadır. Her ikisi de karbon atomlarından yapılmasına rağmen sonuçta birbirinden çok farklı iki madde yaratılmıştır:

Yüce Yaratıcı, karbon atomlarının sadece dizilişini değiştirerek aynı taneciklerden farklı özellikte maddeler yaratıyor. Dilediğini elmas gibi gibi güzelleştiriyor, dilediğini kömür gibi karartıyor. Dilerse elması kömür kömürü de elmas yapar. Tıpkı bazen baharda kış, kışta da bahar yarattığı gibi.

Dikkatle düşündüğümüzde aslında insanların da bir yönüyle bu taşlara benzediğini fark ederiz. Dıştan bakılınca sonuçta hepsi de insan. Lâkin doğruluk, dürüstlük, sevgi, dostluk gibi iyi huy ve davranışlar, insanı elmaslardan çok değerli ve kıymetli hâle getirir. Bunun karşısında yalan, haksızlık, zulüm, kin ve nefret ise insan ruhunu kömür gibi kapkara eder.

GÜLME VAKTİ

Latincesi

Hasta, doktora derdini anlattı.

– Sabahları bir türlü yataktan kalkamıyorum. Canım çalışmak da istemiyor.

Doktor:

– Şikayetiniz bunlar mı?

Hasta:

– Evet.

Doktor:

– Bunun adı tembellik.

Hasta:

– Biliyorum, doktor. Ama patronuma hastayım demek için bunun Latince bir adı yok mu?

Sen En iyisini Bilirsin

Nasrettin Hoca bir gün köyden şehre giderken yorulmuş.

Tarlanın kenarındaki ceviz ağacının altında dinleneyim, demiş.

Şöyle bir etrafına bakınıp ağacın altına uzanmış ve şöyle düşünmüş:

– Ey Allah'ım gücüne sual olmaz amma, incecik kabak sapında kocaman kabak var, koskocaman ağaçta küçücük ceviz var. Bu nasıl iş deyip uykuya dalmış.

Ağaçtan bir ceviz hocanın kafasına düşüvermiş.

Hocanın kafasında ceviz büyüklüğünde bir şiş olmuş. Hoca acıyla uyanmış.

– Yarabbi sen en iyisini bilirsin, demiş. Şimdi o kabak ağaçta olsaydı benim halim nolurdu.

Çömlek Hesabı

Ramazan günlerini hesaplamak için bir çömleğin içine her gün bir taş atar, Hoca. Bir avuç taş doldurur çömleğin içine Hoca'nın yaramaz oğlu, muziplik olsun diye.

Bir zaman sonra arkadaşları: "Bugün Ramazan'ın kaçı acaba? diye sorarlar Hoca'ya. Hoca da: "Şimdi eve gider öğrenirim. Biraz sabredin." der ve evinin yolunu tutar.

Çömleği boşaltır; bir sayar, iki sayar... Taşların yüz yirmi beş tane olduğunu görür. Şaşkın bir hâlde döner arkadaşlarının yanına Hoca. "Arkadaşlar, bugün, Ramazan'ın kırk beşi" der.

Hoca'nın bu cevabına gülüşürler arkadaşları. Aralarından biri:

"Aman Hocam, bir ay otuz gündür. Hiç Ramazan'ın kırk beşi olur mu?" diye itiraz eder.

Hoca, biraz şaşkın biraz da kızgın bir ifadeyle: "Ben yine insaflı davrandım. Benim çömlek hesabına bakacak olursak; bugü

Üçü Bir Arada

Müşteri sıkkın bir tavırla berber dükkânındaki koltuğa oturdu ve söylendi.

– Üçünü de kısa kes!

– Affedersiniz anlayamadım?

– Yani saçı sakalı ve lâfı...

Bilmece Bildirmece

İ. Hakkı BARAN

Farklı Olanı Bul

Aşağıdaki kelime gruplarından her birinde bir sözcük diğerlerinden farklıdır. Gruplardaki farklı kelimeleri bulur musunuz?

Kelime Avı

Aşağıdaki kutucuklarda Allah'ın 99 güzel isminden dokuz tanesi var. Bu isimleri karışık harflerin içinde gizledik. Bakalım bulabilecek misiniz?

ALİM	KÂDİR	MÜHEYMİN
AZİM	KAYYÛM	VAHİD
BASİR	LATİF	VEDÛD

K	A	Y	Y	U	M	U	S	İ
A	V	E	H	R	S	A	Y	M
R	N	İ	M	Y	E	H	Û	M
V	E	F	H	O	R	U	L	U
A	D	İ	R	N	R	E	N	N
H	C	M	T	L	I	Ğ	T	A
İ	E	O	H	A	A	Ö	E	S
D	V	C	A	T	E	T	R	I
A	V	A	M	R	A	H	İ	İ
L	S	İ	E	T	T	A	S	F
L	Z	E	A	V	A	D	U	E
A	S	R	K	T	E	U	B	A
R	A	Ç	A	Û	D	D	A	R
E	S	E	D	Y	L	İ	U	İ
İ	A	R	İ	U	Û	R	E	D
Z	L	A	R	D	D	A	N	L
C	İ	Z	E	R	İ	S	A	B
E	M	U	B	R	A	L	S	İ

Harf Değiştirme

Her adımda sadece bir harf değiştirerek ve anlamlı kelimeler türeterek, baştaki kelimeden sondaki kelimeye ulaşın. Değiştirmeniz gereken harf, yeşil kutucuklarda olanlardır.

Nezaket Dolu
Bir Hayat

VÜCUT TEMİZLİĞİ

Abbas ÖZDEMİR

Gün içerisinde koşarız, zıplarız, toza bulanırız, toprakla oynarız, daha neler yaparız neler. Hele bir de futbol oynarsak vücudumuz iyice kirlenir. Günlük temizliğimizin yanında haftada en az bir defa yapacağımız banyo, sağlığımız açısından çok önemlidir. Banyo yaparken bazı konulara dikkat etmeliyiz.

Banyoya, Allah'ın huzuruna temiz çıkmak gibi, güzel düşüncelerle girilmelidir.

Sol ayağımızla banyoya girmeliyiz.

Girerken "Bismillahirrahmanirrahim, pisliklerin her cinsinden ve kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım." demeliyiz.

Haftada en az bir defa vücudumuzu yıkamalıyız. Derimizin üzerinde biriken kir ve mikropların vücuttan atılması gerekir. Banyo yapmamızı kolaylaştıracak lif ve kese kullanabiliriz. Sırt bölgesinin sabunlanmasında uzun saplı banyo fırçalarından yararlanılabilir.

Banyoyu kimsenin göremeyeceği şekilde kapatmalıyız.

Yıkanırken avret yerlerimizi örtmeliyiz.

İlk girişimizde sağ ve sol omuzlarımızı yıkamalıyız.

Suyu lüzumundan fazla israf etmemeliyiz.

Banyoda konuşulmaz. İlahi ve şarkı söylenmez.

Banyo bittikten sonra etraf güzelce temizlenir. Nahoş görüntülere meydan verilmez. Sabun, saç ve pis su artıkları giderilir. Kirli çamaşır, yıkanmak için kirli çamaşır sepetine konur.

Her banyodan sonra iç çamaşırlar ve giysiler değiştirilmelidir.

Spor ve yorucu işlerden sonra mutlaka banyo yapılmalı ve iç çamaşırları değiştirilmelidir.

Banyodan çıkarken: "Allahümme inni eûzü bike minennâri ve es'elüke ğufraneke." duasını okuyabiliriz. (Allah'ım cehennemden sana sığınırım! Yâ Rabbi! Senden affını, bağışlamanı isterim.)

BANYOYA GİRERKEN OKUNACAK DUA

Allah'ın ismiyle. Allah'ım! Senden cenneti isterim ve cehennem ateşinden sana sığınırım.

BANYODAN ÇIKINCA OKUNACAK DUA

Allah'ım cehennemden sana sığınırım! Yâ Rabbi! Senden affını, bağışlamanı isterim.

FERZAN'IN Zaman Makinası

Dilek ÜSTÜNALP

DONDURMA KAZANINDA BİR GÜN

Yaz güneşinin ortalığı kasıp kavurduğu bir yaz günüydü. Ferzan her zamanki gibi laboratuarda bilimsel çalışmalar yapıyordu. Tezcan ise mahallenin çocuklarını toplamış, evlerinin yanındaki geniş düzlükte kıyasıya bir futbol maçı yapıyorlardı. Annesinin tüm uyarılarına rağmen o yine akıllanmamış ve yorgunluktan kan ter içinde kalmıştı. Koşturmaktan dillerinin damaklarına yapıştığı bir zaman diliminde, Tezcan arkadaşlarına,

– Ben çok susadım, hadi mucidin yerine gidip su içelim, dedi.

Hep beraber kulübeciğe geldiler. Ferzan yaptığı işe öyle dalmıştı ki, arkadaşlarının geldiğini bile fark etmedi.

– Kolay gelsin, bu kadar dikkatini çeken de nedir? Merak ettik doğrusu, dediler.

Ferzan bugün, maddelerin yapılarında meydana gelen değişimleri inceliyordu. Bazı maddeler sıvı, bazıları katı, bazılarıysa gaz halde bulunuyor ve zaman zaman da hal değiştirebiliyorlardı.

– Allah maddelere hal değiştirme özelliği vermeseydi bu maddeleri hayatımızda nasıl kullanabilirdik, dedi

Çocuklar öyle susamışlardı ki, şu an Ferzan'ı dinleyecek durumda değillerdi. Ferzan onlara bir ikram hazırlama düşüncesindeydi. Hem dondurma yiyecekler, hem yapılışının zorluklarını görecekler, hem maddenin hallerini öğreneceklerdi. Tüm bunların sonunda da, yaratıcılarına şükredeceklerdi. Çocuklara sordu.

– Hey gençler, sizi dondurma kazanına ışınlamamı ister misiniz?

Biraz şaşkın, biraz tedirgin, çok sıcaklamış oldukları için de kabul ettiler. Kırmızı düğmeye basmasıyla da ışınlandılar.

Çalkantılı bir okyanusun göbeğine düşmüşlerdi adeta. İçinde bulundukları kap onları, yayık ayranı gibi çalkalıyordu. Bir süt güğümünün içindeydiler. Kokudan anlaşıldığı üzere koyunların bulunduğu ahıra çok yakındılar. Hava öyle sıcaktı ki, koku molekülleri, burun deliklerinden geçebilmek için birbirleriyle yarışıyorlardı.

– Ferzan, şaka mı yapıyorsun bize? Dondurma kazanı nerde? Hani bizi dondurma kazanına ışınlayacaktın?

Aradan kısa bir süre geçmişti. Kınalı elli, çekik gözlü kız çocuğu, süt güğümünü aldı ve bir at arabasının arkasına koydu. Sallana sallana büyük bir mandıraya geldiler.

– Hıh geldik işte! Az sonra dondurma kazanında olacağız, dedi Tezcan. İçeride bir sürü çekik gözlü adam, sütleri büyük kazanlara döküyorlardı. Tiplerine bakarsanız Çinlilere benziyorlardı.

– Ferzan, Çin'de miyiz biz?

– Evet dostum. Biliyorsun ki, dondurmayı ilk keşfedenler onlar.Tarifini yerinden alın istedim de…..

– Buradan çıktığımda, elimden kurtulamayacaksın, sen de bunu bil dostum!

Süt kaynamaya başlamıştı. Kaynarken oluşan hava kabarcıkları, tencerenin yüzeyine doğru yükseliyor, minik afacanlar da kabarcıklarla yüzeye çıkıp tekrar geri düşüyorlardı. Belli ki süt sıvı iken, sıcaklık sayesinde gaz hale geçiyor sonra ise yüzeyden buharlaşıp gidiyordu. Ferzan da kendisine bu olaydan sonuç çıkarıyordu: Kaynama, sıvıların her bölgesinde olurken, buharlaşma sadece yüzeyde olur…..

Onlar sıcak sütün içinde fokurdamakta iken, Çinli bir usta gelip kazandaki sütü özel bir kabın içine boşalttı. Burada da iyice karıştırıldıktan sonra, cam kaselere boşalttı. Çocuklar dayak yemişten beter olmuşlardı. Sonra doğru buzluğa……..

– Heeeey, çocuklar, orda mısınız?

Ses seda yoktu. Tezcan tekrar sordu.

– Heeeey, arkadaşlar size sesleniyorum.

Monitördeki görüntü netleşince, Ferzan bastı kahkahayı. Hepsi buz kalıbının içinde sıkışıp kalmıştı. "Katı maddeler donduklarında, molekülleri birbirlerine yaklaşırlar." diye mırıldandı Ferzan. Buzdolabındaki halleri görülmeye değerdi. Ferzan'a cevap vermek bir yana, buz kalıbında ağızlarını bile açamıyorlardı. Ferzan gülmekten yerlere yatıyordu. İlk defa afacanları bu kadar sessiz görüyordu. Tam bu esnada buzluğu kınalı elli, çekik gözlü Çinli kız çocuğu açtı. Anlaşılan canı dondurma çekmişti. Bizimkilerin bulunduğu kaseyi aldı ve tezgahın üzerine koydu. Bu fabrika onlara ait olmalıydı. Çin– çon bir şeyler söyledi uzaktaki çocuklara. Bu arada da bizimkilerin buzları yavaş yavaş çözülüyor ve tekrar sıvı hale geçiyorlardı. Moleküller sıvı hale geçerken aralarındaki mesafe açılıyordu. Allah iyi ki hal değiştirme özelliğini maddelere vermişti yoksa sürekli buz kalıbı halinde kalmak hiç de hoş olmasa gerekti. Ufak kız tam dondurmayı yalamak üzereydi ki... Vuuuuup! Kendilerini Ferzan'ın laboratuarında buluverdiler. Ferzan ise çoktan uzaklaşmıştı kulübeden, neme lazım, ellerine geçerse Ferzan'ı da halden hale sokabilirlerdi.

Bizim bahçeniz

Erol ERGÜN

Sizler çiçeksiniz ben bahçıvan
Beraber geçer günlerimiz bizim
Güzel bahçemiz muhabbet kokar
Sevgiyle büyür güllerimiz bizim

Ayrık otu barınamaz burada
Gülle diken, lale ile ısırgan bir arada
Rengimiz kokumuz farklı olsa da...
Sevgide birleşir yollarımız bizim

Kavga bilmeyiz güzeldir huyumuz
Şifa kaynağıdır berrak kuyumuz
Bilgidir gıdamız, şefkattir suyumuz
Umutla açar goncamız bizim

Yalan-dolan bulunmaz bizde
Devamlı doğruyuz yokuşta düzde
Ağaç da olsak, fidan da filiz de...
Hoşgörüye uzanır dallarımız bizim

Yakuttur bahçemizin çakılı, taşı
Hazinedir toprağımızın bir tek karışı
Bakarsak maziye çevirip başı...
Kaftana süs olur çamurumuz bizim

Bizde yetişir çiçeklerin en güzeli
Saymakla bitiremem eşsiz meyvelerimi
İşte Mevlana, işte Yavuz, işte Ahmet Yesevi
Yunus'un güftesidir şarkımız bizim

Akşemseddin bahçemizin çınarı
Sultan Fatih O'nun eşsiz fidanı
Koca Sinan köprümüzün mimarı
Hazar' dan beslenir arkımız bizim

Kapılar açarız biz, köprüler kurarız
Gönüllere ab-ı hayat sunarız
"Yaradılanı severiz, Yaradan'dan ötürü"
Nefreti bilmez aslımız bizim

Bizim bahçemizin adı okuldur
Burada yetişen ürün akıldır
Her insan gıdasını buradan alır
İNSAN! yetiştirmektir farkımız bizim

Kabul Olan Dua

Hüseyin SEVİM

Hazreti Ebubekir'in kızı Esma'nın evde yalnız olduğu bir gün Yahudi komşusu, koyun kesmiş ve pişirmişti. Etin kokusu etrafa yayılınca Esma'nın canı et çekmişti.

Halini arz edecek bir kimsesi yoktu. Üstelik Hatice'ye hamileydi. Açlık son haddine gelince dayanamadı ve ateş almak bahanesi ile komşusuna gitti. Hâlbuki ateşe ihtiyacı yoktu. "Ev sahibi kadın belki pişirdiği etten ikram eder" diye böyle bir bahane düşünmüştü. Nihayet kadından ateş istedi. Kadın ateş verdi. Ne kötü ki etin kokusunu yakından alıp kendisini de görünce Esma'nın isteği iyice kabardı. Aldığı ateşi yolda söndürdü. Gidip tekrar ateş istedi. Kadın yine ateş verdi. Yine söndürdü. Üçüncü bir kez ateş istedi. Bunda da komşu kadın ateş verince Esma, evinde oturdu. Gözyaşları içinde Allah'a dua etti. Bu sırada kadının kocası evine geldi. Karısına:

– Yanınıza kimse geldi mi, diye sordu.

Kadın:

– Bir Arap kadın geldi, ateş istedi, dedi.

Adam:

– O kadına bu etten göndermedikçe bir lokma almayacağım, karşılığını verdi.

Bunun üzerine, kadın bir kepçe et gönderdi.

Esma o kadar memnun kaldı ki, yeryüzünde hiçbir şey onu birkaç lokmalık etten daha fazla sevindiremezdi.

Vefalı Olmak

A. Vahap ÖZDOĞAN

Hazreti Ömer çarşıya çıkmıştı. Yanına genç bir kadın yaklaştı.

– Ey Müminlerin Emîri! Kocam vefat etti. Geriye küçük çocuklar bıraktı. Onların yiyeceklerini ben sağlamak zorundayım. Ne ekinimiz var ne de davarımız. Açlıktan ölmelerinden endişe duyuyorum. Ben, Ğıfârî'nin kızıyım, dedi.

Hazreti Ömer, bir süre dondu kaldı kadının karşısında. Kendini toparlayınca,

– Merhaba, hoş gelmişsin! Biz seninle yakın akrabaymışız, dedi.

Sonra orada bağlı bulunan, sağlam ve yola dayanıklı bir devenin yanına gitti. Erzak dolu iki çuvalı deveye yükledi. Devenin yularını kadına verdi. Kadına,

– Deveyi al götür, bunlar tükenince Allah size daha hayırlısını verecektir, dedi.

Kadın deveyi çekip gitti. Olanları hayretle seyreden bir kişi Hazreti Ömer'e,

– Ey Müminlerin Emîri! O kadına çok şey vermediniz mi, dedi.

Hazreti Ömer, adamın bu sözlerini yadırgadı ve şöyle ded.

– Allah senin hayrını versin. Biliyor musun onun babası, Hudeybiye'de Efendimiz'le birlikte bulunmuştu. Allah'a yemin ederim, bu kadının babası ve kardeşi bir kaleyi uzun süre muhasara etmişlerdi de sonunda kaleyi fethetmiş ve sonra da ganimetlerini paylaşmıştık, dedi.

Peygamberimiz'in Cömertliği

Kerem ve cömertlik Peygamberimiz'in tabii özelliğiydi. Bilhassa ramazan aylarında O'nun kerem ve cömertliğine sınır olmazdı.

Bir gün, bir adam, Resûl-i Ekrem (sav) merada otlayan keçilerini sayarken gelmiş ve bir kaç keçi istemişti. Resûl-i Ekremde ona bütün sürüyü vermişti. Adam sürüyü kabilesine götürdüğünde,

– Hepiniz müslüman olunuz Muhammed (sav) o kadar cömert ki, fakirlikten hiç korkmuyor, demişti.

Resûl-i Ekrem (sav) bazen birinden bir şey satın alır, sonra onu yine ona hediye ederdi. Kendilerine bir şey geldi mi, derhal onu, başkalarına hediye ederdi. yanlarında, bir gece kalacak olsa ondan üzüntü duyardı.

Resûl-i Ekrem'in (sav) hanımı Ümmü Seleme (r. anha) validemiz anlatıyor.

Resûlüllah'ın yüzünde bir değişiklik hissettim. Sebebini sorunca,

"Dün aldığım yedi dinarı veremedim yanımda kaldı." buyurdu.

Üst Katta Kim Kalacak

Mustafa TOPÇU

Mekke'de inananlara yapılan işkenceler günden güne artmıştı. Bu işkenceler dayanılamaz hale gelince Sevgili Peygamberimiz ve ona inananlar Medine'ye göç etti. Bu kutlu yolculuğa da "hicret" adı verildi. Medine'deki Müslümanların hepsi peygamberimizi kendi evinde misafir etmek istedi. O da kimsenin kalbini kırmamak için devesi nerede durursa o evde kalacağını söyledi. Kusva adlı devesi, İstanbul'daki Eyüp semtine adını veren Ebu Eyyub El-Ensarî'nin evinin önünde çöktü. Ebu Eyyub sevinçten ne yapacağını şaşırmıştı.

Sevgili Peygamberimiz iki katlı evin alt katını tercih etti. Ama bu tercih Ebu Eyyub'un içine hiç sinmemişti. Hanımıyla beraber sürekli şöyle konuşuyorlardı.

– Efendimiz alt katta ve bizler onun başı üzerinde yürüyoruz. Sonunda dayanamayıp konuyu Efendimiz'e açmaya karar verdiler:

– Ey Allah'ın Resûlü! Anam babam sana feda olsun. Senin altta bizim üstte olmamız bizi çok rahatsız ediyor. Yer değiştirsek olmaz mı? Bunun üzerine Resulullah Efendimiz.

– Bizim alt katta kalmamız daha uygundur, dedi. Ebu Eyyub bu teklifi defalarca yaptı ve "Sen altta iken ben üstte yapamam" diye ısrar etti. Her seferinde de sonuç değişmedi ve Resulullah bunu kabul etmedi.

Günlerden bir gün Ebu Eyyub, bir su testisini üst katta deviriverdi. Hanımı Ümmü Eyyub'la beraber sular daha alt kata ulaşmadan koştular. Su Efendimiz'in üzerine dökülecek diye yürekleri ağızlarına gelmişti. Havlularla suyun dökülmesini engellediler. Üzüntüden sararıp soldular. Bu iş böyle yürümeyecekti. Kararlı bir şekilde direttiler.

– Ya Resulallah! Senin üstünde oturmamıza artık imkan yok. Sen artık yukarı geç. Sen altta oturdukça ben yukarı çıkmam. Bu bir istek değil adeta yalvarmaydı. Bu ısrara artık dayanamayan Peygamberimiz Eyyub'u kırmadı ve o gece üst kata taşındı. Mescid-i Nebevi yapılıncaya kadar da burada kaldı.

Dünyanın en mutlu ev sahibi olan Ebu Eyyub, Efendimiz'i memnun edebilmek için olabildiğince hassas davranıyordu. Hatta ona yiyecek gönderdiklerinde geri gelen sofrayı titizlikle inceliyor ve sevdiği

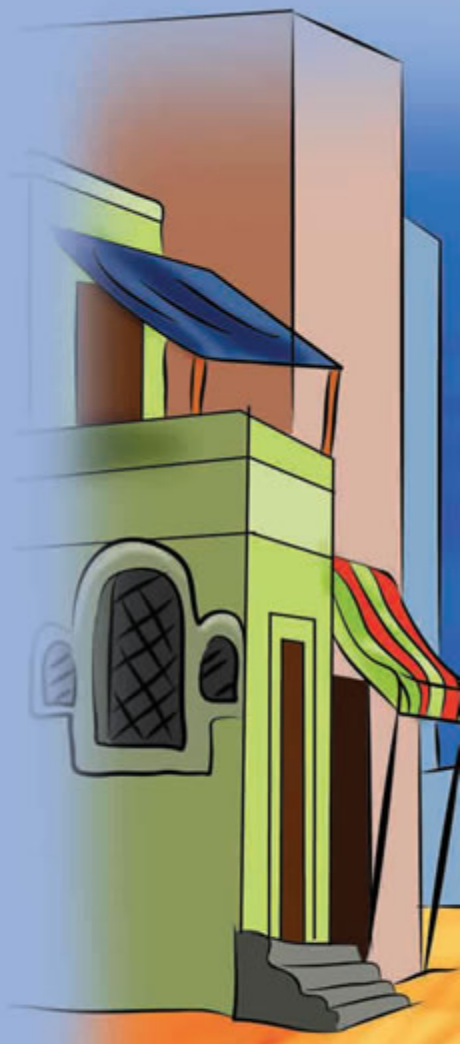

yemekleri tespit etmeye çalışıyorlardı. Ondan geriye kalanlarla karınlarını doyurmaksa onlar için bir şeref kaynağıydı.

Bir gün içinde bol miktarda soğan ve sarımsak olan bir yemek yapmışlar ve Resulullah'a da göndermişlerdi. O gün gönderdikleri yemek el sürülmeden geri geldi. Sevmediği bir yiyecek mi gönderdiler diye çok korktular. Ebu Eyyub dayanamayıp yanına gitti ve sordu.

– Ya Resulallah! El sürmemişsiniz, yoksa bu haram mıydı? Peygamberimiz cevap verdi.

– Hayır! Ama bana Kur'an'ı getiren vahiy meleği Cebrail ile buluştuğum için bunu yemeyi hoş bulmadım. Çünkü içinde soğan ve sarımsak kokusu aldım.

Ebu Eyyub,

– Senin hoşlanmadığından ben de hoşlanmam, dedi. Efendimiz bir yanlış anlamanın önüne geçmek için,

– Ama siz bundan yiyebilirsiniz, buyurdular. Ama onlar o kadar hassastılar ki, helal bile olsa bu yemekten bir daha hiç yapmadılar…

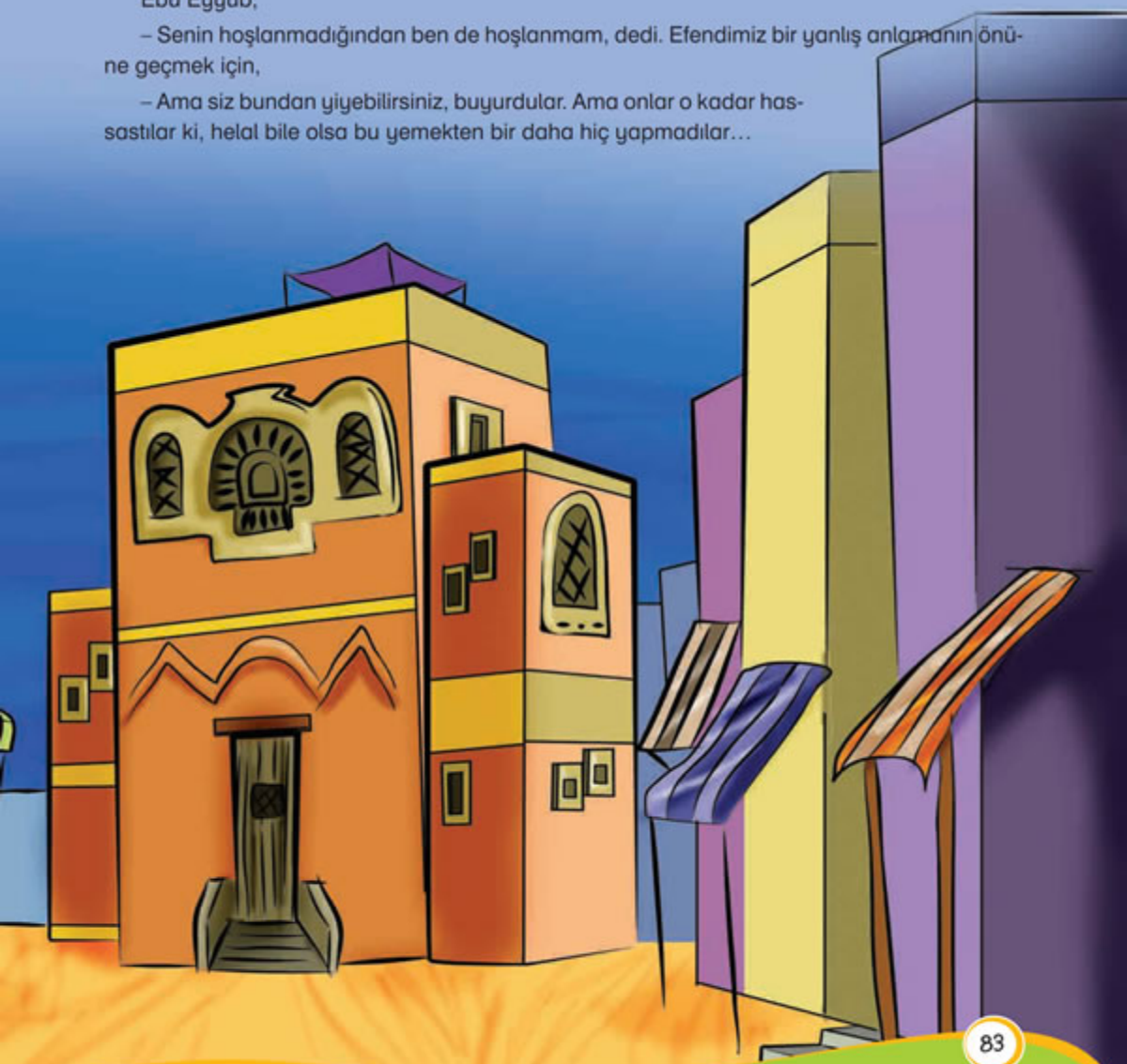

Lokma Kuşları

Bestami YAZGAN

Günde üç öğün
Başlar bir oyun.
Annemin pişirdiği
En lezzetli yemekler,
Sofrada bizi bekler...
Besmele'yi çekince
Uçar lokma kuşları,
Etrafımda
Dolaşır beşer onar.
Sırasıyla
Gelir ağzıma konar.
Ben de iştahla yerim,
Anneme teşekkürler,
Allah'a şükrederim...

Labirent

Labirentte doğru yolları kullanırsanız, geçtiğiniz yollar üzerindeki harfler Peygamber Efendimiz (SAV)'in bir Hadis-i Şerif'ini ortaya çıkaracak.

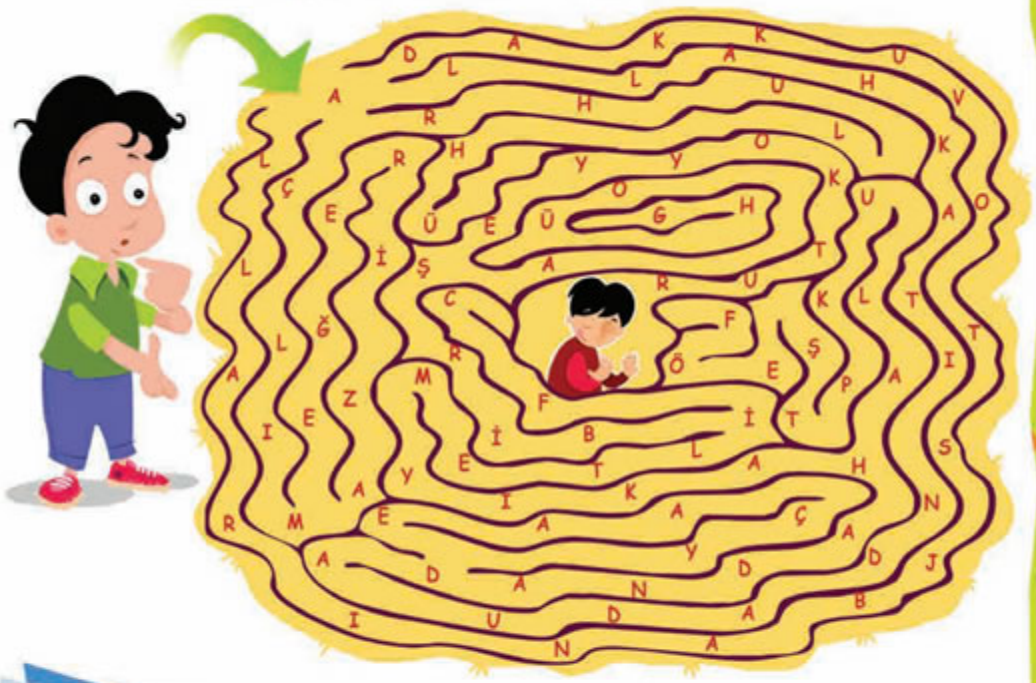

Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca Peygamber Efendimiz'in hayatı ile ilgili önemli bir yerin adını bulmuş olacaksınız.

- İlk harfim HAVAda var AVda yok
- İkinci harfim ÇİNde var ÇANda yok
- Üçüncü harfim RAHMETte var AHMET'te yok
- Dördüncü harfim FALda var FİLde yok
- Beşinci harfim DAĞda var ÇIĞda yok
- Altıncı harfim ZAMANda var ZEMİNde yok
- Yedinci harfim AĞRIda var ARI da yok
- Son harfim ÇIRAKta var ÇORAKta yok

Gölgesi Hangisi

Karagöz ile Hacivat'ın gölgesi acaba aşağıdakilerden hangisi, bulabilir misiniz?

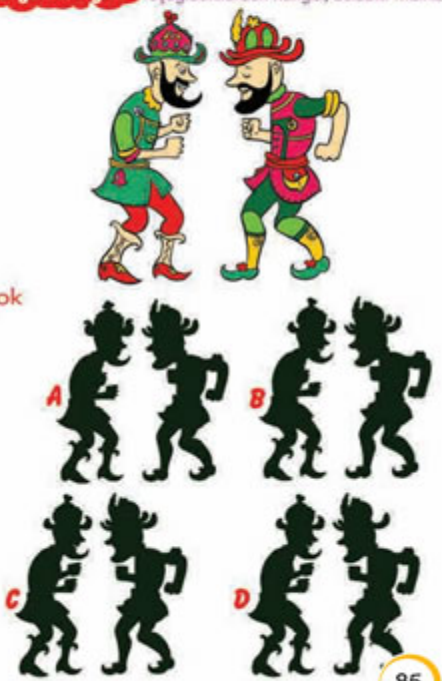

İlk Namazım

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Okulların tatil olduğu hafta dedem bize geldi. Onun gelişine en çok sevinen ben oldum. Çünkü her gelişinde onunla mutlaka parka gideriz.

Pazar günü kahvaltımızı yaptıktan sonra onunla birlikte parka gittik. Salıncakta sallandım. Kaydırakta kaydım. Elma şekeri ve dondurma yedim. Doyasıya eğlendim. Sabahtan öğleye kadar parkın altını üstüne getirdim. Öğle ezanı okununca dedem kolumdan tuttu ve doğruca camiye gittik. O, şadırvanda abdest alırken ben bir köşede seyrettim. Abdesti alıp mendiliyle elini kolunu kurularken,

– Oğlum, sen namaz kılmayacak mısın, diye sordu.

– Ben namaz kılmasını bilmiyorum ki.

– Olsun. Ben hangi hareketleri yaparsam sen de aynısını tekrar et.

– Böyle namaz olur mu, dedim.

– Allah çocukları sever. Sen namazı birisine bakarak da kılsan namazını kabul eder, dedi. Dedemin sözleri beni heyecanlandırdı. Bir anda kendimi büyümüş hissettim. Coşkulu bir ses tonuyla:

– Tamam öyleyse! Ben de namaz kılacağım, dedim ve hemen camiye yöneldim.

Dedem,

– Hop delikanlı, abdestsiz namaz olmaz! Önce abdest almak gerekir, dedi.

Tebessüm ederek dedemin yüzüne baktım.

– Ama abdest almasını da bilmiyorum.

Dedem babacan tavrıyla,

– Ben ne güne duruyorum evladım? Sana abdesti ben öğretirim, dedi.

Bir musluğun başına geçtim. Suyu sonuna kadar açtım. Elimi yıkamak için tam uzatmıştım ki dedem,

– Bak evladım… Peygamberimiz ırmak kenarında bile abdest alıyor olsanız suyu iktisatlı kullanın, demiş. Onun için musluğu biraz kapatmalıyız, dedikten sonra abdestin alınışını bana tarif etti. Ben de onun tarifi üzerine abdestimi aldım. İkimiz birlikte camiye girdik.

Dedem önde, ben arkada pencere kenarında namaza durdum. Dedem hangi hareketi yaparsa ben de onu taklit ettim. İlk sünnet bittikten sonra müezzin kamet okudu. Sonra herkes imamın arkasında saf halinde namaza durdu. Bu kez dedemin arkasına değil, yan tarafına durdum. Bu kez önümde duran amcaların yaptığı hareketleri taklit ettim.

İmam selam verdikten sonra saflar bozuldu. Herkes kapıya doğru gitti. Bense ileri doğru yürüdüm. İmamın namaz kılışını merak ediyordum. Tam onun arkasında durdum. O tekbir getirince ben de getirdim. Rükuya gidince ben de gittim; secde edince ben de secdeye kapandım. Selam verince selam verdim.

İmam selam verdikten sonra yüzü kapıya gelecek şekilde döndü. Onunla yüz yüze geldim. Bana göz attı. Ne yapacağımı bilemedim. Yüzüm kızardı. Başımı çevirip arkadaki cemaate baktım. Herkesin yönü kıbleye doğruydu. Bu şekilde oturuşun sebebini dua başlayınca anladım.

Duadan sonra herkes kapıya doğru giderken dedemle imam benim yanıma geldi. – Adın ne senin, diye sordu.

– Muhammed…

– Çok güzel… Peygamberimizin adı, dedikten sonra omzuma ellerini attı.

Birlikte odasına kadar yürüdük. Cübbesi ve sarığını çıkardıktan sonra dedeme ve bana çikolata ikram etti. Ona teşekkür ettik.

Onun hal ve hareketlerindeki yumuşaklık, duruş ve bakışındaki sevecenlikten cesaret alarak,

– Amca insanlar niçin namaz kılıyor, dedim.

– Allah'ın emri olduğu için…

– Allah'ın başka emirleri de var mı, dedim.

– Var elbette, dedikten sonra orucu anlattı.

Ben merak dolu bakışlarla sorularımı tekrarlayıp durdum. O da tatlı ses tonuyla zekât ve hac ibadetlerini de anlattı.

– Peki, biz bu ibadetleri yapınca elimize ne geçecek, dedim.

– Allah'ın hoşnutluğunu kazanacağız. Bak o bize el vermiş, ayak vermiş, göz kulak vermiş. Bunun için Allah'a teşekkür etmeyecek miyiz? Bak az önce aldığınız çikolatadan dolayı bana teşekkür ettin. Allah'ımızın sana verdiklerini az mı buluyorsun, dedi. Ben sadece:

– Hayır, demekle yetindim.

– Hem Allah, kendine ibadet eden insanları öldükten sonra da ödüllendiriyor. Müslümanları cennetle müjdeliyor.

– Peki, sadece namaz kılsam, oruç tutsam, zekât versem, hacca gitsem yeter mi?

– Yeter tabi ki… Ama yine de bunlardan daha fazlasını yapmak için çalış, dedi.

İmamın söyledikleri bana çok fazla gelmişti. Ama camideki huzuru ve güzelliği görünce kendi kendime ibadet yapmaya söz verdim.

– Öyleyse, ben bundan ne eksik ne de fazla yaparım, dedim.

Dedemle cami imamı dişleri görünecek şekilde güldüler. Dedem alnıma kocaman bir öpücük kondurduktan sonra,

– Benim oğlum akıllıdır. Dediğini yapar, dedi.

Onun cümlesinin hemen ardın dan imam,

– Sen sözünde dur! Allah seni mutlaka cennetine sokacaktır, dedi.

Hiç düşünmeden verdiğim söz, benim namaza başlamam için yeterli oldu. Namaz kıldıkça namaz kılmayanların ne güzellikler kaçırdığını anlamaya başladım.

Kara Elmas Petrol

Hasan KOCA

Arabamız tepeyi aşınca güzel bir manzarayla karşılaştık. Aşağıda uzanan ova ve ırmak etrafa ayrı bir güzellik katıyordu. Biz bunlara dalmışken araba birden teklemeye başladı. Ne kadar gaza bassam da durmasını engelleyemedim. Yolculuğumuzun sonuna da az bir şey kalmışken başımıza gelen bu durumu çözmemiz gerekiyordu.

Ön kaputu açıp motoru kontrol ettiğimizde her şeyin yerli yerinde olduğunu gördük. Tekrar kontağı çevirdim ama çalışmadı. Arkadaşlardan biri benzini bitmiş olmasın deyince gözüm işaretlere gitti. Kırmızı işaret yanmıyordu. Sonradan iş anlaşıldı, benzin deposunu kontrol eden lamba bozulmuş ve benzin bitmişti. Ne yapacağız derken arkadaşlardan biri cep telefonuyla gerekli yeri aradı. Bir saat sonra bizi kurtarmaya geldiler.

Günlük hayatımızın birçok yerinde petrol ve petrol ürünlerinin girdiğini görürüz. Bu alanlar o kadar çok ki yediğimiz yiyeceklerden giydiğimiz elbiseye, saçımızı taradığımız plastik taraklara kadar birçok çeşidini sayabiliriz.

Önceleri aydınlanmak amacıyla kullanılan petrol günümüzde bir çok alanda kullanılmaktadır.

Petrol sıvı halde genellikle kahverengi , koyu yeşil veya siyah renktedir. Deniz diplerine çöken hayvan ve bitkilerin üzerine tabii olaylarla yer tabakalarının yığılması ve meydana gelen bu havasız ortamda uygun, ısı, basınç altında bakterilerin de yardımı ile oluşur. Milyonlarca yıl önce mevcut kıtaların büyük bir kısmı denizlerle kaplıydı. Bugün denizlerde yaşayan bitkilerin o zaman yaşayan benzerleri, zaman zaman öldükçe tabaka– tabaka denizin çamurlu dibinde birikti. Bakterilerin etkisi ile çürümeye başladı. Bir yandan da bunların üzeri tabaka tabaka çamur, kum ve alüvyonla örtüldü. İşte tortul kütleler böylece meydana geldi. Bu tabakaların altında kalan hayvan ve bitkiler zamanla yağ

damlacıkları ve gaz kabarcıkları haline geldiler. Yine milyonlarca yıl sonra yer kabuğunun hareket etmesi, kıvrılarak yükselmesi ile deniz altındaki karalar yükselip kıtaları meydana getirdiler. İşte bu hareketler esnasında, basınç altında kalan petrol, boşluklu ve geçirgen ortamlara doğru göç etti.

19. yüzyılın ortalarına kadar ham petrol, doğal olarak yüzeye sızdığı yerlerde oluşturduğu birikintilerde toplanırdı. Hayvanların su içtiği kaynaklara ya da tuzlu su çıkarmak için açılan kuyulara sızdığı için de çoğu zaman can sıkıcı, istenmeyen bir madde olarak görülürdü.

Petrol çağının başlaması ile petrolün kullanıldığı alanlar sürekli artmıştır. Allah bu maddenin içine öyle kimyasal özellikler koymuştur ki; bu madde işlenerek yeni yapılarda yeni kılıklarda hayatımızın farklı yönlerinde bize hizmet eder. Mazot, benzin, gaz yağı petrolün en çok bilinen ürünleridir. Daha az bilinen petrol ürünlerinin şaşırtıcı kullanım alanları vardır. Mumlarda ve cilalarda petrol bulunur, parfümler, kozmetikler ve hatta peynirin bozulmasını önleyen bazı maddeler petrol yağlarından hazırlanır. Böceklere karşı kullanılan ilaçlarda da başka petrol yağları vardır. Domatesleri yapay olarak olgunlaştırmakta kullanılan etilen, yapay kauçuk, plastik, sıvı deterjan yapımında kullanılan kimyasal maddeler, bazı ilaçlar hep petrol sayesinde vardır. Üzerimize giydiğimiz birçok tekstil ürünü de petrolden üretilen maddeler sayesinde yapılmaktadır.

Bir otun çürümesi ile başlayan hikaye, yerin altında akan petrol yataklarıyla, oradan bir deterjanla, bir tişörtle, bir tırnak cilasıyla devam etmektedir. Kuran'ın Ala Suresi'nin 4. ve 5. ayetlerinde petrole işaret edilmektedir. Bundan önceki 3 ayette ise Allah'ın her şeyi bir ölçüye bağladığı, her şeye bir düzen koyduğu vurgulanır.

1. Efendinin o yüce adını eksikliklerden uzak tut.
2. O ki yarattı, düzene koydu.
3. O ki ölçüyü belirledi, yol gösterdi. (87 Ala Suresi 1-3)

Yürüme Yarışı

Yazan-Çizen: İsmail ÖZEN

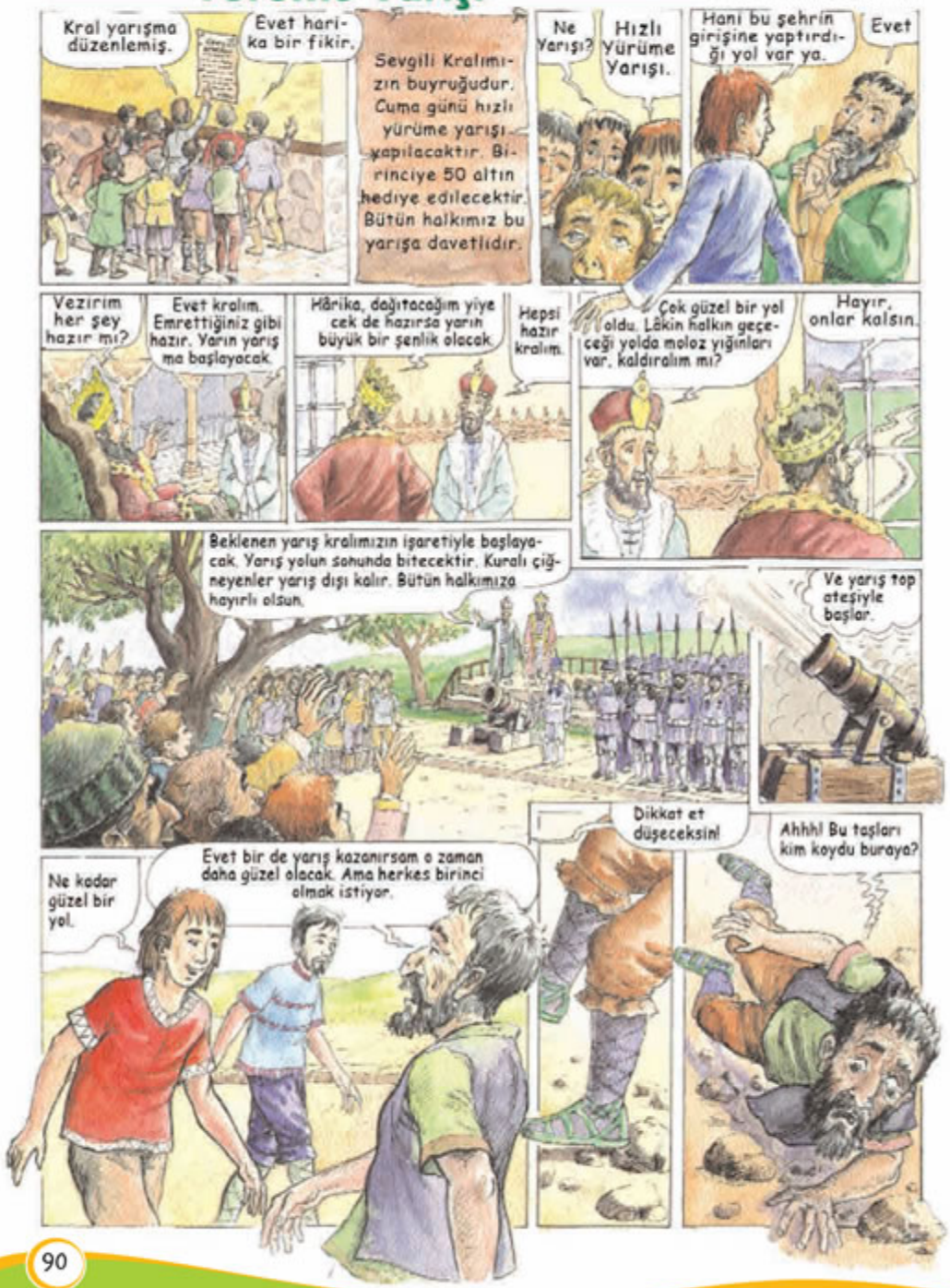

Ayağım, ayağım acıyor. Yarışı bitiremeyeceğim galiba.
Bir şeyin var mı?

Zahmeti mi olur baba.
Size zahmet olmasın.
Boş ver baba biz seni taşırız.

Öff! Bu taşları kim yığmış buraya?
Boşuna eziyet çekiyoruz.
Elbisem yırtıldı.

Heyy önüne bak düşeceksin!

Niye baktın arkadaş?
Kim bırakmış bu taşları. Doğrusu kralımızın yoluna hiç yakışmıyor.
Haklısın ama, şimdi bunun sırası değil..

Yolun dışına taşıyacağım. Baksana gelen geçene eziyet veriyor.
Ne yapacaksın taşları?

Olsun hiç olmazsa insanların yolunu açmış olurum.
İyi ama yarışı kaybedeceksin.

Sağol. Şunları bitireyim de geleyim.
Yazık, boşuna uğraşıyorsun. Neyse ben yarışa devam ediyorum. Haydi, sana kolay gelsin.

Kralım yol çok güzel ama yoldaki taşlardan dolayı çok eziyet çektik.
Elbiselerimiz parçalandı.
Kimimiz düştü.

Hımm! Demek sen birinci oldun, Güzel.

Tüh be az bir farkla kaybettik.
Az daha kazana çaktım.
Ne yapalım nasip değilmiş.

Sayın kralım taşların üstüne çok kötü düştüm.
Buraya kadar gençlerin yardımıyla geldim.
Çekilin, yol verin.
Genç merdivenlerden yukarı çıkarken gürültü kesilir. Elinde bir kese vardır.
Genç, kralın huzurunda, büyük bir saygıyla eğilir ve...
Sayın kralım bu vakte kadar yolun üstündeki taşları kaldırmak için uğraştım.
Bu altın kesesini de moloz yığınının altında buldum. Size ait olmalı.
Bugün bu yolda iki yarışma oldu. Birincisi hızlı yürüme yarışı, ikincisi de yoldan güzel geçme yarışı.
Kral, hızlı yürüme yarışında birinci olana altınlarını verir.
Tebrik ederim, bu altınlar senin, güle güle harca.
Bu altınlar, bu kesedeki yüz altınla birlikte bu delikanlınındır. Çünkü bu genç ardından gelenler için yoldaki engelleri kaldıran kişidir. Onu tebrik ediyorum.
Eee şeyy, be ben te te teşekkür ederim, efendim.

Dost Kedi

Süleyman BAŞA

Gecenin ilerleyen vaktiydi. Perdenin aralık kalan kısmından içeri giren ay ışığı, odaya loş bir aydınlık veriyordu. Açık pencereden hafif hafif rüzgar esiyor, tül perde ileri geri gidip geliyordu. Ses seda kesilmiş, bir bir kapanan ışıkların yerini, gece lambaları almıştı. Koskoca salonda yapayalnız olmanın ürpertisi vardı içimde. Bu ürpertinin etkisiyle uyumamak için uzun süre direndim ama gittikçe ağırlaşan göz kapaklarıma engel olamadım… Dalmıştım ki:

– Paaat! diye bir sesle birlikte yatağımdan hızla doğruldum. Zaten içimde hafif bir korku vardı.

Duyduğum ses de bu korkunun tuzu biberi olmuştu. Kalbimin küt kütlerine engel olamıyordum. Bir müddet hiç kıpırdamadan yatağın üstünde öylece kaldım. Ben olayı çözmeye çalışırken gözümün önünden bir şeyler geçer gibi oldu. Hayal mi görüyordum yoksa? Gördüğüm şeyin ne olduğunu anlamak için bütün cesaretimi toplayıp yatağımdan doğruldum. O an bir ses geldi kulağıma. İyice kulak kabartınca bunun bir kedi sesi olduğunu anladım. Derin bir "Oh!" çektim. Hemen yanımda bulunan elektrik düğmesine dokununca oda birden aydınlanıverdi. O an koltuğa kıvrılmış kedi yavrusuyla göz göze geldik. Zavallı kedicik korku dolu gözlerle bana bakıyordu. Pencere kenarındaki etrafa yayılmış toprak ve saksı parçaları her şeyi anlatıyordu. Belli ki açık pencereden içeri girmiş, girerken de saksıyı devirmişti.

Öyle bir bakışı vardı ki, sanki suçlu olduğunu biliyordu ve benden özür dilemeye çalışıyordu. Bütün korkum gitti, yerini şefkat duygusu aldı. Ona nasıl yardım edebileceğimi düşünürken anne kedi belirdi pencere kenarında. Birkaç defa acı acı miyavladı. Gözlerini ayırmadan bana bakmaya başladı. Mana yüklü bakışlardan yavrusunu almak istediğini anlamıştım. Anne

kedinin isteğini yerine getirmek için yavru kediye doğru birkaç adım attım. Atmamla birlikte zavallıcık kendini odanın başka bir köşesine zor attı. Kim bilir o an neler düşünmüştü? Amacım onu korkutmak değildi ama bunu ona nasıl anlatabilirdim ki. Anne kedi, kaygı dolu bakışlarla bizi izlemeye devam ederken, küçük yavrunun annesini gördüğünü düşünerek iyice kenara geldim. Belki beni görmezse açık pencereden çıkar ve annesine kavuşur diye düşünmüştüm. Düşündüğüm gibi de oldu. Yavru kedi bir müddet bekledikten sonra bütün gücüyle koştu ve pencereye atladı. Tabi atlamasıyla birlikte gerisin geri düşmesi bir oldu. Yanlışlıkla kapalı olan pencereden çıkmaya çalışmış ama başaramamıştı. Ümitsizce annesine bakıyor, kapalı cama doğru zıplayıp duruyordu. Çaresizlik bu olsa gerek diye düşündüm. Öyle acıdım ki. Mutlaka bir şeyler yapıp annesine kavuşturmalıydım. Anladığım kadarıyla yavru kedi açık pencereyi fark edemiyordu. Buna muvaffak olursam onun dışarı çıkmasını sağlayabilirdim. Hemen pencereye doğru yöneldim. Yavru kedi beni görünce başka bir köşeye kaçtı. Anne kedi pencerenin hemen arkasında bulunan asma demirlerinin üzerinde duruyordu. Pencereye yaklaşmama rağmen yerinden hiç kıpırdamadı. Niyetimin kötü olmadığını anlamıştı sanki. Ben yavru kedinin bana baktığını görünce pencereyi kapar gibi yapıp tekrar açtım. Elimi dışarı çıkarıp bir parça asma yaprağı kopardım. Bunu birkaç defa yapıp geri çekildim. Amacım açık olan pencereyi fark etmesini sağlamaktı. Uzun süre yerinden kıpırdamadan annesine baktı. Sonra bütün gücüyle koştu ve zıpladığı gibi açık pencereden dışarı çıktı. Sonra da anneyle birlikte gecenin karanlığında gözden kayboldu.

Büyük bir iş başarmanın huzuru vardı içimde. Çaresiz birine yardım etmenin mutluluğunu yaşıyordum. O an sadece oyuncaklarımın değil, yardım etmenin de mutluluk vereceğini hissettim. Bu duygularla yatağımın üzerine oturmuş açık pencereden dışarıyı izlerken beklemediğim bir şey oldu. Anne kedi yavrusunu beklediği yere geri geldi ve uzun süre bana dostane baktıktan sonra asma yapraklarının arasında gözden kayboldu. Arkasından bakıp nemli gözlerimi silerken:

– Dost kedi, dedim. Sen bir hayvan olarak yapılan iyiliği fark ettin... Ya biz insanlar…

Güzel dinimiz hayvanları eziyeti kesinlikle yasaklamış; eziyet edildiği takdirde de karşılığının mutlaka görüleceğini bildirmiştir. Sevgili peygamberimiz "Yeryüzündekilere merhametli olun ki, göktekiler de size merhametli olsun." derken canlılara karşı nasıl davranmamız gerektiğini belirtir. O her yönüyle bize örnek olmuştur. Bir gün içinde kuş yavrusu bulunan

torba ile şehre inen bir adamla karşılaşır. Onu uyarır ve yavru kuşları analarının yanına, yuvalarına tekrar götürmesini söyler.

Peygamber efendimiz sadece insanlara değil, bütün canlılara karşı merhametli olunmasını ister. Bir defasında bahçeye giderken boncuk boncuk gözyaşı döken bir deve ile karşılaşır. Yanına yaklaşıp boynunu sıvazlar. Durumdan hoşnut olan devenin ağlaması diner. Sevgili peygamberimiz, devenin sahibini bulur ve ona "Allah'ın sana mülk olarak verdiği bu hayvan için, Allah'tan korkmuyor musun? Çünkü bu hayvan bana, senin kendisini aç bıraktığını ve çok yorduğunu söyleyerek senden şikayetçi oldu" diyerek tepkisini dile getirir.

Şöyle çevremize bir baktığımızda her canlının görevini hakkıyla yerine getirmeye çalıştığını görürüz. Hiçbiri de "Bu insanlara ettiğimiz hizmet yeter." demez. Örneğin arı bal yapmak için çiçek çiçek dolaşır. Koyun ot yer ve Allah'ın takdiri ile bizlere süt çeşmesinden bedava süt ikram eder. Karınca çalışkanlığı ile bizlere örnek olurken, örümcek ördüğü ağla bize mimarlık dersi verir. Yani Yüce Allah hiç birini boşa yaratmamıştır. Anlatılan şu hikaye bu durumu çok güzel ifade eder.

Adamın biri, yolda giderken (tezek yuvarlayan böcek) görür. "Hey yüce Allah'ım, ineği, koyunu, deveyi anladık da şu böceği niçin yaratırsın ki?" der. Yıllar sonra bir hastalığa tutulur. Gitmediği doktor kalmaz ama derdine çare bulamaz. En son gittiği bir tabip, "Senin derdinin tek çaresi var. O da (tezek yuvarlayan böcek) böceği bulup onu yiyeceksin" der. Adam, o an yıllar önce söylediklerini hatırlar. "Allah'ım" der. "Anladım, hiçbir canlı boşuna yaratılmamış."

Unutulmaması gereken husus, hayvanların yaratılışına uygun çalıştırılmasıdır. Örneğin inek süt vermek için yaratılmıştır. Eğer biz onu yük taşıma amacıyla kullanırsak yaratılışına uygun çalıştırmamış oluruz. Bu durumda da o hayvanın hakkı bize geçer. Peygamber efendimiz bu durumu şu cümlelerle ifade eder "Her hayvan yaratılışına uygun çalıştırılmalıdır. Çalıştırılmazsa sahibinden hak talep eder."

Hayvanlara sahip çıkma, onları koruma hususunda Osmanlı devletinin yaptıkları takdire şayandır. Sırf yaralı leylekleri iyileştirmek, bakıma muhtaç olanlarının bakımını yapmak, yiyecek vermek için Laklaka-i Gureba adında bir vakıf; yine sahipsiz ve bakıma muhtaç köpeklere yardımcı olmak için de bir vakıf kurmuşlardır.

Güzel dinimiz hayvanların aç bırakılmamasını, onların temizlik ve bakımlarının yapılmasını istemiş; eğlence olsun diye av yapmayı kesinlikle yasaklamıştır. Peygamber efendimize "Hayvanları sulamakta sevap var mıdır?" diye sorduklarında "Yeryüzündeki bütün canlıları sulamakta sevap vardır." demiştir. Hayvanlara iyi davranılması hususunda peygamber efendimizin bizlere anlattığı şu iki kıssa ibret vericidir.

Yaşamı boyunca çok da iyi şeyler yapmayan bir kadın, yolda giderken susar. Susuzluğu iyice artınca yolda rastladığı bir kuyuya inip su içer. Suyunu içip de çıktığında dili susuzluktan nemli toprağı yalayan bir köpek görür. Acır köpeğe. Tekrar kuyuya inip ayakkabısının içine doldurduğu suyla hayvanın susuzluğunu giderir. Yaptığı bu davranış Yüce Allah'ın çok hoşuna gider ve kadının günahlarını bağışlar.

Hayvanları koruyalım, onlara eziyet edenleri uyaralım

* Zor durumda kalmış hayvanları koruyalım. Onların bakımına yardımcı olalım.
* Bakımını üstlendiğimiz hayvanların yiyeceklerini, içeceklerini düzenli verelim. Aşılarını zamanında yaptıralım.
* Hayvanlara eziyet edilmesi insanlıkla bağdaşmaz. Öte yandan bu davranış yasalarımıza göre suçtur. Bu suçu işleyenleri uyaralım.
* Kuşların, karıncaların yuvalarını bozmayalım. Yumurtalarını almayalım. Avlanma mevsimi dışında kesinlikle av hayvanlarını avlamayalım.
* Hayvanları korkutmayalım, ürkütmeyelim. Onlara şakadan da olsa eziyet etmeyelim.
* Bakamayacağımız hayvanları eve almayalım. Biz almazsak belki bakabilecek biri alır.
* Yiyecek artıklarımızı, özellikle ekmeği, çöplüğe atacağımıza yakınımızda bulunan hayvan besleyicilerine verelim.
* Sapanla kuş avlamayalım. Avlamak isteyenlere engel olalım.

Kısacası hayvanları sevelim.

Şifreli Hadis Bulmacası

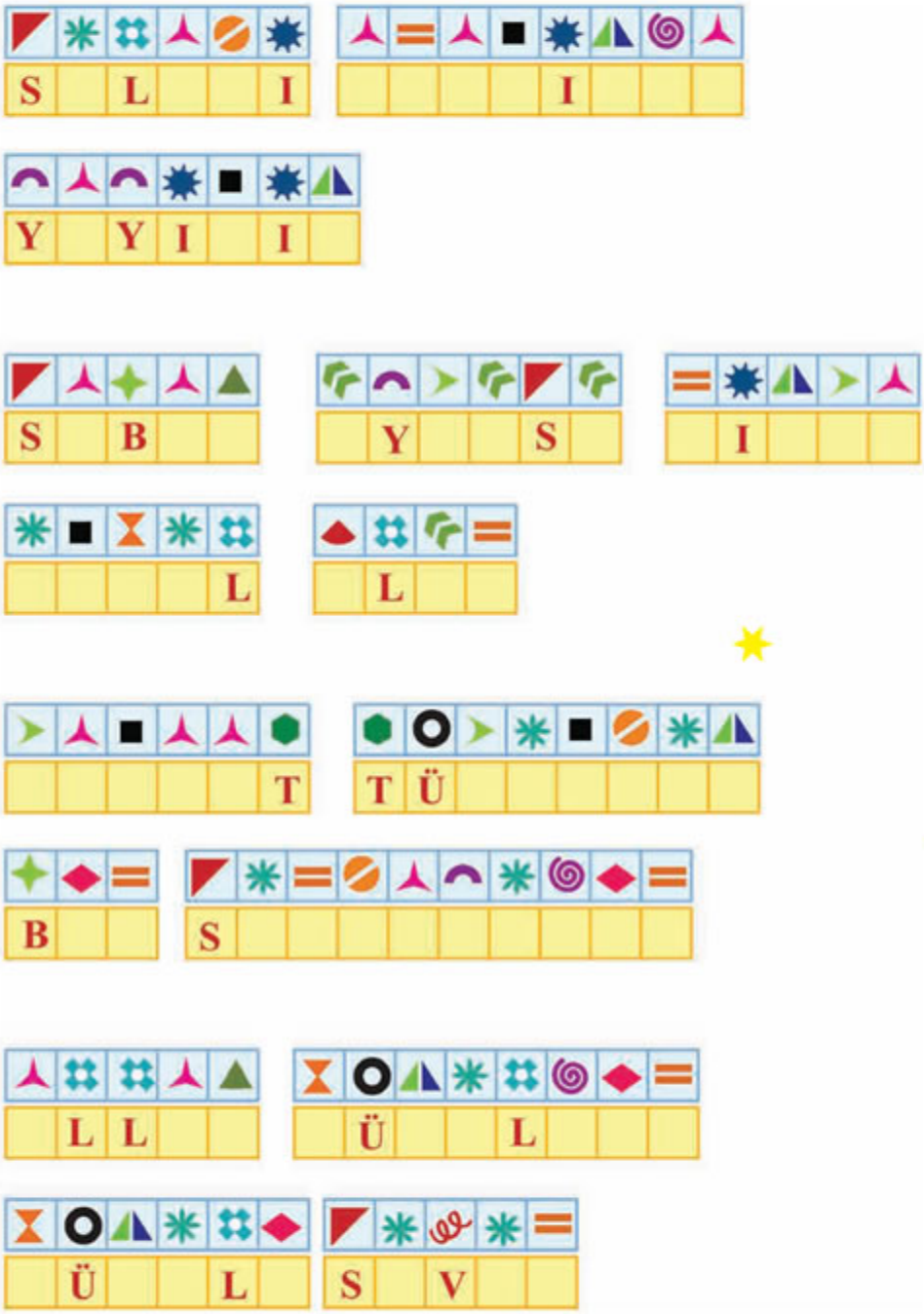

Bombardıman Böceği

Dilek ÖZALP

Bir laboratuarda iki kimyasal maddeyi, hidrojen peroksit ve hidrokinonu karıştırdığımızı varsayalım. Kimya ile arası iyi olanlar bu iki maddenin teması sonucunda müthiş bir patlama olacağını bilirler. Hele bir de buna peroksizom adındaki katalizör madde ilave olursa, 1000 derece sıcaklığa sahip kimyasal bir silah elde etmiş olursunuz!

Her canlıya kendisini düşmanlarından koruması için özel savunma sistemleri verilmiştir. Küçücük bir böceğin de savunması mı olurmuş demeyin! Bizim laboratuar ortamında bile yapmamızın zor olduğu bu kimyasal reaksiyonları onlar kendi vücutlarında yaparlar. Üstelik hiç bir zarar görmeden.

Kırkkanatlılar da denilen bu canlı grubunun vücut yapısı birkaç bölmeden oluşmaktadır. Odacıklardan biri hidrojen peroksizom maddesini, diğer odacık ise hidrokinon adı verilen kimyasalı depolar. Her iki kimyasalın birleştiği diğer odacığın, patlamadan etkilenmemesi için ise odacık duvarları özel bir yalıtım maddesi ile kaplanmıştır.

Böceğin savunma silahı olan bu kimyasal, keskin kötü bir kokuya sahiptir.

Gerçi yüksek ısıdan zarar gören düşmanın bu kokuyu algılamaya zamanı bile olmayacaktır. Allah'ın ilham etmesiyle bu beyaz renkli gaz bulutunu müthiş bir gürültü ile püskürtür, hem de tam düşmanının gözlerine. Bizlere de bu canlıdan ders çıkarmak düşüyor. Eksi 50 derecelere varan soğuk bölgelerde ateşleme yaparak bir motoru çalıştırmak zor hatta imkansız olabilmektedir. O zaman bizler de bu canlının kimyasal mekanizmasını taklit edebilir ve hayatımızı kolaylaştıracak icatları keşfe çıkabiliriz!

Beterin Beteri Vardır

Mehmet ÖZSOY

Mehmet'in küçük bir ticarethanesi vardı. Bir zaman sonra işleri kötü gitti. Ticareti iflasla sonuçlandı. Mehmet işini kaybetti. Doğruca Âlim Efendi'nin yanına gitti. Mehmet'in sıkıntısını fark eden Âlim Efendi,

– Evladım sabret, beterin beteri vardır, dedi.

Mehmet bu sözden pek hoşnut olmamıştı.

– Tabi senin tuzun kuru, keyfin yerinde diye içinden geçirdi.

Akşam eve gelince hanımı Mehmet'i içeri almadı. Mehmet bir bankta uyuklayarak sabahlamak istedi.

Gecenin bir bölümünde büyük bir gürültü ile uyandı.Yanında polisleri gördü. Polisler Mehmet'in kolundan tuttukları gibi onu karakola götürdüler. Mehmet, her ne kadar suçsuz olduğunu söylese de kimseyi inandıramadı.

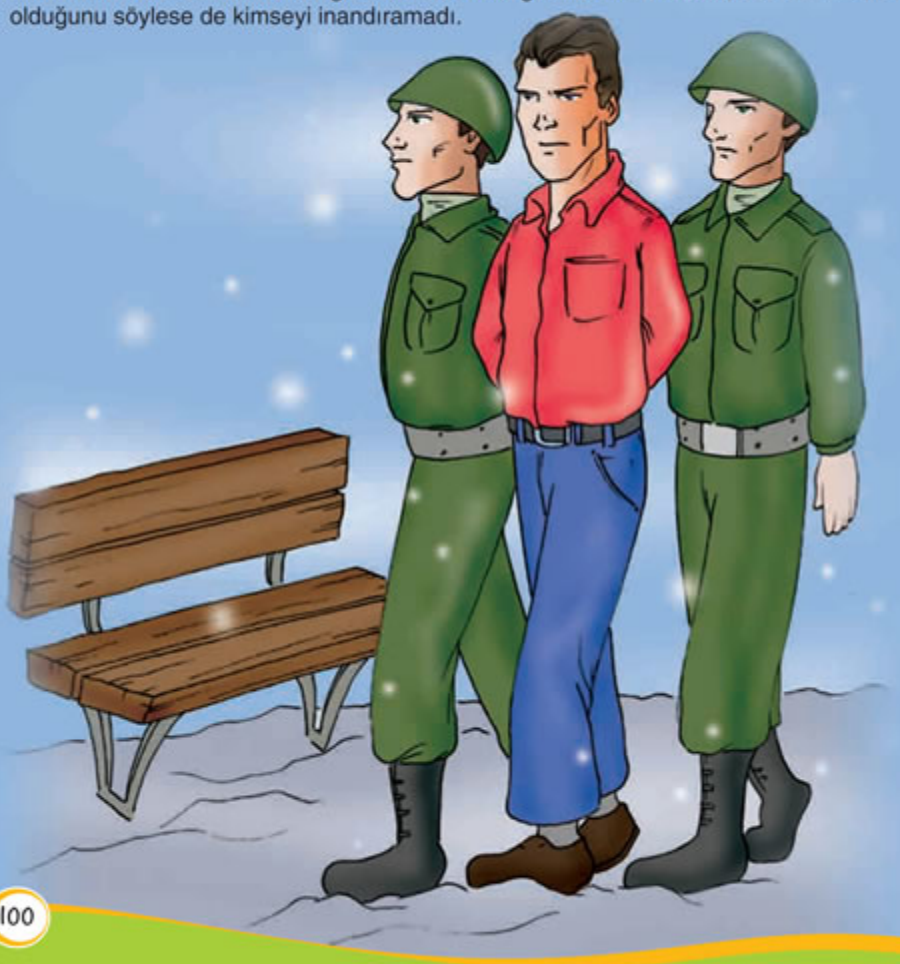

Mehmet'i bir hücreye attılar. Mehmet'in yanında çok sayıda hırsız, katil, yankesici vardı. Sabah olunca Âlim Efendi olayı duydu. Doğruca karakola geldi ve Mehmet'i ziyaret etti.

– Evladım sabret, beterin beteri vardır, diye nasihatte bulundu.

Mehmet'in morali daha da bozuldu.

– Efendim bundan beteri olabilir mi, diye söylendi.

O gece Mehmet'in bulunduğu hücrede kavga çıktı. Polisler içeri girip kavga edenleri ayırdılar. Kavgacılar kavganın çıkış sebebi olarak Mehmet'i gösterdiler. Mehmet ne dedi ise de kimseyi inandıramadı. Sonunda Mehmet'i bir kişilik daracık hücreye naklettiler.

O sabah Alim Efendi yine geldi. Mehmet'i ziyaret etti. Ona aynı tavsiyede bulundu. Fakat Mehmet'in artık tavsiye dinleyecek hali kalmamıştı. Bu yüzden Alim Efendi'ye kulak vermedi.

Mehmet gece boyunca yalnızlıktan şikayet edip durdu. O gece Mehmet'in hücresine bir Mecusi verdiler. Mecusi yıllarca sokaklarda kalmıştır. Bu yüzden çok kötü kokmaktadır. Mehmet bu kez de adamın kirli halinden şikayet edip durdu.

Mehmet'in şikayetleri üzerine karakol yetkilileri hücreyi temizleme görevini Mehmet'e verdiler. Mehmet eline bir bez aldı, bir yandan yerleri temizledi, bir yandan da mecusinin bitli saçlarını ayıkladı. Mecusi bu durumdan o kadar memnun kaldı ki hemen Mehmet'in dinini kabul etti.

O gece korkunç bir olay oldu. Mehmet'in eski hücresindeki mahkumlar arsında büyük bir kavga çıktı. Bir çoğu yaralanmış, bazıları ise ölmüştü. Mehmet o anda durumuna şükretti. İyi ki bu odaya alınmışım. Yoksa ben de kavgaya karışabilirdim. Yaralanır veya ölebilirdim diye düşündü.

Sabah olunca Âlim zat kapıya geldi. Mehmet'e gerçek hırsızın bulunduğunu ve suçunu itiraf ettiğini müjdeledi. Mehmet, Âlim Efendi'nin boynuna sarıldı.

– Efendim sizden özür diliyorum. Gerçekten de beterin beteri varmış diyerek, o gece olanları anlattı.

Melik

Akif MERT

Allah bütün kainatın tek sahibi ve hükümdarıdır. Kainata dilediği gibi hükmeder. Her şeye hâkim olan, bütün işleri bir düzen içinde yürütüp idare edendir. Emirler ve yasaklar koymuştur. Bunlara uyanları ödüllendirecek uymayanları da cezalandıracaktır. Yerler ve gökler hep O'nundur. O insanların kralıdır. Bütün insanlar da O'nun kullarıdır. Onlar üzerinde dilediği şekilde hüküm verir. İstediğini yüceltir, istediğini de alçaltır. Mal ve mülkü istediğine verir, istediğinden de alır.

O bizim Melikimiz olduğuna göre sıkıntılı zamanlarımızda O'na sığınmaktan başka çaremiz yoktur. Yalnız O'na dua edelim. Yalnız O'ndan korkalım. Yalnız O'na umut bağlayalım...

Mütekebbir: Her şeyde ve her hâdisede büyüklüğünü gösteren, büyüklük, ululuk, azamet kendisine mahsus, kendisinin hakkı olan.

Bâri: Yaratıklarını d üzgün ve âhenkli kılan.

Musavvir: Bütün mahlûklarına özel sûretlerini veren.

İki Kurbağa

Sedat YAVUZ

Bir zamanlar iki kurbağa vardı. Sıkı dost idiler. Birisi sarı benekli, diğeri ise mavi benekli idi. Sarı benekli olan hayata olumlu bakardı. Mavi benekli olan ise kötümserdi. Bir zorlukla karşılaşsa 'şimdi yandık, hayatımız tehlikede' derdi.

Mavi benekli kurbağa hayatından çok şikayet ederdi. Mesela yağmur yağsa; şimdi sinek avlayamayacağım diye üzülürdü. Sarı benekli kurbağa onu uyarır; bu yağmur olmasaydı, göller, dereler kururdu, bizim yaşam alanımız kalmazdı derdi.

İki arkadaş bir gün dere kenarında vırraklayarak yüzüyorlardı. Yüze yüze bir evin yakınına kadar geldiler. Derenin kenarında bir kova vardı. Mavi benekli kurbağa, sarı benekli kurbağaya,

– Haydi şu kovanın üzerinden atlama yarışı yapalım. Kim daha çok atlarsa o kazanır, dedi.

Sarı benekli kurbağa bu teklifi kabul etti. Kovanın üzerinden atlamaya başladılar. Oyunları gayet güzel devam ediyordu ki, bir aralık havada çarpıştılar. Birlikte kovanın içine düştüler. Neye uğradıklarını anlayamadılar. Çünkü bu kova yarıya kadar süt ile doluydu. Mavi benekli kurbağa ağlamaya başladı.

– Artık hayatımızın sonu geldi. Bu kadar derin bir yerden çıkmamız imkansızdır, dedi. Bir iki sıçradı. Sonra ağlamaya başladı.

Sarı benekli kurbağa arkadaşına moral vermeye çalıştı.

– Kovadan çıkmak için var gücümüzle çalışmalıyız. Eğer moralimizi bozarsak kaslarımız zayıflar, sıçramak imkanı kalmaz dedi. Fakat mavi benekli kurbağa çoktan şişmeye başlamıştı. Bir süre sonra mavi benekli kurbağa öldü. Kovanın derinliklerine gömüldü.

Sarı benekli kurbağa hem sıçrıyor, hem de vırraklayarak çevresinden yardım istiyordu. Akşamın bu saatinde onu kimseler duymuyordu.

Sarı benekli kurbağa tek çarenin sıçramaya devam etmek olduğunu biliyordu. Uzun zaman sonra ayaklarının altında bir yumak oluştu. Bu bir yağ kütlesi idi. Yağ kütlesi gittikçe büyüyordu. Sarı benekli kurbağa son bir hamle yaparak sıçradı ve kovadan dışarı çıkmayı başardı.

SUBHÂNEKE DUASI

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ
وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ

Allah'ım! Sen'i Sana lâyık hamd ile her türlü eksiklikten tenzih ederim. Senin ismin mukaddestir, münezzehtir. Şânın da yücedir. Sen'den başka ilâh yoktur.

ETTEHİYYÂTÜ

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ۞
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ ۞
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ ۞ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ ۞
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ۞

Hayat sahibi varlıkların hayatlarıyla sundukları ibadetler, dualar ve bütün güzel söz ve davranışlar Allah'a mahsustur. Ey Peygamber! Selâm, Allah'ın rahmeti ve bereketleri senin üzerine olsun. Bize ve Allah'ın sâlih kullarına selâm olsun. Şehâdet ederim ki, Allah'tan başka ilâh yoktur. Yine şehâdet ederim ki, Hazreti Muhammed (sallâhu aleyhi vesellem) O'nun kulu ve elçisidir.

İHLAS SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اَللهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: O, Allah'tır, gerçek ilâhtır, Bir'dir.
2. Allah Samed'dir.
3. Ne doğurdu, ne de doğuruldu.
4. Ne de herhangi bir şey O'na denk oldu.

İHLAS SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

İlk vahyedilen surelerdendir.

Toplam 4 ayettir.

Bu sure şirkin her çeşidini pek özlü bir şekilde reddetmektedir.

Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:

"Bir kimse Kul huvallahu ehad suresini okursa Kur'an'ın üçte birine denk gelir."

KEVSER SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّآ اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Biz gerçekten sana verdik kevser,
2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.
3. Doğrusu, seni kötüleyendir ebter!

KEVSER SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

Kur'an-ı Kerim'in en kısa suresi olup, toplam 3 ayettir.

Kevser, çok hayır manasına gelir. Ayrıca Cennette Peygamberimize verilen bir havuz olup, O'nun ümmeti oradan su içecektir.

İkinci Âdem Hz. Nuh

Bilal YORULMAZ

Hazreti İdris Allah tarafından göğe çekilmeden önce bazı âlimlere halkı aydınlatma görevini verdi. Bu din âlimleri gecelerini gündüzlerine katarak etraflarındaki insanları aydınlatıyor ve insanları Allahın yolundan ayrılmamaya davet ediyorlardı. Tatlı sohbetleri ve güler yüzleriyle insanların kalbinde taht kurmuşlardı. Herkes tarafından sevilip sayılıyorlardı. Bu güzel insanlar öldükten sonra diğer insanlar çok üzüldüler. Onlara sevgilerini göstermek ve hayırla anmak için heykellerini yapmaya karar verdiler. Çalışıp çabalayıp Vedd, Suva, Yeğüs, Yeük ve Nesr adlı âlimlerin heykellerini yaptılar.

Heykelleri yapan kişiler bunlara tapmıyorlardı. Allah'a inanıyor, ibadetlerini eksiksiz yerine getiriyorlardı. Heykellerin de etrafında toplanıp âlimlerin öğütlerini hatırlıyor, doğru yoldan ayrılmamaya çalışıyorlardı. Fakat bu davranış ileriki yıllarda kötü sonuçlar doğurdu. Sonradan gelen nesiller atalarının bu heykellere taptıklarını düşündüler. Bu heykellerin ilah olduğunu, kendilerini kötülüklerden koruduğunu ve kendilerine iyilik yaptığını zannettiler. Böylece ilk defa putlara tapma âdeti başlamış oldu. Artık insanlar Allah'ı bırakıp kendi elleriyle yaptıkları cansız putlara tapmaya başlamışlardı.

Bunun üzerine yüce Rabbimiz Hazreti İdris'in torunu Hazreti Nuh'u peygamber olarak görevlendirdi. Hazreti Nuh da "Ey Milletim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka ilâhınız yoktur." diyerek kavmini Allahın yoluna çağırmaya başladı. Yıllarca uğraşmasına rağmen Hazreti Nuh'a çok az kişi iman etti. İman edenlerin büyük çoğunluğu da fakir kimselerdi. Zengin ve güçlü olanlar ise putperestlikte ısrar ediyorlardı. Bununla da kalmıyor Hazreti Nuh ve inananlarla alay ediyorlardı. Hazreti Nuh Peygamber "Ben size gönderilmiş bir peygamberim. Allah'a kulluk edin" dedikçe onlar da şöyle diyorlardı.

– Sen de bizim gibi bir insansın. Sen bizden üstün ve zengin olmak için böyle konuşuyorsun. Eğer Allah isteseydi bize melekleri peygamber olarak gönderirdi.

İnsanlara gönderilecek peygamberin insan olması gerektiğini anlayamayan insanlara Hazreti Nuh Peygamberşöyle dedi.

– Benden önceki peygamberler, birer insan olduğu gibi, ben de bir insanım. Ayrıca sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan ancak Allah'tır.

Bir başka gün de Hazreti Nuh'a şöyle bir teklifte bulundular.

– Etrafındaki bu fakir insanları yanından kov. Seni ancak o zaman dinleriz. Biz bu değersiz fakirlerle aynı yerde bulunmayız.

Hazreti Nuh da fakir ama kalbi iman dolu arkadaşlarına baktı ve şöyle dedi.

– Bunlar benim din kardeşlerimdir. Kardeşlerimin bir tanesinden bile vazgeçmem.

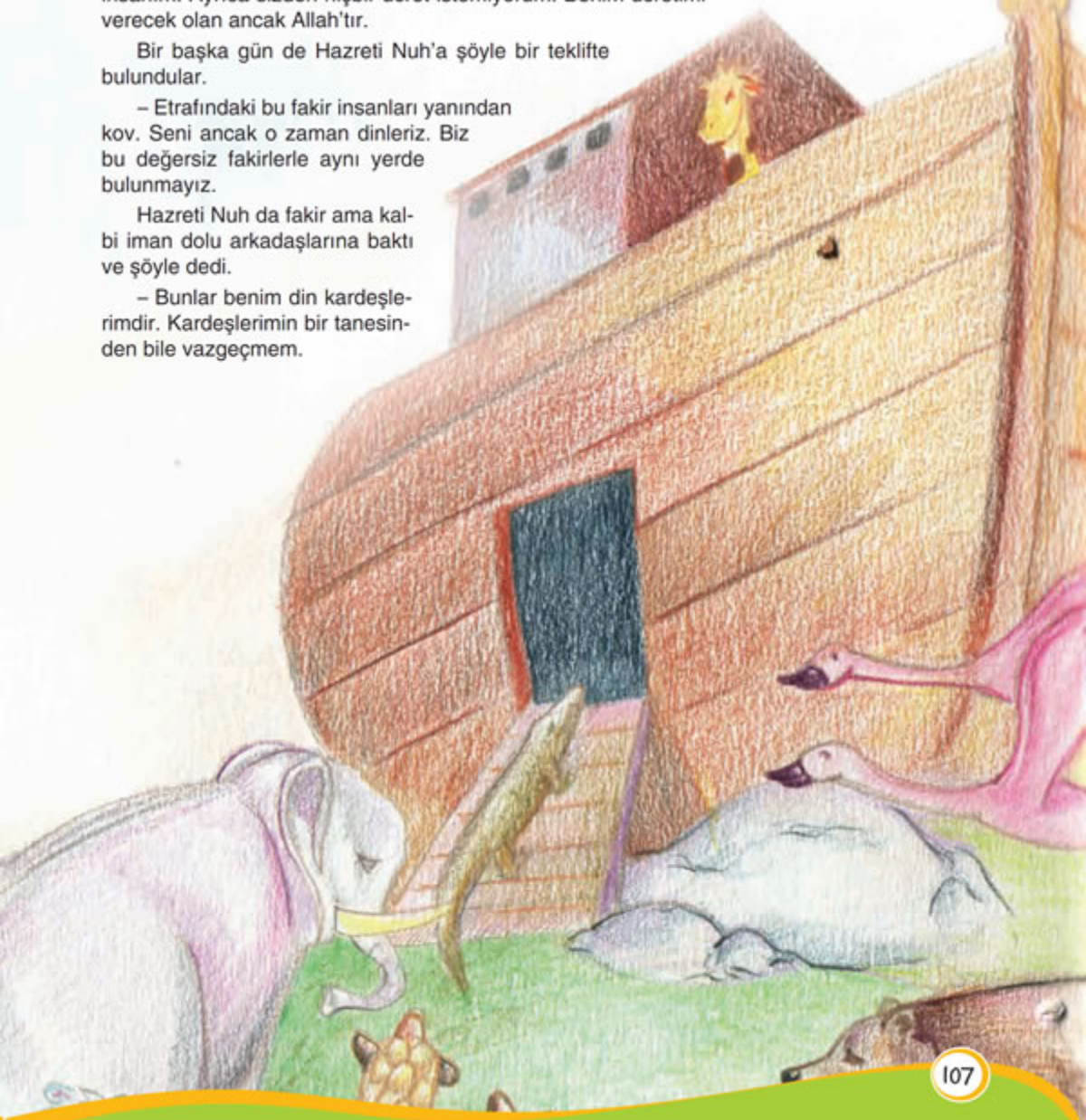

Bu sözlere çok kızan putperestler " Eğer bu davandan vazgeçmezsen seni taşlayarak öldürürüz." diye tehditler savurdular. Hazreti Nuh Peygamber onları Allahın dinine çağırdıkça onlar da inatlarını artırdılar. Hazreti Nuh Peygamber Allah'ın azabını hatırlattıkça da "Artık sabrımızı taşırıyorsun. Bizi sürekli tehdit edip duruyorsun. Doğru bir insansan getir şu azabı başımıza da görelim." diyorlardı. 950 yıl kavmini hak yola davet eden Hazreti Nuh Peygamber artık iman etmeyeceklerini anladı. Allah'a "Ey Rabbim ben yenildim. Kavmim beni yalanladı. Beni ve bana inananları kurtar" diye yalvardı. Hazreti Nuh'un duasına karşılık Yüce Rabbimiz şöyle buyurdu:

– Sen Onların yaptıklarına üzülme. Sana bildirdiğimiz gibi bir gemi yap. Haksızlık yapanlar için bana başvurma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır.

Hazreti Nuh hemen geminin inşaatına başladı. Vahiy Meleği Cebrail (as) geminin nasıl yapılacağını tarif ediyor, Hz Nuh da ona göre yapıyordu. Hazreti Nuh'u gören putperestler "Ey Nuh peygamberliği bırakıp marangozluğa mı başladın? Karada bir gemi yapıyorsun bakalım onu nerde yüzdüreceksin." diyerek alay ediyorlardı. O ise her zamanki gibi sabrediyordu. Geminin tamamlanmasıyla birlikte tufan da başladı. Yerden sular fışkırıyor, gökten sağnak yağmurlar yağıyordu. Hazreti Nuh Allah'ın emrettiği şekilde inananları ve her cins hayvandan bir çifti gemiye aldı. Hazreti Nuh'un çocuklarından biri iman etmedi ve gemiye binmedi. Hazreti Nuh Peygamber ona son kez "Ey oğulcuğum! Bizimle beraber gel; kâfirlerle birlik olma" diye seslendi. Fakat oğlu "Ben dağlara sığınırım. Oraya sular ulaşmaz" dedi. Bu sırada dev bir dalga üzerine geldi ve onu yuttu.

Tufan günlerce sürdü. Yeryüzü tamamen sularla kaplandı. Kâfirlerin hepsi boğulurken iman edenler gemide sağ salim kaldılar. Allah "Ey yer suyu yut. Ey gök suyu tut." diye emredince. Sular çekilmeye yağmur dinmeye başladı. Hazreti Nuh'un gemisi Cudi dağına indi. Muharrem ayının onuncu günü gemiden indiler. Allah'a şükran borcu olarak oruç tuttular. Gemideki artan yiyecekleri birbirine katıp aşure adlı yemeği yaptılar. Kâfirlerin hepsi tufanda öldü. İnsanlığın bundan sonraki kısmı Hazreti Nuh Peygamber ve ona inananların soyundan geldi. Bu nedenle Hazreti Nuh'a insanlığın ikinci babası ve ikinci Âdem denilmiştir.

BİR KAR HİKÂYESİ

Neslbe ŞAHİN

Aslında ben sadece bir kar hikâyesiydim. İçinde kışı, soğuğu, kardan adamları, bir sürü çocuğu ve yüzlerce kartopunu barındıran hikâyelerden bir tanesi. Bir ikindi vakti yazılmaya başlandığımda "Ufak bir değişiklik yapalım." dedi yazarım. "Gidelim ve başka memleketlerdeki çocuklara, yere beyaz bir perde gibi inen kar tanelerini soralım. Belki hiç duymadıklarımızı söyleyecekler vardır içlerinde."

El ele tutuşup, yoksul bir kentin kapısını çaldık. Sahiden kar taneleri düşüyordu şehrin üzerine. Çabukça bu kentin çocuklarını bulduk. İçlerinden biri "Ben karı severim." dedi. "Ama keşke yaz günleri yağsa şehrimize. Gelirken soğuğu beraberinde getirmese." Önce şaşırdık bunları duyunca. Sonra karşımızdaki solgun yüze bir daha baktık. İnce gömleğine, yıpranmış, yırtılmış pantolonuna ve hiç ayakkabı giymemiş, kışa rağmen terlikli ayaklarına. Haklı mıydı? Biz bunu aramıyorduk ki. Ona bir şeyler söylemeliydim. "Allah'ın rahmetinden asla şüphe etme." diye sözlerime başladım. "Karla toprağı besleyip ondan yiyecekler çıkaran, inşallah sana da yardım edecektir. Karın özlemini duyan çorak topraklar gibi, bir gün sen de arzularına kavuşacaksın O'nun izniyle. Sonra hayallerin beyaza boyanacak, soğuğu unutacaksın." dedim. Ayrıldık.

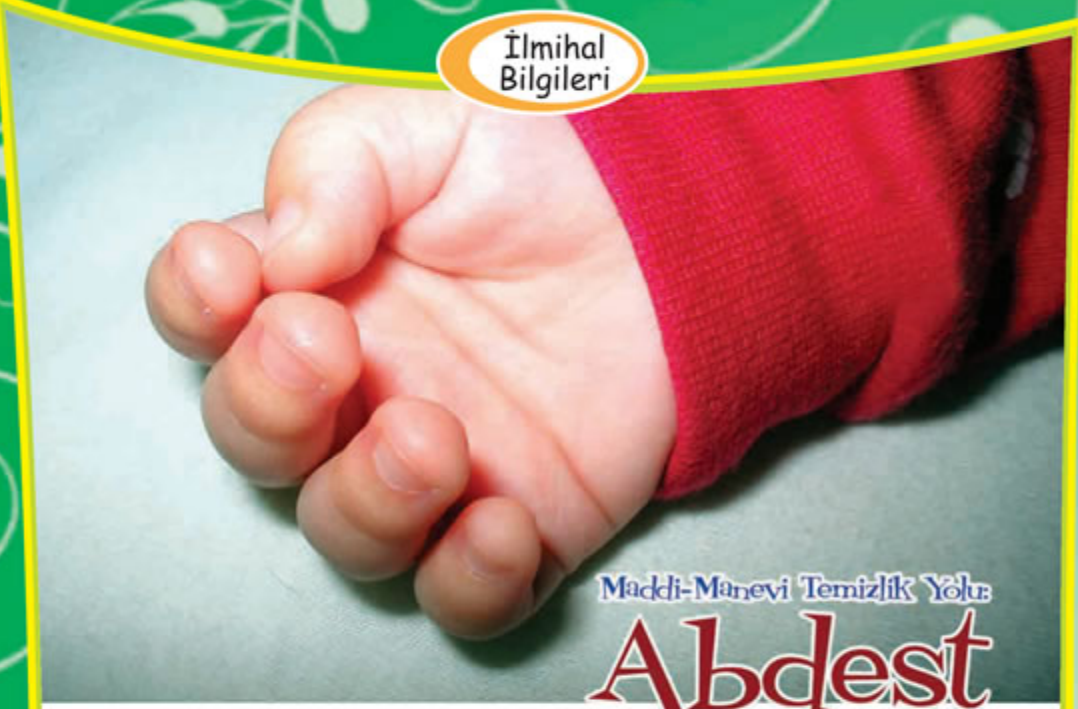

Maddi-Manevi Temizlik Yolu:

Abdest

Ahmet Nazif YAVUZ

Gün boyunca en çok kirlenen organımız ellerimizdir. Basketbol oynarken, bir kapıyı açarken, para alıp verirken ellerimiz hep kirlenir. Sonra zavallı ayaklarımız hem ayakkabımızın içinde terleyip durur hem de bütün vücudumuzun yükünü taşır, yorulur. Konuştukça ağzımıza, nefes aldıkça burnumuza toz dolar. Hiçbir şey yapmadan otursak bile yüzümüz, kulaklarımız, başımız toz içinde kalır. Kısacası vücudumuzun büyük bölümü gün içinde kirlenir. İşte bu kirlerden kurtulmanın ve tertemiz olmanın yolu abdest almaktır. Abdest aldığımız zaman elimiz, ayağımız tertemiz olur. Açıkta olan organlarımız (yüz, baş, kulak, ağız, burun) tozlardan kurtulur. Böylece kirlerden arındığımız için hastalıklardan korunuruz. Yüce Rabbimizin huzuruna da tertemiz bir insan olarak çıkarız.

Vücudumuz sürekli elektriklenir. Fakat bu elektrik vücuttan atılmazsa bize zarar verir. Elektriği vücudumuzdan atacak maddelerin başında ise su ve toprak gelir. Abdest veya teyemmüm aldığımız zaman vücudumuzun dengesini sağlamış, fazla elektriği vücudumuzdan atmış oluruz.

Vücudumuzdaki kan dolaşımını sağlayan damarların esnekliğini korumak için de abdest almamız gerekmektedir. Sıcak ve soğuk suyun vücudumuza değmesiyle damarlarımız büzüşüp genişler. Böylece esnek yapıları korunmuş olur.

Abdest aynı zamanda manevi bir temizliktir. Günahlardan, kötü düşünce ve duygulardan arınmaktır. Sevgili peygamberimiz abdestin bu özelliğini şöyle ifade etmektedir: "Mü'min bir kul abdest alırken yüzünü yıkadığı zaman gözü ile bakarak işlediği bütün günahlar dökülüp gider. Ellerini yıkadığı zaman elleriyle işlediği günahlar ellerinden dökülüp gider. Ayaklarını yıkadığında da ayaklarıyla işlediği günahlar dökülüp gider. Böylece abdest tamamlanınca bütün günahlarından arınmış olur."

Sevgili peygamberimiz bir başka hadisinde de şöyle buyurmuştur: "Kim emredildiği şekilde abdest alır ve namaz kılarsa, geçmiş bütün küçük günahları affedilir."

Abdest gün içerisinde bizi sürekli temizler. Belli aralıklarla namaz abdesti alan bir kişi tertemiz olur. Sevgili peygamberimiz arkadaşlarına bir gün şöyle sormuştu.

– Bir insanın evinin önünden bir nehir aksa ve o kişi burada günde beş defa yıkansa o kişide kirden eser kalır mı?

– Hayır, Ey Allah'ın Peygamberi, kalmaz. O kişi tertemiz olur.

– İşte namaz (ve abdest) da böyledir. İnsanı tertemiz yapar.

Abdest, en sık yaptığımız ibadet olan namazın anahtarıdır. Namaz sarayına girebilmek için abdest anahtarına sahip olmak gerekir. Namaz bir müslümanın Allah ile buluşması olduğuna göre bu buluşmanın ilk şartı abdest almaktır. Abdest ile bedenini ve ruhunu temizleyenler Allah'ın huzuruna çıkabilirler. Allah da kendisiyle buluşabilmek için temizlenenleri çok sever. Ödüllerini dünyada ve ahirette fazlasıyla verir.

Ahmet ŞENLİK

Allah'ım,
Kitabımız hiç düşmesin
Elimizden, dilimizden
Doldursun evimizi kalbimiz
Doldursun dünyayı da
Yer kalmasın kötülüğe
Allah'ım...

1. Şiirde sözü edilen kitap sizce aşağıdakilerden hangisi olabilir?

A. Kur'ân-ı Kerîm
B. İyilikler Kitabı
C. Masal kitapları
D. Ders kitapları

2. Şiire göre, şairin sözünü ettiği kitap evlerimizi, kalbimizi ve dünyayı doldurdukça sonuç ne olacakmış?

A. Dünyada kötülüklere yer kalmayacak.
B. Dünyadaki bütün insanlar kitap kurdu olacak.
C. Herkes kitap okumayı sevecek.
D. İnsanlar artık hata yapmayacak, kusur işlemeyecek.

Çok sevdiğin
Küçük Ali'n olsaydım,
Peygamberliğine
İman eden,
O, ilk çocuk.
İlmi sen öğretseydin bana.
Hiç ayrılmasaydım senden,
Ya Resûlallah!

3. Ağağıdakilerden hangisi, şairinin şiirde geçen emellerinden birisi değildir?

A. Peygamber Efendimiz'den hiç ayılrmamak
B. Cennette Peygamberimiz'e komşu olmak
C. Peygamberimize ilk iman eden çocuk olmak
D. Peygamber Efendimiz'in öğrencisi olabilmek

4. Peygamber Efendimz'in aşağıdaki güzel sözlerinden hangisinin konusu diğerlerinden farklıdır?

A. Temizlik imandandır.
B. Hastalanmadan evvel sağlığınızın kıymetini biliniz.
C. Namazın anahtarı temizlikliktir.
D. Temizlik imanın yarısıdır.

Yağmuru dost,
Ay'ı kandil yapan Allah'ım!
Bizi gecenin sessizliğinde,
Korkusuzca uyutan Allah'ım!
Bana verdiğin kokuyu,
Peygamberimiz'den aldım.

5. Yukarıdaki şiirde konuşan çiçek aşağıdakilerden hangisi olabilir?

A. zambak
B. Papatya
C. Gül
D. Menekşe

6. Aşağıdaklerden hanigsi, Yüce Allah'ımızın sevmediği çirkin bir davranıştır?

A. Anne ve babamıza iyilik etmek
B. Akrabalarımıza, yetimlere ve yoksullara yardım etmek
C. Kendini övmek ve büyüklenmek
D. Allah'ın güzel isimlerini anmak

Teknolojik aşamanın zirvesi sayılan , "robotlara beceriler kazandırmak ve belirli işleri yaptırmak" insana zafer çıkğlıkları attırmaktadır. Mülyonlarca sene evvel yaratılan insanın robotlarla kıyaslanamayacak kadar becerikli, akıllı ve mükemmel olması da insanı düşünceye sevk etmesi gerekmez mi?

7. Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?

A. Robotlara bazı işleri yaptırmak teknolojinin zaferlerindendir.
B. İnsan vücüdu, robotlardan çok daha mükemmel ve muhteşemdir.
C. Robotlar insanlardan üstündür.
D. Robotların mükemmel yapılışnı izleyip alkışlamanın yanında, insanın yaradılışındaki harikalar üzerinde de düşünmeliyiz.

Çölde açan çiçek misin
Yıldızları gökyüzünün?
Canım Peygamberim
Seni canımdan çok severim.

Elif gibiyim şimdi
Kitabımzı Kur'ân-ı Kerîm'de
Büyük öğretmenim
Okuluna alır mısın beni de?

Rabbimiz
Sen var ettin bizi
Biz senin evrenindeyiz:
Adımız çiçek, kuş, bulut, balık
Yağmur, ağaç, deniz, toprak, çocuk...
Yaşarız her mevsim,
Yalnız Senin rızan için

8. Yukarıdaki şiirde üzerinde durulan temel konu (ana düşünce) aşağıdakilerden handisidir?

A. Allah sevgisi
B. Kur'ân sevgisi
C. Pergamber sevgisi
D. Öğretmen sevgisi

9. Hazreti Ömer, "Sakın oturduğunuz yerden Allah'ım rızkımı ver demeyin. Biliyorsunuz, gökten ne altın yağar ne gümüş."**demiştir. Bu sözün konusu aşağıdakilerden handisidir?**

A. Dürüstlük
B. Dua
C. İbadet
D. Çalışmak

Allah'ım
Birgün çıkıp gelse diyorum
Ansızın çıkıp gelse
Müsafir olsa evimize
Sevgili Peygamberim
Okşayıp yetim başımızı
Torunlarıyla oyndadığı gibi
Oynasa bizimle
Ne çok sevinirim.

10. Şiirde çocuğun isteklerinden hangisi yoktur?

A. Peygamber Efendimiz'in kendisiyle oyun oynaması
B. Peygamberimiz'in çocuğun başını okşaması
C. Peygamber Efendimiz'in evlerine misafir olması
D. Peygamber Efendimiz'i rüyasında görmek istemesi

11. Yukarıdaki şiirde söylenenler kimin sözleridir?

A. Bir çcouğun sözleridir.
B. Tabiattaki bazı varlıkların koro halinde söylediği sözlerdir.
C. Bir meleğin sözleridir.
D. Evrendeki bütün canlıların sözleridir.

12. Peygamber Efendimiz'i hayatta iken görüp O'na inanan ve O'nun yolundan giden arkadaşlarına hangi isim verilir?

A. halife
B. sahabi
C. evliya
D. Bütün canlıların

Değerlendirme Testi

Merve ERGÜN

1. "Kiraz" adlı hikayede kiraz ağacına asılan zarfın üzerindeki **"Yavuz'un Torunları" ifadesi size neyi hatırlatıyor?**

A. Fatih'in İstanbul'u fethini
B. Yavuz Sultan Selim'in Mısır Seferini
C. Çanakkale Savaşını
D. Kurtuluş Savaşı'nı

2. **"Geceye Düşen Göz" hikayesinde hırsızlık yapmak isteyen kişi neden etkilenip, hırsızlık yapmaktan vazgeçiyor?**

A. Yakalanacağından korkuyor.
B. Kasanın yanında büyük harflerle yazılan yazıdan etkileniyor.
C. Dükkanın sahibinin geldiğini görüyor.
D. Kasada para bulamayacağını düşünüyor.

3. **Fil Vakasında adı geçen Mekke'nin reisi Abdulmuttalip kim olabilir?**

A. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in (sav) dedesi.
B. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in babası.
C. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in amcası.
D. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in dayısı.

4. **Bilinen minerallerden en serti aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Taş B. Kaya C. Elmas D. Demir

5. **Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sav) Medine'ye hicret ettiklerinde kimin evinde kaldılar?**

A. Ebu Eyyub El-Ensarî
B. Hazreti Ebu Bekir
C. Hazreti Osman
D. Hazreti Ali

6. **"Kara elmas" ifadesi petrolün hangi özelliği için kullanılmıştır:**

A. Elmasa benzediği için.
B. Çok değerli olduğu için.
C. Enerjiye dönüştüğü için.
D. Koyu renkli olduğu için.

7. Sevgili Peygamberimiz "Yeryüzündekilere merhametli olun ki, göktekiler de size merhametli olsun." **Hadis-i Şerif'i ile hangi mesajı veriyor?**

A. Tüm canlılara merhametli olmayı.
B. Sadece insanlara merhametli olmayı.
C. Sadece hayvanlara merhametli olmayı.
D. Sadece bitkilere yardımcı olmayı.

8. **Yüce Allah'ın isimlerinden hangisi "Bütün kâinatın tek sahibi ve hükümdarıdır." anlamını taşır?**

A. Melik B. Mütekebbir
C. Bâri D. Musavvir

9. "İki Kurbağa" **kıssası bize hangi dersi veriyor?**

A. Yalancılığın yanlış olduğunu.
B. Azimli olmanın önemini.
C. Sıkışınca birilerinden yardım istememiz gerektiğini.
D. Yardımlaşmanın önemini.

10. **İlk insan ve ilk peygamber kimdir?**

A. Hz. Havva
B. Hz. Adem
C. Hz. Nuh
D. Hz. Şuayb

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İçindekiler

Sabah Namazı 117
Kanaat 118
Tebessüm 119
Hırsız (Çizgi Hikaye) 120
Mevlana 123
Kayıp Yetim Kız 124
Kutlu Doğum 127
Yeni Bir Yıldız 128
Kare Bulmaca 129
Mantık Oyunu 130
Gülme Vakti 132
Bilmece Bildirmece 133
El ve Tırnak Temizliği 134
Ferzan'ın Zaman Makinesi (Hareketli Bir Gün) 135
Şifreli Hadis Bulmacası 138
Hazreti Ömerin Hicreti 140
Konuşan Ağaç 142
Aşılayıcı Rüzgâr 144
Dilenci 145
Ormancı ve Oğlu (Çizgi Hikaye) 146
Mürekkep Balığı 149
Patlıcan Kebabı 150
İçinden Bir Zaman Tut! 152
Bilmece Bildirmece 153
Abraş, Memiş, İbiş 154
Allah Haramdan Sakınanı Korur 157
Dualar 158
Sûreler 159
Kuddüs (Esma'ül Hüsna) 160
Âlim ile Çoban 161
Abdestin Faydaları 162
Hz. Hud (Aleyhisselam) 164
Haklıdan Yana Olmak 167
İyiliğe Karşı İyilik 168
Düşündüren Testler 169
Değerlendirme Testi 171
Üçüncü Bölümün Çözümleri 232

Sabah Namazı

Safa Enes ERGÜN

Tatlı uykum
Tatlı uykum
Seni çok seviyorum
İşte ezan okunuyor
Sana veda ediyorum
Güzel yatak kızma sakın
Seni terkediyorum
Pamuk yorgan bırak beni
Bir davete gidiyorum
Yastık yastık güzel yastık
Veda vakti geldi artık
Seccadem beni bekler
Geç kalırsam eğer
Üzülecek melekler.

Oda soğuk diyorsunuz
Üşüyüp hasta olursun
Okula gidemezsen
Sınıfında kalırsın
Söylediğiniz doğru şeyler
Ama Rabbim kulluk bekler
Kılmam lazım namazımı
Etmem lazım niyazımı
Kıbleye yönelerek
Yapmam lazım miracımı
Miraçtadır gül peygamber
Belki de beni bekler
Kaçırırsam namazımı
Boşa gider emekler
Haydi şimdi hoşçakalın
Kabul olsun dilekler
Bekle beni ey namazım
Güneş pencereye gelmeden
.Sana kavuşmam lazım

Kanaat

Orhan BİLİR

Bahçede üç ihtiyar oturmuş, aralarında sohbet ediyorlardı. Onları pencereden izleyen evin hanımı eşine seslenerek,

– Bey, şu yaşlı adamları evimize davet etsek de onlara biraz yemek ikram etsek nasıl olur, dedi.

Adam pencereye doğru yöneldi. Dışarıya baktı. Gerçekten de dışarıda üç sevimli ihtiyar adam oturmuş, birbiriyle sohbet ediyorlardı. Evden çıkıp adamların yanına gitti. Onlara önce kendini tanıttı. İhtiyarlar da kendilerini tanıttılar. Bunlardan birinin adı zenginlikti. Diğerinin adı mutluluk, üçüncünün adı da kanaat idi. İhtiyarlardan biri,

– Biz aynı eve bir anda girmeyiz. Girdiğimiz eve mutlaka bolluk, bereket bırakırız, dedi. Bizi davet etmenin bir sırası ve usulü vardır. İçimizden birini davet edersin. Eğer onu memnun edersen diğeri de gelir. O da memnun kalırsa bu sefer diğeri gelir.

Adam doğruca evine yöneldi. Durumu hanımına ve çocuklarına anlattı. Evdekiler kendi aralarında konuşuyorlardı. Evin hanımı duygusaldı. Ben önce mutluluğu isterim diye tutturdu. Adam ise zenginliği istiyordu. Büyükbaba onlara sessizce yaklaştı ve önce kanaati davet etmelerini önerdi. Evin kızı da dede ile aynı fikirde idi. Sonunda kanaati davet etmek üzere anlaştılar.

– Önce kanaati davet edelim. Kanaatin olduğu yere mutluluk ve zenginlik kendiliğinden gelir diye karar aldılar.

Adam ihtiyarların yanına geldi. İçlerinden önce kanaati davet etti. Kanaat kalktı. Eve doğru yöneldi. Kapıda büyük bir olgunlukla karşılandı. Her adımda büyük bir memnuniyet duymaya başladı. Evde bir süre kaldı. Onun evde kaldığını gören mutluluk ve zenginlik kısa bir süre sonra kendiliğinden eve geldiler.

Evin hanımı ihtiyarlara neden bir anda eve girmediklerini sordu. Onlar da,

– Eğer bir evde kanaat varsa orda mutluluk da vardır. Kanaat bitmez tükenmez bir hazinedir. Böyle bir hazinenin olduğu yerde zenginliğin olmaması imkânsızdır dediler.

Tebessüm

Uğur TABUR

Küçük bir kasabada dertlerini kucağına almış yaşlı bir adam sabahın ilk saatlerinde yürüyüşe çıkmıştı. Kasabanın okulunun yanından geçerken küçük bir kızın ona gülümsediğini gördü. Bu gülümsemeyle kendine gelen adam kendini iyi hissetmeye başlamıştı. Hüzünden mutluluğa değişen bu hava içinde yakın geçmişte kendisine yardım eden bir dosta teşekkür etmediğini hatırladı. Hemen cebinden kâğıt ve kalem çıkararak bir not yazdı, arkadaşına yolladı.

Notu yolladığı arkadaşı bu teşekkürden o kadar keyiflendi ki, her öğlen yemek yediği lokantada garson kıza yüklü bir bahşiş bıraktı. Garson kız hayatında ilk defa bu kadar yüksek bir bahşiş alıyordu. Akşam eve giderken, kazandığı paranın bir kısmını her zaman geçtiği yolun köşe başında oturan fakir adamın şapkasına bıraktı.

Adamın üç gündür boğazından nerdeyse hiçbir şey geçmediği için çok mutlu oldu. Hemen bir lokantaya giderek karnını güzelce doyurdu. Karnını doyurduktan sonra, bir apartmanın bodrumundaki tek kişilik odasının yolunu ıslık çalarak tuttu. Öyle neşeliydi ki, bir saçak altında titreyen köpek yavrusunu görünce kucağına aldı ve epey bir süre onu okşadı. Daha sonra onu evine götürdü. Küçük köpek yavrusu gecenin soğuğundan kurtulduğu için o kadar mutluydu ki sıcak odada sabaha kadar koşuşturup durdu.

Gece yarısından sonra beklenmedik bir olay olmuş, apartmanı dumanlar sarmıştı. Bu bir yangın başlangıcıydı. Dumanı koklayan köpek yavrusu öyle bir havlamaya başladı ki, önce fakir adam uyandı. Sonra da bütün apartman halkı... Anneler, babalar, dumandan boğulmak üzere olan yavrularını kucaklayıp, ölümden kurtardılar.

Bütün bunların hepsi, beş kuruşluk bile maliyeti olmayan bir tebessümün sonucuydu.

Hazırlayan: Sedat YAVUZ / **Çizen:** Erdinç Şemen

Bahçede biri var.
Nerden anladın?
Baksana baba, yepyeni bir ayak izi.
Oğlu bahçedeki ayak izini farketti. Eğilip babasına izi gösterdi.
Doğru oğlum. İçerde biri var. Ses çıkarıp da kaçırmayalım. Bakalım kimmiş bizim bahçeye giren.
Süleyman dede oğlunun gösterdiği ayak izini inceledi.
Süleyman dede ve Hasan yavaş adımlarla nar ağacının yanına doğru yürüdüler. Bahçe içindeki küçük duvar setleri geçince bir de ne görsünler, hırsızın biri güzelim narları sepetine doldurmakla meşgul.
Hey, sen! Ne yapıyorsun bakayım orada?
Ağacın dibine doğru yavaşça yaklaştılar. Süleyman dede birden bağırdı. Rıza neye uğradığını şaşırmıştı. Korkudan elindeki sepet yere düştü ve topladığı bütün narlar yere döküldü.
Hırsız dengesini kaybedip ağaçtan aşağıya düştü.

Ne bağırıyorsun be adam! Allah'ın bahçesinden Allah'ın bir kulu biraz meyve toplarsa suç mudur?
Rıza baktı olacak gibi değil, işi pişkinliğe vurdu. Rıza'nın verdiği cevap yenilir yutulur cinsten değildi. Hem narları çalıyor, hem de pervasızca konuşuyordu.
Hey, ne yapıyorsununuz? Bırakın beni!
Süleyman dede oğlunun da yardımıyla hırsızın elini kolunu bir güzel bağladı.
Oğlum dur! yapma!
Aman efendim ne olur yapmayın! Etmeyin!
Hasan, eline aldığı sopayla hırsıza vurmak istedi. Rıza çok korkmuştu.
Vurma dedim ya oğlum, söz dinlesene! Müslümana şiddet yakışmaz. Biz bunu affedelim. Bir daha yaparsa Allah cezasını verir.
Oğlu hırsıza bir defa vurunca Süleyman dede oğluna kızdı.
Bu korku ona yeter... Oğlum çöz şunun ellerini...
Sağol Süleyman amca. Affet beni. Bir daha yapmayacağım.
Hırsız, yapılan bu iyilik karşısında çok mahcub olmuştu. Pişmanlığı her halinden belliydi.

Mevlânâ

Dr. Mustafa ZONTUROĞLU

Mevlâna, Konya'ya geldikten sonra Tebrizli Şems ve Kuyumcu Selahaddin adıyla bilinen iki önemli şahsiyetle yakın bir dostluk kurmuştu.

Önce Şems'in Konya'dan ayrılışı, ardından Selahaddin'in vefâtı Mevlânâ'yı çok üzmüştü.

Allah, çok geçmeden ona bir dost daha gönderdi. Bu kişi, Çelebi Hüsameddin'di. Mesnevi'nin meydana gelmesine o vesile olacaktı.

Çelebi Hüsameddin, Konya medreselerinde hocalık yapıyordu. Mevlana'ya bağlandıktan sonra aralarında büyük bir yakınlık doğdu.

Mevlâna, o güne kadar, gazel türü şiirler yazıyordu. Bunlar büyük bir kitabı dolduracak kadar çoğalmıştı. Çelebi Hüsameddin, onun daha büyük bir eser yazacak duruma geldiğini hissetmişti. Bu konuda onu teşvik etmeyi düşünüyordu.

Bir gün birlikte Konya'nın Meram bağlarında geziyorlar, Mevlâna yeni şiirler söylüyordu.

Çelebi Hüsameddin, "Tam zamanıdır." diyerek düşüncesini söyledi.

– Efendim, dedi. Bugüne kadar gazel tarzında pek çok şiir söylediniz. Sizi sevenler, sizden yeni bir eser bekliyorlar. Böyle bir eser yazsanız da sizi sevenler, onu okuyarak doysalar.

Mevlâna, aslında buna hazırdı. Sarığının kıvrımları arasından bir kağıt çıkararak Hüsameddin'e uzattı. Bu kağıtta, Mesnevi'nin ilk beyitleri yazılıydı.

Hüsameddin'e,

– Oku, diye buyurdu.

Çelebi Hüsameddin, Mesnevi'nin girişinde bulunan ilk on sekiz beyiti büyük bir coşkuyla okudu. Mesnevi tam arzu ettiği gibi bir eserdi.

Okuyup bitirdikten sonra Mevlâna'nın ellerini öptü.

– Efendim, dedi. Gönülden dilerim ki; bu şiirin devamını da söyleyin.

Mevlâna:

– Bir şartla, dedi. Sen yazmayı kabul edersen ben de söylerim.

– Buna hazırım, dedi Hüsameddin.

Mevlâna, 19. beyitten itibaren söylemeye başladı.

Çelebi Hüsameddin de kaleme aldı. Kitap bittiğinde cilt sayısı altıya, beyit sayısı 25.618'e ulaşmıştı.

Mevlâna, 1207 yılında Türkistan'ın Belh şehrinde doğdu. Asıl adı Muhammed Celâleddin'dir. Mevlâna ismi ona sonradan verilmiştir. Rumî denmesi ise Anadolu'ya göç etmesiyle ilgilidir.

Mevlâna, Moğol tehlikesi sebebiyle ailesiyle birlikte Selçuklular devrinde Anadolu'ya göç etti ve önce Karaman'a, ardından da Konya'ya yerleşti.

Devrinin ünlü hocalarından dersler aldı. Kendini çok iyi yetiştirdi. Ardından dersler vermeye başladı. 1244 yılında Tebrizli Şems isimli bir dervişle tanıştı. Bu tanışma, Mevlâna'nın bütün hayatını değiştirdi.

Onun inanca, sevgiye, hoşgörüye dayalı şiirleri toplumu derinden etkiledi.

Mevlâna'nın ünü daha sonra bütün dünyaya yayıldı. Dünyanın en çok okunan yazarlarından birisi hâline geldi. 17 Aralık 1273 yılında, 66 yaşında Konya'da vefat etti.

Mevlâna'nın Allah sevgisini dile getiren şiirleri, vaazları ve mektupları şu kitaplarda toplanmıştır: Mesnevi, Divân-ı Kebir, Fihi Mâfih, Mecalis-i Seb'a, Mektubât (Mektuplar).

KAYIP YETİM KIZ

Zekeriya ULAŞLI

Kaç sabahtır pencerenin önüne konan kumruları seyrediyordum. Bugün, biraz daha erken kalkıp pencereyi açtım. Biraz sonra kapı çaldı. Annem akrabamız olan bakkaldan dönmüştü.

– Anneciğim üşümüşsün, bir dahaki sefere ekmek almaya ben gideyim, dedim.

Annem:

– Bakkaldan dönerken bir kız gördüm. Çok üşümüştü. Ayakkabıları da su alıyordu. Onu görünce çok üzüldüm. Bir daha geçerse kullanmadığın ayakkabılardan birini ona verelim. Ne dersin, diye üzgün bir ifade ile sordu.

Boynuna sarıldım.

Kahvaltıdan sonra pazara çıktık. Kar sakin bir şekilde yağmaya devam ediyordu.

Küçük parkın yanından geçerken karların üzerinde annem bir şey gördü. Sanki biri karların üstüne düşmüştü. Annem parkın içine koştu. Eski paltonun altında, titreyip duran küçük kızı kaldırdı. Neredeyse donmak üzereydi.

Bana seslendi.

– Kızım koş, bakkal Mehmet Amcanı çağır! Hemen şu kızı götürelim, yoksa donacak.

Hemen bakkala koştum. Mehmet Amcaya durumu anlattım.

Biraz sonra Mehmet Amca doktorla birlikte yanımıza geldi. Doktor kendinden geçmiş vaziyette uyuyan kızı kontrol etti.

Mehmet Amca,

– Nesi var doktor, iyileşecek mi?

Doktor:

– Üşütmüş, bu vakte kadar niye bir doktora göstermediniz, diye sordu. Kimseden bir ses çıkmadı.

Sonra da,

– İlâçlarını kim alacak? diye sordu.

– Ben alayım, dedi Mehmet Amca.

Sonra anneme baktı.

– Fatma Hanım, bu çocuğa evde bakamam. Bir süre sizde kalabilir mi? dedi.

Annem bir süre düşündü.

– Peki, bizim eve götürelim, dedi.

Mehmet Amcanın yüzünde güller açtı. Bir taksi tutup hastayı evimize götürdük. Ona küçük odayı hazırladık. Misafirimiz uyurken biz de salonda sohbet ettik.

Mehmet Amca,

– Onu evinize kabul ettiğiniz için Allah razı olsun, dedi.

Daha fazla konuşamadı, gözleri doldu. Mehmet Amca bir bardak çay içip ayrıldı.

Annemle hastamızı kontrol ettik.

– Kim bilir ailesi ne kadar telâşlanmıştır. Ne kadar üzülmüşlerdir, dedim.

Annem, sıkıca beni kucakladı.

– Çok üzüldüklerine eminim. Anneler yavrularının kaybolmasına çok üzülürler.

– Dua edelim anne. Bir an önce iyileşsin ve ailesine kavuşsun.

Ertesi gün küçük odaya girdiğimde bana bakan bir çift gözle karşılaştım. Hemen ardımdan da annem geldi. Yatağın bir köşesine oturup kızın terli alnını sıvazladı.

– Ateşi var. Uyanmışken bir şeyler yedirelim, dedi.

İçim sevinçle doldu. Ama ona hiçbir şey soramadım. Doğrusu sormaya çekindim; çünkü hâlâ hastaydı. İlâçlarını da içirip yatırdık.

Öğlene doğru Mehmet Amca bir polis ve yanlarında sivil kıyafetli olan iki kişi ile geldi. Mehmet Amca söze başladı:

– Hastamız nasıl?

Annem:

– Sabah uyandı, bir tas çorba içti.

Mehmet Amca:

– İyi, iyi, maşallah yakında ayağa kalkar, dedi. Bir şeyler söyleyecekti, bir türlü başlayamadı.

– Kızımız kaçmış, deyiverdi ve gerisini getiremedi.

Annem:

– Evden mi kaçmış, neden?

Bu soru karşısında oradakiler şaşırdı. Polis cevap verdi:

– Kızımız evden kaçmadı. Annesi imkânsızlıklar yüzünden bir ay önce onu yetiştirme yurduna getirmişti. Bir hafta önce de yurttan kaçtı. Aramalarımıza rağmen bulamamıştık.

Annem üzgündü.

– Vah, zavallım!

– Sizlere teşekkür ederiz. Ama onu geri götürmeye geldik, dedi beyefendi.

Annem,

– Şimdi mi, dedi şaşkın bir vaziyette.

Herkes birbirine baktı.

Mehmet Amca,

– Çocuk hasta. Daha gözünü bile açamadı. İlâçlarına da yeni başladı.

Annem,

– Daha bir tas çorba içebildi. Bir yere götüremezsiniz onu!

Ne yapsak diye düşünmeye başladılar.

Mehmet Amca,

– İyileşinceye kadar burada kalsın. Ben getiririm, dedi.

Gelenler birbirlerine baktılar. Sonra da teklifi kabul ettiler. İzin isteyip evden ayrıldılar. Arkasından Mehmet Amca pazar çantalarıyla geri geldi. Sadece pazar alış verişi yapmamış, elbise ve oyuncaklar da almıştı. O günden sonra Mehmet Amca sık sık küçük kızı ziyarete geldi.

Bu ara misafirimizin adını da öğrendim. Adı Meryem'miş. Evin içinde dolaşmaya başladı. Dışarı çıkamıyordu.

Nihayet ayrılık günü gelip çattı. Eşyalarını küçük bir çantaya yerleştirdik. En sevdiğim bebeği ona hediye ettim. Başını öne eğip ağlamaya başladı.

Bahçe kapısına kadar çıkıp uğurladık. Hepimizin gözü yaşlıydı. Onu ziyaret edeceğime söz verdim.

Aradan kaç ay geçti bilmiyorum. Bahara doğruydu.

Annem bir sabah,

– Kızım, ekmek almaya gider misin? dedi.

Dalgın bir vaziyette sokağa çıktım. Tanımadığım bir kız çocuğu yanımdan koşarak geçti. Onu Meryem'e benzetmişim. Parktan çıkarken en kısa sürede onu ziyaret edeceğim, diye kendime söz verdim.

Bakkala girdiğimde kimsecikler yoktu.

– Mehmet Amca, diye seslendim. Arka taraftan bir kız cevap verdi. Karşımda Meryem'i görünce şaşkınlıktan küçük dilimi yuttum.

– Buyur abla, diyordu bana.

– Ziyarete mi geldin, diye sordum.

O ise gülücükler dağıtıyordu çevreye.

– Yok, dedi.

Bu ara Mehmet Amca kapıdan cevap verdi.

– Artık Meryem benim kızım.

Meryem'e sarıldım. Sevinçten ağlamaya başladık. Ekmeği alıp eve dönerken koşuyordum, bu haberi bir an önce annem ve babama duyurmalıydım.

Kutlu Doğum

Gülgün KARA

Fil olayının üzerinden elli gün geçmişti. İnsanlar Ebrehe'nin ordusunun başına gelenleri görmüş ve Kâbe'nin kutsal mekân oluşuna bir kez daha yürekten inanmıştı.

Mekke artık daha emin bir belde halini almıştı. Mekke'nin reisi Abdulmuttalib Rabbine hamd ediyordu. Bir yandan oğlu Abdullah'ın acısını sinesine basıyor, bir yandan da yakında doğacak olan torununun günlerini sayıyordu.

Hazreti Amine ise hamileliğin henüz ilk aylarında eşini kaybetmişti. Doğum yaklaştıkça sevinci artmıştı. Çünkü hamilelik süresince güzel şeylerle karşılaşmıştı. Abdulmuttalib'e ve kendisine, yeni doğacak çocuğa Muhammed adını verilmesi gerektiği çeşitli vesilelerle hatırlatılıyordu.

Miladi 20 Nisan 571 günü Abdulmuttalib'in evinde bir heyecan vardı. O gece Âlemlerin Efendisi dünyaya gelmişti. Sıradan bir doğum değildi. Birçok peygamberin müjdesi bu gece gerçek oluyordu. Yerin ve göğün saati bu dakikalara ayarlanmıştı. Kâinatın kalbi heyecanla atıyordu. Melekler evin içini doldurmuştu. Doğum zamanı evde bulunan kadınlar bu duruma çok şaşırmıştı. Bu güne kadar hiç böyle bir durumla karşılaşmamışlardı.

Abdulmuttalib onun doğum müjdesini Kâbe'de aldı. Sevinçle eve geldi. Torununu kucağına aldı, ona büyük bir heyecanla sarıldı. Onu yaratan Rabbe şükretti.

Sıra isim koymaya gelmişti. Amine anamız hamilelik süresince bir rüya görmüştü. Rüyasında gümüşten bir silsile görmüştü. Bu silsilenin ortasından bir direk çıkmıştı. Bir tarafı semaya bir tarafı da yerin derinliklerine doğru uzanıyordu. Bir tarafı doğuya, diğer tarafı ise batıya kadar uzanıyordu. Rüyasını tabircilere sormuştu. Tabirciler de; senin neslinden bir nur doğacak yerde ve gökte, doğuda ve batıda insanlar ona tabi olacak dedi.

Dedesi bu rüyayı sonuna kadar dinledi. Benzer rüyaları o da görmüştü. Ona Muhammed (sallallahü aleyhi vessellem) ismini verdi. O gün için Mekke'de bu ismi bilen yoktu. Muhammed (sallallahü aleyhi vessellem) yerdekiler ve göktekiler tarafından övülen manasına geliyordu.

Yeni Bir Yıldız

Yasemin ATİLLA

Peygamberimizin doğumu ile birlikte yerde ve gökte çok sayıda olay meydana geldi. O gece Kabe'deki putlar baş aşağı devrilmişti. Sabah olduğunda putların neden kafa üstü dikildiğine kimse bir anlam veremedi.

O gece gökyüzünde çok sayıda yıldız kaydı. Sanki gökyüzünde yıldız şenliği vardı. Belli ki gökyüzü ile yeryüzü bu kutlu doğumu birbirine müjdeliyordu. Yıldızlardaki hareketliliğin farkına varan bir yahudi alimi o sabah erkenden Kureyş'e şu soruyu sordu.

– Ey Kureyş kabilesi bu gece sizin aranızda bir çocuk dünyaya geldi mi?

Henüz doğumdan kimsenin haberi yoktu.

– Vallahi haberimiz yok dediler.

Yahudi alimi,

– Bir yanlışınız olmalı, gidin iyice bakın. Bu gece ümmetin son nebisi Ahmet dünyaya geldi. Eğer burada değilse Filistin'dedir. Onun iki kürek kemiği arasında peygamberlik mührü vardır.

Mekkeliler çok şaşırmıştı. Etrafa dağıldılar. Bu gece Abdulmuttalib'in bir torunu olduğunu duydular. Adını Muhammet koyduğunu öğrendiler. İki kürek kemiği arasındaki mührü fark ettiler. Hemen koşarak yahudi alime haber verdiler.

Yahudi alim iyice heyecanlandı. Koşarak Abdulmuttalib'in evine gitti. Peygamber Efendimizin iki kürek kemiği arasındaki mührü görünce kendinden geçip bayıldı. Bir süre sonra kendine gelince şunları söyledi.

– Sevinin ey Mekkeliler. Artık peygamberliğin bereketi sizindir. Bu böyle yazılıdır. O, sizinle büyük bir güce ulaşacak. Onun haberi batı ile doğu arasını dolduracak, dedi.

Benzer bir olay da Medine'de yaşanıyordu. Bir yahudi alimi yüksek bir tepeye çıkıp bağırıyordu.

– Ey Medine halkı! Ey Medine halkı!

Bu telaşa herkes şaşırmıştı. Halk Yahudi alimin sesine kulak kabartıyordu. Belli ki çok önemli bir şey söyleyecekti.

– Nedir bu telaşın? Ne oldu sana, diyerek tepenin etrafında toplanıverdiler. Etrafında toplanan kalabalığa şu müjdeyi haykırdı.

– Bu gece, dünyaya gelen Ahmet'in yıldızı doğdu.

KARE BULMACA

Ahmet ŞENLİK

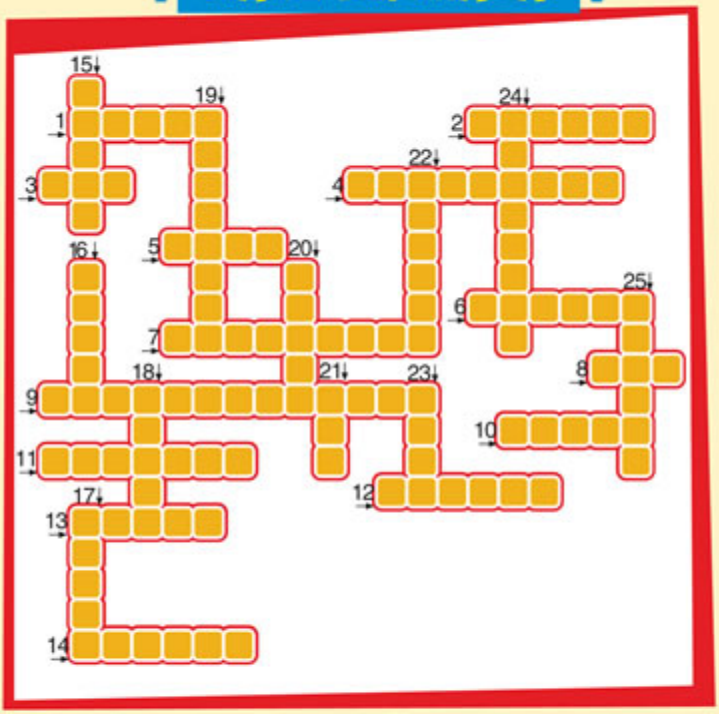

1. Havayı, suyu, meyveleri, çiçekleri, türlü türlü nimetleri bizim için yaratan Rabbimiz.
2. Camilerimizde, imamın namaz kıldırdığı bölümdür.
3. Kuran'da adı anılan bir peygamber adı: Hazreti ...
4. Beşer kişilik takımlar hâlinde elle oynanan bir top oyunudur. Hedef, topun potadaki çemberden geçirilmesidir.
5. Müslümanların ibadet etmek, Allah'ın adını anmak ve dinî bilgiler öğrenmek için toplandıkları yerdir.
6. Duran bir cismi hareket ettiren, hareket halindeki bir cismi durduran etkidir.
7. Hareket ederken hızı azaltma işlemi
8. Katı hâldeki bir yağış türüdür. Taneciklerinde altıgen şeklinde kristaller bulunur.
9. "Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur, sadece Allah vardır." anlamındaki "La ilâhe illallah" sözüne ne ad verilir?
10. Bir yerin kuşbakışı görünüşünün kabataslak çizimidir.
11. Tatlı ve sulu bir yaz meyvesidir. İzmir, Manisa ve Bursa ilimizde bolca yetişir.
12. Yön bulma aracıdır. İbresinin renkli ucu kuzeyi gösterir.
13. Marmara, Ege ve Akdeniz bölgelerimizde yetiştirilen tatlı, kırmızı renkli bir yaz meyvesidir.
14. Yüce Rabbimizin bize rahmeti olan sıvı hâldeki yağış türüdür. Bitkilerin yetişmesine, bereket ve bolluğa vesile olur.
15. Ramazan ayında oruç tutmak için gece yarısı kalkıp yenilen yemeğin ya da o vaktin adıdır.
16. Bir cismi hareket ettirmek için yapılan kuvvet uygulama şeklidir. Cismi kendimize yaklaştıran harekettir.
17. Güneş doğarken yüzümüzü Güneş'e dönüp kollarımızı açalım. Bu durumda sol kolumuzun gösterdiği ana yön hangisidir?
18. Oruç açtığımız vakittir.
19. Hareket ederken hızı artırma işlemidir.
20. Herkesin yararı için yapılmış, bir oluktan ya da borudan akıtılan su
21. Doğu Anadolu'da göl kenarında şirin bir ilimiz
22. Güzel Allah'ımızın sevgisini kazanmak için yoksullara karşılıksız verilen şey
23. Güneş'in doğduğu ana yön
24. Hem yurdumuzun hem de dünyanın en güzel şehirlerinden biridir.
25. Ulaşım yollarında bulunan taşıtların ve yayaların tümüdür.

Mantık Oyunu

Ahmet ŞENLİK

Diyelim ki ıssız bir çölde yolculuk yapıyorsunuz. Karşınıza küp ya da prizma şeklinde bir tane taş çıktı. Yolun kenarında duruyor. Bu taşın buraya gelişi hakkında ne düşünürsünüz? Sizce onu getirip buraya koyan biri mi vardır, yoksa bir fırtına çıkmış da rüzgârın kuvvetiyle mi gelmiştir? Peki ya taşın düzgün şekli için ne dersiniz? Onu bir insanın düzeltip şekillendirdiğini mi düşünürsünüz, yoksa rüzgârla, akarsuyla falan mı?

Yolculuğunuz sürüyor... Aaa! Bir de ne göresiniz, az önceki taşların aynısından iki tane üst üste yolun kenarında durmaz mı? Peki bununla ilgili nasıl bir mantık yürütürsünüz? İki taşı üst üste koyan akıllı bir varlık mı var, yoksa hava olaylarının etkisiyle böyle üst üste gelmiş olabilirler mi?

Bir kilometre ileride az önce gördüğünüz taşlardan üç tane var. Üçü de üst üste düzgünce konmuş. Acaba bunları üst üste dizen birinin olduğunu kabul eder misiniz, yoksa rüzgâr esti, sel geldi falan işte üçü böyle üst üste dizilmiş mi dersiniz?

Yolculuğunuz sürerken düzenli olarak üst üste dört, beş, altı, yedi ... düzgün taşın dizildiğini görseniz, bu durumu nasıl yorumlarsınız?

Sonra yolculuğun sonlarına yaklaşırken çok hoşunuza gidecek bir tabloyla karşılaşıyorsunuz. Yol kenarında daha önce gördüğünüz taşların aynısından bir küçük kulübe ve yanına güzel bir çeşme yapılmış. Acaba kulübe ve çeşmeyle ilgili yürüttüğünüz mantık nasıl olur? Kulübe rüzgârın esmesiyle yapılır mı? Ya çatısı, kırmızı kiremitleri?

Onlar nereden gelmiş olabilir? Peki çeşme nasıl ortaya çıkmış olabilir? Neyse siz dilediğiniz mantığı yürütün. Kulübenin ve çeşmenin etrafında ağaçlarla kuşlar da var. Siz bu kulübe hakkında fikir yürütürken birdenbire kulübenin sahibi evin önüne çıkıveriyor. Tebessüm ederek "Hoş geldiniz!" deyip sizi davet edip yemek yediriyor, çay içiriyor, ikramda bulunuyor. Siz artık anlıyorsunuz ki taşları bu adam düzenli olarak bir araya getirdi ve çeşmeyle kulübeyi tasarlayıp yaptı. Yanına ağaçlar dikti. Böyle bir yaşama ortamı oluşturdu kendine. Derken siz teşekkür ederek ayrıldınız oradan.

Gideceğiniz yere az kaldı ve yola devam ediyorsunuz. Aman Allah'ım! Bir kilometre ileride bir de ne göresiniz! Az önceki kulübeden yüz kat güzel, harika bir saray var karşınızda. Sarayın taşları da yolculuğunuzun başında gördüğünüz taş gibi. Ancak üst üste öyle güzel dizilmişler ki çok yüksek ve görkemli bir saray yapılmış.Üstelik bu saray güllerle, çiçeklerle, meyve ağaçlarıyla donatılmış mükemmel bir bahçenin içinde. Artık gül bahçesinin içindeki bu kırk kubbeli harika sarayın da fırtınanın etkisiyle taşların üst üste dizilmesi sonucu oluştuğunu düşünmeyeceksiniz herhâlde. Saraya bakınca oynanacak en doğru mantık oyunu şudur: Bu güzel binayı tasarlayan bir mimar, mühendis ve onu yapan işçiler vardır.

Her resmin bir ressamı, her şiirin bir şairi, her kitabın bir yazarı, her binanın bir mimarı ya da mühendisi vardır. Yapılan bir iş varsa mutlaka onu yapan da vardır. İşin güzelliği yapanın sanatının ölçüsünü gösterir.

Yeryüzündeki ve gökyüzündeki sanat eserlerine de bu gözle bakınca şunu anlarız: Ağaçların, kuşların, çiçeklerin, meyvelerin, bulutların, yıldızların ve bunları anlamak için dünyaya gönderilen insanların da bir sahibi vardır elbette. İşte o eşsiz sanatçı bizi çok seven ve etrafımızı güzelliklerle donatan Yüce Allah'tır.

Toz

Bir gün Nasrettin Hoca, çırağı ile kurt avına gider. Bir kurt ini görürler ve içeri girerler. Kurt içeride yoktur. Bir süre sonra Nasrettin Hoca dışarıya çıkar. Çırağı hâlâ kurdun inindedir. Daha sonra Hoca, kurdun geri gelip inine girmeye çalıştığını görür.

Nasrettin Hoca, içerideki çırağını düşünerek kurdun kuyruğuna yapışır. Ortalık toz dumana karışmıştır. Tozdan ortalığı göremeyen çırak içeriden,

– Ne oluyor, bu toz da nereden çıktı şimdi, deyince, Nasrettin Hoca,

– Kurdun kuyruğu koparsa sen o zaman görürsün tozu, dumanı!

Ne Zaman At Diyorlar?

Birinci sınıf öğrencisi okuldan dönünce annesine,

– Bugün öğretmen bize atlardan söz etti. Ama ben atın ne olduğunu hâlâ anlayamadım, dedi.

– Neden, diye sordu annesi.

– Öğretmenimiz "Atın yavrusuna tay, dişisine kısrak, erkeğine aygır derler." dedi.

– Bunda anlaşılmayan ne var çocuğum?

– Peki anneciğim, ne zaman ata at diyorlar?

Akıllı

Eski Roma'da yargıcın biri, ölüm döşeğinde iken yardımcı hâkimi çağırıp der ki,

– Ben artık ölüyorum; yargıçlığı sana bırakıyorum.

– Ben nasıl yapabilirim efendim?

– Hiç merak etme! Eğer bir akıllı ile bir deli arasında dava olursa, akıllıyı dinler ve kararını ona göre verirsin. İki deli gelirse zaten mübaşir haberin olmadan onların işini hâlleder.

– Peki efendim. Ya iki akıllı gelirse ne yapayım?

– Olacak şey mi? Ben kırk yıllık yargıcım, daha hiç iki akıllının birden geldiğini görmedim.

Şaka

İş hayatına yeni başlayan birisi yaptığı iş başvurusuna olumlu cevap almış. Şirket görüşmeye çağırmış. Yönetici adama sormuş.

– Peki senin şirketten beklentilerin neler?

Adam:

– Öncelikli olarak bir araba istiyorum, ayrıca şu anda bulunduğum dairenin kirası fazla. Onu da şirketin karşılaması iyi olur. Maaş olarak da 3000 lira yeterli, demiş.

Şirket yöneticisi gayet ciddi dinlemiş sonra:

– Biz sana son model bir mercedes ve Tarabya'da bir villa vereceğiz. Ayrıca bizim bu iş için planladığımız maaş 6000$'dı, demiş.

Adamın gözleri yerinden fırlamış.

– Şaka yapıyorsunuz!..

Şirket yöneticisi tavrını bozmadan,

– Ama önce siz başlattınız.

Bilmece Bildirmece

Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca Peygamber Efendimiz'in özelliklerinden olan ve hepimize tavsiye ettiği güzel huylardan biri ortaya çıkacak.

- ( ) İlk harfim CAMİde var AMİNde yok
- ( ) İlk harfim ÖMERde var EMİRde yok
- ( ) İkinci harfim MERMERde var YERde yok
- ( ) Üçüncü harfim SELİMde var SALİMde yok
- ( ) Dördüncü harfim RAHMETte var ZAHMETte yok
- ( ) Beşinci harfim SIRATta var ASIR da yok
- ( ) Altıncı harfim GÜLde var LALEde de var
- ( ) Yedinci harfim İMANda var AMANda yok
- ( ) Son harfim BEREKETte var SADAKAda da var

Sayı Yerleştirme

Aşağıdaki her satır, bir üst satıra bakılarak belli bir kurala göre elde edilmiştir. Acaba soru işaretinin yerine hangi sayı gelmesi gerekir?

2 6 9 2 7

4 3 7 5

1 4 ?

3 2

Kelime Bul

Aşağıdaki şekilde bir kelime gizli. Peygamber Efendimiz'in(SAV) ailesini ifade etmek için kullanılan bu kelimeyi bulmak için herhangi bir harften başlayıp, çizgileri takip ederek doğru yönde ilerlemeniz gerekiyor.

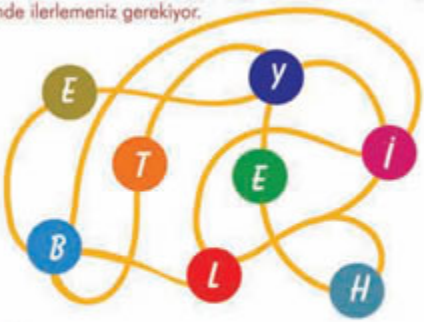

Labirent

Hasan labirenti geçip camiye gitmek istiyor. Ona yardımcı olur musunuz?

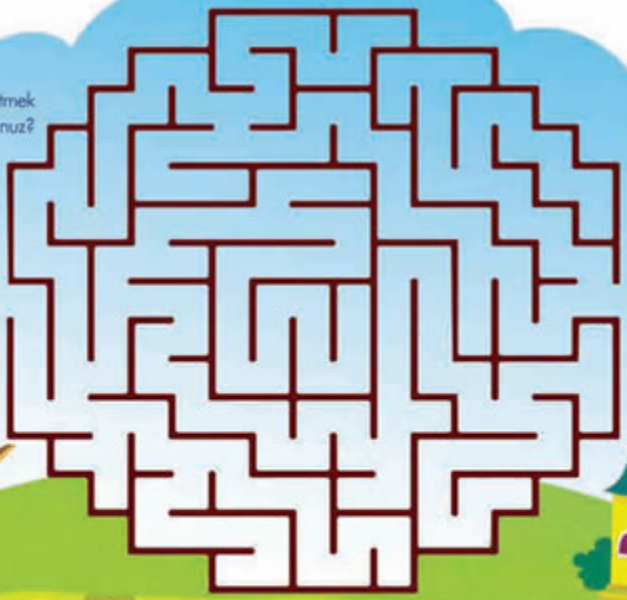

El ve Tırnak Temizliği

Sabah kalktığımızda yaptığımız ilk iş elleri yıkamak olmalıdır. Yatmadan önce de öyle. Bu ikisi arasında defalarca ellerimizi yıkarız. Çünkü organlarımız içinde en çok elleri kullanıyoruz. Kapıyı açarken, servise binerken, para sayarken, yemek yerken, abdest alırken, çantayı taşırken hep ellerimizden yardım alıyoruz. Hal böyle olunca ellerimiz çok kolay kirleniyor. Bu yüzden ellerin temizliği önemlidir.

İşte yapmamız gerekenler:

- Yemek öncesi ve sonrası
- Yemek hazırlarken
- Vücut temizliğine başlarken
- Tuvalete girmeden önce ve sonra
- Bir iş yaptıktan sonra
- Eve gelince, ellerimizi yıkamalıyız.

(Müslümanlar günde en az beş defa abdest almakla el temizliğini de yapmış oluyor.)

Tırnaklar kesilmediğinde altında mikroplar yuva yapar. Eller ne kadar yıkanırsa yıkansın, tırnak altı temizlenemez. Bu yüzden el temizliği için tırnakları da kesmeliyiz.

FERZAN'IN Zaman Makinası

Dilek Üstün ÖZALP

HAREKETLİ BİR GÜN

Tezcan gece boyunca heyecandan uyuyamamıştı. Ah bir sabah olsa da kalksak diyor, kalbinin sesini kulaklarıyla bile duyabiliyordu. Acaba Ferzan uyuyor muydu? Acaba yarın lunaparkta neler olacaktı?

Sabahın ilk ışıklarıyla kendisini sokağa attı. Hemen Ferzan'ı uyandırmalı ve birlikte bütün mahalle arkadaşlarını toparlayıp bir an evvel lunaparka gitmelilerdi.

Akçaağaç kasabasının sokaklarında sessizliği yırtan bir ses vardı. O da Tezcan'ın yağlanmaya hasret bisikletinin tekerleklerinden çıkan gıcırtıydı. Bisikletin hızı her saniye artıyordu. Tezcan'ın şapkası uçmamak için sıkı sıkı Tezcan'a tutunuyordu. Nihayet Ferzanların evine gelebilmişti. Zili uzun uzun çaldı. Ama zilin sesini duyan bile yoktu. Tam yerden bir taş alıp Ferzan'ın yattığı odanın camına atacaktı ki, kapı açıldı. Ferzan gözlerini ovuşturuyordu. Ama nasıl olur da bu saatte hâlâ kalkmamış olabilirdi? Tezcan küplere bindi.

– Hayırdır Tezcan sabah sabah?

– Ferzan bugün lunaparka gidecektik unuttun mu?

– İyi de saat sabahın altısı... Gel içeriye de kahvaltı edelim sonra mahalleliyi toparlarız.

Bu yapılacak iş miydi? O sabaha kadar uyumamıştı ama Ferzan bey kahvaltı yapalım diyordu. Neyse, içeriye girdiler. Kahvaltılarını yaptıktan sonra çıktılar yola. Bisikletleriyle hızlı hızlı ilerleyip arkadaşlarını da toparladılar.

Ferzan her yaptığı işte olduğu gibi bu işten de karlı çıkmak istiyor, arkadaşlarına kuvvet ve hareket konusunu kavratmak istiyordu. Onları lunaparka götürme amacı da buydu. Parka geldiklerinde hepsi çok heyecanlıydılar. Her biri bir tarafa dağıldı. Mutlulukları görülmeye değerdi. Tezcan gondola bindi. Ferzan ise öncelikle banka oturup onlara ders vermeyi, daha sonra eğlenmeyi tercih ediyordu.

– Heeey! Tezcan eğlenirken düşünmeyi unutma. Şu anda sallanan bir hareketin tam ortasındasın.

– Ferzan burada da mı? Kulübeciğe gidince konuşsak olmaz mı? diye bağırdı.

En iyi öğrenme metodunun yaşayarak öğrenme olduğunu bilen Ferzan onun bu sözlerine aldırış etmedi. Tezcan'a kalsaydı bütün gün top oynar sonra da yatardı. Ferzan birkaç arkadaşı ile beraber dönme dolaba bindi. İçlerinden en şişman olanı "Tosun"kod adlı tombik delikanlı tereddüt içerisinde Ferzan'a sordu.

– Dönme dolap benim yükümü kaldırmaz ve düşersek?

– O zaman havada hızlanan bir hareketle yere çakılırız, dedi Ferzan.

Tosun kıpkırmızı olmuştu. Çocukların kahkahaları ile şakayı anlamış, biraz rahatlamıştı.

Salıncaklarda, gondolda sallanmışlar, dönme dolapta dönmüşler, çılgınlar gibi eğlenmişlerdi. "İçi dışına çıkmak" ne demek yaşayarak öğrenmişledi. Artık en heyecanlı şeye, çarpışan arabalara binmeye gelmişti sıra. Arabalara bindiler. Ferzan hiç beklemeden bastı gaza. Birden bire hızlandı. Ferzan ise ona çarpmamak için frene basarak yavaşlayan hareketlerle manevralar yapmaya çalışıyordu. Ama o da ne? "Tosun" hızla üzerine doğru geliyordu. Ferzan içinden: "hızlanan hareket buna derler " diye geçirdi. Manevra yapıp kaçmak mümkün değildi.

Ve vuuuup! Birbirlerine çarpmalarıyla bir yerlere ışınlandılar. Tosun Ferzan'a çarpınca zaman makinesinin uzaktan kumandasına değmiş, her biri farklı bir yere ışınlanmıştı.

Tezcan Atlas Okyanusu'na düşmüştü. Yüzme bilmediği için okyanusun dibine oturmuş, etraftaki garip canlıları inceliyordu. "Allah ne kadar değişik canlılar yaratmış. Bunların hiçbirini daha önce görmemiştim" dedi. Karşıdan yelkenli şeklinde bir şey yaklaşıyordu. Bu yelken balığı olmalıydı. Onun resmini daha önce fen bilgisi kitabında görmüştü. Yaratılmış olan en hızlı balık olup 109km/h hıza sahipti. Zaten o kadar hızlı geçti ki Tezcan bile onun hızına yetişemezdi. Aniden gözden kayboldu.

Ya şu denizatına ne demeli? Yelken balığının inadına gitsem mi, gitmesem mi diye düşünüyordu adeta. Saatte 16 metre ancak gidebiliyordu bu zarif canlı. Ee, her canlı ayrı bir özellikte yaratılmıştı. "Her biri ne kadar da güzel" diye düşünürken döne döne gelen deniz kestanesini fark etmedi bile. Adımını atmasıyla üzerine basması bir oldu. Öyle bir çığlık attı ki, Bir şahinin kanadında gezinen Ferzan bile duydu. Şahin 320km/h hızla suya daldı. Tezcan'a doğru ilerliyorlardı.

– Heeey! Tezcan elimi tut, seni oradan çıkarayım.

Tezcan kestaneyi unutmuş, ayağına oturmuş olan dev bir su kaplumbağası ile uğraşıyordu. Birinden kurtulayım derken bu da nereden çıkmıştı şimdi. Hayvanı itiyor, çekiyor ama yerinden bile kımıldatamıyordu.

– Ferzan, bana anlattıklarına bakılırsa, hareket eden bir cismi durdurmak veya duran cismi harekete geçirmek kuvvet ve hareket konusuyla ilgiliydi. Ancak bu kaplumbağanın harekete geçmek gibi bir niyeti yok.

– Demek ki sen yeteri kadar kuvvetli değilsin. Şimdi sana yardıma geliyorum dedi ve şahinin kanadını bıraktı. Zaten kuş da yukarıya doğru yükselmeye başlamıştı.

İki arkadaş iterek kaplumbağayı harekete geçirdiler. Sarsıntıdan korkan hayvancık hızla okyanusun yüzeyine doğru yüzmeye başladı. Afacanlar da kaplumbağaya sıkı sıkı tutunmuşlar hızla yüzüyorlardı.

Ferzan,

– Bir insanın en fazla kaç km/h hızla yüzebildiğini biliyor musun, dedi.

Tezcan ters ters Ferzan'ın yüzüne baktı. Ferzan mesajı almıştı.

– Tamam tamam ben söyleyeyim, 8km/h hızla yüzebilir, dedi.

Tezcan duymazlıktan geldi. Ardından da sordu.

– Bizimkiler nerede acaba Ferzan?

– Bunu ancak döndükten sonra öğrenebileceğiz, kumanda suyun içinde biraz ıslandı. Bizi geri ışınlasın yeter, dedi ve düğmeye bastı.

Vuuuuup!

Çocukların hepsi kulübeciğe gelmişlerdi. Tezcan ile ferzan ise hala ıslaklardı. Tosun ise bir yarış otosundan fırlamış gibiydi.

– Tosun bu ne hal? Bu elbiseleri nereden buldun?

– 1990 yılına gittim. Bir jet motor sürücüsüyle birlikte bir rekora şahit oldum. 1.185km/h hıza ulaştım. Kalbim yerinden fırlayacaktı neredeyse. İyi ki eve döndük.

Diğer çocuklar ise futbol maçının oynandığı bir stadyuma ışınlanmışlardı. Tezahurat yaparken kan ter içinde kalmışlardı. Futbolcuların topu yakalayabilmek için nasıl hızlanan, yavaşlayan manevralar yaptıklarını, kafa toplarıyla topun yönünü nasıl da değiştirdiklerini heyecanla seyretmişlerdi. Ferzan sordu:

– Hangi maça gittiniz, onu söyleyin bari?

Çocuklar birbirlerine bakarak gülüştüler. Çünkü gittikleri maçta söylenen sözlerin tek bir tanesini bile anlamadan bağırıp durmuşlardı. Anlaşılan kimse nereye gittiğini bilmiyordu. Yorgunluktan bitap düşmüş halde evlerinin yolunu tuttular.

Şifreli Hadis Bulmacası

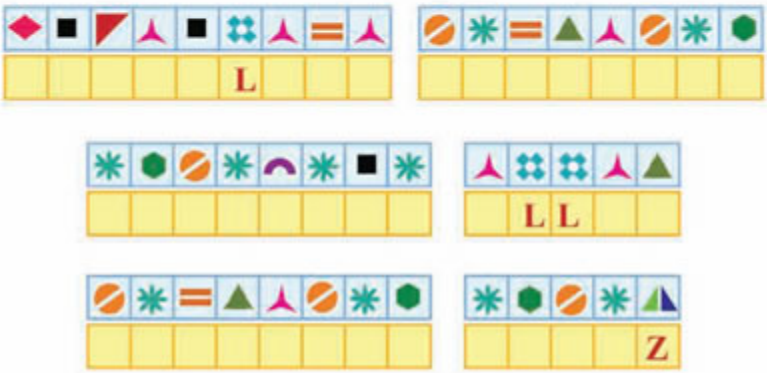

Şifreli Hadis Bulmacası

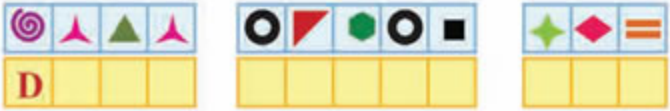

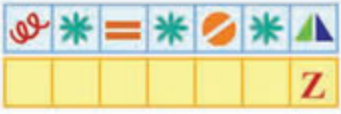

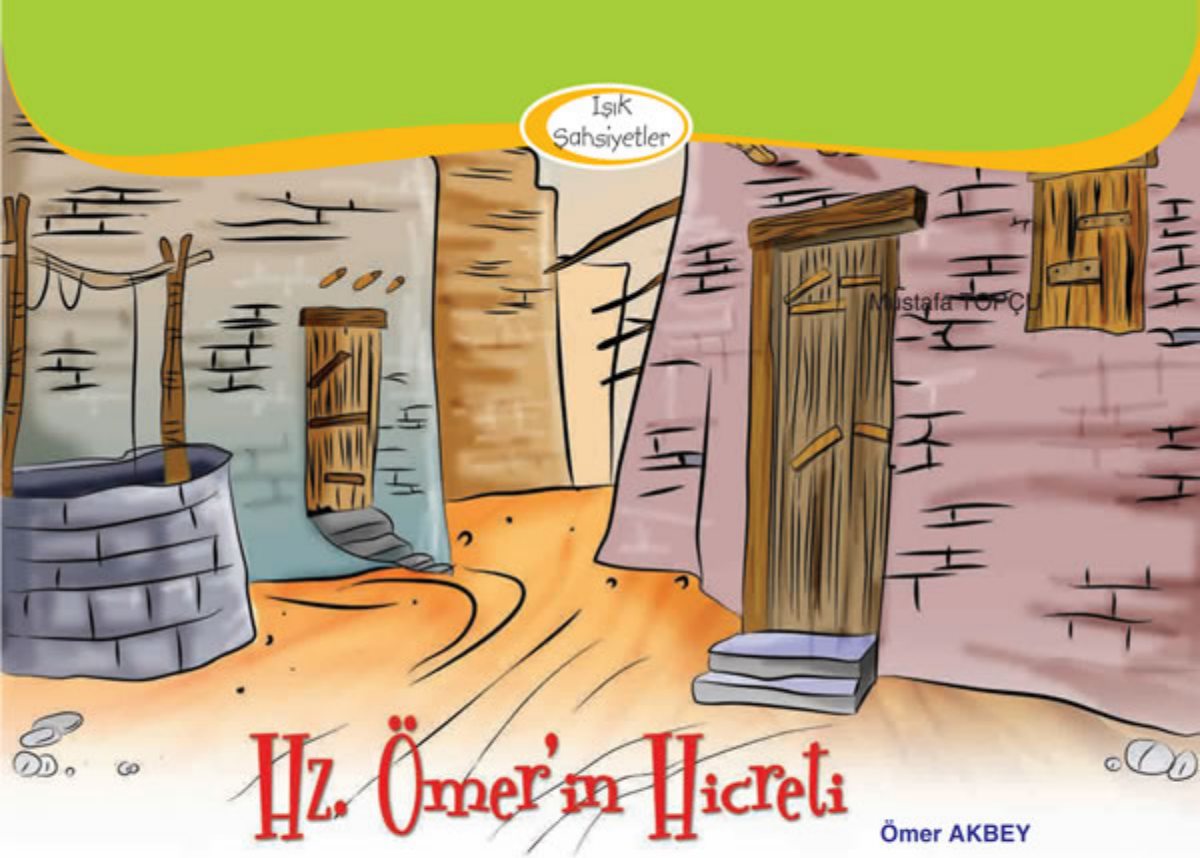

Hz. Ömer'in Hicreti

Ömer AKBEY

Berâ b. Azib şöyle demiştir.

"Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) ashâbından bize ilk gelenler Mus'ab b. Umeyr ile İbn Ümmi Mektûm idi. Bize Kur'ân'ı öğretiyorlardı. Sonra Ammar, Bilâl ve Sa'd geldi. Ardından yirmi kişilik bir kafileyle birlikte Ömer b. Hattâb geldi. Daha sonra, Peygamberimiz teşrif buyurdu. Medinelilerin, O'nun gelişine sevindikleri kadar hiçbir şeye sevindiklerini görmemiştim. Allah Resûlü'nün Medine'yi şereflendirmesinden önce, ben A'lâ sûresi ile daha bazı sûreleri okumuştum"

Hazreti Ömer anlatıyor:

"Medine'ye hicrete karar verince ben, Ayyaş b. Ebî Rebîa ve Hişâm b. As, Şerif mevkiinde, Gıfâroğullarının havuzunun bulunduğu vadide buluşmak üzere sözleştik ve 'Sabahleyin hangimiz orada bulunmazsa, artık ötekiler onu beklemeyecek, yollarına devam edeceklerdir.' dedik. Ben ve Ayyaş, vadide buluştuk. Hişâm gelmedi. 'Hakkını kaybetti.' dedik. Medine'ye varınca Kubâ'da Amr b. Avfoğullarının yurduna indik. Bu arada Ebû Cehil ile Hâris b. Hişâm amcalarının oğlu ve ana bir kardeşleri olan Ayyaş'ı geri götürmek üzere Medine'ye geldiler. O vakit, Peygamber Efendimiz henüz Mekke'de idi. Ayyaş ile konuştular.

"Annen yemin etti, seni görmedikçe başına tarak vurmayacak; gölgede oturmayacak." dediler.

Ayyaş, annesine acımaya başladı.

Dedim ki,

"Vallahi onların maksadı seni dininden caydırmak, dikkat et! Vallahi, annenin başı bitlenir de rahatsızlık duymaya başladığı anda başını da tarar ve Mekke'nin sıcağına dayanamayıp gölgeli bir yere de sığınır! Sana bunları söylemiş olayım!"

Ayyaş,

"Hem annemin yeminini yerine getireyim, hem de orada malım var, onları alayım." dedi.

"Vallahi, pekâlâ bilirsin ki Kureyş içinde malı en çok olan benim servetimin yarısı senin olsun, bırak onlarla gitme." dedim.

Onlarla gitmekte ısrar edince kendisine,

"Mademki ısrar ediyorsun, şu devemi al. Uysal ve asil bir hayvandır, sırtına ister bin, ister binme. Onlardan şüphelenmeye başladığın anda, onun sırtında canını kurtarabilirsin." dedim.

Birlikte Medine'den çıktılar. Biraz yol alınca Ebû Cehil, Ayyaş'a,

"Kardeşim, vallahi benim devem yoruldu, develerimizi değişebilir miyiz?" der.

Ayyaş da: "Olur." der ve devesini çöktürür. Ötekiler de çöktürürler.

Yere inince Ayyaş'ın üzerine atlayıp Ayyaş'ı bağlarlar ve o şekilde Mekke'ye girerler ve onu dininden caydırırlar.

Biz, "Allah Teâlâ dininden dönenin tevbesini kabul etmez." diye düşünürdük. Dinlerinden dönenler de aynı kanaatte idiler. Peygamberimiz, Medine'ye teşrif edince Cenâb-ı Hak şu mealdeki Zümer sûresinin 53-55. âyetlerini indirdi.

De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Allah dilerse bütün günahları mağfiret eder. Çünkü O, gafûr ve rahîmdir. Size azap gelip çatmadan önce, Rabbinize dönün ve O'na teslim olun, O'na itaat edin. Yoksa yardım göremezsiniz. Size azap farkına varmadığınız yerden ansızın gelip çatmadan önce, Rabbiniz tarafından size gönderilen hükümlerin en güzeline tâbi olun.

Ben, hemen bu âyetleri yazıp Hişâm b. Âs'a gönderdim

Hişâm der ki,

"Mektubu alınca Zîtuvâ mevkiinde okumaya başladım. Ama ne demek istediğini bir türlü anlayamıyordum. Sonra, 'İlâhî, bunların mânâlarını bana ilham eyle' diye dua ettim. Bu duam üzerine Cenâb-ı Hak kalbime, bu âyetlerin, tövbelerimizin kabul edilmeyeceğini söyleyen bizler ve bizim gibiler hakkında söylenenlerle ilgili olarak indirildiğini ilham etti. Hemen devemin yanına döndüm, sırtına oturdum, süratle hareket ederek Peygamber Efendimiz'e Medine'de iltihak ettim."

KONUŞAN AĞAÇ

İsmail KÖKSAL

Çok, ama çok eskiden, güzel bir yaz günü kadı efendinin kapısı vuruldu. Gelenler iki kişiydiler. Hâllerinde telaş ve heyecan vardı. Yaşlıca olanı söze başladı.

– Ey kadı efendi, ey adalet dağıtmakla görevlendirilmiş hâkim! Lütfen beni dinleyiniz. Bir yıl kadar önce Hacca gitmeye niyetlendim. Yol hazırlıklarına başladım. Değeri yüksek, kıymetli bir yüzüğüm vardı. Yolda kaybolmasın diye getirip bu arkadaşa verdim. Çünkü hem kapı komşumuzdu, hem de ona çok güveniyordum. "Al dedim, bu yüzük sende emanet olarak kalsın. Dönersem alırım." Sözü fazla uzatmaya gerek görmüyorum efendim...

Üç gün önce memleketime döndüm. Yüzüğümü istediğimde "Ne yüzüğü, ben senden hiçbir şey almadım." diye inkar etti. "Şahidin yok, senedin yok..." diyor. Böyle müslümanlık olur mu kadı efendi... Yalan

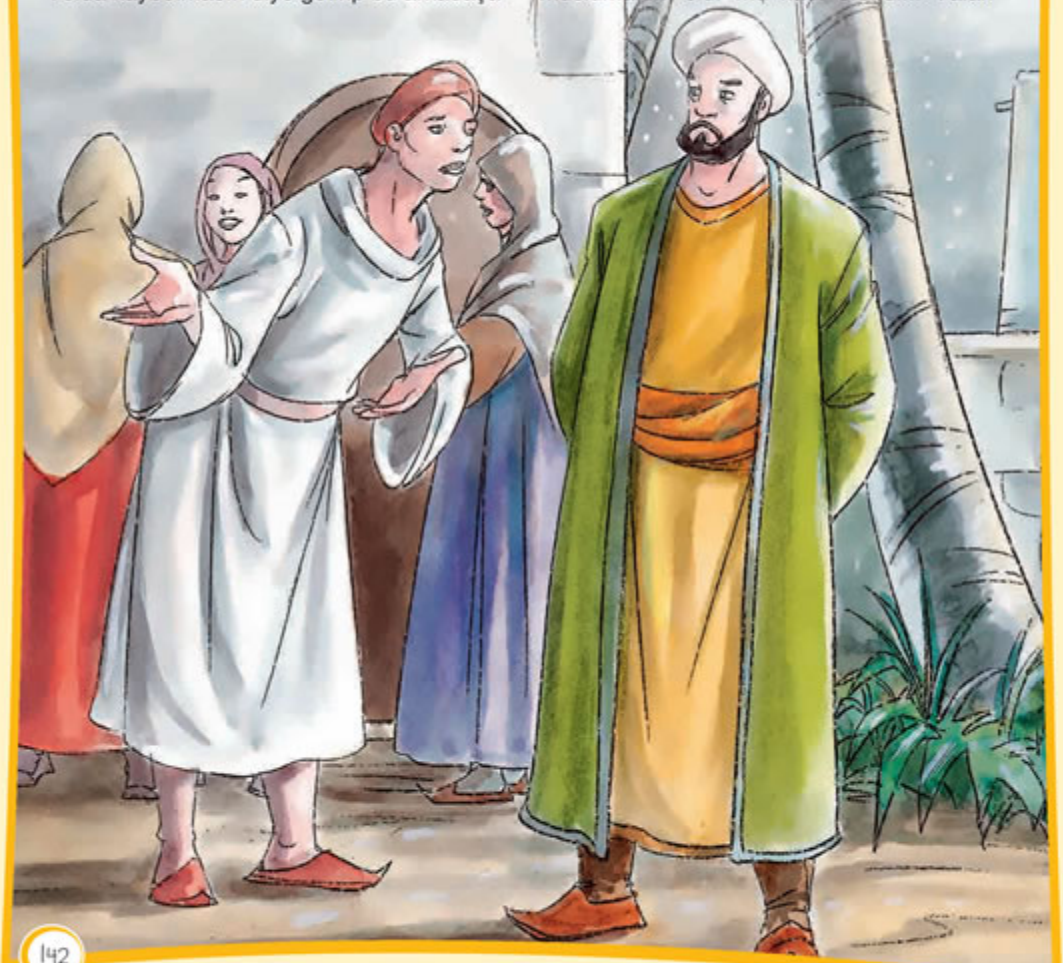

yere yemin etmek, emanete hıyanetlikte bulunmak münafıklık değilse nedir?"

Kadı efendi yaşlı adamın sözlerini dikkatle dinledikten sonra genç olana döndü.

– Peki dedi, sen ne diyorsun bu iddiaya? Yüzüğü aldın mı gerçekten?

Genç adam şaşırmış gibi gözükerek,

– Ne diyeyim kadı efendi dedi. Yalan söylüyor. Maksadı sizi aldatmak. Ben yüzük filan almadım. İftiranın böylesi de görülmüş değil. Tek delili yok. Tek şahidi yok!

Kadı efendi bir süre düşündükten sonra yaşlı adama döndü. Zavallı neredeyse ağlayacak gibiydi.

– Beni dinle, dedi. Senin yüzük havaya gitti galiba. Şahidin ve delilin yok. Söyle bakalım yüzüğü nerede verdin? Yaşlı adam:

– Güneşli bir gündü diye, şöze başladı. Yolun kenarında bir ağaç vardı. Çevremizde kimseler yoktu. Orada vermiştim. Ne bileyim böyle inkar edeceğini.

– Yaa, diye mırıldandı kadı. Öyleyse git ve o ağaçtan bana bir dal getir. Kimbilir, belki Allah o dalları konuşturur da kimin haklı kimin haksız olduğu ortaya çıkar. Sen gidip gelene kadar bu adam da yanımda beklesin...

Yaşlı adam emri yerine getirmek için hemen çıktı. Ne var ki aradan çok uzun bir zaman geçtiği halde dönmedi. Kadı efendi de, genç adam da beklemekten sıkıldılar.

Sonunda kadı,

– Nerede bu adam diye mırıldandı... Gideli iki saat oldu, ama hâlâ dönmedi?

Genç adam tedbirsiz davranıp söze karıştı.

– Kanat taksa bile hemen dönemez efendim dedi. Çünkü o ağaç epeyce uzakta... Kadı bunları duyunca öfkeyle ayağa fırlayıp bağırdı.

– İşte dedi, yalan söylediğin ve yüzüğü aldığın ortaya çıktı. Kurduğun tuzaklar boşa gitti. Eğer yüzüğü almamış olsaydın, o ağacın ne kadar uzakta olduğunu da bilemezdin. Gördün değil mi, ağaçlar nasıl konuşuyormuş...

Aşılayıcı Rüzgâr

Muzaffer ŞANLI

Uzun süren bir kışın ardından havalar ısınmaya başlamıştı. Birkaç hafta içinde karlar erimiş etraf yeşillenmişti. Baharın ortalarına doğruydu. Bir sabah sokağa çıktığımda hapşırmaya başladım. Yol boyunca sıralanan kavak ağaçlarından yüzlerce polen ve tüycükler etrafta uçuşuyordu. Hafif bir rüzgâr bu tüycükleri alıp çok uzaklara kadar götürüyordu. Ağaçların bu şenliği doğrusu görülmeye değerdi ama çok fazla dışarıda kalamayacağımı anlayıp bir an önce arabama binip işime gittim.

Her bahar karşılaştığımız bu durum aslında bitkiler için yeni bir üremenin, çoğalmanın başlangıcıdır. Belki bir çoğumuz baharla gelen bu polenlerden rahatsız olmuşuzdur. Biraz düşününce bize rahatsızlık veren bu durumun aslında çok büyük bir rahmet olduğunu görürüz.

Bitkilerde çiçeğin görevi tozlaşma yoluyla bitkinin çoğalmasını sağlamaktır. Bir çiçekten serbest kalan polenlerin diğer çiçeğin tepeciğine ulaşması ve burada yeni bitki tohumlarının oluşması olayıdır. Tozlaşma olayında etkili faktörlerden biri de rüzgârdır.

Yüce Allah Kur'an'da şöyle bildiriyor. *"Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık... (Hicr Suresi, 22)"*

Burada rüzgârın "aşılama" özelliğiyle bitkilerin çoğaldığı vurgulanmaktadır. Yeryüzündeki pek çok bitki, polenlerini rüzgâr vasıtasıyla dağıtarak sağlar. Birçok açık tohumlu bitki, çam ağaçları, palmiye ve benzeri ağaçlar, ayrıca çiçek veren tüm tohumlu bitkiler ile çimensi otların tamamı rüzgârlarla çoğalırlar. Rüzgâr, çiçek tozlarını bitkilerden alıp, aynı türden diğer bitkilere taşıyarak çoğalmayı gerçekleştirir.

Rüzgârlar ağaçların tozlaşmasında, çiçeklerin döllenmesindeki aşılayıcılıklarının yanında, bulutlara negatif ve pozitif yükü aşılamada ve yine yağmur ile dolunun oluşmasında yoğunlaşma çekirdeğini getirip bulutlara aşılamada rolleri vardır.

Dilenci

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Çok fakir biriydi. Derme çatma bir evden ve altına serdiği bir çuldan başka bir şeyi yoktu. Yiyecek bir şeyler bulamadan günlerce aç acına yaşadığı oluyordu. Bir gün dayanamadı, dilenmeye başladı. Yolu Sevgili Peygamberimize uğradı. Boyun büküp O'ndan bir şeyler istedi.

Şefkat Peygamberi gelenleri boş çevirmezdi. Yanında varsa verir, yoksa sonra vermeyi vaad ederdi. Ama bu kez kendisinden bir şeyler isteyen adam, anlaşılan istemeyi alışkanlık hâline getirmişti.

Bu durumdan hoşlanmadı.

– Evinde hiçbir şey yok mu, diye sordu.

Adam çaresizce başını sallarken,

– Hayır, dedi. Ama bir çulumuz var. Onun bir kısmını altımıza serip diğer kısmıyla da üzerimizi örtüyoruz. Ha, bir de su içtiğimiz bardağımız var!

Sevgili Peygamberimiz bunları duyunca,

– Onları bana getir, dedi.

Adam hiç düşünmeden döndü, evine vardı. Bardağı ve yerdeki çulu aldı. Koşa koşa Efendimizin yanına geldi.

Âlemlerin Efendisi bardağı ve çulu aldı. Etrafındaki sahabilerine seslendi.

– Bunları satın almak isteyen var mı?

Sahabiler O'nun ne yapmak istediğini anlamışlardı. İçlerinden biri hemen atıldı:

– Ben bunları bir dirheme alırım, dedi.

Sevgili Peygamberimiz diğer sahabilerine bakarak,

– Bunlara kim bir dirhemden fazlasını verir, diye birkaç kez sordu.

Bir başka sahabi ayağa kalktı ve:

– Ben onlara iki dirhem veriyorum, dedi.

Efendimiz daha fazla üstelemedi. Çulu ve bardağı iki dirhem karşılığında sattı.

Elde ettiği parayı da adama uzatarak,

– Şu paranın bir dirhemiyle yiyecek bir şeyler al, dedi. Diğeriyle de bir balta satın alıp bana gel!

Adam paraları aldı. Pazara gitti. Yiyecek ve balta aldı. Yiyecekleri götürüp ailesine teslim etti. Baltayı da Sevgili Peygamberimize getirdi.

Peygamberimiz baltayı aldı. Ona kendi elleriyle güzel bir sap taktı. Adama verdi ve:

– Git, odun topla ve sat, dedi. On beş gün-gün sonra tekrar görüşelim.

Adam nihayet Peygamberimizin ne yapmak istediğini anlamıştı. Elindeki baltayla oradan uzaklaştı. Dağlardan odun kesip bunları pazarda satmaya başladı. Her gün bu işe devam etti. Eline para geçmeye başlamıştı. Artık günlük ihtiyacını kimseye muhtaç olmadan karşılayabilmekteydi. Dilenmeden yaşamanın sırrını öğrenmişti.

Bir zaman sonra epeyce parası birikti. Onların bir kısmıyla kendisine güzel bir elbise aldı. Kalanıyla da evine yiyecek bir şeyler alıp götürdü.

Nihayet sevgili Peygamberimizin huzuruna çıktı.

Efendimiz ondaki değişikliği görünce,

– Bu senin için kıyamet gününde yüzünde dilencilik lekesiyle gelmenden daha hayırlıdır, dedi.

Adam o gün, çalışmanın dilenmekten çok daha hayırlı olduğunu anlamıştı.

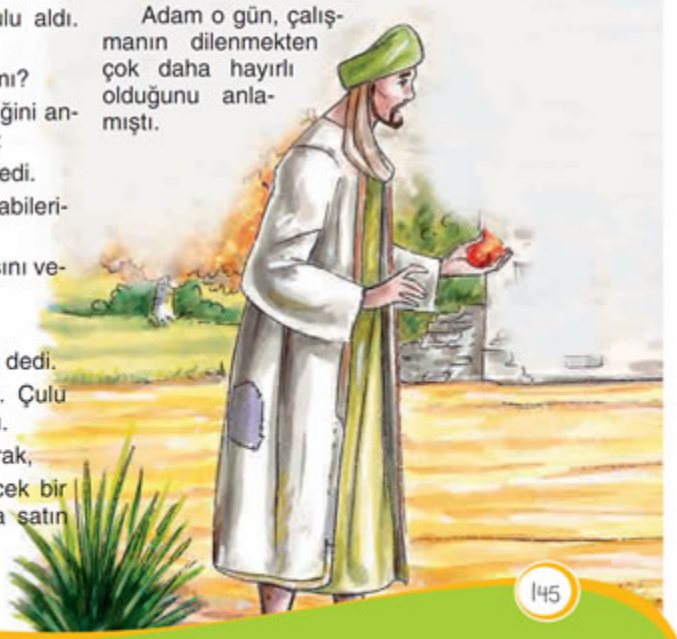

Ormancı ve Oğlu

Hazırlayan: Sedat YAVUZ / **Çizen:** İbrahim ERGÜDEN

YILLARIN ESKİDİĞİ ZAMANLARDA YOLLARIN ESKİDİĞİ BİR YERLERDE... ZAMAN, TAMI TAMINA DÜNKÜ BU VAKİT. KİŞİLER, OLDUĞUNUZ YERE YAKIN BİR AİLEDEN İKİ KİŞİ... BİRİ BABA DİĞERİ OĞUL... ORMANDALAR... AĞAÇ KESİYORLAR... ARALARINDA BİR YARIŞ VAR. BİR HAFTA SONRA HANGİSİ DAHA FAZLA AĞAÇ KESERSE O KAZANACAK...

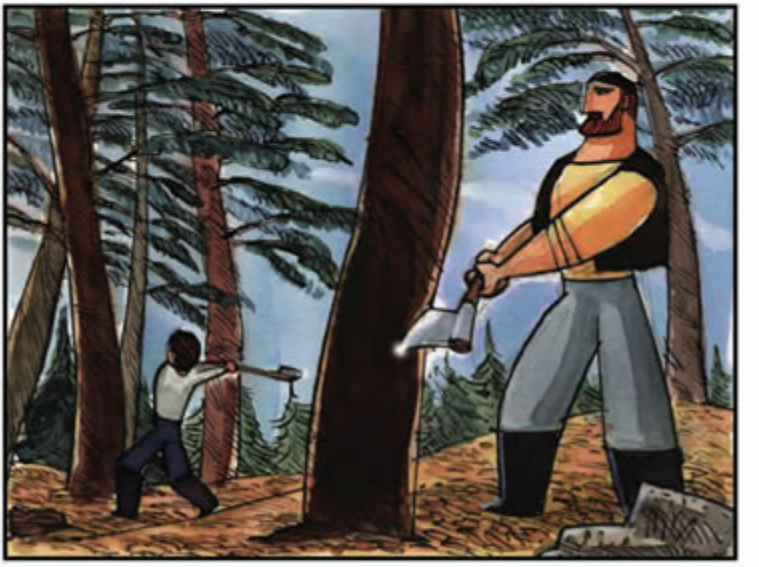

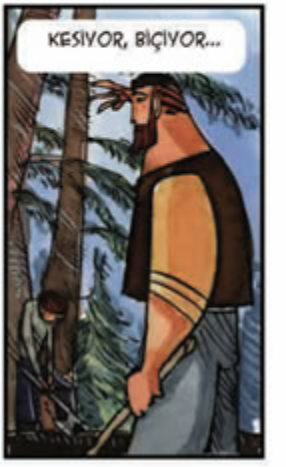

HAFTANIN SONUNDA AĞAÇLAR SAYILIYOR. BABA EVLADINDAN FAZLA AĞAÇ KESMİŞ...

NASIL OLUR BABA, NASIL? BEN GECE DEMEDİM GÜNDÜZ DEMEDİM ÇALIŞTIM. GÖRMEDİN Mİ?
GÖRDÜM. BİLİYORUM.

PEKİ, NASIL OLUR DA SENİN KESTİĞİN AĞAÇLARIN SAYISI BENİMKİNDEN FAZLA OLUR?
ORTADA BİR SIR YOK EVLÂT. BİRAZ DİKKAT, HEPSİ BU.
NE DEMEK SIR YOK BABA?

YOK İSTE EVLÂT, YOK! SEN DURMAKSIZIN ÇALIŞIRKEN BEN ARADA BİR DİNLENİP BALTAMI BİLİYOR, KESKİNLEŞTİRİYORDUM. BÖYLELİKLE, KESKİN BALTAYLA, DAHA AZ ÇABA HARCIYOR DAHA ÇOK AĞAÇ KESİYORDUM.

AMA BEN DE HİÇ DURMADAN ÇALIŞIYORDUM.
BELKİ DE HATAN TAM BURADADIR.

EĞER BİR SİSTEMİ YOKSA OLUR.
İŞİMİZİ YAPMAK GİBİ KENDİMİZİ YARINLARA HAZIRLAMAK DA BALTAMIZI BİLEMEK GİBİDİR. KENDİMİZE ZAMAN AYIRIP HER KÖŞE BAŞINDA HAYATIMIZI GÖZDEN GEÇİRMELİYİZ. DOĞRU YOLDA MIYIZ DEĞİL MİYİZ, BİLMELİYİZ.
ZAYIF BULDUĞUMUZ YÖNLERİMİZİ GELİŞTİRMEK İÇİN ÇABA GÖSTERMELİ, KUVVETLİ YÖNLERİMİZİ İYİ KULLANMALIYIZ. YOKSA GEÇMİŞİN HATALARINDAN DERS ALAMAZ, GELECEĞİMİZE YÖN VEREMEZ HÂLE GELİRİZ.
HAYAT BOYU DİDİNİR ÇABALAR AMA BİR ARPA BOYU YOL ALAMAYIZ. ÜSTELİK BÜTÜN EMEKLERİMİZİN BOŞA GİTMESİ DE CABASI...
HAHHAHHAHAHAAA

Mürekkep Balığı

Dilek ÖZALP

Ilık bir yaz akşamında canınız sıkılmış, sahilde sakin bir yürüyüş yapmak istiyorsunuz. Dalgın dalgın yürürken ıslak kumların üzerinde, birden gözlerinizi kamaştıran bir ışık parıltısıyla karşılaşıyorsunuz. Bir sahil dolusu yıldız, inmiş göklerden yere, size göz kırpıyorlar adeta. İşte bizi böyle şaşırtacak kadar ilginç bir canlıdır, IŞIK SAÇAN MÜREKKEP BALIKLARI.

Gözlerinin ve dokunmayı sağlayan organlarının üzerinde ışık saçan organları vardır. Bu ışık sayesinde, fotosentez için ışığa ihtiyacı olan tek hücreli canlıları kendi üzerlerine çekerler. Böylece besin gereksinimlerini karşılamış olurlar.

Bir mücevher görünümünde olan mavi-beyaz parıltılara sahip bu canlıların en yakın dostları, "Vibrio fischeri" adındaki bir bakteridir. Bu bakteri mürekkep balığının mantosu altına yerleşerek onun ışık saçmasını sağlar. Anlayacağınız ışık mürekkep balığına değil, üzerlerinde yaşayan bakterilere verilmiş olan bir özelliktir.

Düşmanlarından korunmak için bulundukları ortama koyu renkli bir boya salgılarlar.

Akşam olunca saklandığı sığ sulardaki kumların altından çıkar, bakterilerden oluşan meşaleleri ile avlanmaya başlarlar.

Allah'ın onlara verdiği mükemmel yapılarından birisi de refleks mekanizmalarıdır. Saatte 11 km hızla hareket edebilirler. Bu hızın sağlanması için kasları ile beyinleri arasında, saniyede 200 defa uyarı gönderilmesi gerekir.

Solungaç solunumu yapan bu canlılar, 3 odacıklı kalp yapısına sahip olup, midye, yengeç, karides, balık gibi canlılarla da beslenebilirler.

Mavi ışık yaymalarının hikmetine gelince: deniz altının zifiri karanlığında avlanabilmek için kullanacağı ışık en uzak noktalara kadar ulaşabilecek bir ışık olmalıdır. Mavi ışık diğer renklere göre çok daha geniş bir alanı aydınlatabilmektedir. Ürettikleri ışık 30 metre uzaktan görülebilir. Öldükten yarım saat sonra bile ışık saçmaya devam edebilirler. Tek bir mürekkep balığının ürettiği ışık bir odanın aydınlatılması için yeterlidir.

Kim bilir belki de gelecekte, bu canlılardan ilham alarak, daha ucuza elektrik elde edebiliriz!

Patlıcan Kebabı

Nail KUDRET

Gaziantep halkı, öğretmen, âlim, demeden Çanakkale Savaşı'na, Kurtuluş Savaşı'na asker göndererek şehitler vermiş; en son kurtuluş mücadelesi vererek geride kalan birçok âlimini, öğretmenini de kaybetmişti. İşgalci devletlerin çekilmesi ile acı ve sıkıntıları yüreğinde yaşayan halk, canla başla çalışarak şehri yeniden imar etmiş, eski günlerdeki huzur ve sükûnuna kavuşturmuştu. Aradan geçen zaman içinde öğretmen eksikliğinden yeterli eğitimi alamamış yeni bir nesil ortaya çıkmış, bu nesil babalarının dedelerinin çektiği zorlukları öğrenemediğinden yabancı hayranlığıyla boy göstermeye başlamıştı.

Son yaşadığı olaylar karşısında dert küpü olan Hulusi Efendi, öyle her ihtiyar gibi bir köşeye çekilen, bir dilim ekmekle kapı dışarı edilmemişse bunu şükür sebebi sayan kişilerden değildi. Sabahtan akşama kadar o dükkân senin, bu mağaza benim cadde cadde; sokak sokak dolaşır dili döndüğü kadar tutumlu olmayı ve yerli malı kullanmayı tavsiye ederdi.

Gri bulutların, kızgın güneşin önüne set çektiği bir yaz günüydü. Yağmur yağdı, yağacak... Hulusi Efendi, marangoz Hüsnü'nün iş yerinden çıkarken "Ne kadar sıkıntılı bir hava. Hâlbuki sabah çıkarken bir parça bulut yoktu gökyüzünde." diye mırıldandı. Kale

dibinden yukarı doğru tırmanmaya başladı. Niyeti İmam Usta'da bir öğle yemeği yiyip Tuz Hanı'na doğru gitmek ve uzun süredir görüşemediği eski dostlarıyla sohbet etmekti. Birkaç adım atmıştı ki dik saçlı, siyah gözlüklü bir genç, elindeki yarım simidi yere attı ve sırıtarak yürümesine devam etti. Hulusi Efendi olduğu yerde dondu kaldı. Bir şey söyleyecek, bağırıp çağıracak oldu sözler boğazına dizildi. "Başımıza taş yağsa yeridir." diye mırıldanarak yere atılan simidi aldı ve kuşların yemesi için duvar kenarına bıraktı. Düşünceli bir şekilde yürümesine devam ederken yağmur damlaları da şıpır şıpır dökülmeye başladı. "Yaz yağmuru da geliyorum demez ki..." diye mırıldanarak yürümesine devam etti. Yağmur şiddetini arttırınca önüne çıkan ilk tuhafiyede mola vermek zorunda kaldı.

İçeri girdi. Girmişken dolaşmamak olmazdı. Raflardaki eşyaları incelerken hiç erinmeyip hepsinin üzerindeki yazıları okumaya başladı. Bir, iki, beş, on, derken yirminci kıyafetin üzerini okuyordu ama bir tane Türkçe kelimeye denk gelmemişti. "Ne günlere kaldık Allah'ım!" derken düşman işgali altında aç ve susuz kaldığı çocukluk yıllarını hatırladı. "O gün olmadık işkenceler yapıp bir parça ekmeği çok görenler, güzel ülkemizi nasıl da kendilerine bağlamışlar" dedi. Üzüldü. Nemli gözlerle etrafı süzerken "Verdiğimiz mücadelenin karşılığı bu mu olmalıydı?" dedi.

Nedense bu gün bütün tuhaflıklar kendisini buluyordu. Daha fazla dayanamayıp çıkış kapısına doğru yürümeye başlamıştı ki, on, on iki yaşlarda bir çocuk dikkatini çekti. Çocuk ısrarla bir şeyler istiyor, babası da almamak için direniyordu.

Yaklaşarak,

– Merakımı bağışlayın efendim, dedi. Çocuğunuzun istediğini almamanızın sebebini öğrenebilir miyim?

Adam içini dökecek birini arıyor gibiydi.

Sitem dolu bir şekilde,

– Sormayın beyefendi, dedi. Tutturmuş bir marka. Aynı ürünün daha uygun fiyata olanı var ama… Neymiş efendim; marka olan dışardan geliyormuş. Daha kaliteliymiş… O markadan giymezse arkadaşlarının yüzüne bakamazmış… Yok, beyefendi yok. Ben kendi çocuğuma bile çekilen sıkıntıları, aç susuz kaldığımız günleri, bu gün marka diye tutturduğu kıyafeti üreten ülkelerin bir parça ekmeği bile bize çok gördüğü günleri anlatamıyorsam gençlik bitmiş demektir.

Adam çok dertliydi ve susmaya niyetli görünmüyordu.

– Bakın daha bu gün müdürüm iki satır yazı için tam on tane kâğıt harcadı. Neymiş efendim? Noktası eksikmiş tekrar yaz. Satır kaymış tekrar, başlık çok büyük yazılmış bir daha… Siz de inanamıyorsunuz değil mi? Haklısınız efendim. İnanılacak gibi değil ki…

Hulusi Efendi daha fazla dinleyemedi. Kapıdan çıkarken yağmur bütün şiddetiyle yağmaya devam ediyordu. Fakat o buna aldırmadı bile.Yağmur yağarken çıktığı için arkasından "Galiba deli" diye seslendiklerini duydu. Sabah sabah yaşananları görmemek için deli olmak gerektiğine kanaat getirerek yürümesine devam etti. Demek ki bir ömür, tutumluluktan, ülkenin gelişmesi için daha çok kendi insanımıza ait ürünleri kullanmak gerektiğinden bahsederken boşa konuşmuşum diye hayıflandı. İmam ustaya vardığında yağmur da hızını azaltmıştı. Kendine uygun bir köşe bulup güzel bir patlıcan kebabı, ardından Gaziantep'in doyumsuz fıstıklı baklavasını yedikten sonra,

– Yok yok, dedi. Şu güzelim patlıcan kebabının, fıstıklı baklavanın yerini pizzalar, hamburgerler almamalı. Bunun için de daha çok çalışmalı, çook…

İçinden bir Zaman Tut!

Hasan Ahmet

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Saatime bakıyorum. Zaman, su gibi akıyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... Dün de böyleydi diye geçiriyorum içimden. Demek ki her perşembe böyle oluyor. Zaman da göçmen kuşlar gibi uçuyor üstümüzden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Geceye bakıyorum. Zaman, yıldız yıldız yanıp sönüyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... Dedemin kıyısına sokuluyorum. "Ah köstekim ah! Eskiden saatlerin sesleri bir başkaydı." diyor. Zaman da dedem gibi diye geçiriyorum içimden. Baksana, hiç şaşmıyor doğru bildiğinden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Aynaya bakıyorum. Zaman ışıl ışıl parıldıyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... Kendimi bulup soruyorum: "Nasılım?" "İki bin seksen altıncı bakışında daha küçüktün. Bu seksen yedinci." diyor. Zaman da ayna gibi diye geçiriyorum içimden. Her seferinde biraz daha yaşlı görüyor beni öncekinden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Bir resme bakıyorum. Zaman gökkuşağı gibi rengârenk uzuyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... "Mavi, denizde, beyaz yıldızda ne güzel,değil mi?" diyor. Zaman da renkler gibi diye geçiriyorum içimden. Bin bir güzellik alıyor dünyanın her bir yerinden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Güneşe bakıyorum. Zaman bal gibi akıyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... Koşup anneme soruyorum. Annem, "Geçen sene de böyleydi." diyor. Zaman, kum saatinde durduğu gibi durmuyor diye geçiriyorum içimden. Yahut balıklar gibi. Akıp gidiyorlar ılık, ıslak ve uzun bir nehirden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Takvime bakıyorum. Zaman yaprak yaprak kopuyor: Tik tak! Tik tak! Tik tak... Durun böyle her gün nereye gidiyorsunuz, diyorum. "Bir öncekinin gittiği yere." dediklerini duyuyorum. Zaman da takvimler gibi diye geçiriyorum içimden. Her an uzaklaşıyor biraz kendinden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

İki bin altıya bakıyorum şimdi iki bin yedilden.

Tik tak! Tik tak! Tik tak...

Bana el sallıyor kaldığı yerden.

Bilmece Bildirmece

Kelime Avı

Karışık harfler arasına, güzel davranışlardan bazılarını sıraladık. Bulup işaretleyin. Kalan harfleri sırayla okuyunca Peygamber Efendimiz'in(SAV) güzel bir sözü ortaya çıkacak. Haydi bakalım kolay gelsin.

doğruluk	hoşgörü	yardımlaşma	kanaat
dostluk	sabır	cesaret	özveri
fedakarlık	şefkat	temizlik	iyilik

i	k	i	r	e	v	z	ö	i	ö
z	e	l	h	l	i	k	v	d	a
r	d	ı	o	r	y	k	i	o	b
d	i	r	ş	m	a	ü	s	s	t
f	o	l	g	ü	r	m	a	t	e
e	n	ğ	ö	d	d	a	i	l	m
d	a	s	r	l	ı	a	y	u	i
a	b	i	ü	u	m	r	i	k	z
k	a	r	a	y	l	t	l	a	l
a	g	e	l	m	a	u	i	e	i
r	z	c	i	a	ş	m	k	r	k
l	i	l	n	i	m	k	v	e	k
ı	ö	a	t	t	a	k	f	e	ş
k	k	ü	a	r	ı	b	a	s	h
c	e	s	a	r	e	t	l	a	k

Balonlar

Balonlar içindeki harfleri doğru sıralayıp sağdaki kutucuklara yazın. Mekke'lilerin peygamberlik gelmeden önce Peygamber Efendimiz'e verdiği ismi bulacaksınız.

Farklı Olanı Bul

Aşağıdaki kelime gruplarından her birinde bir sözcük diğerlerinden farklıdır. Gruplardaki farklı kelimeleri bulur musunuz?

Abraş, Memiş, İbiş

Sadık BOZDEMİR

Çok eski zamanlarda Abraş, Memiş, İbiş adında üç adam yaşardı. Abraş adındaki adam çok çirkindi. Tüm vücudu yara bere içinde idi. Öyle ki yaralı haliyle insan içine çıkmaya utanırdı. Ne kadar uğraşmış ise de yaralarına bir çare bulamadı. Memiş ise kel bir adamdı. Hem de ne kel. Saç yok, sakal yok, kaş yok, kirpik ve bıyık bile yoktu. O da Abraş gibi insan içine çıkmaya utanırdı. Çoluk çocuğun maskarası olurdu. İbiş'in ise gözleri görmezdi. Daha dünyaya gelir gelmez gözlerini kaybetmişti. Dünyayı ve içindekileri çok merak ediyordu.

Allah, bu üç kulunu imtihan etmek için bir melek gönderdi. Melek, iyi giyimli bir insan suretine girdi. Önce Abraş'ın yanına gitti.

— Ben Allah tarafından gönderilmiş bir meleğim. Bu gün sana yardım etmek için geldim, dedi. Abraş çok sevindi. Sevinçten dört köşe oldu. Melekten, yaralarına bir çare bulmasını istedi. Melek Abraş'ın vücudunu eliyle sıvazladı. Abraş'ın yaraları birer birer döküldü. Altından taptaze bir cilt görünüverdi. Abraş'ın vücudu güzelleşti. Bir zamanlar yüzüne bakılamayacak kadar çirkin olan Abraş, bakmaya kıyılamayan bir adam oldu.

Melek,

— En makbul hayvan hangisidir? diye sordu.

Abraş,

— Devedir, dedi.

Melek, Abraş'a semiz bir deve getirdi.

— Bir gün Allah senden bu deveyi geri isterse, verir misin, dedi.

— Tabii ki veririm, canımı istesin onu bile veririm.

Melek,

— Allah malına bereket versin diye dua etti.

Melek daha sonra Memiş'in yanına gitti. Ona, ben Allah tarafından gönderilmiş bir

meleğim. Bu gün sana yardımcı olmak için geldim dedi. Memiş de çok sevindi. Meleğe tüysüz başına neler geldiğini anlatmaya başladı:

— Ben tüysüz ve köse bir adamım. Saçım, sakalım, kaşım, kirpiğim, bıyığım yoktur. Senden şu tüysüz başıma bir çare bulmanı isterim, dedi. Melek, Memiş'in başını okşadı. Memiş'in başında saç, sakal, kaş, kirpik, bıyık belirdi. Yüzüne renk geldi. Yüzü gözü güzelleşti.

Melek,

— Sence en makbul hayvan hangisidir? dedi.

— İnektir, dedi.

Melek ona semiz bir inek getirdi. Melek:

— Bir gün Allah senden bu ineği geri isterse verir misin, dedi.

Memiş,

— Tabi ki veririm, canımı istese onu bile veririm, dedi.

Melek,

— Allah malına bereket versin, diye dua etti.

Melek son olarak İbiş'in yanına gitti.

— Ben Allah tarafından gönderilmiş bir meleğim. Bu gün sana yardım etmek için geldim, dedi.

İbiş heyecanlandı. Çünkü gözlerinin görmesini çok arzu ediyordu. Meleğe, görmeyen gözlerini anlattı. Senden gözlerimin açılmasını dilerim dedi. Melek İbiş'in gözlerini sıvazladı. İbiş'in gözleri açıldı. Dünyalar İbiş'in oldu. Melek:

— Sence en makbul hayvan hangisidir? dedi. İbiş:

— Koyundur dedi.

Melek, İbiş'e semiz bir koyun getirdi.

— Bir gün Allah senden bu koyunu geri isterse verir misin, dedi.

— Memnuniyetle veririm. Bana gözlerimi bağışlayana her ne zaman isterse o zaman veririm dedi. Melek:

— Allah malına bereket versin, diyerek dua etti ve oradan ayrıldı.

Bu üç adam kısa süre içinde zengin oldular. Saygın ve itibarlı bir hayat sürdüler. Kimse, olup bitene akıl sır erdiremedi. Abraş'ın develeri çoğaldıkça çoğaldı; ovalara, vadilere sığmaz oldular. Memiş'in ineklerinin sayısını bilen yoktu. İbiş'in koyunları ise karıncalar kadar çoktu. İnsanlar, onların durumuna imreniyordu. Bu hal uzun yıllar devam etti.

Uzun yıllar sonra aynı melek bu üç adamı imtihan etmek için tekrar gönderildi. Melek, önce Abraş'ın yanına gitti. Ona yara bere içindeki bir insan suretinde gözüktü.

Yalvaran bir sesle,

— Ben bir yolcuyum. Yolda devemi kaybettim. Şu yaralı halimle sıkıntıya düştüm. Senden sana şu güzel cildi veren aşkına bir deve isterim. Eğer deveyi verirsen yoluma devam ederim, eğer vermezsen şu ıssız çöllerde mahvolur giderim, dedi. Abraş:

— Ben bu develeri bileğimin gücüyle kazandım, dedi. Deveyi yolcuya vermedi.

Melek,

— Seni tanır gibiyim. Sen bir zamanlar insanların iğrendiği Abraş değil misin, dedi.

Abraş gelenin bir melek olduğunu anladı. Ama yine de oralı olmadı.

Melek, daha sonra Memiş'in yanına gitti. Ona yaşlı, tüysüz, aciz bir insan suretinde gözüktü.

— Ben yaşlı ve hasta bir adamım. Çalışmaktan acizim. İnsanların yardımıyla geçinirim. İnsanlara çok minnet ettim. Sana şu saçı sakalı veren aşkına senden bir inek istiyorum. Onun sütü ile çocuklarımı sevindireyim. Rızkımı temin edeyim dedi.

Memiş,

— Yürü be bunak adam. Ben bu malı bileğimin gücüyle kazandım, dedi.

Melek,

— Seni tanır gibiyim. Sen bir zamanlar insan içine çıkmaya utanan Memiş değil misin, dedi. Memiş gelenin aynı melek olduğunu anlamıştı ama bir ineği vermeye de eli varmadı.

Melek son olarak İbiş'in yanına gitti. Ona yoksul ve yetim bir çocuk suretinde gözüktü.

— Ben yetim bir çocuğum. Sığınacak kimsem yoktur. Babam öldü. Kardeşlerime bakmak zorundayım. Senden sana şu güzel gözleri veren aşkına bir koyun isterim, dedi.

İbiş,

— Ben gözleri görmeyen bir adamdım. Allah bana gözlerimi bağışladı. Sonra da bunca mal mülk verdi. Şimdi dilediğini seç al, malım sana helâl olsun, dedi.

Melek,

— Malın sana mübarek olsun. Allah gözlerine nur, malına bereket versin dedi. Bir anda gözlerden kayboldu.

O yıldan sonra İbiş'in koyunları ikiz doğurdu. Malı arttıkça arttı. Zenginliğine zenginlik katıldı. Ömrünün sonuna kadar saygın ve itibarlı bir hayat sürdü.

Gelelim Abraş ile Memiş'e. Bir gece vakti eşkiyalar Abraş'ın ağıllarını bastılar. Ne kadar deve varsa hepsini alıp götürdüler. Abraş'ı da bir güzel dövdüler. Abraş develerin gittiğine mi yansın, onca dayak yediğine mi? Üzüntüsünden saçını başını yoldu. Bağrını yumrukladı. Eski yaraları da birer birer ortaya çıktı. Abraş tekrar eski hâline döndü.

Memiş'in ineklerini ise salgın bir hastalık sardı.

Hastalanan hayvanlar kısa sürede ölüyorlardı. Memiş ne yaptıysa da bir çare bulamadı. Elde kalan son ineği de öldükten sonra başladı dövünmeye. Saçını başını yoldu. Başında ne saç kalmıştı ne sakal. Ne kirpik kalmıştı ne bıyık. Memiş tekrar eski hâline döndü.

O günden sonra Abraş ile Memiş hep o meleğin yolunu gözlediler.

Kıssadan Hisse

Allah Haramdan Sakınanı Korur

Cengiz DOĞAN

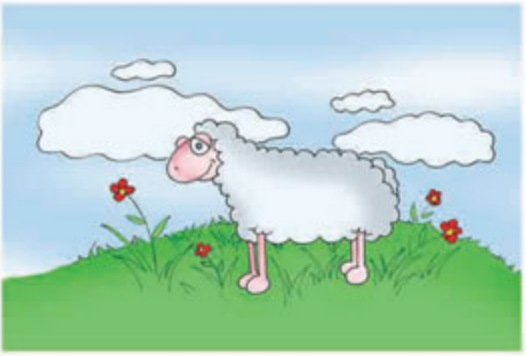

Timur'un oğullarından Şahruh ilme çok önem verir, ilim meclislerine bizzat katılırdı. Onun meclisinde Nimetullah Efendi adında bir zat da vardı. Nimetullah Efendi her sohbetinde mutlaka "Allah haramdan sakınanı korur." derdi. Böyle diyerek etrafındaki insanlara helal haram dengesini hatırlatmayı amaçlardı.

Şahruh, bir gün Nimetullah Efendi'nin bu sözünü test etmek istedi. Bilginleri sarayına davet etti. Onlara bir koyun kestirdi. Saraylara layık bir sofra hazırlattı. Öyle ki bu yemekte yok yoktu.

Nimetullah Efendi ve etrafındaki insanlar Şahruh'un davetine icabet edip saraya geldiler. İlim meclisi toplandı. Söz sözü açtı. Bol bol sohbet ettiler. Derken yemek vakti de geldi. Yemekler yendi. O yemekte bulunanlar Nimetullah Efendi'nin haram bir yemekten yediğini düşündüler. Çünkü hükümdar bir kadının koyununu zorla alıp kestirmiştir. Bu koyunun eti haram ise Nimetullah Efendi et yememeli diye düşündüler. Oysa Nimetullah Efendi et yemeğini çoktan yemişti.

Yemekten sonra o meclistekiler Nimetullah Efendi'ye,

— Bu yediğimiz et haram lokma idi. Oysa sen de bizimle beraber aynı yemekten yedin. Hani Allah haramdan sakınanı korurdu diye alay ettiler.

Nimetullah Efendi,

— Ben kendi payımı yedim. Asıl siz kendinizi düşünün, dedi.

Adamlar bu sözden bir şey anlamayınca, Nimetullah Efendi,

— Haydi hep birlikte koyunu aldığınız yere gidelim, dedi.

Yemekte bulunanlar ile Şahruh koyunu zorla aldıkları kadının evine gittiler. Kadın bir köşede oturmuş ağlıyor, bir taraftan da şöyle diyordu.

— Efendiler ben o koyunu Nimetullah adında bir zata hediye etmek üzere büyütmüştüm. Onu alıp götürdünüz. Ben şimdi ne yaparım?

Nimetullah Efendi kadının yanına gitti. Kadın onu görünce ağlamayı kesti, sevinçlere boğuldu. Orada bulunanlar Nimetullah Efendi'ye karşı mahcup olmuşlardı. Kadından özür dilediler. Kadın da herkese hakkını helal etti. Vedalaşıp ayrıldılar.

ALLÂHÜMME SALLİ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى أٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى أٰلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allah'ım! Hazreti İbrâhim'e ve Hazreti İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed'e ve Efendimiz Hazreti Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz ki Sen, her bakımdan hamde lâyık ve şânı yüce olansın.

ALLÂHÜMME BÂRİK

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى أٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى أٰلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allah'ım! Hazreti İbrâhim'e ve Hazreti İbrahim'in ailesine bereket ihsan ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed'e ve Efendimiz Hazreti Muhammed'in ailesine de bereket ihsan et. Şüphesiz ki Sen, her bakımdan hamde lâyık ve şânı yüce olansın.

DUA UFKU

Ey, her zaman güzellikler gösterip çirkinlikleri örten ve çirkin görünen şeyleri dahi izâfi güzelliklerle bezeyen Güzeller Güzeli!

Gönüllerimizi güzellik duyguları ile mamur kıl ve bize her zaman güzel kalmanın yollarını göster!

FİL SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝٥

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rabbinin, fil sahiplerine ettiklerini görmedin mi?
2. Onların hile ve düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
3. Üzerlerine ababili, sürü sürü kuşları salıverdi.
4. Bunlar, onlara pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyorlardı.
5. Derken onları, kurt yeniği ekin yaprağına çeviriverdi.

FİL SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Adını ilk ayetinden alır.
2. Toplam 5 ayettir.
3. Allah'a karşı gelenlerin akıbetini gösterir.
4. Bu olay kesin mucizelerdendir.

ASR SÛRESİ

وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yemin ederim zamana:
2. İnsanlar hüsranda.
3. Ancak şunlar müstesna:

İman edip makbul ve güzel işler yapanlar, bir de birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler.

ASR SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Adını ilk ayetinden alır.
2. Toplam 3 ayettir.
3. Süresiz zaman, yağmur, ikindi vakti, gece ve gündüz, Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)'in asrı, ahir zaman manalarına gelir.

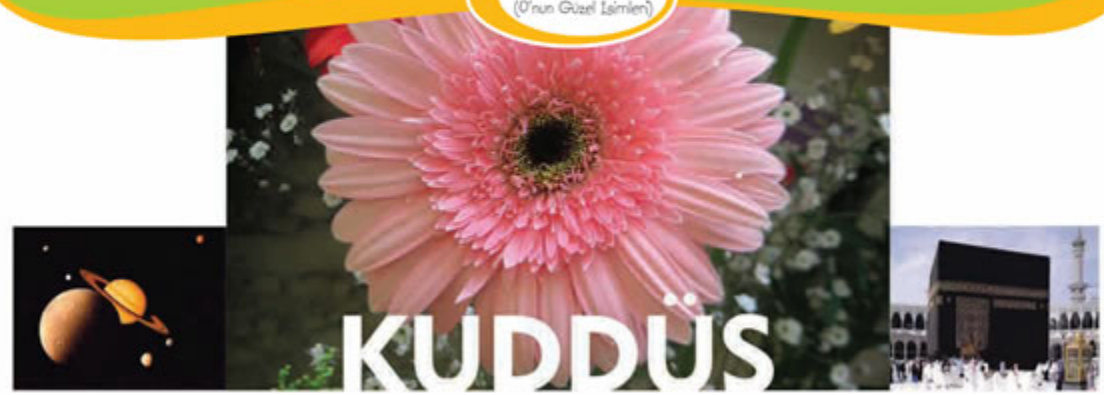

KUDDÜS

Akif MERT

Allah her türlü kötülük ve eksiklikten uzak, tertemiz, yüce ve saygın olandır. Bütün üstün ve güzel sıfatlarla övülendir. Kendisine hiçbir eksiklik yakıştırılamaz. Çünkü her şeyiyle mükemmel olandır. Gücü sonsuzdur, ilmi sınırsızdır.

Allah'ı her türlü kusurdan uzak tutup, tüm güzelliklerin O'nda bulunduğunu söylemeye ve O'nu yüceltmeye Allah'ı takdis etmek denir.

Bu ismi bilen bizler de melekler gibi Yüce Rabbimiz Allah'ı takdis ederiz. Ruhumuzu ve bedenimizi her türlü kötülükten ve haramdan arındırıp temizleriz. Kendimiz için yararlı olan ilimler öğrenmeye ve güzel davranışlar edinmeye çalışırız.

Gaffâr : Kullarının günahlarını affederek örten, mağfireti engin olan.

Kahhâr : Galip gelen, hükmeden. Hâkimiyet ve kudretle mahlukata galebe eden, onları istediği şekilde yöneten ve yönlendiren, isyankârları kahreden.

Vehhâb : Karşılıksız bol bol veren, lutfeden.

Sevil ERGÜL

Âlim ile Çoban

Ömrünü çobanlıkla geçiren bir genç vardı. Her sabah koyunlarını alıp kırlara götürür, akşam geç saatlerde eve dönerdi. Hiç okula gitmemişti. Bu yüzden okuması yazması yoktu. O beldede yaşayan âlim bir zat vardı. Âlim zat çobanın durumunu görür, onun okuldan ve ilim meclislerinden uzak kalmasına üzülürdü. Bir gün çobana bir şeyler anlatmak maksadıyla onun yanına kadar gitti.

– Evladım sen Allah'ı bilir misin, dedi.

Çoban,

– Kul Rabbini nasıl bilmez, diye karşılık verdi.

Alim zat,

– Peki Allah'ı sana kim tanıttı?

Çoban,

– Bu koyunlarım tanıttı, diye cevap verdi.

Alim zat hayret etti.

– Bu koyunlar sayesinde mi Allah'ı tanıdın, dedi.

– Evet, hiçbir sürü çobansız olmaz. Sürünün ihtiyacını karşılayan bir çoban vardır. Çoban olmazsa sürü dağılır. Koyunları kurt yer. İnsanlığın da bir sahibi ve onun ihtiyaçlarını gönderen bir zat vardır.

Âlim zatın hayreti daha da artmıştı.

– Peki Allah'ı nasıl bilirsin, dedi.

Çoban anlatmaya başladı.

– Allah bütün varlıkları koruyandır. Nasıl ki bu koyunların koruyucusu benim; öyle de tüm varlığın koruyucusu da Allah'tır. Allah hiçbir varlığa benzemez. Çünkü birbirinin aynı veya benzeri olan varlıklar birbirine muhtaçtır. Hiçbir kulun yardımına muhtaç değildir.

Âlim zat,

– Sen hangi ilimleri bilirsin diye sordu.

– Üç ilim bilirim: Gönül ilmi, dil ilmi, beden ilmi Gönül ilmi ile sevgiyi tattım. Onu ve onun sevdiklerine doğru bir yol açıldı. Dil ilmi ile o yolda güzellikleri dillendirmeyi verdi. Beden ilmi ile de bedenimi kötülüklerden korumayı nasip etti.

Âlim zat karşısında duran kişinin sıradan bir çoban olmadığını çoktan fark etmişti. Onun ilmine hayret etti. Kendisine ilim öğretmek için geldiği çobandan bir nasihat istedi.

Çoban alim zata, "Bir şey isteyeceğin zaman yalnızca Allah'tan iste, kuldan isteme." diye nasihatte bulundu.

Abdestin Faydaları

Dinimiz elleri ve ağzın, burnun içini yıkamayı, başı, kulakları meshetmeyi, ayakları yıkamayı emrediyor. Bundan başka bazen vacib, bazan de sünnet olarak bütün vücudun yıkanmasını emrediyor. Bir de dişleri ovmayı, dilin üzerindeki pasları gidermek için de misvak kullanmayı ve ağzı çalkalamayı tavsiye ediyor. Misvak, güzel kokulu bir ağaçtır. Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) saçı olanlara yıkamalarını, taramalarını yağ sürünmelerini buyururdu. Ve kendileri gün aşırı bunu yapardı. Sonra bir yere giderken ayna, tarak gibi şeyleri yanlarından eksik etmezdi. Büyük Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) "Kimin saçı varsa ona hürmet etsin, yani temiz tutsun." buyurmuşlardı.

Bir çok işimizi ellerimizle yaptığımız için ellerimiz mikroplarla çokça karşılaşıyor. Ellerimiz ister istemez bütün organlarımızla temas etmektedir. Bundan dolayı elimizdeki mikropların diğer organlarımıza da bulaşması sözkonusu olabilir.Bundan dolayı el temizliğine çok dikkat etmemiz gerekir. Bu durumda abdest imdadımıza yetişiyor.

İlk sindirim ağızda başlar. Ağızda bulunan mikropların hepsi yemek ve tükürükle beraber mideye giderek ahengini bozar. Sindirimi gereği gibi yapamaz hâle getirir. Bundan başka artıklarının da sürekli tükürükle beraber mideye inerek sindirimi bozan mikropların çoğalmasına büyük yardımı dokunur.

Su ile ağzı yıkamak, misvakla yahut parmaklarla dişleri ovmakla artıklar çıkarılmış olur. Ağzın içindeki tükrük bezleri ve kılcal damarlar ve kan damarları takviye edilmiş olur.

Burun koklamak ve nefes alıp vermek için yaratılmış bir organdır. Bunun için hava; toz, toprak ve mikrobik asalakları bu organdan içeri sokar. Zararlı cisimler kendilerini taşıyan hava ile birlikte ciğerlere giremediği takdirde burnun içine yapışır. Orada uzun müddet kaldıkça burun içi zarının ifrazatiyle birlikte içeriye doğru inmeye başlar. Bundan dolayı ağzı yıkamadan önce insanı bunların vereceği rahatsızlıktan kurtarmak, sonra da burna çekilerek dışarıya verilen su vasıtasiyle dışarı atılan bu mikrop yığınlarının bedenin içine girmelerini önlemek gibi faydaları vardır.

Her abdestle yüzün yıkanmasına gelince bu da birçok faydasından dolayıdır. Bir kere el ile ovarak yıkamak, cildi kuvvetlendirir. Baştaki ağırlığı ve yorgunluğu hafifletir. Duran kanı düzenlemeye yardımı olur. Çünkü kan kanallarını uyararak durgun kanları harekete geçirir. Sonra çıkan teri ve yüzün delikçiklerindeki birikmiş ifrazları gidererek deriye solunum yaptırır. Ter bezlerini gereğiyle vazife yapmaya çağırır. O zaman vücut bir çeviklik, bir zindelik duymaya başlar.

Abdest alırken başa mesh verilmesinde büyük bir hikmet vardır. Beyin daima bir takım düşüncelerle yoruluyor, zayıf düşüyor, kan hücumuna uğruyor. Bunun için biraz su ile meshol unması bunu engellediği gibi beyni dinlendirir ve faaliyete geçirir.

Kulakların içine, dışına, kıvrık yerlerine ve boynun iki tarafına su ile mesh edilmesi de derinin üzerindeki pislikleri giderir. Grip olmamızı önlemede yardımcı olur. Ayrıca beyne giden sinir ve damarlara bu meshin çok faydası vardır.

Ayakların yıkanması, evvelâ temizlik içindir. Sonra da parmakların arasındaki deri temizlenmeyecek olursa birçok iltihaplı hastalıkları çabucak kapar. İlmî tetkiklerden tetenoz denilen öldürücü hastalığın mikroplarını ayaktaki derinin çabucak kaptığı anlaşılmıştır. Bunun içindir ki ayakların yıkanması, uyulması gerekli sağlık tedbirlerinin en mühimlerindendir.

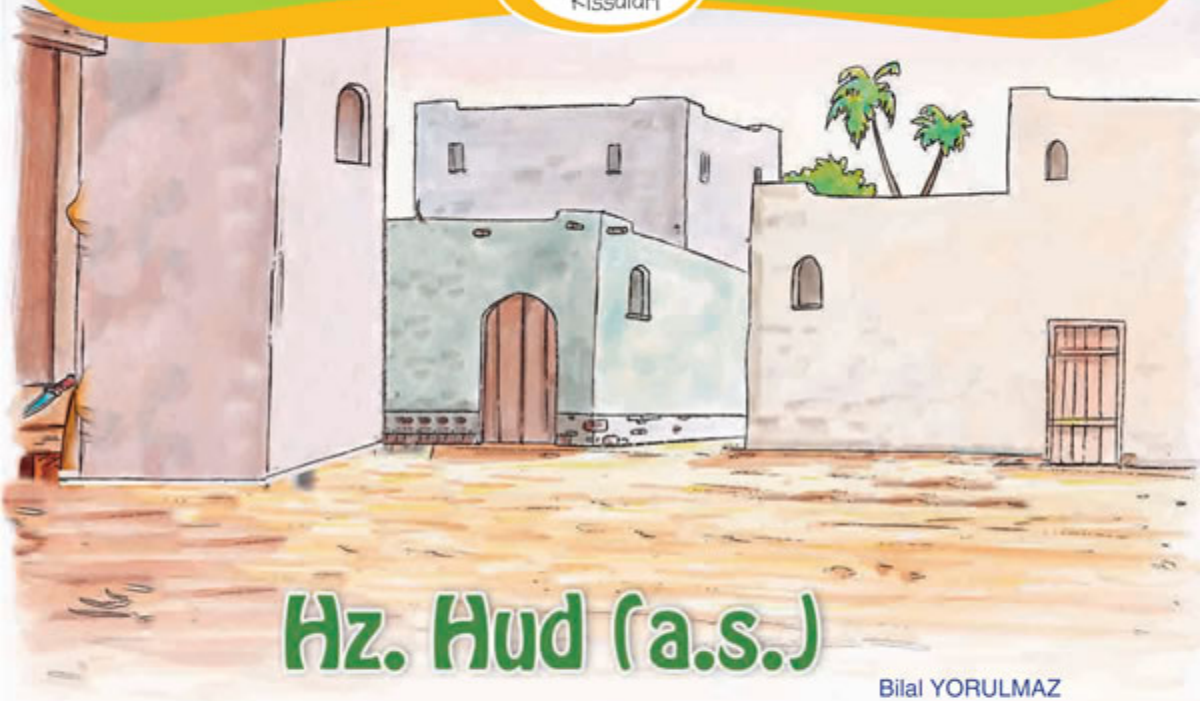

Hz. Hud (a.s.)

Bilal YORULMAZ

Nuh tufanıyla bütün kâfirler yok olmuşlardı. Hazreti Nuh'un (aleyhisselâm) gemisine sığınan mü'minler ise onunla birlikte kurtulmuşlardı. Sular çekilip dünya eski haline dönünce mü'minler gemiden indiler ve tekrar çoğalmaya başladılar. Sayıları arttıkça her biri dünyanın ayrı bir yerine göç etmeye başladı. Hazreti Nuh'un oğullarından olan Ad da Yemen'e gitti ve oraya yerleşti. Zamanla Ad'ın çocukları çoğaldılar ve Ahkaf şehrini kurdular. İrem adıyla meşhur olan Ahkaf şehri çok güzel bir iklime sahipti. Suyu, yağmuru eksik olmazdı. Her tarafı yemyeşil bahçelerle kaplıydı. Türlü türlü meyveler yetişiyor, kuşlar çiçekler ayrı bir güzellik katıyordu bu şehre. Ad oğulları İrem'i daha da güzelleştirmişlerdi. Her tarafa güzel bahçeler, parklar, havuzlar yapmışlardı. Yemyeşil İrem'in içini gösterişli mermer binalar ve saraylarla süslemişlerdi.

Fakat bir süre sonra İrem'in bütün güzelliklerini Allah'ın verdiğini unuttular. Putlar yaptılar ve şehrin en güzel yerlerine koydular. Artık putlara tapıyor, onlara ibadet ediyorlardı. Böylece Nuh (aleyhisselâm) tufanından sonra putlara tapan ilk kavim oldular. Güçlerini de kötüye kullanmaya başlamışlardı. Etraflarındaki zayıf kabilelere saldırıyorlar, yakınlarından geçen insanları durdurup mallarını çalıyorlardı. İrem'in zenginlikleriyle yetinmeyip başkalarının haklarına göz dikiyorlardı.

Kötülükleri her yeri sarmaya başlayınca Allah Hûd Peygamberi onlara peygamber olarak gönderdi. Hazreti Hûd güler yüzlü, tatlı dilli bir insandı. Yumuşak huylu ve merhametliydi. Ad kavmi içerisinde şerefli bir ailenin çocuğuydu. Peygamber olmadan önce ticaretle uğraşırdı. Kazandığı paradan fakirlere bol bol sadaka verirdi.

Peygamber olunca insanları Allah'ın dinine çağırmaya başladı. Onlara şöyle diyordu.

— Ey kavmim yalnız Allah'a ibadet edin. Başkasına kullukta bulunmayın. Kendi elinizle yaptığınız putlara tapmayın. Çünkü Allah'tan başka ilâh yoktur. Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

Ad kavmi ise Hazreti Hûd Peygambere tepki gösterdi. Kalpleri öylesine kararmıştı ki Hazreti Hûd Peygamberi akılsız olmakla suçladılar. Hazreti Hûd ise onların hakaretlerine sabrediyor ve davetine devam ediyordu. Sürekli onları Allah'a inanmaya, putları terk etmeye çağırıyordu. Tevbe edip günahlarından vazgeçmezlerse Allah'ın azabının geleceğini bildiriyordu.

Ad kavmi ise yine alaycı tavırlarla şöyle diyordu.

— Ey Hûd biz sana da Rabbine de inanmıyoruz. Biz çok güçlü bir kavimiz. Bize kimse zarar veremez. Biz karşı koyamasak bile putlarımız bizi korur. Bizi korkuttuğun şu azabı getir de görelim bakalım.

Ad kavmi saraylarının, mallarının, mülklerinin ve putlarının kendilerini koruyacağını zannediyorlardı. Bu yüzden Allah'ın azabının gelmesi için Hazreti Hûd ile alay ediyorlardı.

Kısa bir süre sonra Allah'ın azabı başladı. Suyu eksik olmayan İrem'de yağmurlar yağmaz oldu. Ağaçlar kurudu, çiçekler soldu. İrem'in yemyeşil bahçeleri kupkuru çöllere döndü. Havuzlar kurudu, hayvanlar kaçıp gitti. İnsanlar bir parça ekmeği zor bulur oldular. Zenginlikleriyle dillere destan olan İrem halkı açlıktan kıvranıyordu. Bu kadar sıkıntı çekmelerine rağmen hala akıllanmamışlardı. Başlarına gelen felaketlerden Hûd Peygamberi sorumlu tutuyorlardı. Hazreti Hûd "Ey kavmim, Yüce Rabbimizden af dileyin. Ona iman edip tevbe edin ki size gökten bol bol yağmur göndersin." dedikçe onlar şöyle karşılık veriyorlardı.

— Ey Hûd defol git yanımızdan. Başımıza gelen bütün felaketlerin sebebi sensin. Putlarımızı kızdırmasaydın bu durumlara düşmezdik.

Ad kavminin iman etmeyeceği açıkça ortaya çıkınca Allah azabın geleceğini Hazreti Hûd'a bildirdi. Hazreti Hûd kendisine inananları etrafına topladı. Yavaş yavaş şehirden uzaklaşmaya başladılar. O sırada yaklaşmakta olan siyah toz

bulutu Ad kavmini sevindirmişti. Gelenin yağmur yüklü bulutlar olduğunu zannettiler.

Hep birlikte,

— İşte yağmur bulutları!

— Kurtulduk artık. Kuraklık bitti.

— Yaşasın felaketler bitti, dediler.

Bir yandan da Hûd Peygamber ile alay etmeye başladılar.

— Hani bizi korkuttuğun azab. İşte kuraklık bitti. Yağmurlar yağacak ve İrem eski güzel günlerine dönecek.

Hazreti Hûd (aleyhisselâm) bir yandan mü'minlerle şehirden ayrılıyor bir yandan da onları uyarmaya devam ediyordu.

— Hayır, o gelen yağmur bulutu değil önüne çıkan her şeyi yıkan bir rüzgârdır.

Her zamanki Hz Hûd'a (aleyhisselâm) inanmamışlardı. Doğruca putlarının yanına koştular. Onlara teşekkür edip dua etmeye başladılar. Fakat acı gerçeği kısa bir süre sonra gördüler. Yağmur bulutu zannettikleri rüzgâr, ağaçları yerinden söküyor, insanları bir çöp gibi sağa sola fırlatıyordu. Korunmak için girdikleri mermer sarayları bir bir başlarına yıkılıyordu. Kendilerini koruyacağına inandıkları putlar ise çoktan paramparça olmuşlardı. Fırtına dindiğinde "Bize kimse zarar veremez." diyen Ad kavminden hiç kimse sağ kalmamıştı. Yaptıkları putların ise kendilerine bile faydası dokunmamıştı.

Ad kavmi helak olunca Hz Hûd, (aleyhisselâm) mü'minlerle birlikte İrem'den ayrılıp Mekke şehrine gitti. Vefat edene kadar da orada yaşadı.

Haklıdan Yana Olmak

Mehmet Büyükşahin

Bir bedevî, Peygamberimizin yanına geldi; alacağını istiyordu.

Allah Resûlü'ne kaba saba davranarak,

— Hemen borcunu ödeyeceksin, dedi.

Sahabilerden biri,

— Yazık sana, kiminle konuştuğunun farkında mısın sen, diyerek adamı azarladı.

Bedevi biraz daha sertleşerek sahabiye döndü.

— Ben hakkımı istiyorum, dedi.

Bunun üzerine Allah Resûlü sahabiye,

— Hak sahibinin tarafında olmalı değil miydiniz, buyurdu.

Sahabi sustu.

Efendimizi, alacaklı adama herhangi bir şey söylemeden Havle Binti Kays'a,

— Yanında hurma varsa bize ödünç ver, hurma geldiğinde sana öderiz, diye haber gönderdi.

Havle, Efendimiz'in gönderdiği kişiye,

— Anam babam feda olsun, dedi ve Resûlûllah'a istediği hurmayı gönderdi.

Peygamber Efendimiz, Havle'den ödünç aldığı hurmayla bedevîye olan borcunu ödedikten sonra onu doyurdu.

Alacaklı adam,

— Sen hakkını tam ödedin, Allah da sana eksiksiz versin, dedi.

Peygamber Efendimiz,

— Borçlarını ödeyenler, insanların en hayırlı olanlarıdır. İçindeki zayıf ve güçsüzlerin alacağını ve hakkını eziyet görmeden ve incitilmeden alamayan bir toplum, temiz bir toplum olamaz, buyurdu.

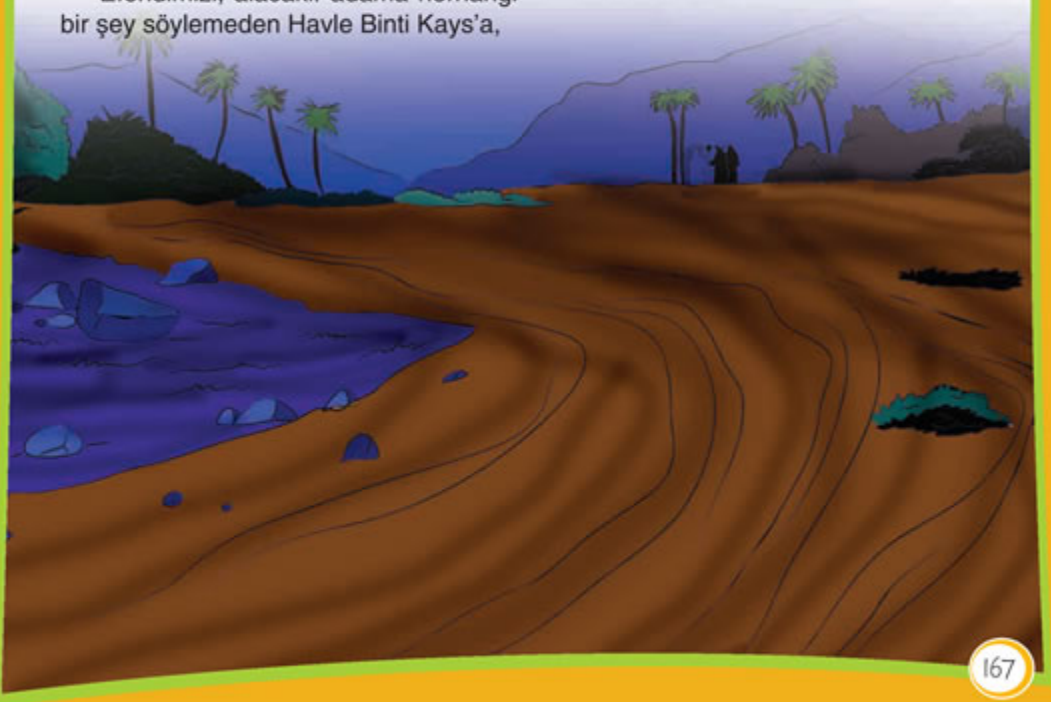

İyiliğe Karşı İyilik

İlhami YILDIRIM

Bir gün Hazreti Ebubekir, alabildiğine sıcak bir günün ortasında evinden çıkıp Mescid-i Nebevi'ye gitti. Hazreti Ömer de oradaydı. Ebubekir'in geldiğini görünce,

— Bu saatte dışarıda ne arıyorsun, diye sordu.

Hazreti Ebubekir,

— Açlık canıma tak etti. Bir şeyler bulurum ümidiyle çıktım, dedi.

Hazreti Ömer,

— Vallahi, ben de bu sebeple çıkmıştım, dedi.

Onlar, bu şekilde konuşurlarken Peygamber Efendimiz de çıkageldi.

— Sizi bu saatte dışarı çıkaran nedir böyle, diye sordu.

Onlar ise,

— Vallahi şiddetli açlık çekiyoruz, dediler.

Allah Resûlü:

— Allah'a yemin ederim ki, benim dışarı çıkmamın sebebi de aynı, başka değil! Haydi kalkınız, gidelim, dedi.

Hazreti Ebubekir de Hazreti Ömer de hiçbir şey söylemeden Efendimiz'in peşine takıldılar. Hep birlikte Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin evinin kapısına geldiler. Kapıya vardıklarında Ebû Eyyûb'un hanımı çıktı.

— Allah'ın Peygamberi ve arkadaşları, hoş gelmişsiniz, dedi.

Allah Resûlü,

— Ebû Eyyûb nerede, diye sordu.

Hurmalıkta çalışmakta olan Ebû Eyyûb, Peygamberimizin sesini duyunca koşarak geldi:

— Allah'ın Habîbi ve beraberindekiler, hoş geldiniz! Ya Resûlûllah, her zamanki geliş vaktin değil, ama inşaallah hayırdır, dedi.

Allah Resûlü:

— Doğru söyledin, haklısın, buyurdu.

Ebû Eyyûb, her gün Peygamberimiz için yemek yahut süt ayırırdı. Allah Resûlü, o gün her zamanki vakitte gitmeyince onun için ayırdığı yemeği çocuklarına yedirmiş ve kendisi de hurmalığına çalışmaya gitmişti. Bu yüzden Ebû Eyyûb hemen gitti. Üzerinde kurumuş, yaş ve daha tam olgunlaşmamış hurmaların yer aldığı bir hurma salkımı koparıp getirdi. Resûlûllah:

— Ben bunu istemedim, bize kuru hurma toplasan daha iyi ederdin, dedi.

Ebû Eyyûb:

— Ya Resûlûllah, her üç çeşidinden de yemeni arzu ettim. Ayrıca senin için bir de hayvan keseceğim, dedi.

Allah Resûlü:

— Kesersen sütlü olanını kesme, diye uyarıda bulundu.

Ebû Eyyûb hemen bir yaşlarında bir oğlak kesti ve hanımına,

— Sen de hamur yoğur, ekmek pişir, dedi.

Ebû Eyyub oğlağın yarısını haşladı, yarısını da kızarttı ve Efendimiz ve iki arkadaşına ikram etti. Allah Resûlü oğlaktan biraz aldı, ekmeğin üzerine koydu.

— Ebû Eyyûb, bunu al da kızım Fâtıma'ya gönder. Günlerdir böyle bir şey yememiştir, buyurdu. O da alıp Fâtıma'ya götürdü. Yemeği yiyip karınları doyunca Nebiler Nebisi,

— Ekmek, et, kuru hurma, ham hurma, olgun hurma, dedikten sonra gözleri yaşardı.

Etrafındakiler merakla onun yüzüne bakıyorlardı. Allah Resûlü gözyaşı içinde,

— Allah'a yemin ederim ki şüphesiz kıyamet günü bu nimetlerden sorguya çekileceksiniz, buyurdu.

Bu sözler, orada bulunanlar için çok ağır geldi. Bunu fark edince,

— Böyle nimetlere kavuşup, bu nimetleri elinize aldığınızda 'bismillah' deyiniz. Doyduğunuz zaman da: "Bizi doyuran, bize nimet veren, hem de fazlasıyla lutfeden Allah'a hamd olsun." deyiniz. İşte, bu şekilde ona hamd etmeniz yeter, dedi.

Yemekten sonra bir müddet sohbet ettiler ve ev sahibinden izin isteyip kalktılar. Allah Resûlü kalkınca Ebû Eyyûb'a,

— Yarın bize gel, dedi.

Âdet olarak, Peygamberimiz kendisine bir iyilikte bulunana mutlaka karşılığında bir şeyler vermek isterdi. Ebû Eyyûb, Allah Resûlü'nün sözünü duymadığından Hazreti Ömer,

— Resûlûllah yarın kendisine gelmeni istiyor, dedi.

Ertesi gün, Ebû Eyyûb Allah Resûlü'ne gidince Resûlûllah ona bir cariye verdi.

— Bak Ebû Eyyûb, ona iyi davran! Bizim yanımızda iken ondan sadece iyilik gördük, buyurdu.

Ebû Eyyûb, cariyeyi alıp evine götürünce kendi kendine,:

— Allah Resûlü'nün tavsiyesini ancak onu azat etmekle yerine getirebilirim, dedi ve cariyeyi hemen hürriyetine kavuşturdu.

Ahmet ŞENLİK

Yoksul görsen besle kaymak bal ile
Garipleri giydir ipek şal ile
Öksüz görsen, sar kanadın kolunu
Kimse göçmez bu dünyadan mal ile…
(Barış Manço'nun şarkısından alınmıştır.)

1. Yukarıdaki dörtlük, İslâm dininin beş temel şartından hangisini hatırlatmaktadır?

A. Namaz
B. Oruç
C. Zekât
D. Hac

2. Süleymaniye Camisi ile Mimar Sinan arasında bir anlam ilişkisi vardır. Buna benzer bir ilişki hangi seçenekte yoktur?

A. Şiir - Şair
B. Resim - Ressam
C. Öğretmen - Okul
D. Kitap - Yazar

Her resmin bir ressamı, her şiirin bir şairi, her kitabın bir yazarı, her binanın bir mimarı ya da mühendisi vardır. Ne var ki resimler, şiirler ya da kitaplar aynı kalitede değildir. Yapılan bir işin güzelliği ve kalitesi de o işi yapanın sanatını ve ustalığını gösterir.

3. Aşağıdakilerden hangisi, yukarıdaki paragraftan çıkarılabilecek bir sonuç değildir?

A. Yapılan bir iş varsa, mutlaka onu yapan da vardır.
B. Allah, yaptığı işi güzel yapanları sever.
C. Ressamsız resim, şairsiz de şiir olmaz.
D. Bir insanın yeteneği yaptığı eserden bellidir.

4. Tekbir sözcüğü ile Allahuekber ifadesi arasında bir ilişki vardır. Buna benzer bir ilişki, salavat sözcüğü ile aşağıdakilerden hangisi arasındadır?

A. Bismillahirrahmanirrahim
B. Süphanallah
C. Elhamdülillah
D. Allahümme salli ala Muhammed

5. Günlük hayatımızda sıkça söylediğimiz "Bismillah" sözünün anlamı aşağıdakilerden hangisidir?

A. Allah'ın adıyla
B. Allah birdir.
C. Allah'a inanıyorum.
D. Allah en büyüktür.

6. "Dinimizce uygun görülen, yapmamızda bir sakınca olmayan" iş ve davranışlar ne ile adlandırılır?

A. Sevap
B. Günah
C. Haram
D. Helâl

** İnsanlara yardım etmek*
** Çevremizi temiz tutmak*
** Anne ve babaya iyilik etmek*
** Öksüz ve yetimleri korumak*

7. Yukarıdaki güzel davranışları yapanlar "güzel dinimiz İslam'a göre" ne kazanır?

A. sevap
B. günah
C. bilgi
D. para

8. Aşağıdakilerden hangisi dua ve dileklerimizdeki dinî ifadelerden değildir?

A. Allah şifa versin.
B. Allah sabırlar versin.
C. Allah rahmet eylesin.
D. İyi geceler.

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Alayhisselam, bütün yoksulları koruyup gözetirdi. Yetimi evlat edinir, ona kendi çocuğu gibi bakardı. Kendisinden yiyecek, giyecek isteyeni asla geri çevirmezdi.

9. Sevgili Peygamberimizin yukarıda anlatılan özellikleri, O'nun aşağıdaki özelliklerinden hangisiyle ilgilidir?

A. Adaletli ve dürüst oluşu
B. Tatlı dilli ve güler yüzlü oluşu
C. Cömert ve yardımsever oluşu
D. Cesur ve kahraman oluşu

10. Aşağıdakilerden kaç tanesi, Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselam'ın davranışlarındandır?

* *Doğru sözlü ve dürüst olmak*
* *Güvenilir insan olmak*
* *Çocukları çok sevmek*
* *Sabırlı ve affedici olmak*

A. 1 B. 2 C. 3 D. 4

11. İnsanlara Allah'ı tanıtan, dünyada ve ahirette mutlu olmanın yollarını gösteren ilahî kurallara ne ad verilir?

A. İnanç
B. Ahlâk
C. Kültür
D. Din

12. *Yüce Kitabımız Kuran-ı Kerim'de Rabbimiz bizlere şöyle buyuruyor:*
"Niçin yapmadığınız şeyleri başkalarına söylüyorsunuz?"
Yüce Allah, bu âyetle bizi nasıl olmaya çağırmaktadır?

A. Temiz ve düzenli olmaya
B. Çalışkan olmaya
C. Söyledikleriyle yaptıkları birbirine uygun olmaya
D. Tatlı dilli ve güler yüzlü olmaya

13. Aşağıdakilerden hangisi toplum hayatına zarar verir?

A. Sevgi - Saygı
B. Çalışkanlık - Üretkenlik
C. Çıkarcılık - Tembellik
D. Yardımlaşma - Dayanışma

14. Aşağıdaki davranışlardan hangisini sergileyen insan, toplumun mutluluğuna zarar verir?

A. Komşusunun yardımına koşan
B. Komşusunun hâlini hatırını soran
C. Komşularını rahatsız eden
D. Komşularıyla selamlaşan

15. Aşağıdakilerden hangisi özgürlük tanımına uymaz?

A. Kimseyi üzmeden ve incitmeden rahatça yaşamak
B. Başkalarını hiç rahatsız etmeden dilediği gibi davranmak
C. Sınır tanımadan istediğini söylemek ve yapmak
D. Düşüncelerini, başkalarına zarar vermeden dile getirmek

Değerlendirme Testi

1. "Üç ihtiyar" **hikâyesine göre eve davet edilenler sıraya konulursa aşağıdakilerden hangisi doğrudur?**
   A. Zenginlik, mutluluk, ihtiyar.
   B. Mutluluk, kanaat, zenginlik.
   C. Kanaat, zenginlik, mutluluk.
   D. Sadece zenginlik.

2. "Tebessüm" **adlı hikayeden aldığımız ders aşağıdakilerden hangisi olamaz?**
   A. İyilik iyilik getirir.
   B. Düşkünlere yardım etmeliyiz.
   C. Köpekleri kucağımıza almalıyız.
   D. Yapılan iyiliklere en azından teşekkür etmeliyiz.

3. *"1207 yılında Türkistan'ın Belh şehrinde şehrinde doğdu. Asıl adı Muhammed Celalettin'dir. Sonra Konya'ya yerleşti. Tebrizli Şemsle tanıştıktan sonra hayatı tamamen değişti. Onun inancı, sevgiye hoşgörüye dayalı şiir ve yazıları bütün dünyaya yayıldı.*
   Yukarıda anlatılan değerli büyüğümüz kimdir?
   A. Nasrettin Hoca
   B. Dede korkut
   C. Akşemsettin
   D. Mevlana

4. "Kayıp yetim kız" **hikayesi bize hangi dersi veriyor?**
   A. Sahipsiz, kimsesiz çocuklar tehlikeli olabilir; uzak durmalıyız.
   B. Sahipsiz, kimsesiz çocuklar sürekli yurtlarda kalmalıdır.
   C. Sahipsiz, kimsesiz çocuklara sadece eski giysilerimizi vermeliyiz.
   D. Sahipsiz kimsesiz çocuklara sahip çıkmalıyız.

5. **Peygambe Efendimiz'in** (sallallahu aleyhi vesellem) **doğum tarihi aşağıdakilerden hangisidir?**
   A. 20 Nisan 571
   B. 20 Nisan 1571
   C. 29 Mayıs 1453
   D. 23 Nisan 1920

6. *"..... ağaçların tozlaşmasında, çiçeklerin döllenmesindeki aşılayıcıkılarının yanında negatif ve pozitif yüklü aşılamada ve yine yağmur ve dolunun ulaşmasında yoğunlaşma çekirdeğini getirip bulutlara aşılamada rolleri vardır."*
   Aşağıdaki ifadeler neyi ifade ediyor?
   A. Doktoru
   B. Tabiatı
   C. Yağmur
   D. Rüzgarı

7. "Abraş, Memiş, İbiş" **hikayesi bize hangi dersi vermez?**
   A. Herşeyin sahibi Yüce Allah'tır.
   B. Abbas ve Memiş gibi olmalıyız.
   C. İbiş gibi olmalıyız.
   D. Elimizdeki nimetlerin sadakasını mutlaka vermeliyiz.

8. "Allah her türlü kötülük ve eksikliklerden uzak, tertemiz, yüce ve saygın olandır."
   Yukarıdaki ifadeler Yüce Allah'ın hangi güzel ismini (Esma'ül Hüsna) **anlatmaktadır?**
   A. Kudüs
   B. Mütakabbis
   C. Vehhâb
   D. Rezzak

9. "Allah'tan başka ilah yoktur." **manasına gelen** "La ilâhe illallah" **sözüne ne ad verilir?**
   A. Kelime-i Şehadet.
   B. Kelime-i Tevhid
   C. Besmele
   D. Dua

10. *"..... imandandır."*
   Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?
   A. Yakışıklı olmak.
   B. Temizlik.
   C. Akıllı geçinmek.
   D. Kendini büyük görme.

e-satış:www.kitapkaynagi.com

www.mustu.com muştu

İBRETLİ MASALLAR SERİSİ

İyilerin, iyilik düşüncesinin en sonunda galip geldiği sırlı bir ülkede Örümcek Tüneli. Ülkenin su sultanına kurulan tuzaklara, bakalım bu tünel sakinleri engel olmayı başarabilecek mi?

Yaprakları ninni söyleyen bir ağacın altında okunacak en güzel masallar sizi farklı dünyalarda gezdirecek.

FABL SERİSİ

Peygamberimizin mucizelerine tanık olup, gül kokulu şiirler bulacağınız ve dinimizin ruhunda bulunan güzellilklerin kazandırılmasını hedefleyen bu seriyi zevkle okuyacaksınız.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İçindekiler

Sevgi 175
Özgür'ün Sevinci 176
Olgun Müslüman Olmanın Yolu 179
Delinen Kırbalar 180
Bir Yudum Su 183
Beklenen Müjde 184
Kare Bulmaca 185
Işık ve Ses 186
Gülme Vakti 188
Şifreli Hadis Bulmaca 189
Nezaket Dolu Bir Hayat - Ağız ve Diş Temizliği 190
Hazreti Aişe'nin Cömertliği 191
Ferzan'ın Zaman Makinesi - Işık ve Ses 192
Bizim Gidecek Yerimiz Yok Ki 195
Ölüm Yokluk Değil 196
Işık Şahsiyetler 197
Malazgirt Savaşı 198
Bilmece Bildirmece 200
Kur'ân ve Bilim - Atmosferin Katmanları 201
Sahabe Hayatından - Kardeşlik Örnekleri 202
Çizgi Hikaye - Dolmayan Çanak 204
Belirli Günler - Elektriğin Hikâyesi 208
Bilmece Bildirmece 212
İlginç Hayvanlar ve Bitkiler - Sekoyolar 213
Yolcu ile İhtiyar 214
Kıssadan Hisse - Padişahın İki Kişiyi İmtihanı 216
Esma'ül Hüsna (Muhyî) 217
Dualar ve Sureler 218
Peygamber Kıssaları - Hazreti Salih 220
İlmihal Bilgileri - Abdest 223
Kıssadan Hisse - Kefilim Sen Olursun 225
Onun Hesabını Veremem 226
Düşündüren Testler 227
Değerlendirme 229
Dördüncü Bölümün Çözümleri 233

SEVGİ

Safa Enes ERGÜN

Her şey sevgi üzerine
Yeni baharda
Bitkilerin gıdası da
İnsanların da...
Sevgi kokuyor çiçekler
Buram buram
Yeryüzünde...
Kanat çırpıyor kelebekler
Hoşgörüye
Sevgiye
İyi olan her şeye...
Yapraklar şarkı söylüyor
Kardeşçe...
Rüzgarlar dostluk üflüyor
Tüm gönüllere...
Yağmur sevgiyle yağıyor
Toprak üstüne...
Irmaklar sevgiyle akıyor
Göller sevgiyle doluyor
Güneş sevgiyle doğuyor
Yıldızlar "Sevgi" yazıyor
Gökyüzüne...
Sevgi yeryüzünde
Sevgi gökyüzünde
Sevgi her yerde
Damlayken derya olmuş
Rabbimin izniyle...

HİKAYE

Özgür'ün Sevinci

Sevda İNANÇ

Hüsna Hanım mutlu bir evlilik yapmış bu evlilikten de Özgür ve Özge adında iki çocukları olmuştu. Eşi Hüseyin Bey'in günden güne işleri bozuluyor, sıkıntıları artıyordu. Borçlarını kapatabilmek için elinde avucunda ne varsa hepsini satmıştı. "Bu dünyada da öbür dünyada da Rabb'im borçlu bırakmasın da varsın olsun hiçbir şeyim olmasın. Helalinden olduktan sonra bulduğum her işte çalışırım." diyordu.

Allah sevdiği kullarına çok sıkıntı verir, imtihanlarını zorlaştırır, kulunun teslimiyeti ve sabrı ölçüsünde cennetteki makamını yükseltirmiş. Hüsna Hanım da ailesiyle çetin bir imtihan içerisindeydi. Sıkıntılarını gidermesi için Allah'tan yardım diliyordu. Gururlu bir kadındı. Bu yaşına kadar Allah'tan başka kimseye el açmamıştı.

Soğuk kış günleri iyice yaklaşmıştı. Hafif hafif kar serpiştiriyor, kuru bir ayaz insanların yüzlerini tırmalarcasına esip geçiyordu.

– Tek sığınağımız sensin ya Rabbi! Halimiz sana malum. Yalnız sana el açıp, yalnız senden yardım diliyoruz. Bizleri kullarına muhtaç etme, onlara el açtırma, imtihanımızı bize kolaylaştır, diyordu.

Gözlerinden süzülen yaşlar seccadesini ıslatıyordu. Sabah ezanları okunmuş, gün yavaş yavaş ağarmaya başlamıştı. Komşularına görünmeden sobada yakacak bir şeyler bulmalıydı. Hırkasını üzerine alıp sokak başlarındaki çöp kutularını karıştırmaya başladı. Yakabileceği ne varsa topluyor, yanındaki poşete koyuyordu. Poşetinde eski gazeteler, mukavva parçaları, kemikler, yırtılmış ayakkabılar neler yoktu ki…

Kimsecikler görmeden evine gitmeliydi. Sobasını yakıp Özgür'ünü okula göndermeliydi.

Günler böylece geçip giderken kış bütün şiddetiyle bastırmıştı. Çatıların kenarından buzlar sarkıyordu. Her yer bembeyaz bir örtüye bürünmüştü. Eskisi gibi yakacak bir şeyler bulmak kolay olmuyor, sobası uzun zamandır yanmıyordu. Akşamları komşusundan aldığı kaynar suyu bakır kazanına koyuyordu. Üzerine yorganları örterek suyun soğumasına engel olmaya çalışıyordu. Çocuklarının ayaklarını yorganın altına uzattırıp ısınmalarını sağlıyordu. Özgür ödevlerini bu şekilde yapıyordu. Çok başarılı bir öğrenciydi. Kibar ve saygılı davranışları öğretmenleri tarafından takdirle karşılanıyordu.

Hüsna Hanım oğlunun üzerine giydirecek bir mont bulamamıştı. Soğuk kış günlerinde eski kazakları sökerek, kalın olsun diye birbirine karıştırıp yaptığı iplerle ördüğü hırkayı giydiriyordu.

Özgür,

– Anneciğim bu hırkayla üşüyorum. Arkadaşlarımın öyle güzel montları var ki, bana da o montlardan alsak olmaz mı, diye sorduğunda,

– Sabret benim güzel yavrum, az kaldı. Sana mont alabilmek için baban para biriktiriyor. İnşallah şubat tatilinde alacak, karşılığını alıyordu.

Bir yandan da,

– Allah'ım sen beni yalancı çıkarma, diye dua ediyordu.

Özgür'ün öğretmeni rahatsızlandığı için okul müdürü yerine yeni bir öğretmen istedi. Kısa sürede yeni öğretmenleri göreve başladı. Sevgi öğretmen, adı gibi sevgi dolu bir birisiydi.

Ertesi gün uzun siyah mantosuyla Sevgi öğretmen hızlı adımlarla okula doğru ilerlerken Özgür'ü gördü.

– Özgür bu ne hal yavrum? Niçin montunu giymedin? Yoksa arkadaşlarına yetişebilmek için montunu giyecek vaktin yok muydu? Bak sen! Atkını da takmamışsın. Dur, benim atkımı saralım boynuna.

Sevgi Öğretmen çıkardığı atkıyı Özgür'ün boynuna sardı. Özgür ışıl ışıl parlayan gözlerle öğretmenine bakarken,– Benim montum yok öğretmenim. Ama babam para biriktiriyor. Şubat tatilinde alacak montumu, dedi sevinçle.

Özgür bunları söylerken gülümsüyordu. Şubat tatilini beklemek zorunda kalsa da montuna kavuşacaktı. Okula gidip gelirken, kartopu oynarken, kardan adam yaparken o da üşümeyecekti artık. Sevinci gözlerinden okunuyordu.

Sevgi öğretmen bir anda donup kaldı. Ne diyeceğini bilemedi. Tanımadan bilmeden birdenbire niçin böyle bir soru sordum, diye kendine kızıyordu. Bütün gün bu olayı düşündü. Özgür'ü yanına çağırarak annesiyle tanışmak istediğini, çıkışta kendisini beklemesini söyledi. Çıkış zili çalınca birlikte Özgürlere gittiler. Annesi bulduklarıyla sobayı yakmış, üzerine de bir tencere koymuştu.

– Anneciğim bak misafirimiz var, Sevgi öğretmenim sizinle tanışmak istiyor.

Hüsna Hanım mahcup bir halde,

– Buyur et yavrum öğretmenini içeriye.

Sevgi öğretmen içeriye girdi. Hüsna Hanım ayakkabıları düzeltmek için kapının önüne çıkmıştı. Sobanın üzerindeki tencere kaynamaya, kenarlarından buharlar atmaya başlamıştı. Sevgi öğretmen taşmasın diye kapağı açtığında yarım tencere suyun içine atılmış bir avuç şehriyeden başka bir şey göremedi. Belli ki çocuklarına çorba diye içirecekti. Gözleri dolu dolu oldu. Yerine oturdu. Bu arada Hüsna Hanım da odaya girmişti. Tanışıp, Özgür hakkında konuştuktan sonra Sevgi öğretmen izin istedi.

Hüsna Hanım:

– Bir çayımızı içseydiniz. Hiç böyle olmadı öğretmen hanım.

Sevgi öğretmen gülümseyerek,

– İnşallah tekrar gelirim, borcunuz olsun, diyebildi.

Bir cumartesi günü Özgürlerin bahçe kapısı vuruldu. Hüsna Hanım kapıyı açtığında kapılarının hemen yanında yığılı duran odunu ve kömürü görünce şaşkına döndü. Hele kapısı açık minibüsün içi sebzesinden, etine, yağından salçasına, akla gelebilecek her türlü yiyecek maddesiyle doluydu.

Minibüsün şoförü:

– Hüsna Hanım'la mı görüşüyorum?

Hüsna Hanım:

– Benim, buyurun, dedi.

Şoför:

– Yiyecekleri içeriye taşıyabilir miyim?

Hüsna Hanım şaşkın, olanlara bir türlü anlam veremiyor,

– Yanlış adres olmasın beyefendi, diyordu.

– Olur mu canım, diye karşılık verdi şoför. Hatta bazı paketlerde isim bile yazıyor. Bakın bu paket Özgür'ün, bu paket de Özge'nin, dedi.

Bir anda evinin içi yiyeceklerle dolup taşmıştı.

Hüsna Hanım kendini toparlayarak:

– Peki, bu hayırseverin adını öğrenebilir miyim?

– Allah'tan başka kimsenin bilmesini istemiyor. Allah için yaptığı bu iyiliğin karşılığını yine Allah'tan bekliyor, diyerek aracıyla uzaklaştı sokaktan. Hüsna Hanım elinde paketlerle belli bir süre öylece kalakaldı.

Özgür ve Özge'nin,

– Hadi anne paketleri açalım, sesleriyle kendine geldi.

– Açalım yavrum, açalım, diyebildi.

Hep birlikte sevinçle içeriye girdiler. Önce Özge açtı paketini. Kırmızı bir mont, atkı, bere, eldiven, çizme bir de yaklaşan bayram için çok güzel bir bayramlık kıyafet konmuştu paketine. Sapsarı uzun saçlarını bağlamak için kocaman kırmızı bir yuvarlağın içerisine yerleştirilmiş pembe kalpli ve beyaz puanlı tokaları da unutulmamıştı.

– Hadi abi, sıra sende. Sen de aç paketini, dedi Özge.

Özgür'ün içi heyecanla doluydu. Titreyen elleriyle açtı paketi. Şimdiye kadar hiçbir arkadaşının üzerinde görmediği kadar güzel ve kalın bir mont, şapka, atkı, bir de kar eldiveni koymuşlardı. Ayrıca bir poşet içerisinde siyah kadife bir pantolon ve kırmızı lacivert karışımı bir de kazak konmuştu. Tüylü uzun botlar da tam Özgür'ün ayağına göreydi.

Hüsna Hanım mutluluktan gözyaşı döküyordu.

Özgür ve Özge'ye sarılırken,

– Allah'ım! Allah'ım biliyordum bizi bu sıkıntılarımızla başbaşa bırakmayacağını. Sana şükürler olsun, dedi.

Olgun Müslüman Olmanın Yolu

Mustafa OĞUZ

Bir gün bir arkadaşı Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem): "Ya Resulallah! Ben insanların en âlimi olmak istiyorum." demiş. Kâinatın güzellik aynası Peygamberimiz de: "Allah'tan en çok korkan, insanların en âlimi olur." diyerecek cevap vermiş ve aralarında şu diyalog geçmiş:

– Ey Allah'ın elçisi, ben insanların en zengini olmak istiyorum.

– Kanaatkâr olursan, insanların en zengini olursun.

– İnsanların en hayırlısı olmak istiyorum.

– İnsanların en hayırlısı, insanlara menfaatli (faydalı) olandır. Sen de başkalarına yardımcı olursan insanların en hayırlısı olursun.

– İnsanların en adaletlisi olmak istiyorum.

– Öyle ise kendin için istediğini başkası için de iste. Kendin için istemediğini başkası için de isteme.

– İyi hal ve ikram sahibi bir insan olmak istiyorum.

– Öyle ise Allah'a ibadet ederken O'nu görüyor gibi ibadet et. Sen O'nu görmesen de O seni görüyor zaten.

– İmanımın mükemmel olmasını istiyorum.

– Ahlâkını güzelleştir. İmanın kemale ersin.

– Allah'ın itaatli bir kulu olmayı istiyorum.

– O halde farzları ihmal etme. Bütünüyle yerine getir.

– Rabbimin huzuruna günah kirlerinden temizlenmiş olarak çıkmak istiyorum.

– Bedenî kirlerinden arınırken yani guslederken, günah kirinden de temizlenmeyi-arınmayı ihmal etme, tövbe istiğfarla devamlı temizlen.

– Mahşere giderken yolumun aydınlık olmasını istiyorum.

– O halde hiç kimseye zulmetme, kalbini kırma. Gücüne güvenerek başkalarını hakkından mahrum etme ki, mahşerde yolun aydınlık olsun.

– Rabbimin bana merhametini arzuluyorum. Bana acısın istiyorum.

– Rabbinin yarattığı insana ve bütün canlılara merhamet eyle. Sen burada merhametli olursan orada merhamete lâyık olursun.

– Günahlarımın azalmasını istiyorum.

– Öyle ise tövbe ve istiğfarını çoğalt. Bir daha yapmama konusunda azimli ol.

– Rabbimin rızkımı bol vermesini istiyorum.

– O halde abdestli çalışmaya devam et.

– Ayıplarımın yüzüme vurulmamasını istiyorum.

– Sen burada kimsenin ayıbını yüzüne vurmazsan, orada da senin ayıbını kimse yüzüne vurmaz.

– Günah kirlerinden ruhumu nasıl temizlerim?

– Gözyaşıyla. Gözyaşını rahmet gibi yağdır, ruhunu temizlemiş olursun.

DELİNEN KIRBALAR

Yazan: Mehmet TERZİ / Çizen: İsmail ÖZEN

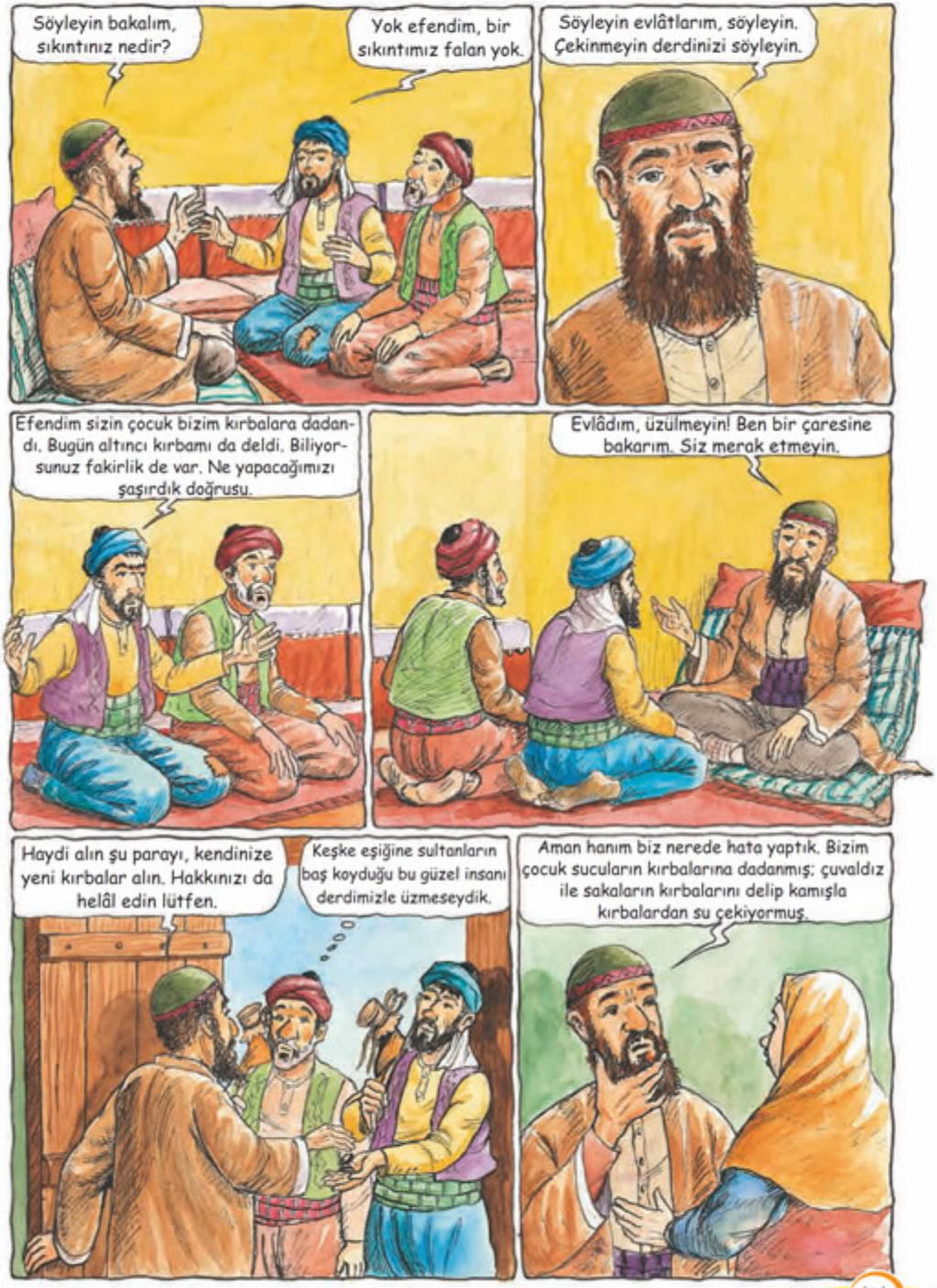
Söyleyin bakalım, sıkıntınız nedir?
Yok efendim, bir sıkıntımız falan yok.
Söyleyin evlâtlarım, söyleyin. Çekinmeyin derdinizi söyleyin.
Efendim sizin çocuk bizim kırbalara dadandı. Bugün altıncı kırbamı da deldi. Biliyorsunuz fakirlik de var. Ne yapacağımızı şaşırdık doğrusu.
Evlâdım, üzülmeyin! Ben bir çaresine bakarım. Siz merak etmeyin.
Haydi alın şu parayı, kendinize yeni kırbalar alın. Hakkınızı da helâl edin lütfen.
Keşke eşiğine sultanların baş koyduğu bu güzel insanı derdimizle üzmeseydik.
Aman hanım biz nerede hata yaptık. Bizim çocuk sucuların kırbalarına dadanmış; çuvaldız ile sakaların kırbalarını delip kamışla kırbalardan su çekiyormuş.

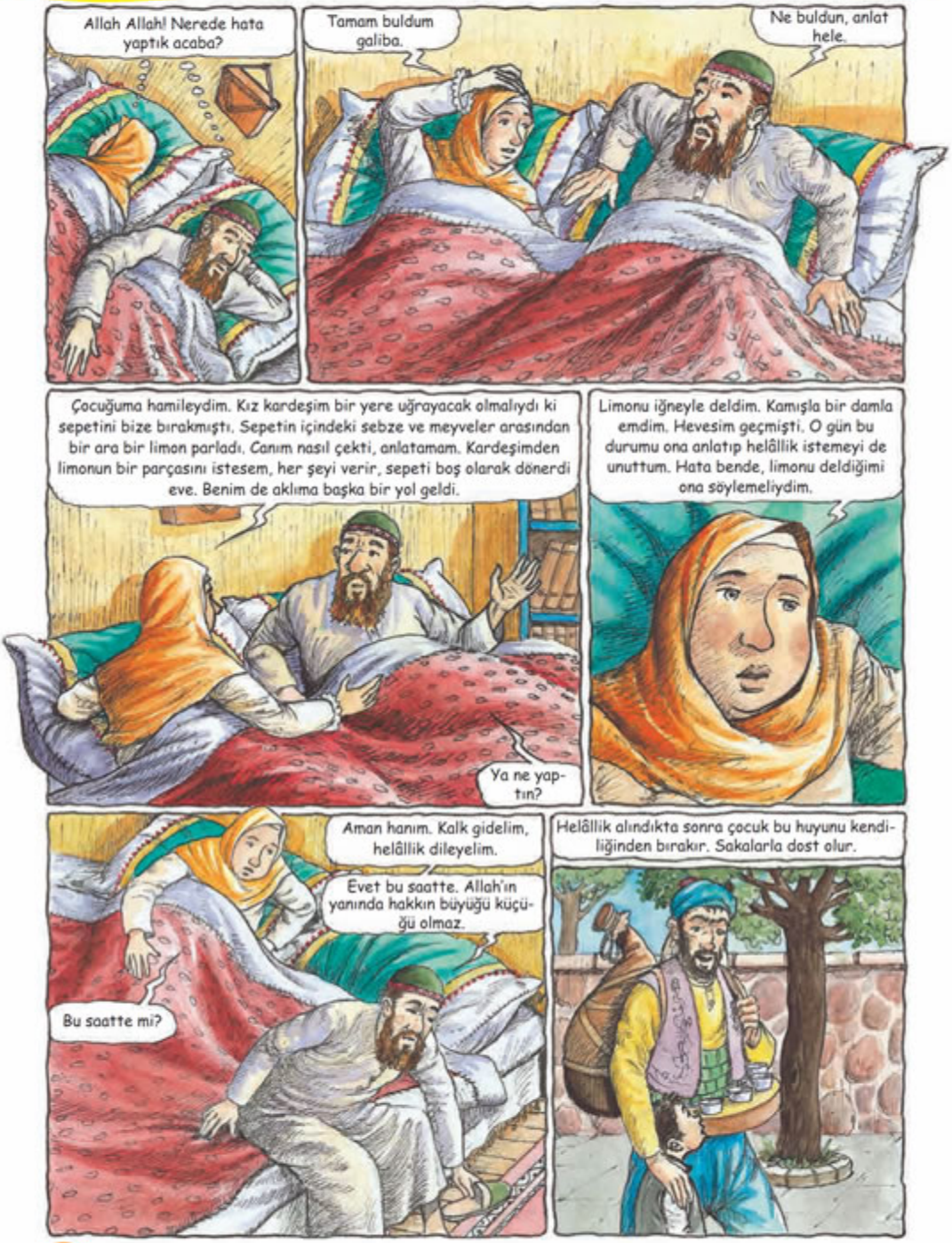
Allah Allah! Nerede hata yaptık acaba?
Tamam buldum galiba.
Ne buldun, anlat hele.
Çocuğuma hamileydim. Kız kardeşim bir yere uğrayacak olmalıydı ki sepetini bize bırakmıştı. Sepetin içindeki sebze ve meyveler arasından bir ara bir limon parladı. Canım nasıl çekti, anlatamam. Kardeşimden limonun bir parçasını istesem, her şeyi verir, sepeti boş olarak dönerdi eve. Benim de aklıma başka bir yol geldi.
Ya ne yaptın?
Limonu iğneyle deldim. Kamışla bir damla emdim. Hevesim geçmişti. O gün bu durumu ona anlatıp helâllik istemeyi de unuttum. Hata bende, limonu deldiğimi ona söylemeliydim.
Aman hanım. Kalk gidelim, helâllik dileyelim.
Evet bu saatte. Allah'ın yanında hakkın büyüğü küçüğü olmaz.
Bu saatte mi?
Helâllik alındıkta sonra çocuk bu huyunu kendiliğinden bırakır. Sakalarla dost olur.

Bir Yudum Su

Yasemin ATİLLÂ

Çanakkale Savaşı'nın en şiddetli günleri idi. Her iki taraftan da ağır kayıplar veriliyordu. Bir akşam üstü savaşın şiddeti azaldı. Taraflar yaralılarını alıp hastane olarak düzenledikleri barakaya taşıdılar. Ölenleri ise toprağa verdiler. Askerlerimiz, bir taraftan yaralıların imdadına koşuyor, bir taraftan da şehitleri toprağa veriyordu.

Askerlerimiz içinde çok sayıda şehit ve yaralı vardı. Bu yaralılara acil müdahale yapılıyor, onların yaraları sarılmaya çalışılıyordu. Bir aralık askerlerimizden biri 'su!' diye bağırdı. Bir Mehmetçik matarasının dibinde kalan suyu askerimize yetiştirdi. Yaralı asker tam suyu ağzına götürmüş içecekken o anda bir başka askerimiz 'su!' diye bağırdı.

Arkadaşını işiten yaralı asker zor anlaşılan kelimelerle "Suyu sesin sahibine ulaştırın o benden daha fazla muhtaçtır." diyebildi. Askerimiz suyu sesin geldiği tarafa götürdü. Yerde yatmakta olan yaralı askere matarayı uzattı. Asker tam ağzına götürüp içecekti ki o anda başka bir ses daha duyuldu. Yaralı bir başka asker "su!" diye inlemekte idi. O asker de suyu içmekten vazgeçti ve eliyle sesin geldiği tarafı işaret etti.

Mehmetçik elindeki matara ile sesin geldiği tarafa doğru koştu. Fakat sesin sahibi son nefesini çoktan vermişti. Mehmetçik hemen ikinci askerimizin yanına geldi. Bari suyu ona ulaştırayım diye acele etti. Fakat ona da yetişemedi. Birinci askerin yanına doğru koştu. O askerimiz de çoktan şehit olmuştu.

Matarada kalan bir yudum su askerimizin elinde kaldı. Kahraman memleket evlatları son nefesinde bile fedakarlıktan çekilmiyorlardı...

BEKLENEN MÜJDE

Fatma Selma YAZAREL

Kâinatın Efendisi'nin doğduğu geceydi. Saatler, doğum anlarını gösteriyordu.

Derin bir uykuya dalan Medâyin şehri korkunç bir çatırdı ve gürültü sesiyle uyandı. Hükümdarla birlikte halk da heyecan içinde yataklarından fırladı. Manzara korkunçtu ve telaş verici idi. Hükümdar Sarayının o sapa sağlam burçlarından on dördü çatırdayarak yıkılıvermişti.

Geceyi korkular içinde geçiren Kisrâ, sabaha çıkar çıkmaz memleketinin dinî reislerini derhal bir toplantıya çağırdı. Toplantıda, cereyan eden hâdisenin neyin nesi olduğunu görüşeceklerdi.

Kisrâ tacını giymiş tahtına oturmuştu. Henüz müzakereye başlamamışlardı ki, doludizgin yaklaşan bir atlı, elinde bir mektup getirdi. Mektupta, İstahrabat'ta binlerce seneden beri ışıl ışıl yanan ateşlerinin söndüğü haber veriliyordu.

Bu haber, Kisrâ'nın korku ve heyecanını daha da arttırdı.

Bu sırada toplantıda bulunan İran başkadısı Mûbezan söz alarak gördüğü bir rüyâyı anlattı:

– Gördüm ki yüzlerce kükremiş deve, önlerine şaha kalkmış Arap atları olduğu halde Dicle suyunu geçti ve İran topraklarına yayıldılar.

Kisrâ, doğru sözlü, bilgili ve adaletli Mûbezan'ın bu rüyâsını da mânâlı buldu. Sinirleri fazlasıyla gerilmişti.

Bu olan bitenin yorumlanması gerekiyordu. Araştırmalar sonucu Meşhur Şam kâhini Satîh bulundu. Satîh iyice yaşlanmıştı. Çok hastaydı ve konuşamıyordu.

Ölüm döşeğinde ecelle pençeleşen Satîh, anlatılanları duyunca gözlerini birden açtı ve heyecan içinde haykırdı:

– Artık ilahi vahiy hükmünü icra edecektir. Burçlar yıkılıp, Save gölü kuruduysa, Mecusilerin binlerce yıl sönmeyen ateşi sönmüşse, bütün bunlar gösteriyor ki bu gece Son Peygamber doğdu. Derin bir nefes çektikten sonra da ilâve etti:

– Sasanîlerden, yıkılan burç sayısınca hükümdar gelecek sonra da İran krallığı tarihe karışacaktır. İnanın bunların hepsi olacaktır.

Bu cümleler, Satîh'in dudaklarından dökülen son sözler oldu. Sanki bu gerçeği dile getirmek için bekleyip durmuştu. Sözlerini bitirir bitirmez gözlerini kapadı ve ruhunu Yüce Allah'a teslim etti.

Meşhur kâhin Satîh, bu sözleriyle açıkça Âhirzaman Peygamberi'nin dünyaya gelmiş olduğunu haber veriyordu.

Daha sonra dedikleri birer birer ortaya çıktı.

KARE BULMACA

Abdulkadir NEŞELİ

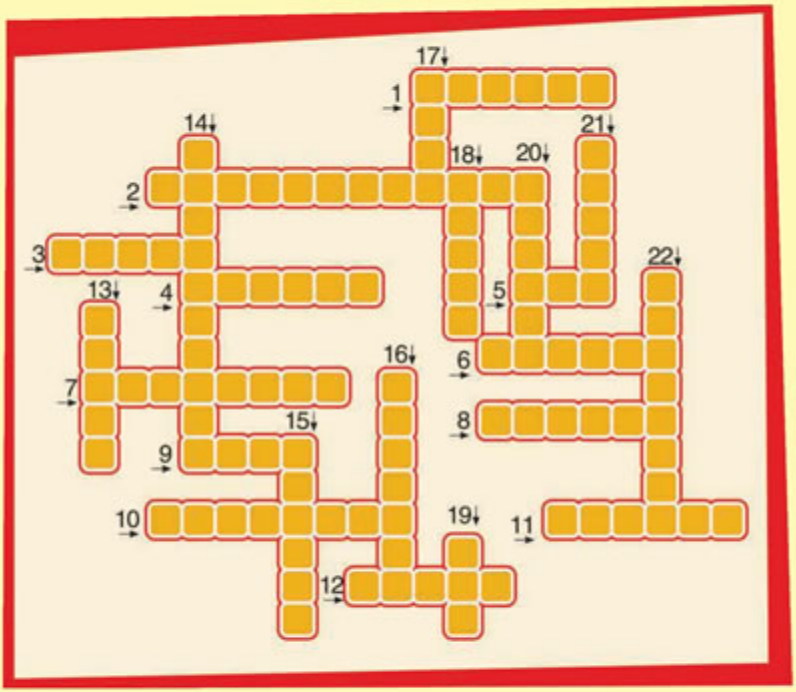

1. İş yapabilme yeteneğidir. Ses, ısı, ışık gibi türleri vardır.
2. Mübarek üç ayların tam ortasında, Şaban ayının 15. gecesi kutladığımız kandildir. Bu gecenin adı, "affedilmek" anlamındadır.
3. İşitme duyusu organımızdır.
4. Ülkemizin başkenti olan büyük şehrimizdir.
5. "Türk Standartları Enstitüsü'nün kısa yazılışıdır.
6. Bir kimsenin geçimini sağlamak için yaptığı sürekli iş. (Topluma yararlı iş sahası)
7. Hicrî takvimde yılın ilk ayıdır. Aşure yemeği bu ayda pişirilir.
8. Namaz kılmadan evvel su ile yapılan temizlik.
9. Bir enerji türüdür, aydınlatmaya sebep olur.
10. Altışar kişilik takımlar hâlinde elle oynanan top oyunudur. İki takımın sahaları arasında gerilmiş bir file vardır. Hedef, topu rakip sahanın içinde yere düşürmektir.
11. Çevremizde bulunan canlı ve cansız varlıkların bütünüdür. Eş anlamlısı: doğa.
12. Verdiği sayısız nimetler için Yüce Allah'a teşekkür etmek.
13. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa'nın (sallallahu aleyhi vesellem) isimlerinden biridir.
14. Ses çıkaran varlıkların genel adıdır.
15. En çok Malatya ilimizde yetiştirilen sarı ya da turuncu renklerde tatlı bir meyvedir.
16. Düzensiz, rahatsız edici ve yüksek seslere verilen genel isimdir.
17. Yüce Rabbimizin İhlâs suresinde geçen bir ismidir. " Bir ve benzersiz" anlamına gelir.
18. Yüce kitabımız Kuranı Kerim'de adı zikredilen bir peygamberdir: Hazreti……
19. Kokusunu Peygamber Efendimizden aldığı belirtilen hoş kokulu çiçektir.
20. Sesleri algılama, duyma işi.
21. Ailenin, devletin ya da herhangi bir kurumun gelir – gider hesaplarıdır.
22. Üretilen bir malı tüketen, kullanan kişidir.

Işık ve Ses

Ahmet ŞENLİK

Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert ve mor... İşte arkadaşlar, su damlacıklarından geçerken kırılan beyaz ışığın renkli fotoğrafı bu. Adı da hepinizin bildiği gibi GÖKKUŞAĞI. Lâkin çevremizdeki varlıkların renkleri bununla sınırlı kalmıyor. Turkuaz, lila, bordo, pembe, deniz yeşili ya da deniz mavisi derken daha pek çok ara renkle karşılaşabiliriz tabiatta: Bazen bir kelebeğin kanadında, bazen bir çiçeğin taç yapraklarında, bazen de sevdiğiniz bir kitabın kapağında... Cisimleri renkli görebilmek ne güzel değil mi? Timsahlar gibi siyah beyaz da görebilirdik varlıkları. Bütün varlıkları siyah beyaz görseydik herhâlde hayat şimdikinden daha sıkıcı olurdu değil mi? Sadece bunun için, renkleri yaratan ve bize renkli gördürene ne kadar teşekkür etsek az değil mi? Peki Yüce Yaratan'ımızın verdiği bir çift küçük pencere olan gözlerimiz sapasağlam olduğu hâlde ışık yaratılmasaydı? Işık olmasaydı ne bu renkler olurdu ne de renkli görme meselesi.

Geceleyin karanlık bir odaya girdiğinizi düşünün. Elektrikler kesilmiş, hava da çok bulutlu olsun. Ay'ın ve yıldızların ışığı da gelmiyor. Ortalık zifiri karanlık ve siz el yordamıyla bir mum ya da ışıldak arıyorsunuz. Bu durumda yürürken ayağınızın sehpaya, kolunuzun dolaba çarpması mümkün değil mi? Gözleriniz sapasağlam, odada pek çok eşya var ve siz hiçbir şey göremiyorsunuz. Kitap okumak istiyorsunuz, mümkün olmuyor. Su içmek için bardağa, sürahiye, çeşmeye ulaşmak isterken zorlanıyorsunuz. Ellerinizi, ayaklarınızı kullanarak cisimlerin yerini belirlemek zorunda kalıyorsunuz. Hayat zorlaşıyor sizin için... İşte o zaman ışığın ne kadar değerli bir enerji olduğunu hissederiz değil mi? Derken birden elektrikler geliyor. "Oh be!" diyorsunuz derinden... "Kitaplarım, çiçeklerim, kalemlerim, sürahi, bardak, çeşme, sehpa, çalışma masam... Hepsini görebiliyorum. Dilediğime

ulaşabiliyorum." deyip mutlu oluyorsunuz. Evet aslında ışık, bizim için mutluluk kaynağı olan bir nimet değil mi?

Ya bunun tam tersi olsaydı? Işık ve renkler olduğu hâlde gözlerimiz olmasaydı da yarasalar gibi antenlerimizle cisimleri algılamaya çalışsaydık! Rengârenk çiçekleri, desen desen kelebekleri, yemyeşil otları ve ağaçları, çeşit çeşit meyveleri, sebzeleri, annemizin babamızın, kardeşlerimizin, arkadaşlarımızın simasını göremeseydik hâlimiz nasıl olurdu? Aslında bunu düşünmek bile istemiyoruz, değil mi? Oysa bu beyin fırtınası aklımıza şu gerçeği getirebilir: Işığı ve renkleri kim yaratmışsa gözümüzü yaratan da O'dur. Dünya'mızı çiçeklerle, kelebeklerle, meyvelerle, semayı yıldızlarla, gezegenlerle süsleyen O'dur. Bize renkleri, desenleri görme imkânı veren O'dur. Doğrusu vicdanımız, her şeyin sahibi olan Yüce Allah'a gökyüzündeki yıldızlar, yeryüzündeki bitkiler, hayvanlar ve insanlar sayısınca teşekkür etmek gerektiğini fısıldamakta. O zaman vicdanımızın sesine kulak verelim. Işığı, renkleri ve türlü türlü nimetleri yaratıp bize sunan merhametli Rabbimize milyonlarca teşekkürler sunalım.

Nimetler ışıkla sınırlı değil ki! Türlü türlü kuşların cıvıltısını, suların şırıltısını, rüzgârın uğultusunu, çalışkan arıların vızıltısını, sevdiğimiz bir şarkının melodisini, annemizin babamızın sesini nasıl duyuyoruz? Bize verilen bir çift sağlam kulakla değil mi? Peki kulaklar olsaydı da ses enerjisi olmasaydı? Sadece işaretlerle, şekiller çizerek birbirimizle iletişim kurmaya çalışsaydık hayatımız zorluklarla tatsızlaşabilirdi değil mi? Demek ki sesleri yaratan Rabbimiz, konuşmak için dilimizi, duymak için de kulaklarımızı vermiş bize. Evrendeki atomlar sayısınca şükürler olsun ışığı ve sesi yaratan Rabbimize.

Kulaklarımızın 20 ile 20 000 frekans aralığındaki sesleri duyabildiğini duymuşsunuzdur. Yani saniyede 20 titreşimden az ya da 20 000 titreşimden fazla olan sesleri çok şükür duyamıyoruz. Her sesi duysaydık duvarda yürüyen ya da yerde gezinen karıncanın ayak sesleri bizi rahatsız edebilirdi. Dişlerin arasındaki bakterilerin seslerini işitseydik hayat çekilmez olurdu. Vücudumuzda, çevremizde ve bütün evrende her şey ne kadar ölçülü ne kadar düzenli yaratılmış. Göllerimiz ile ışık arasında, kulaklarımızla sesler arasında ne güzel bir bağlantı kurulmuş. Göremeyen, duyamayan, konuşamayan pek çok kardeşimiz var dünyamızda. Onlara göre bizim çok daha fazla teşekkür borcumuz yok mu Mevla'mıza?

GÜLME VAKTİ

Yemek

Doktor, hasta çocuğa sordu.
– Bugün ne yedin?
Çocuk cevap verdi.
– Pilav.
Doktor biraz düşündükten sonra tekrar sordu.
– İştahla mı yedin?
– Hayır, salatayla yedim.

Adres Tarifi

Evini kaybeden küçük çocuğa polisler soruyor:
– Yavrum senin evin nerede?
– Parkın karşısında!
– Peki park nerede?
– Evin karşısında!

Müsikişinas Köpek

Küçük çocuk, keman dersi için evde prova yapıyor, babası da oturmuş gazete okuyordu. Evin köpeği ise çocuğun kemanından çıkan melodilere havlayarak eşlik ediyordu. Bu gürültüde babanın gazete okuması mümkün mü?

Bir duruyor, iki duruyor, ama ne çocuk keman çalmayı ne de öteki havlamayı kesiyordu. En sonunda baba, oğluna seslendi.

"Oğlum, şunun bilmediği bir parça çalsana!"

Konumuzla Ne Alakası Var

Temel bir gün fotoğraf çektirmek istemiş. Fotoğrafçıya,
– Ben fotoğraf çektirmek istiyorum. Lakin vesikalık olmayacak.
Fotoğrafçı:
– Olur efendim. 24x32'ye ne dersiniz?
Temel,
– 768 eder de, bunun konumuzla ne alakası var?

Ömür

Adamın biri doktora gitmiş. Doktor, tahlil sonuçlarını ve röntgen filmlerini uzun uzun incelemiş ve adama "Maalesef beyefendi." demiş. "Fazla ömrünüz kalmamış." Adam üzüntüden düşecek gibi olmuş.

"Peki ne kadar yaşayacağım doktor?"
"On."
"Doktor çıldırtma adamı, on ne? On ay mı, on hafta mı, on gün mü?"
"Dokuz, sekiz, yedi, altı..."

Şifreli Hadis Bulmacası

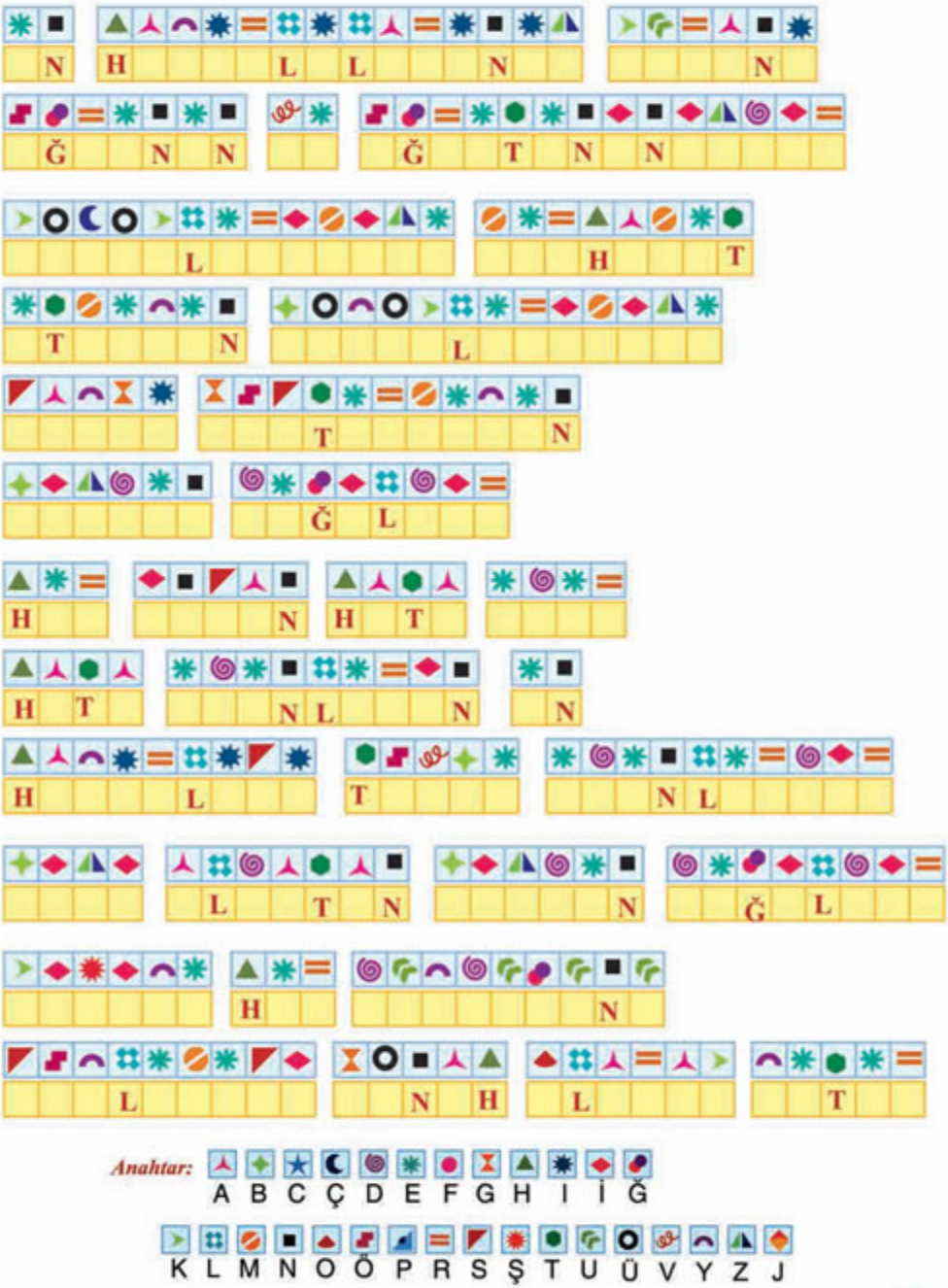

Ahmet AKBAŞ

AĞIZ VE DİŞ TEMİZLİĞİ

"Tebessüm etmek sadakadır." buyurur Sevgili Peygamberimiz. Fakat dişleri temiz olmayan biri gönül rahatlığı ile gülemez ki! Başkaları dişini görür diye korkar. İnsanlara karşı güzel görünmek gerekir. Peygamberimiz de bunu istemiştir: "Sararmış diş ve kokmuş bir ağızla yanıma gelmeyiniz" diyerek... Sevgili peygamberimizin dişleri her zaman pırıl pırıl ve ağzı kokusuzmuş. Çünkü dişlerini misvak ile fırçalar ve sık sık ağzını yıkarmış.

Demek ki ağız ve diş sağlığı çok önemli. Bunun için aşağıda belirtilen doktor tavsiyelerine mutlaka uymalıyız.

- Düzenli olarak dişlerimizi fırçalamalıyız.
- Çok fazla şekerli ve tatlı şeyleri yememeliyiz.
- Dişlerimize sert cisimlerle dokunmamalıyız.
- Sert kabuklu yiyecekleri dişimizle kırmamalıyız.
- Yılda en az iki defa diş hekimine gitmeliyiz.
- Diş fırçalarımızı birkaç ayda bir değiştirmeliyiz.

Hazreti Aişe'nin Cömertliği

Gülgün KARA

Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yakın arkadaşlarından Halife Muaviye, Hazreti Aişe'ye bir Ramazan ayında erzak göndermişti. Gelen yiyecekler aylarca yetecek kadar çoktu. Aişe annemiz evini hiç düşünmeden bütün erzakları mahalledeki fakirlere dağıttı.

Akşama yakın yardımcısı Ümmü Dürre iftarlık bir şeyler hazırlamaya kalktı. Bir de baktı ki evde yiyecek hiçbir şey yok. Durumu Hazreti Aişe'ye anlattı. Sonra da kendini alamayarak içinden geçirdiklerini diliyle söyledi:

– Ey müminlerin annesi! hiç olmazsa gelen erzakların bir kısmını kendiniz için ayırsaydınız.

Hazreti Aişe,

– Ey Ümmü Dürre, dedi. Ben kendimi hiç düşünmedim. Hem bizden daha fakirler varken o erzakları evimde tutmam doğru olur muydu? Allah büyüktür. Sabredelim. Bu akşam da iftarımızı su ile açarız.

Hazreti Aişe yardımcısını böyle teselli ederken kapı çalındı. Ümmü Dürre kapıda karşısındaki kadını görünce çok şaşırdı. Kimsenin haberi yokken, komşuları iftar için yemek hazırlamış eve kadar getirmişti. Hazreti Aişe mahalledeki fakirleri unutmadığı gibi, Allah da Hazreti Aişe'yi unutmamıştı. Çünkü yardım edenin yardımcısı Allah idi.

Ümmü Dürre ve Hazreti Aişe Allah'a çok şükrettiler ve tabi ki yemeği getirene de teşekkür ve dua ettiler.

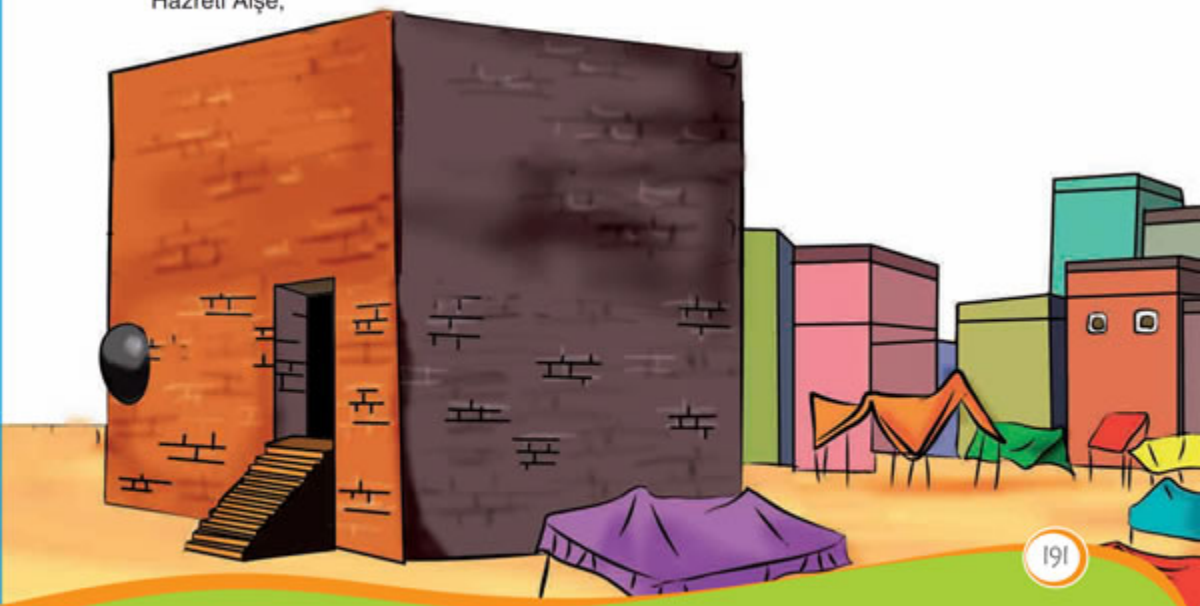

FERZAN'IN Zaman Makinesi

Dilek ÜSTÜN ÖZALP

IŞIK VE SES

Ilık bir haziran akşamında Ferzan evlerinin balkonunda oturmuş gökyüzünü seyrediyordu. "Keşke yanımda Tezcan da olsa." diye geçirirdi aklından. Annesi çay demlemişti. Poğaçaları kokusu da mutfaktan dalga dalga geliyordu. Annesi akıllı bir kadındı. Oğlunun gelişimi için hiçbir fedakarlıktan geri durmaz, bilimsel çalışmaları için elinden geleni yapardı. Bir çay tepsisi ve içinde bir tabak poğaça ile balkona geldi. Ferzan yıldızlara bakarken annesinin gelişinin farkına bile varmadı. Annesi, Ferzan'ın kulübede yaptığı çalışmalarını yakından takip ediyor ve yavrusu ile gurur duyuyordu. Anne-oğul çaylarını yudumlarken birden elektrikler kesilivermiş her şey karanlıkta kalmıştı.. Ferzan biraz korkar gibi oldu ama kendisine hiç yakıştıramadığı için annesine çaktırmadı.

– Karanlık olmasaydı aydınlığın kıymetini bilemezdik yavrum, dedi annesi. Her şey zıddıyla bilinir. Kötülükler olmasaydı iyiliklerin, hastalıklar olmasaydı sağlığımızın şükrünü içimizden gele gele edemeyebilirdik. İşte bak karanlık bize ders veriyor bu akşam.

– Evet anneciğim, eğer babam da yanımızda olabilseydi o da bizimle aynı şeyleri düşünürdü herhalde.

Derin bir sessizlik oldu ortamda. "Sessizlik olmasa, sesin kıymeti de anlaşılmayacak" diye geçirdi içinden Ferzan.

Ferzan'ın babası iki senedir yurt dışındaki bilimsel konferanslara gidip geliyordu. İki hafta önce gitmiş hâlâ dönmemişti. Ferzan babasını çok özlemişti. Ferzan da babası gibi bilimsel çalışmalarla ilgileniyor insanlara faydalı olabilmenin yollarını araştırıyordu.

Gece iyice ilerlemiş, Ferzan annesini anlattıklarını dinlerken dizlerinde uyuya kalmıştı. Sabah olunca erkenden kalkıp koşa koşa kulübeciğe gitti. Nasılsa o gün, Tezcan da erkenciydi. Bu gün bereketli bir gün olacağa benziyordu.

– Ferzan bugün nereye gideceğiz?

– Ben diyorum ki: Işık ve sesi inceleyelim. Ne dersin?

– Sen ne dersen öyle olsun dostum. Hadi elimizi çabuk tutalım, ben sabırsızlandım yine.

Hemen makinenin zaman ayarlarını yaptılar. Gidiş-dönüş zamanını bilgisayarın hafızasına aldıktan sonra bastılar kırmızı düğmeye. Ve Vuuuup!

Ferzan kapkaranlık bir yere, Tezcan ise patlamaların olduğu gürültülü bir yere ışınlanmıştı. Ferzan konuşmalara kulak kabarttı. Aman Allah'ım bu aya ilk ayak basan Neil Armstrong değil miydi? Ferzan duyabildiği kadarıyla onları dinliyordu. Neil Armstrong dünya ile bağlantı kuruyor ve bugün aya ilk defa ayak basacağını söylüyordu. Demek ki hala aya adımını atmamıştı. İyi ama Ferzan niye onları göremiyordu? Çünkü, bir el fenerinin içine ışınlanmıştı da ondan. Aradan kısa bir zaman geçti Ferzan bir ok gibi yerinden fırladı daha doğrusu bir ışık gibi. Bir ışık zerresinin üzerine oturmuş hızla aya doğru gidiyordu. Işık hızı bu olmalıydı. Saniyede 300 milyon metre. Neil Armstrong el fenerinin düğmesine dokunmuş, Ferzan da ışıkla birlikte yolculuğa başlamıştı. Ayın yüzeyine çarpan ışık kırılınca Ferzan dünyaya doğru yansımaya başladı. Acaba Tezcan nerdeydi?

Tezcan dünyadan 150 milyon km. uzaktaydı. Bir göktaşının üzerinde:

– Gele gele bu taşın üzerine gelmişim. Sesten kulaklarım sağır olacak şimdi. Ferzan ışığı inceleyeceğim diye düşmüştür bir lunaparkın ortasına! diye söyleniyordu ki bir gürültü ile o da fırladı yerinden. Gözlerine inanamıyordu. Şu anda ses hızıyla dünyaya doğru ilerleyen bir göktaşının tam yolunun üzerinde bulunuyordu. Tek çaresi vardı: Dua etmek.

Neyse ki düşündüğü kadar kötü olmamıştı. Gelen göktaşının üzerine atlamış, ses hızıyla dünyaya doğru ilerliyordu. Yani saniyede 340 m. hızla. O kadar hızlı ilerliyorlardı ki zaman makinesine gerek kalmadan eve gelmişlerdi.Tezcan geldiğinde Ferzan çoktan eve dönmüştü bile.

– Ee, anlat bakalım yolculukta neler öğrendi Tezcan.

– Benden önce geldiğine göre ışık sesten daha hızlı olmalı. Anladığım kadarıyla sesi titreşimler oluşturuyor. Bazı sesleri duyabiliyor bazıları ise duyamıyoruz.

– Bunu nereden anladın?

– Göktaşının sesini normalde duyamıyoruz. Oysa ki oradayken kulaklarımın zarı delinecekti.

– Evet haklısın. Bazı sesler yüksek frekanslıdır ve biz bunları duyamayız: yunus ve yarasaların çıkardığı sesler gibi. Bazı sesler ise düşük frekansta olduğu için duyamayız. Tıpta kullanılan bazı aletler, haberleşmede, petrol ararken, yerkabuğunu incelerken kullanılan sesler gibi.

– Biraz da ışıktan söz etsen diyorum.

– En büyük ışık kaynağımız güneştir. Bazı ışık kaynakları ise insanlar tarafından keşfedilmişlerdir. Monitörden sana bunları göstermemi ister misin?

İki kafadar zaman makinesinin monitörünün başına geçtiler. Ferzan eski çağlarda kullanılan meşalelerden başlayarak kandillere, gaz lambalarına, 1879'da Edisonun ampulü keşfmesine, 1927'de bulunan florasan lambalara, halojen lambalara kadar sırasıyla gösterdi Tezcan'a. Artık ışık ve ses ile ilgili birçok şeyi öğrenmişlerdi.

Bizim Gidecek Yerimiz Yok ki

Şakir ÖZTÜRK

Ortaöğretim yurdunda kalan öğrencilerimizi bayram vesilesi ile ailelerinin yanına gönderdik. Doğal olarak yurtta öğrenci kalmayınca yurt müdürü olan arkadaşımız da bayramı ailesinin yanında geçirmek üzere memleketine gitti.

Yurtta genellikle fakir ve kimsesiz çocuklar kalıyordu. Onlardan ücret alınmaz, vakfın gelirleri ile ihtiyaçları giderilirdi. Çoğu zaman yurtta kalan öğrencilerin tatile giderken gidiş-dönüş yol paralarını bile vakıf karşılardı.

Bayram tatilinde, bayram namazını kılıp evime dönerken aklıma yurda uğramak geldi. Ne olur ne olmaz, belki açık kalan bir lamba falan vardır, diye.

Yurda uğradığımda bir de ne göreyim. Ailelerinin yanına gittiğini zannettiğim öğrencilerden dört tanesi oradaydı. Salondaki sehpanın etrafına toplanmışlar, dirseklerini sehpaya, ellerini de çenelerine dayamış oturuyorlar. Öylesine garip hâlleri vardı ki yürek dayanmaz. Kendilerine heyecanla:

- Yavrum niçin gitmediniz, biz size izin vermiştik. Şu saatte ailelerinizin yanında olmanız gerekmez mi, dediğimde başları öne düştü. Uzun bir müddet suskunluk arkasından, düğümlenen boğazlardan çıkan mırıltılı sesler...

- Hocam bizim gidecek kimsemiz ve yerimiz yok ki nereye gidelim, burada kaldık, dediler.

Birisinin üvey annesi, diğerinin üvey babası eve sokmuyormuş. Bir diğerinin ise anne-babası ayrıymış. Annesi de babası da çocuğu evine sokup masrafını üstlenmek istemedikleri için çocuğu eve yanaştırmıyorlarmış. Diğerininki de benzer bir sebep.

Yüreğim yanmıştı, bunlardan birisi benim çocuğum da olabilirdi. Bayram gelmiş, kimse kalmamış; kahvaltı yok, yemek yok, ceplerinde para yok...

Dertlerini yurt müdürüne bildirip yurtta kalacaklarını da söylememişler. Kendisine gideceğiz, demişler. O da anne-babasının yanına gitmiş.

Düşünebiliyor musunuz (aklıma getirene binlerce şükür), yurda uğrayıp çocukların o hâlini görmeseydim, evimde çoluk çocuğumla şen şakrak bayram çorbası içecektim. Dostlarıma bayram ziyaretinde bulunacak, sevdiklerimin ziyaretini bekleyecektim. Orada emaneti üzerimizde olan dört yavrunun açlığı pahasına. Hemen çocukları evime götürdüm, bayram çorbasını beraber içtik.

Benim için inşallah gerçek bayram da o olmuştur.

Not: Yukarıda anlatılan olay yaşanmıştır.

Ölüm Yokluk Değil

Safa Enes ERGÜN

Ölüm yokluk değil
Vazifeden terhistir
Bir kelime ağızdan
Çıkarken kayboluyor
Allah'ın izni ile
Akıllarda kalıyor
Kağıtlarda toplanıp
Kitaplar yapılıyor
O güzelim güllerin
Vakti gelip soluşu
Ölümüdür aslında
Toprakta yok oluşu
Gül toprakta ölse de
Gider mi hiç akıldan
O muhteşem kokusu...
Öldü sanılan o güller
Aslında diridirler

Zamanı gelince
Yeniden yeşerirler
Başıboş yaratılmayan
İnsanlar da böyledir
Onların her ameli
Güzel birer meyvedir
Varlıklar yok olmazsa
İnsanlar yok olur mu
Koku unutulmazsa
İnsan unutulur mu
Kabirde ve haşirde
İnsanlar da dirilir
Berzahta önlerine
Amelleri serilir
Ameli güzel olan
Cennetle müjdelenir.

Senin Kardeşin Benim

Mustafa TOPÇU

Mekke'den Medine'ye giden Müslümanlara "göç eden" manasında "muhacir", onları karşılayan Medinelilere de "yardım eden" manasında "ensar" ismi verilmişti. Peygamberimiz Medine'de her bir muhaciri bir ensarla kardeş ilan ediyor; bu güzel iki topluluğun kaynaşmasını istiyordu. Teker teker herkes eşleşti ama Hazreti Ali'ye kardeş olacak biri kalmadı. Hazreti Ali buna üzülüp ağlamaya başladı ve Resulullah'a,

– Herkesi kardeş ilan ettin ama benim kardeşim olmadı, dedi.

Efendimiz onu avutmak için elini omzuna koydu, sonra onu kucakladı ve herkesin önünde şu kutlu cümleleri söyledi.

– Dünya ve ahirette senin kardeşin benim yâ Ali!

Bir anda bütün üzüntüleri kayboldu Hazreti Ali'nin. Dünyanın en mutlu insanlarından biri oluverdi. Şimdi herkes özenerek Hazreti Ali'ye bakıyordu. Nasıl bakmasınlar ki? Bir anda Resulullah'a kardeş oluvermişti.

Bunu Yapmaya Elim Varmaz

Hazreti Ali en önemli işlerin aranan adamı haline gelmişti. Yeri geldiğinde yeni gelen ayetleri yazıyor, yeri geldiğinde savaş meydanlarında aslanlar gibi çarpışıyordu. Mekkelilerle Hudeybiye Barış Antlaşması imzalanacaktı. Yapılan antlaşmanın kağıda geçirilmesi için Efendimiz Hazreti Ali'yi çağırmıştı.

– Yaz yâ Ali: Bismillahirrahmanirrahim, demişti. Daha cümlesi bitmeden Mekke'nin müşriklerinin temsilcisi Süheyl itiraz etti.

– Rahman ve Rahim kelimeleri de nerden çıktı? Bunlara inansak sizinle savaşmazdık. Bu iki kelimeyi silin, dedi. Efendimiz barışın bozulmaması için iki kelimenin çıkarılmasını istedi ve kağıda "Bismillah" yazıldı.

Ardından Ali'ye ikinci kez seslendi.

– Bu, Allah'ın Resulü Muhammed ile Amr oğlu Süheyl arasındaki antlaşmadır.

Süheyl hemen buna da itiraz etti.

– Senin Allah'ın Resulü olduğunu kabul etseydik sizinle savaşmazdık.

Bu sözleriyle Efendimiz'in adının da kendi adı gibi yani Abdullah oğlu Muhammed şeklinde yazılmasını istiyordu. Peygamberimiz yeniden Hazreti Ali'ye döndü.

– Sil yâ Ali, dedi. Hazreti Ali'nin bunu yapmaya eli varmadı. "Bu kadarı da fazla değil mi?" der gibi Efendimiz'e baktı. Efendimiz'in gözleri, adının silinmesi pahasına bile olsa barışın bozulmaması gerektiğini söylüyordu. Bu konuda kesin kararlıydı. Hazreti Ali dayanamayıp,

– Onu ben silemem yâ Resulallah, dedi. O, Allah'ın Resulü olduğu halde bunu silmeyi nasıl kabullenebilirdi.

Peygamberimiz ona, bu kelimelerin silinmesinin gerçeği değiştirmeyeceğini söyledi ve bizzat kendisi sildi. Daha sonra oraya "Abdullah oğlu Muhammed" yazıldı.

Peygamberimiz biliyordu ki toplumun yararı için barış yapılması gerekiyordu.

Malazgirt Savaşı

Mustafa TURAN

Bizans ordusu neye uğradığını anlayamadı. En büyük silahı olan ve 1200 kişi tarafından yönetilen dev mancınık ile diğer ağır silahları kullanmaya fırsat dahi bulamadı. 200 bin kişilik Bizans ordusu, 50 bin kişilik Türk ordusuna yenildi.

Malazgirt Ovası'nı yüce Allah'ın ismiyle inleten Selçuklu ordusu muzaffer oldu. Bir gün önce kibir ve gururundan yanına varılamayan Bizans İmparatoru ise esir düştü. 200 bin kişiyi aşan Bizans ordusu bir toz bulutu gibi dağıldı.

Romen Diyojen generallerini dinlememiş, kibirli tavırları, rakibini küçümsemesi ve savaştaki hataları ile kendi sonunu hazırlamıştı. Sultan Alparslan savaşı mükemmel yönetmişti. Sürekli birliklerini yoklayarak gayrete getirmiş ve yakın savaş aletlerini tercih ederek çarpışmalara bizzat katılmıştı.

Romen Diyojen, savaştan önce, zayıf, çelimsiz olduğu için askere alınmayan yaşlı bir adam tarafından esir edilmişti. Sultan Alparslan'ın huzuruna getirildi. Alparslan, Diyojen'e hür bir imparatormuş gibi davrandı. Onu ayakta karşıladı. Ellerini çözdürdü ve gönlünü alacak sözler söyledi.

Alparslan ile yenik Bizans İmparatoru Romen Diyojen arasında şöyle bir konuşma geçti.

Alparslan, İmparatora,

– Sana barış için elçiler gönderdim, reddettin. Memleketine dönmen için haber gönderdim, bana İslâm ülkelerini ülkeme katmadan geri dönmem diye haber gönderdin.

İmparator:

– Söylediklerin tamamen doğrudur. Ben şu anda bir tutsak olarak huzurundayım. Bu durumda, bana en ağır hakaretlerde dahi bulunabilirsin.

Bunun üzerine Alparslan,

– Eğer zaferi kazansaydın sen bana ne yapardın, diye sordu. İmparator:

– En kaba ve kötü şeyleri yapardım. Seni zincire vurup gezdirir, ülkemde herkese gösterirdim.

Sultan Alparslan:

– Gerçekten doğru söyledin. Peki, benim sana ne yapacağımı tahmin ediyorsun?

İmparator:

– Birincisi, öldürebilirsin. Ama bu kasap işidir ve seni küçültür.

İkincisi; beni ibret için dolaştırıp teşhir edebilirsin. Bu da sarraf işidir. Belki sana hoşnutluk verir ya da gururunu tatmin eder.

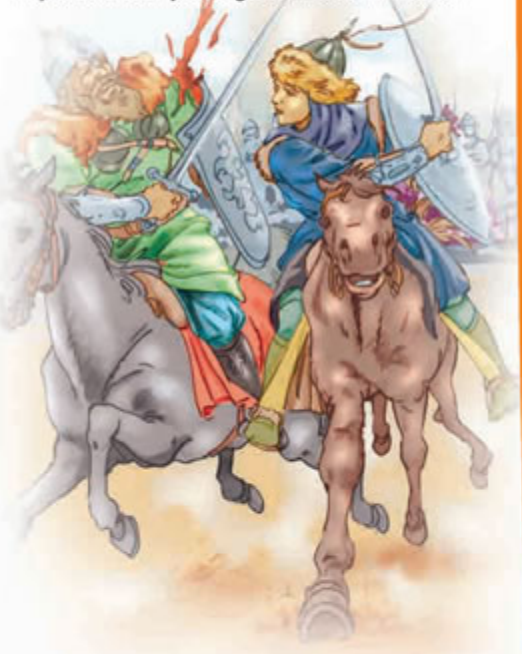

Üçüncüsü ise seni yüceltir. Ancak bunu yapmayacağını bildiğim için söylemem.

Alparslan:

– O nedir diye sorunca, Diyojen,

– Affetmek, dedi.

Sultan da,

– Hiç üzülme, saydıklarının ne ilkini, ne de ikincisini düşünmem mümkün değildir.

– Ben, Yüce Allah'a, muzaffer olursam, esirlere iyi davranacağım, diye söz verdim. Seni affettim, dedi.

Romen Diyojen af kararını duyunca kulaklarına inanamadı. Sultan Alparslan'a manalı bir bakışla baktı. Ne kadar değerli bir insanla harp ettiğini o vakit anladı. Onun yüceliği karşısında bir kez daha dize gelmiş oldu.

Bu konuşmadan sonra, Sultan Alparslan, mağlup İmparatora görkemli bir çadır kurdurdu ve onu misafir olarak ağırladı.

Ertesi gün yanına yüz atlı verdi. Cebine de on bin dinar harçlık koyarak törenle ülkesine uğurladı. Çünkü Sultan Alparslan, İslâm dinindeki "Bir kavmin büyüğüne, zelil olduğu zaman merhamet ediniz." anlayışına uygun hareket etti. İmparatorla bir antlaşma imzaladı. Bu antlaşmaya göre, Urfa ve Antakya Türk tarafına verilecek, Bizans'ın elinde bulunan bütün Müslüman tutsaklar serbest bırakılacak ve Bizans, Türklere ağır bir savaş tazminatı ödeyecekti.

Türk Komutanı Sultan Alparslan, kendisini ve milletini yok etmek için gelen ve mağlup olarak esir düşen Bizans imparatoru Romen Diyojen'e böyle davranmıştı.

Alparslan'a yakışan da buydu. O, adil bir hükümdardı.

Alparslan'a "Adil Sultan" denme sebebi, insanları ayırım yapmadan adaletle yönetmesiydi. Ermeni ve Süryanilerin Sultan Alparslan ve oğlu Melik Şah öldükten sonra ağlamaları boşuna değildi.

Sultan Alparslan, zaferin kazanılmasından sonra başta Kutalmış oğlu Süleyman Şah ve kardeşleri olmak üzere, en seçkin komutanlarına, Anadolu'nun fethi emrini verdi. Melik Şah'a Anadolu'nun fethini yakından izlemesini, gelecekte bu toprakların, dünya durdukça milletimize yurt olacağını belirtti.

Malazgirt Zaferi'nden sonra Anadolu'nun kapıları milletimize ardına kadar açıldı ve bugün üzerinde hür yaşadığımız vatanımıza kavuştuk. Atalarımız, üç kıtanın merkezinde çok önemli bir ülkeye sahip oldular.

Bilmece Bildirmece

5 Fark

Birinci resimle ikinci resim arasındaki beş farkı bulur musunuz?

1

2

Harfleri Ayır

Tabloda yer alan harfleri öyle dört eşit parçaya ayırın ki, her parçada bulunan harflerle Allah'ın güzel isimlerinden olan "RAHMAN" adı yazılsın.

h	m	a	r
a	r	a	r
n	a	n	m
a	n	m	a
a	a	h	h
r	h	m	n

Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca Peygamber Efendimiz'in(sav) hepimize tavsiye ettiği güzel huylardan biri

- İlk harfim KİTAPta var HİTAPta yok.
- İkinci harfim AYNAda var CAMda da var.
- Üçüncü harfim SABIRda var ŞÜKÜRde de var.
- Dördüncü harfim DAĞda var BAĞda yok.
- Beşinci harfim EKMEKte var ÇAKMAKta yok.
- Altıncı harfim ŞURAda var BURAda yok.
- Yedinci harfim AKILda var AKINda yok.
- Sekizinci harfim İYİLİKte var KOLAYda yok.
- Son harfim KAYIKta var KÜREKte de var.

Şifreyi Çöz

Aşağıda, Hz. Ali'ye ait güzel bir söz var. Bu sözü bulmak için sağda gördüğünüz anahtarı kullanacaksınız. Anahtardaki satır ve sütunların kesiştiği yerdeki harfi boş kutucuğa yazarak sorumuzu çözebilirsiniz. Örnek olarak bir harfi işaretledik.

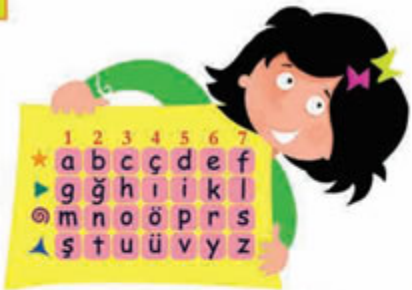

★1 ▶3 ▶7 ★1 ▶6 ▶4 ▶1 ◀4 ◀7 ★6 ▶7 ◎3 ▶7 ★1 ◎2 ▶4 ◎2

◎7 ★6 ◀5 ★6 ◎2 ▶7 ★6 ◎6 ▶5 ★5 ★6 ★4 ◎3 ▶6 ◎3 ▶7 ◀3 ◎6

Atmosfer Katmanları

Abbas ÖZDEMİR

Yaz geceleri bazen sıcak oluyor. İçeride uyuyamayınca balkona çıktım. Hafif bir yel denizden serin havayı bize kadar getiriyor, uçsuz bucaksız gökyüzünde binlerce yıldız göz kırpıyordu. Bu güzellikleri seyrederken bir yıldız kaydı. Birkaç saniye geceyi aydınlatıp kayboldu. Derin bir nefes aldım ve Allah'ın bizleri korumak için yarattığı atmosferi düşündüm. Uzaydan çeşitli büyüklüklerde yüzlerce meteor atmosfere giriyor ama bu güne kadar bizlere zarar verecek bir olayla karşılaşmadık. Sadece meteorlardan mı korunuyoruz? Bitki ve hayvanlar için yararlı olacak güneş ışıkları yeryüzüne ulaşırken zararlı olacak ışınlar uzaya geri gönderiliyor.

Şu yaz geceleri de bir başka oluyor doğrusu. Aklıma bir ayet geldi: "Birbirleriyle uyumlu bir şekilde (tabakalar halinde) yedi göğü yaratmış olan odur. Merhametli olanın yaratmasında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevirip gezdir. Herhangi bir çarpıklık(çatlaklık) görüyor musun?" (Mülk Suresi 67/3)

Dünya'nın ya da başka bir gezegenin çevresindeki hava ya da gaz katmanlarına atmosfer denir. Dünya'yı kuşatan atmosfer yeryüzündeki canlılar için koruyucu bir perdedir. Atmosfer, geceleri uzayın soğuğunu, gündüzleri Güneş'in kavurucu sıcağını önleyerek Dünya'daki sıcaklığın gün boyunca belli sınırlar içinde kalmasını sağlar.

Büyük bölümü 30-80 km. arasında bulunan ozon, Güneş'ten gelen zararlı mor ötesi ışınları soğurduğundan, yer üzerindeki hayat ve atmosfer süreçleri açısından büyük önem taşır.

Atmosfer ayrı tabakalar halinde yaratılmıştır. Bu katmanlar sayesinde canlılar hayatını sürdürebilmektedir. Bu tabakalardan herhangi birinin yokluğu Dünya'yı yaşanmaz bir hale getirir. Her tabaka kendisine verilen görevi yerine getirir.

Kardeşlik Örnekleri

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Peygamberimiz, Medine'ye hicret edince Medine'li Müslümanlar, muhâcirleri birer ikişer kardeş ediniyorlardı. Böylece peygamberimiz ve arkadaşları barınma ve korunma sıkıntısı çekmeden Medine'de huzur içinde yaşayabiliyorlardı.

Mekkeli Müslümanlarla Medineli Müslümanlar arasında öyle bir kardeşlik bağı kurulmuştu ki hiç kimse birbirini öz kardeşinden ayırmıyordu. Hatta öyleleri vardı ki din kardeşini öz kardeşinden üstün tutuyordu. Medineliler arasında, maddî imkânlarının tamamını Mekkeli kardeşiyle kan kardeşi imiş gibi paylaşmaya başlayanlar bile vardı.

Ensar, bir ekmeği varsa yarısını, iki odasının birini kardeşine veriyordu. Tarlalardan elde edilen ürünler, ticarette kazanılan mal hep ortaklaşa kullanılıyordu.

Bir kısım Medineli daha da ileri giderek birçok menfaatlerde kardeşini kendisine tercîh ediyordu. Onlar, bu halleriyle Allah'ın hoşnutluğunu kazanmışlar, kendilerini metheden âyetlerin inmesine sebep olmuşlardır. Allah onları: "Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine hicret edip gelenleri severler. Onlara verilenler karşısında içlerinde bir çekememezlik hissetmezler. Kendileri zarûret içinde bulunsalar bile, onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin tamahkârlığından korunabilmiş kimseler, işte onlar saâdete erenlerdir" şeklinde tarif etmiştir.

Selman'la Ebu'd-Derda kardeş olmuşlardı. Birbirlerini çok seviyorlardı. Birbirini uyarıp hata yapmaktan alıkoyarlardı.

Selman bir defasında Ebu'd-Derdâ'yı ziyaret etti.

Onu Ebu'd-Derdâ'nın hanımı karşıladı.

Selman kadına kocasını sordu.

Kadın:

– Kardeşiniz, Ebu'd-Derdâ'nın dünya ile alakası kalmadı, diye açıkladı.

Az sonra Ebu'd-Derda geldi ve Selman'a yemek getirerek,

– Buyur, ye, dedi. Kendisinin oruçlu olduğunu söyledi.

Selman,

– Sen yemezsen ben de yemem, dedi.

Beraber yediler. Akşam olunca Ebu'd-Derdâ Selman'dan teheccüd namazı için müsaade istedi.

Selman,

– Uyu, dedi.

Uyudular. Bir müddet sonra Ebu'd-Derda namaza kalkmak istedi.

Selman tekrar,

– Uyu, dedi.

Uyudular. Gecenin sonuna doğru Selman,

– Şimdi kalk, dedi. Çünkü teheccüd namazını, gecenin sonunda kılmak daha efdaldir. İstirahat etmek vücudun hakkıdır. İnsan uyuyunca vücudu dinlenir. Dinç bir şekilde kalkıp Allah için namaz kılmak çok güzeldir. Bunu çok iyi bilen Selman, Ebu'd-Derdâ'yı sabah namazına yakın bir zamanda kaldırıp beraber namaz kıldılar.

Sonra Selman şu nasihatta bulundu:

– Senin üzerinde Rabbinin hakkı var, nefsinin hakkı var, ehlinin de hakkı var. Her hak sâhibine hakkını ver, dedi.

Ertesi gün Ebu'd-Derdâ, durumu Peygamberimiz'e anlattı. Resûlullah da,

– Selman doğru söylemiş, dedi.

Ensar ile muhacirin kardeşliği öyle bir kardeşlikti ki hem ahiretleri hem de dünyaları için önemliydi.

Dolmayan Çanak

Resimleyen: **Serdar ABAY / İsmail ABAY**

Söz vermeden önce iki kere düşünün sultanım.
HA!...
MRRR...
Ne istersen verebilirim. Yerine getiremeyeceğim hiç bir dileğin olamaz.
Şu çanağı her hangi bir şeyle doldurabilir misiniz?
HAAAAHAHAHA...
VEZİRI..
Şu çanağı altınla doldur bakalım.

DOLDUR DOLDUR
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
İŞTE DOLDU Yeterli mi?
NI!..
Puff...
AAAAAA!..
Vezirrr!.. Daha çok getirrr!..
DOLDUR DOLDUR
ŞING ŞUNG
Haydaa!..
Puff...
TEKRAR DOLDUR DOLDUR
ŞING ŞUNG
HAYDAA!.. TEKRAR DOLDUR DOLDUR
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
VIDI VIDI VIDI VIDI
Sultan bir dilencinin çanağını dolduramamış.
HAYDAA!.. TEKRAR DOLDUR DOLDUR
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
DOLDURUUUUUNN!!!
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG

DOLDURUUUUUN!...
ŞING ŞUNG
ŞING ŞUNG

IIHHHH!...

Tamam.
Sen kazandın.
Dileğini yerine getiremedim.

Ama ne olur bu işin sırrını bana anlat.

Bu çanak diğerleri gibi değil...

NI!..

İnsanın bitmeyen arzu ve isteklerinden yapılmıştır.

Elektriğin Hikâyesi

Zekeriya ULAŞLI

Yazın kızgın güneşi, bütün yaz boş durmadı. Olanca ısısını kocaman denizlerin, dağlar arasında kendini saklamaya çalışan göllerin, sıcaktan kaçarken kendini göllerde ve denizlerde bulan akarsuların üzerine saldı. Isınan sular hafifledi. Her gün bir değil, milyon değil, sayılamayacak kadar çok su tanecikleri gökyüzüne yolculuğa çıktı. Şimdi bir kelebek gibi hafiflemiş salınıyorlardı. Yükseklik korkusu olan tanecikler aşağı doğru bakınca düşecek gibi oluyor, rüzgâra tutunup kendilerini korumaya çalışıyorlardı. Bir yerden bir yere savrulurken kendilerini salıncakta gibi hissediyor coştukça coşuyorlardı. Çok geçmeden üşümeye başladılar. Ne oluyor demeye kalmadan da gruplar halinde kar taneciklerine dönüşüverdiler. Korktukları başlarına gelmişti. Şimdi tekrar geldikleri yere dönüyorlardı.

İçlerinden biri,

– Ya inerken birbirimize yapışıp kocaman top haline dönersek, dedi.

Daha önce aynı yoldan geçen biri,

– Merak etmeyin, dedi. Bizi bu yolculuğa çıkaran elbet onu da düşünür.

Daha sözlerini bitirmemişti ki yumuşacık bir kucak kendilerini sarıverdi. Bir fısıltı duydular "Gözlerinizi kapatın" Hiç itiraz etmeden hepsi de yumuverdi gözlerini. Şefkat dolu, huzur dolu kucakta yolculuğun nasıl geçtiğini anlamadılar. Gözlerini açınca bir de baktılar eski vatanlarında, tekrar su taneciği olmuşlar.

Tecrübeli olan,

– Dememiş miydim size, dedi. Bakın işte sağ salim indiniz.

Her halinden yeni olduğu anlaşılan bir su taneciği,

– Vallahi nasıl oldu anlamadım. O kadar çok olmamıza rağmen bir tanemiz bile başka biriyle çarpışmadı.

Tecrübeli tanecik,

– Bunda anlaşılmayacak ne var, dedi. Her birimiz bir meleğin kucağında indik de ondan. Yoksa o kadar yolu burnumuz kanamadan nasıl gelecektik.

Hepsi de hak verdiler tecrübeli su taneciğine. Şimdi büyük bir barajda diğer arkadaşları gibi bir o yana bir bu yana salınıp duruyorlardı. Ara ara balıkların solungaçlarından girip tekrar çıkıyor, bazen de homurtular çıkaran büyük araçların pervanelerine takılıyorlardı. Su tanecikleri gittikçe artan bir hızla barajın bir tarafına doğru kaydıklarını hissettiler. Ne kadar çabalasalar geri dönemiyorlardı. Uzun bir süre bunun nedenini öğrenmeye çalıştılar ama nafile kimse bilmiyordu. Hızları gittikçe artarken kendilerini büyük bir tünelin içinde buluverdiler. O kadar çok su taneciği vardı ki, birçoğu bütün su taneciklerinin tünelin içinde olduğunu düşünmüştü. El ele verip hızla kayarken büyük bir pervanenin üstüne düştüler ve pervaneyi döndürerek milyarlarca enerji taneciği oluşturup görevlerini onlara devrettiler.

Milyarlarca enerji taneciği kalın bir tel üzerinde hızla akıyor, bir an önce görev yerine varmak istiyordu. Önlerine büyük bir kavşak çıktı. Gidecekleri yol öncekine göre daha dardı. O yüzden daha küçük gruplara ayrılarak yollarına devam ettiler. Derken bir kavşak daha çıktı. Orada da birkaç gruba ayrıldılar. Yol aldıkça bölünüyor, bölündükçe gruplar küçülüyordu. Uzun süre açık alanda tellerin üzerinde seyahat eden tanecikler, birden kendilerini karanlık bir tünelin içinde buluverdiler. Şimdi bir evin içindeydiler. Birazdan son kavşağa girip daha da küçük gruplara ayrılacak ve görev alanlarına dağılacaklardı. Hepsinde müthiş bir heyecan vardı. Tek istedikleri görevlerini yaparken bir işe yaramak, belki küçük bir teşekkür duymaktı. Bu kadar yorucu ve uzun yoldan sonra hak etmişlerdi ama değil mi? Şimdilik yolları kapalıydı. İhtimal evin sahibi çok tasarrufluydu ve hiçbirini boş yere kullanmak istemiyordu. Bunu düşünmek bile hepsine ayrı bir heyecan verdi. Aralarında anlaştılar. Şu ana kadar ki en güzel ışığı bu evde yakacaklardı. Birden bir hareketlenme oldu. Olağanüstü bir durum olduğunu düşünen yüzlerce enerji grubu aynı yöne doğru hızla akmaya başladı. Daha önceden karar aldıkları gibi bütün güçleriyle küçük bir odadaki lambaları aydınlatmaya başladılar. Başladılar başlamasına da odada tek bir insan bile yoktu. Öyle üzüldüler ki oturup hüngür hüngür ağladılar. "Yani bu kadar yolu bomboş odayı aydınlatmak için mi almışlardı." Keşke arkadaşlarımızın yerinde olsaydık." dediler. Televizyonda ses yapan enerji tanecikleri lambaları aydınlatan arkadaşlarının seslerini duymuşlardı. "Merak etmeyin." dediler. "Biz de sizden farklı değiliz. Ses yapmak için o kadar çabalıyoruz ama dinleyen kimse yok." Onlar kendi aralarında konuşup dert yanarken evin şımarık küçük beyi gözüktü. Hepsinin yüzünde güller açtı. Bir faydalarının olacağını düşünmüşlerdi ama yanılmışlardı. Şımarık çocuk gidip bilgisayarı açtı ve gürültülü bir şekilde oyun oynamaya başladı. İçerden annesinin sesi geldi:

– Madem bilgisayar oynuyorsun. İşine yarayacak kadar ışık açık kalsın.

Diğerlerini kapat. Hem televizyonu da kapat. Elektrik boşa gitmesin.

Elektrik tanecikleri yeniden ümitlenmişti, ama nafile, çocuğun umurunda bile değildi.

– Ne olacak anne? Çok olsa biraz daha fazla para veririz. Hem merak etme, babamın parası çok.

– Yavrum her şey para değil ki…

– Peki, ne anne?

– Elektrik evimize gelene kadar hangi yollardan geçiyor biliyor musun sen?

– Ne önemi var bunun?

– Senin geçen gün yaptığın oyuncak arabayı yanlışlıkla çöpe atmışım bir önemi var mı?

– Anne, ne yaptın?

– Ya! Gördün mü? Emek harcanan bir şey öyle kolay feda edilmiyor. Elektrik de öyle. Evimize gelene kadar öyle çok aşamalardan geçiyor ki. En azından onu yaratana saygısızlık olmasın diye boşa harcamamak gerekiyor.

Elektrik tanecikleri kendilerini anlayan birinin çıkmasına çok sevindiler. "Belki evin şımarık küçük beyi de bir gün bizi anlar." diyerek görevlerini yapmaya devam ettiler.

Bilmece Bildirmece

Labirent

Mustafa, minik kediye süt götürmek istiyor. Labirenti geçmesi için ona yardımcı olur musunuz?

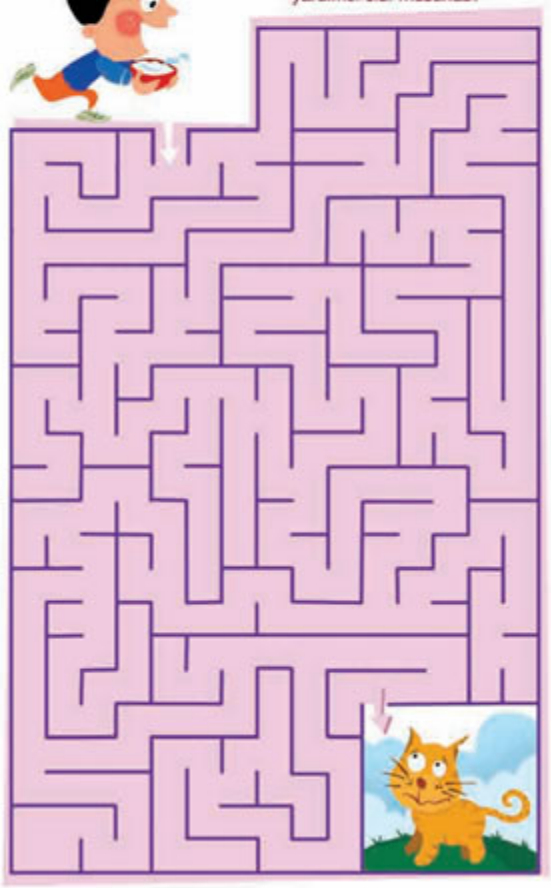

Tıpatıp Aynısı

Aşağıdaki fillerden birbirinin tıpatıp aynısı olan iki tanesini bulur musunuz?

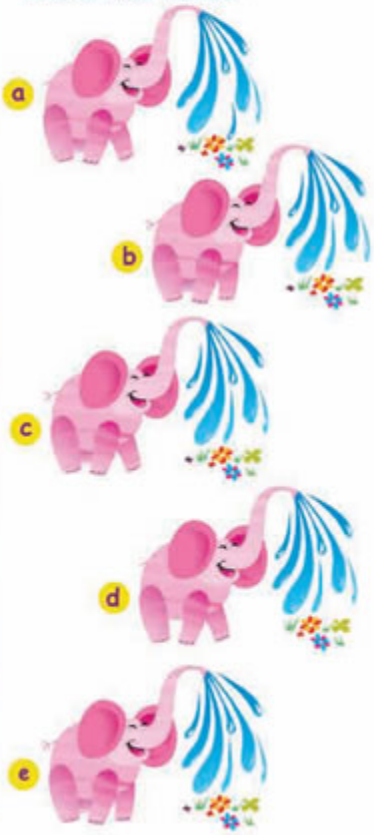

Kelime Avı

Karışık harfler arasında, namazla ilgili bazı kelimeler var. Bakalım bulabilecek misiniz?

farz
sünnet
abdest
tekbir
kıraat
secde
kıyam
rükû
niyet

S	U	N	A	E	N	E	D	C	E	S	K	E
F	A	R	T	Z	T	F	R	A	K	I	Y	T
A	A	S	U	R	S	İ	L	A	A	R	E	A
B	S	R	E	K	E	B	R	E	İ	K	E	K
N	T	E	Z	G	D	A	Z	E	B	Z	I	I
D	İ	A	K	Z	B	A	S	İ	E	Y	Ğ	R
R	S	Y	E	R	A	E	R	D	A	O	Ü	A
U	E	A	E	I	A	G	E	M	L	Ş	N	A
K	C	D	E	T	R	T	C	Y	A	R	A	T
Ü	E	D	F	I	T	E	N	N	Ü	S	İ	B

Sekoyalar

Dilek ÜSTÜN

Kendinizi 25 metre çapında bir ağacın ortasından arabanızla geçerken hayal edin. İmkansız gibi değil mi? Aslında o kadar da imkansız değil. Kaliforniya'daki dev sekoya ağaçlarının içinden arabanızla geçebilirsiniz.

Sekoyaların ağırlığı 2030 tona kadar ulaşılabilmektedir. Yani bir balinadan bile büyük bu görkemli bitkiler. Boyları ise 100 m'ye varabilmektedir. Bu dev ağaçlar nasıl su içiyorlar dersiniz? Bitkilerin su içmesini üç farklı faktör etkiler: En kısa mesafede taşınım sağlayan kılcallık olayıdır. Yani bitkinin mikroskobik damarları suyun yukarıya doğru ilerlemesini sağlar. Bir diğer olay ise kök basıncıdır. Köklerde oluşan yoğunluk topraktan su alınımını sağlar. En etkili yöntem ise terleme ve kohezyondur. Terleme yapraklardan su buharı şeklinde fazla suyun dışarıya atılmasıdır. Kohezyon ise su moleküllerinin kol kola girip kucaklaşması ve birbirlerini ağacın en üst köşelerine kadar çekmesi demektir. Bu sayede 100 metrelik sekoyaların susuz kalan, susuz bırakılan hiçbir yaprağı kalmıyor.

Bu dev ağaçların yaklaşık ömürleri 1000 ile 3000 yıl arasında değişmektedir. Ancak çiçek açabilmek için yaklaşık 200 yıl kadar sabır göstermesi gerekiyor. Bitkiler aleminde olgunlaşabilmek için bu kadar bekleyen ikinci bir bitkiye rastlayamıyoruz.

Araştırmacılar 50 milyon yıllık sekoya fosillerine rastlamaktadırlar. Bu fosillerin dili olmasa da, günümüz bitkilerinden hiçbir farklarının olmadığını sessizce haykırmaktadırlar.

Güneşi çok seven bu bitkiler, nemli topraklardan da çok hoşlanırlar. Sert bir yapıya sahip olsalar da, kendilerine verilen merhamet esintileri etrafı da serinletmekte, diğer canlıların daha rahat yaşayabilmesi için ortam hazırlamaktadırlar.

Kuşlara yuva yapmaları için dallarını uzatan bu yufka yürekli devler, kanatlı, uçabilen tohumlara sahiplerdir. Bu kanatlar onların en uzaklara kadar bir kuş gibi uçmasını sağlar. Tohumların büyütülüp olgunlaşmasını sağlayan yapılara ise kozalak denir. Kozalaklar tohumların üzerine titrerler ve onların olgunlaşmasına destek sağlarlar. Bu devler sayesinde bulutlar yeryüzüne rahmet indirirler.

Yolcu ile İhtiyar Adam

Orhan BİLİR

İhtiyar bir adamın güzel bir meyve bahçesi varmış. İhtiyar adam, ağaçların dilinden iyi anlarmış. Bahar gelince ağaçları sular, özenle bakımını yaparmış. Ağaç köklerini çapalar onları zararlı otlardan temizlermiş. Meyve ağaçlarını öz çocukları gibi görür, onlarla konuşurmuş.

İhtiyar adam, bir bahar günü ağaçların bakımını yapmak üzere evinden çıkmış. Her zaman gittiği yoldan bahçesine doğru ilerliyormuş. Yolun üzerinde bir ırmak varmış. Irmaktan karşıya geçerken elindeki çapayı suya düşürmüş. Çapayı ne kadar aramışsa da bulamamış. Üzüntüsünden oturup ağlamaya başlamış. Yoldan geçmekte olan genç bir adam ırmak kenarında ağlayan ihtiyarı fark etmiş. Onun haline acımış. Koşarak ihtiyarın yanına gitmiş.

Ona,

– Amcacığım niçin ağlıyorsun? diye sormuş.

İhtiyar adam,

– Az önce ırmaktan karşıya geçiyordum. Elimdeki çapayı suya düşürdüm. Onu bir daha bulamadım. Bu yüzden ağlıyorum, demiş.

Yolcu,

– Üzülme, onu sana getiririm, demiş.

Yolcu, suya dalmış. Suyun dibinde çapayı aramaya başlamış. Bir süre sonra elinde gümüş bir çapa ile adamın yanına dönmüş.

Ona,

– Senin çapan bu muydu, diye sormuş.

Yaşlı adam:

– Hayır, cevabını vermiş.

Yolcu tekrar suya dalmış. Bir süre daha suyun içinde kalmış. Sonra altın bir çapa ile dönmüş. İhtiyar adama,

– Senin çapan bu muydu? diye sormuş.

İhtiyar adam,

– Hayır, cevabını vermiş.

Genç adam tekrar suya dalmış. Uzun aramalar sonunda ihtiyarın gerçek çapasını bulup getirmiş. Adam gerçek çapasını görünce sevinmiş.

– İşte benim çapam buydu, demiş. Yolcuya teşekkür edip oradan ayrılmış.

İhtiyar adam neşe içinde meyve bahçesine gitmiş. O gün akşama kadar bahçede neşeli bir şekilde çalışmış. Akşam olunca da evine dönmüş. Başından geçenleri komşusuna anlatmış. Komşusu, ihtiyar adamı büyük bir dikkatle dinlemiş. Onu dinledikten sonra ona hem kızmış hem de onun doğruluğu ile alay etmiş.

Kurnaz geçinen komşusu sabah olur olmaz soluğu ırmak kenarında almış. Baltasını suyun kenarında saklamış. Sonra da oturup ağlama numarası yapmaya başlamış. Oradan geçmekte olan bir yolcu yanına yaklaşıp,

– Bey amca niçin ağlıyorsun, diye sormuş.

Kurnaz adam,

– Odun kesmeye gidiyordum. Baltamı suya düşürdüm, demiş.

Yolcu,

– Üzülme, onu şimdi bulup getireceğim demiş.

Yolcu suya dalmış. Su içinde kısa bir süre kaldıktan sonra elinde altın bir balta ile çıkıp gelmiş.

Adama,

– Bey amca senin baltan bu muydu, diye sormuş.

Adam büyük bir açgözlülükle,

– Evet, işte çapamın ta kendisi demiş.

Adam baltayı almak için elini uzatınca yolcu baltayı geri çekmiş.

Suyun kenarında saklı duran asıl baltayı kaldırarak,

– O hâlde bu kimin baltası diye sormuş.

Kurnaz adam kızarmış, bozarmış, utanmış. Ne diyeceğini bilememiş.

Yolcu, kurnaz adama altın baltayı vermediği gibi adamın asıl baltasını da vermemiş.

Ahmet BOZ

PADİŞAHIN İKİ KİŞİYİ İMTİHANI

Bir memleketin padişahı sarayına alacağı insanları önce konuştururdu. Böylece onların nasıl insanlar oldukları hakkında bir kanaat sahibi olurdu.

Bir gün padişahın huzuruna iki kişi geldi. Bunlardan bir tanesi iyi giyimli, güzel kokular süren, düzgün konuşan birisi idi. Diğeri ise sade giyimli idi. Konuşurken doğal davranır, sözün eğrisini doğrusunu aynıyla ifade ederdi.

Padişah önce birinci kişi ile konuştu. Onun kıvrak zekasına ve hazır cevaplılığına hayran kaldı. Onun kılık kıyafetinden ve dilinin kıvraklığından çok memnun kaldı. Sonra da ikinci kişiyi çağırdı.

Onu denemek için,

– Az önce arkadaşın senin aleyhinde neler söyledi bir bilsen. Senin için hırsız, yalancı ve ahlaksız biridir, dedi.

Adam,

– Arkadaşım doğru sözlü bir insandır. O böyle söylüyorsa muhakkak benim bir kusurumu görmüştür, dedi. İnsanlar kendi kusurlarını görebilseydi onları düzeltmekten geri kalmazdı, dedi.

Padişah ikinci adamın sözlerine hayret etti.

– O senin kusurlarını söyledi. Sen de onun kusurlarını söyle ki yanımda olduğunu bileyim dedi.

– Padişahım, o benim can yoldaşımdır. Vefalı, sadakatli, şefkatli, zeki, doğru sözlü bir insandır dedi.

– Arkadaşını överken fazla ileri gitme. Övmede aşırıya kaçma. Böylece onu öveyim derken aslında kendini övmüş olursun. Şimdi biraz da kendinden bahset dedi.

Adam,

– İyilikler ve kötülükler gizlidir dedi.

– Evet, Allah bu güzellikleri biliyordu. Fakat bunları açığa çıkaralım diye biz insanları yarattı.

Onlar kendi aralarında konuşurlarken diğer adam çıkıp geldi. Padişah ikinci adamı dışarı çıkardı.

– Üzerine sıhhat ve afiyet olsun. Sen pek hoş ve latif bir insansın. Fakat arkadaşının senin hakkında söyledikleri olmasa ne iyi olacaktı, dedi.

Adamın rengi birdenbire değişti.

– Padişahım o dinsiz, ahlaksız adamın benim hakkımda neler söylediğini lütfen bana bildirin dedi.

– Senin iki yüzlü ve yalancı biri olduğunu söyledi, deyince adam daha da öfkelendi.

Arkadaşının hakkında söylemediği söz bırakmadı.

Padişah adamı bir süre daha dinledi.

– Sus yeter artık! İkinizi de yeterince dinledim. Ben sizleri imtihan etmek istemiştim. Senin dışın güzel için kötü çıktı. Onun ise yüzü zayıf fakat içi mükemmel çıktı, dedi.

Esma'ül Hüsna

MUHYÎ

Akif MERT

Cenab-ı Hak buyuruyor:

"Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir."

"Ve O, yaşatan ve öldürendir."

"Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyor.

De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir."

"Şüphesiz O, ölüleri de mutlaka diriltecektir."

• Hayatı yaratan, canlılığı meydan getiren, ölüleri dirilten, can veren ve canlandıran Allah'tır.

• İnsanoğlu bugüne kadar bir tek canlı yaratamamıştır.

• Bir varlığa can vermek, onu yoktan yaratmak ve onun yaşamını sürdürebileceği şekilde dünya şartlarını düzenlemek yalnızca sonsuz güç sahibi olan Allah'a mahsus bir özelliktir. Allah gözle görülemeyecek kadar küçük bir yumurta ile spermi birleştirir. Sperm yumurtanın içine girer girmez yumurtanın çevresi bir zarla örtülür. Ve hayat başlar. Allah bu küçücük hücreyi önce ikiye, sonra dörde böler. Ve bu bölünme hızla devam eder. Ve böylelikle annenin karnında mucizevi bir yaşam başlar. Aynı hücreler bir süre sonra farklılaşarak hem beyni, hem sinir sistemini, hem de sert kemikleri ve kıkırdakları oluşturur. Böylelikle Allah dokuz ay içinde yoktan, gören, duyan, konuşan ve akleden bir insan yaratır. Ona can bağışlar. Onları birleştiren ve anne karnındaki bebeği dokuz ay boyunca koruyarak büyüten yalnızca Allah'tır. İşte bu ilk yaratılış ve ilk diriltmedir. Allah insanı dünyaya getirdikten sonra onun yaşamasına izin verir. Sonra Allah tüm insanlara kaderlerinde bir ölüm günü tayin etmiştir. Bu ölüm gününe kadar da onları belli bir süre dünya hayatında tutarak imtihan eder. Tayin edilen süre geldiğinde de insanların canını alır ve dünyada işledikleri amellerin karşılıklarını vermek üzere, daha önce yoktan varettiği gibi ölümlerinden sonra tekrar diriltir. Kuşkusuz bu, sonsuz güce sahip Allah için çok kolay bir iştir.

RABBENÂ ÂTİNÂ DUASI

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Ey bizim Kerîm Rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellikler ver ve bizi cehennem azabından koru.

RABBENAĞFİRLÎ DUASI

رَبَّنَا اغْفِرْ لِى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابِ

Ey Rabbimiz! Beni, annemi, babamı ve bütün müminleri hesabın görüleceği günde affeyle.

DUA OFKU

Ey, her zaman güzellikler yaratıp,
çirkinlikleri örten
ve en çirkin görünen şeyleri dahi izafi güzelliklerde bezeyen
Güzeller Güzeli!
Gönüllerimizi güzellik duygularıyla mamur kıl
ve bize her zaman güzel kalmanın yollarını göster!

KUREYŞ SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝١ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ

وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kureyş'in güven ve barış anlaşmalarından faydalanmalarını sağlamak için,
2. Kış ve yaz seferlerinde faydalandıkları anlaşmaların kadrini bilmiş olmak için,
3. Yalnız bu Ev'in (Kâbe'nin) Rabbine ibadet etsinler.
4. Kendilerini açlıktan kurtarıp doyuran, korkudan emin kılan Rabb'lerine kulluk etsinler.

MÂ'ÛN SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝٢

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Baksana şu dini, mahşer ve hesabı yalan sayana!
2. O, yetimi şiddetle itip kakar.
3. Muhtacı doyurmayı hiç teşvik etmez.
4. Vay hâline şöyle namaz kılanların:

5-7. Ki onlar namazlarından gafildirler. (Kıldıkları namazın değerini bilmez, namaza gereken ihtimamı göstermezler.) İbadetlerini gösteriş için yapar; zekât ve diğer yardımlarını esirger, vermezler.

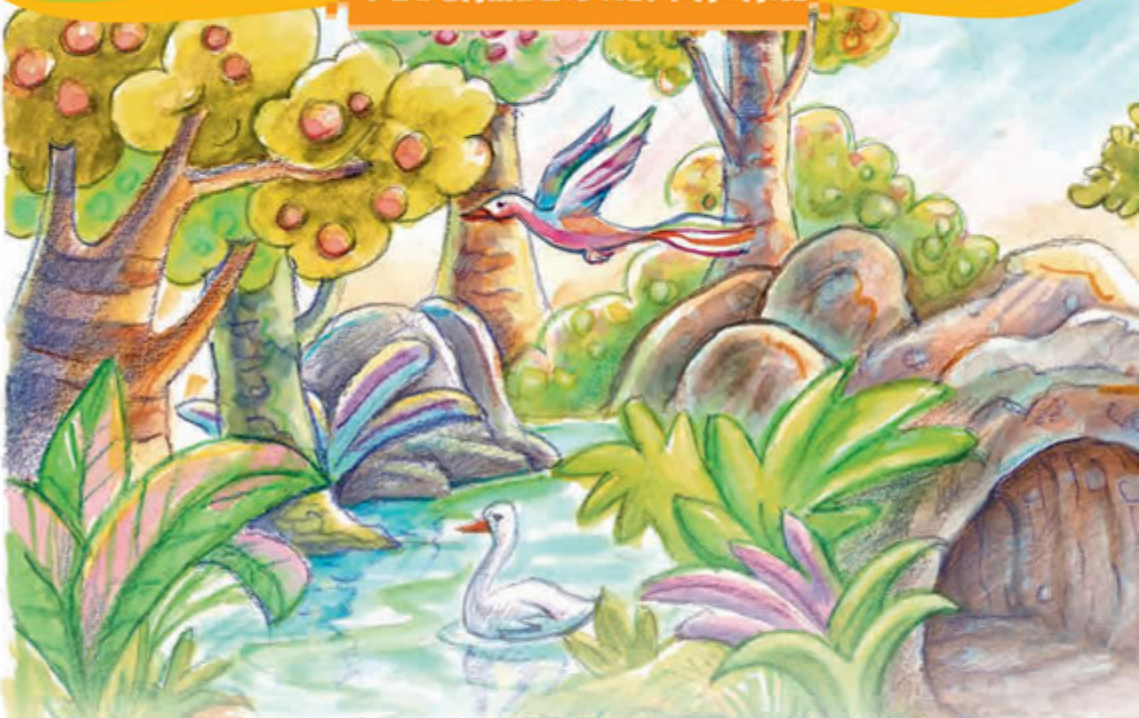

Hazreti Salih (aleyhisselâm)

Bilal YORULMAZ

Nuh tufanıyla bütün kâfirler yok olmuşlardı. Hazreti Nuh'un gemisine sığınan mü'minler ise onunla birlikte kurtulmuşlardı. Sular çekilip dünya eski haline dönünce mü'minler gemiden indiler ve tekrar çoğalmaya başladılar. Sayıları arttıkça her biri dünyanın ayrı bir yerine göç etmeye başladı. Hazreti Nuh'un oğlu Sam'ın çocukları kuzey Arabistan'a yerleştiler. Burada Semûd adıyla anılan büyük bir kabile oluşturdular. Semud kavmine de Allah büyük bir zenginlik verdi. Onlara taşları oyup ev yapma sanatını öğretti. Semud kavmi yüksek dağlarda kayaları oyup kendilerine saraylar yaptılar. Yazın sıcaklar bastırınca buralara çıkar ve rahat ederlerdi. Kışın ise düzlüklerde yaptıkları köşklerine, konaklarına, saraylarına gelirlerdi. Önceleri Allah'ın nimetlerine sürekli şükreden, gece-gündüz Allah'a ibadet eden bu insanlar sonradan sağlam evleriyle övünmeye, Allah'ı unutup putlara tapmaya başladılar.

Hazreti Salih semud kavminin en zengin ve güçlü ailelerinden birinin oğluydu. Yumuşak huylu ve cömert birisiydi. Fakir insanları korur onlara sürekli yardım ederdi. Zekasıyla da herkesi kendine hayran ediyordu. Semud kavminin ileri gelenleri onun zekasından faydalanmayı, ona büyük görevler vermeyi kararlaştırmışlardı. Ne var ki kırk yaşına geldiğinde Allah Hazreti Salih'e peygamberlik görevini verdi.

Hazreti Salih kavmini Allahın yoluna çağırmaya başladı. Onları bir olan Allaha ibadet etmeye, faydası ve zararı olmayan putlara tapmaktan vazgeçmeye davet etti. Fakat kavminden çok az kişi iman etti. İman etmeyenler Hazreti Salih'i de engellemeye çalışıyorlardı. "Bu davandan vazgeç de huzur içinde yaşayalım." diyorlardı. Hazreti Salih'in vazgeçmediğini görünce onunla alay etmeye, onun deli

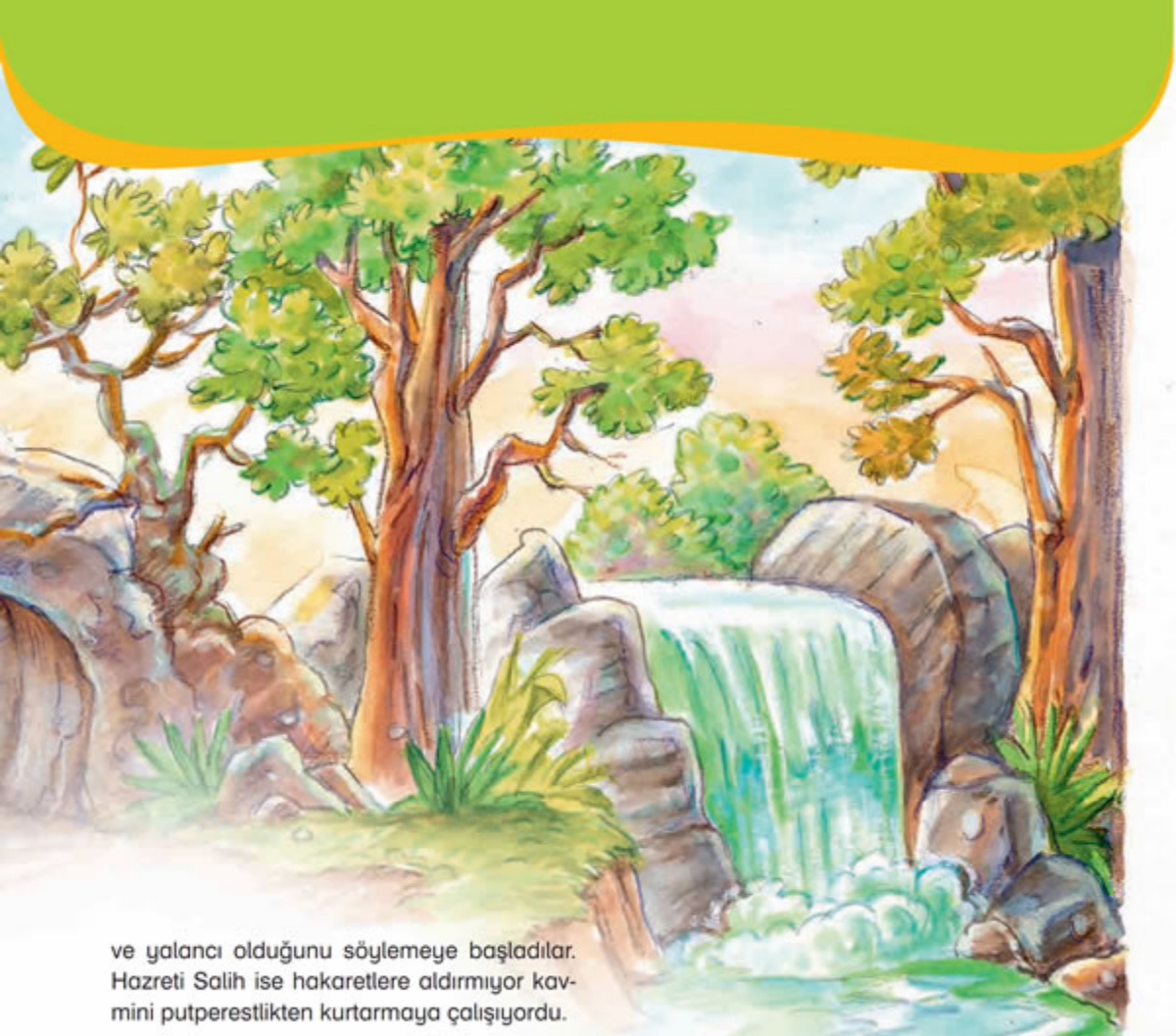

ve yalancı olduğunu söylemeye başladılar. Hazreti Salih ise hakaretlere aldırmıyor kavmini putperestlikten kurtarmaya çalışıyordu.

Hazreti Salih kavmine şöyle sesleniyordu,

– Ey kavmim. Bu güzel dünya hayatının ebedi olduğunu mu sanıyorsunuz. Sizden önce yaşayan bütün zalim kavimler yok oldular. Eğer iman edip Allah'tan bağışlanma dilemezseniz siz de onlar gibi yok olacaksınız.

Semud kavmi ise inkarında ısrar ediyordu. Bunun sonucunda gördükleri ilk ceza sularının kesilmesi oldu. Çevrelerindeki bütün sular kurudu. Sadece bir pınardan su akıyordu. Bu pınar ise bağı bahçeyi sulamaya yetmiyordu. İnsanlar da susuzluktan kıvranır olmuşlardı.

Semud kavmi susuzluktan ders almadığı gibi Salih Peygamberle tartışmaya da devam ediyordu. Akıllarınca Salih Peygamberi zor durumda bırakmak istediler ve şöyle bir istekte bulundular.

– Eğer gerçek bir peygamber isen bize bir mucize göster. Şu karşımızdaki kayadan hamile bir deve çıkarırsan sana inanırız.

Hazreti Salih hemen Rabbine el açıp dua etti. Bu mucizeyi göstermesini diledi. Allah da bu mucizeyi gerçekleştireceği müjdesini Salih peygambere verdi. Hazreti Salih mucizeyi göstermeden önce kâfirlerden bir konuda söz aldı:

– Bu mucize gerçekleştiği zaman deveyi öldürmeyeceksiniz ve suyu nöbetleşe kullanacaksınız. Bir gün siz bir gün deve içecek pınardan.

Kayanın içinden 10 aylık hamile olan yetişkin bir deve çıktığını gören Semudlular çok şaşırdılar. Fakat yine de iman etmediler. Hazreti Salih'in bir büyücü olduğunu iddia ettiler.

Bir süre sonra hamile deve yavruladı ve çayırlarda yavrusuyla birlikte otlamaya başladı. İki günde bir de suyun başına gelip suyunu içiyordu. Mü'minler deve ve yavrusunu sevip okşuyorlardı. Allahın bir mucizesi olarak onlara büyük bir değer veriyorlardı. Kafirler ise deveden nefret ediyorlardı. Zaten az olan suya ortak olması onları daha da zor durumda bırakmıştı. Sözlerini bozarak deveyi öldürmeye karar verdiler. Böylece sıkıntılardan kurtulacaklarını zannediyorlardı. Suyu daha çok kullanmak amacıyla deveyi öldürdüler. Bu sırada da " Salih'in bizi korkuttuğu azap gelsin de görelim bakalım." diyerek alay ediyorlardı. Böylece daha büyük felaketleri üzerlerine çektiler.

Hazreti Salih devenin öldürüldüğünü duyunca kavmine şöyle seslendi.

– Ey Semudlular! Deveyi öldürmekle çok büyük bir günah işlediniz. Artık haddinizi aştınız. Bundan sonraki birinci gün yüzleriniz sararacak, ikinci gün kızaracak, üçüncü gün kararacak, dördüncü gün ise hepiniz yok olacaksınız.

Hazreti Salih'in haber verdiği şeyler sırasıyla olmaya başlamıştı. Yüzleri sırasıyla sararan, kızaran, kararan kafirler ne yapacaklarını bilemez bir haldeydiler. Üçüncü günde Hazreti Salih'i öldürmeye karar verdiler. Salih peygamberin evine baskın yaptıklarında onu bulamadılar. Çünkü Allah durumu Hazreti Salih'e bildirmişti. Allah'ın izniyle Hazreti Salih ve kendisine inananlar Semud ülkesini terk ettikten sonra müthiş bir sarsıntı oldu. Semud şehri yerle bir oldu. Semudluların övündükleri saraylar, köşkler kendilerine mezar oldu.

Ahmet Nazif YAVUZ

Abdestin Farzları Nelerdir?

1. Yüzü saç diplerinden çene altına kadar, kuru yer kalmayacak şekilde bir kere yıkamak.
2. Elleri ve kolları dirseklerle beraber bir kere yıkamak.
3. Başın dörtte birini mesh etmek.
4. Ayakları topukları ile beraber bir kere yıkamak.

Abdestin Sünnetleri Nelerdir?

1. Abdeste başlamadan önce dişleri misvaklamak veya fırçalamak.
2. Abdeste "Eûzü besmele" ile başlamak.
3. Abdeste niyet etmek.
4. Abdeste başlarken temiz olan elleri bileklere kadar yıkamak.
5. Abdest organlarını üçer kere yıkamak.
6. Ağza ve burna üçer kere su vermek.
7. Abdest alırken abdestin farz kılındığı âyette belirtilen sıraya uymak.
8. Çift organlarda, yıkamaya önce sağdan başlamak.
9. Başın ön tarafından enseye kadar tamamını mesh etmek.
10. Kulakları ve boynu mesh etmek.
11. El ve ayakları yıkamaya parmak uçlarından başlamak.

Sünnetlerin terk edilmesi, abdesti geçersiz kılmaz ancak abdestin sevabını azaltır. Onun için en güzeli, diğer ibadetlerde olduğu gibi abdest alırken de Peygamber Efendimiz'i örnek almaktır.

Abdest Alırken Dikkat Edilmesi Gereken Bazı Hususlar

1. Yıkanması gereken organlarda, az bir miktar da olsa kuru yer bırakılmamalıdır.
2. Deri üzerinde suyun deriye ulaşmasını engelleyen hamur, oje, boya gibi maddeler varsa abdest almadan önce bunlar giderilmelidir.
3. Kına, abdeste mâni değildir.

4. Abdest alırken parmaktaki dar yüzükler hareket ettirilmeli, böylece suyun, yüzüğün altına da girmesi sağlanmalıdır.
5. Suyun, ayakların topuk ve ökçe kısımlarına değmesine çok dikkat edilmelidir.
6. Ayakların parmak aralarının ıslanmasına özen gösterilmelidir.
7. Abdest organları üzerinde herhangi bir yara varsa ve su yaraya zararlı olacaksa, yara üzerine mesh yapılır. Yaraya mesh etmek de zarar verecekse mesh de terk edilir.
8. Yara üzerinde sargı varsa ve açılması zararlı olacaksa sargı üzerine mesh edilebilir. Sargı ihtiyacı devam ettiği sürece de meshe devam edilir. Mesh, sargı sarılan yara tamamen iyileştiğinde bozulur.
9. Organları sıra ile yıkamamak abdesti bozmaz, ama abdestin faziletini azaltır.
10. Organları yıkarken ara verip beklemek abdesti bozmaz, fakat mekruhtur.
11. Abdest organlarının bir miktarı eksik olan kimse, noksan organların mevcut kısmını yıkar.

Abdesti Bozan Şeyler Nelerdir?

1. Küçük veya büyük tuvalet ihtiyacını gidermek.
2. Yellenmek.
3. Vücuttan kan ve irin çıkması.
4. Ağız dolusu kusmak. (Ağız dolusu istifra, azar azar çıksa da yine abdesti bozar.)
5. Yatarak, yaslanarak veya bir şeye dayanarak etraftaki sesleri duyup anlamayacak şekilde uyumak.
6. Bayılmak.
7. Sarhoş olmak.
8. Namazda iken başkasının duyacağı şekilde gülmek.

Abdesti Bozmayan Şeyler Nelerdir?

1. Ağız dolusundan az olan kusmalar.
2. Balgam çıkarmak.
3. Oturarak yanında konuşulanları duyacak şekilde hafif uyuklamak.
4. Ağlamak ve namaz dışında gülmek.
5. Namazda iken tebessüm etmek.
6. Saçların veya tırnakların kesilmesi.
7. Namazda iken kişinin yalnız kendisinin duyabileceği kadar hafifçe gülmesi namazı bozar, ama abdesti bozmaz.

Selim YOZGAT

KEFİLİM SEN OLURSUN

Bir zamanlar Şam şehri meşhur şehirlerden biriymiş. Bu şehirde hem ticaret hem de ilim çok ileriymiş. Şam'da Hakem adında biri yaşarmış. Çok geçimsiz bir adammış. Kendini üstün görmesi yok mu? Ama Hakem'le atışmaya kimse cesaret edemezmiş.

Gel zaman git zaman Kadı İyas adında biri Şam'a yerleşmiş. Çok bilgili ve akıllı bir adammış. Herkes kısa sürede İyas'ı tanımış ve sevmiş. Ama Hakem, Kadı İyas'tan pek hoşlanmamış. Hatta Şam'da onu görmek bile istemiyormuş. Ama Hakem bile böyle bir şeyi söylemeye cesaret edemiyormuş.

Bir yolunu açığını bulsa hemen yaygarayı çıkaracakmış ama...

Bir gün Şam'ın dar sokaklarından birinde Hakem ile Kadı İyas karşılaşmasın mı? İkisinin aynı anda geçemeyeceği bu dar sokakta ikisi de duruvermiş. Hakem gururundan başını yukarı doğru kaldırıp,

– Ben kendimden daha aşağı bir insanın karşısında kenara çekilmem demiş.

Hakem kendisi Şamlı olduğu için, İyas ise dışarıdan geldiği için onu küçük görüyormuş. Kadı İyas sesini bile yükseltmeden cevaplamış.

– Ben çekilirim, lütfen buyurun.

Hakem beklemediği bu cevap karşısında burnundan soluyarak uzaklaşıp gitmiş.

Bu olaydan sonra Kadı İyas'a olan öfkesi daha bir kabarmış Hakem'in. Ne yapıp edip bir şekilde intikam alma sevdasına düşmüş.

Bir öğle namazı çıkışında Kadı İyas çarşıyı gezerken, Hakem karşısına çıkmış. Çarşı kalabalığı içinde Kadı İyas'a yaklaşıp,

– İyas! demiş.

– Buyur ey Hakem.

– Sen Şam şehrinde kalamazsın. En kısa zamanda burayı terk etmelisin. Neden dersen...

– Dedim say Hakem.

– Çünkü sen ikiyüzlü münafığın tekisin, demesin mi?

İyas,

– O zaman sen benim kefilim olursun, diye cevaplamış.

Hakem,

– Hayır ben olmam, demiş. Sonra da şöyle devam etmiş.

– Hem neden kefil oluyormuşum. Ben Şamlıyım ama sen Iraklısın. Üstelik ben seni tanımıyorum da...

Kadı İyas Hakem'in gözünün içine bir miktar baktıktan sonra,

– Hayır sen beni iyi tanıyor olmalısın. Daha biraz önce ikiyüzlü münafığın teki olduğumu söyleyen sen değil miydin? Tanımıyorsan bu sözleri nasıl söylüyorsun. Bu durumda yalancı oluyorsun. Yoo eğer tanıyorsan niye "tanımıyorum" diyorsun? Bu durumda yine yalancı oluyorsun Hakem.

Hakem akıl dolu bu sözler karşısında diyecek bir şey bulamamış. O günden sonra ne İyas'ın karşısına çıkmış ne de bir laf etmiş.

Aslında Kadı İyas, Hakem'e çok büyük bir iyilik yapmış. İnsan konuştuğu lafı bilmeli. Aslı astarı olmayan sözleri söylememeli. Anlaşılan Hakem bunu Kadı İyas sayesinde öğrenmiş.

Vicdanım Rahat Etmez

Orhan BİLİR

Kiraz mevsimi gelmişti. Okuldaki öğretmenler hafta sonunda Elmalı Köyü'ne gitmişti. Maksat gezmek, eğlenmek ve bahar günlerinin tadını çıkarmak idi.

Aynı okulda görev yapan Mustafa Bey, Elmalı Köyü'nden idi. Mustafa Beylerin güzel bir meyve bahçesi vardı. Misafirlerini kiraz bahçesinde ağırladı. Kirazdan, çilekten, erikten doyana kadar yediler. Kiraz ağaçlarının altında uzun uzun sohbet ettiler. Ev sahibine defalarca teşekkür edip bahçeden ayrıldılar.

Akşam oldu. Arabaya binip Yalova'ya doğru yola çıktılar. Yalova'da arabadan iner inmez, öğretmen Şakir Bey hemen bir manav arayıp buldu. Manavdan birkaç kilo kiraz satın aldı. Arkadaşları bu duruma hayret ettiler.

– Az önce kiraz bahçesinden geldik. Gün boyu kiraz ağaçlarının içinde idik. Sen yine de manavdan kiraz aldın. Kiraz yemeyi bu kadar çok mu seviyorsun dediler.

Şakir Bey,

– Ben o köye doğayla baş başa kalmak, temiz hava almak için gitmiştim. Gün boyu kiraz ağaçlarının arasında gezerken hep eşimi ve çocuklarımı düşündüm. Ben bu nimetlerden yerken onlar yemiyordu. Bahçe sahibinden istemek de olmazdı. En iyisi manavdan biraz kiraz alıp eve götürmek. Bu kirazları almasam, onlara da ikram etmesem vicdanım rahat etmez, dedi.

O sırada evli öğretmenler de Şakir Bey'e hak verdiler. Onlar da eşlerine ve çocuklarına kiraz alıp götürdüler.

Hak, adalet ve sorumluluk duygusu diye buna derler, herhalde.

Düşündüren Testler

Ahmet ŞENLİK

Doğduğunda çevresindekilere neşe saçar. Hayat, adeta ona "Hoş geldin!" der. Önceleri dünyaya meraklı ve şaşkın gözlerle bakar. Onun hareketleri mutluluğun, temizliğin ve saflığın sembolüdür. O, Allah'ın en güzel hediyelerinden biridir.

1. Yukarıdaki metinde sözü edilen nedir?

A. Güneş
B. Bebek
C. Çiçek
D. Anne

2. Aşağıdakilerden hangisi "çalışkanlıkla" ilgili <u>değildir</u>?

A. Anne ve babamızdan başlayıp bütün insanlara iyilik etme gayreti.
B. Bilimde, sanatta, sporda başka ülkelerle yarışıp onları geçme gayreti.
C. Ailemizde ve okulumuzda birbirimizin haklarına saygılı olmak.
D. Çeşitli alanlarda üretime katkıda bulunmak.

Kış, bütün şiddetiyle kendini hissettiriyor. Bak yine bembeyaz örtüsüne büründü tabiat. Olsun, nasıl olsa her gecenin bir sabahı, her kışın bir baharı var. Bu kışın ardından da gelecek yemyeşil bir ilkbahar. İşte insan hayatı da böyle. Ölümün kışından sonra sonsuz bir bahar için yeniden diriltilecek bütün insanlar.

3. Yukarıdaki paragraf, imanın altı temel esasından hangisini hatırlatıyor?

A. Allah'a iman
B. Ahirete iman
C. Peygamberlere iman
D. Kitaplara iman

4. Aşağıdakilerden hangisi, <u>dayanışmanın</u> önemini vurgulayan bir sözdür?

A. Birlikten kuvvet doğar.
B. Zamanın kıymetini, yapacak işi olanlar bilir.
C. Kitapsız çocuk, susuz kalmış fidana benzer.
D. İnsan bu dünyaya okuyup öğrenmek için gönderilmiştir.

5. Aşağıdakilerden kaç tanesi aile, okul ve toplum hayatında "mutluluğun" kaynağıdır?

*Sevgi
*Saygı
*Çalışkanlık
*Hoşgörü

A. 1
B. 2
C. 3
D. 4

6. Aşağıdakilerden hangisi, toplum hayatında "huzur ve mutluluğun" sağlanmasıyla ilgili <u>değildir</u>?

A. Ulaşım araçlarında yaşlılara, hastalara, çocuklu bayanlara yer vermek.
B. Engellilere yardımcı olmak.
C. Trafikte başkalarının haklarına saygılı olmak.
D. Dengeli beslenmek ve düzenli spor yapmak.

* Hazreti Ebubekir
* Hazreti Ömer
* Hazreti Osman
* Hazreti Ali

7. Yukarıda isimleri verilen güzel insanlarla ilgili hangi bilgi hatalıdır?

A. Peygamberimizin arkadaşlarıdır.
B. Allah'ın sevdiği kullardır.
C. Peygamberlik görevi yapmışlardır.
D. En büyük sahabilerdendir.

8. Aşağıdakilerden hangisi "ilk insan ve ilk peygamberdir?

A. Hazreti Adem Aleyhisselam
B. Hazreti Nuh Aleyhisselam
C. Hazreti İdris Aleyhisselam
D. Hazreti İbrahim Aleyhisselam

Peygamber Efendimiz zamanında bir gece vaktiydi. Müşriklerin bir saldırı düzenleyeceğinden bahsediyorlardı. Herkes endişeliydi. Peygamberimiz, arkadaşlarından birine "Atını ver." dedi. Ata binip birden gözden kayboldu. Gece vakti tek başına her tarafı dolaşıp geldi. Atı sahibine teslim etti. Müslümanlara, endişe edecek bir durumun olmadığını bildirdi.

9. Yukarıda anlatılanlar, Sevgili Peygamberimizin aşağıdaki özelliklerinden hangisiyle ilgilidir?

A. Temizliğe çok önem vermesi.
B. Cesur ve kahraman oluşu.
C. Cömert ve yardımsever oluşu.
D. Çocukları çok sevmesi.

10. Aşağıdakilerden kaç tanesi, Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselamın davranışlarındandır?

* Ağız ve diş temizliğine çok önem vermesi.
* Her işe besmeleyle başlaması.
* Allah'ın adını çok anması.
* Kusurlara hoşgörülü olması.

A. 1 B. 2 C. 3 D. 4

Bir ressamın evinde oturuyorlardı. İkisi de yetimdi. Ressam onlara gayet şefkatli bir baba gibi davranıyordu. Ressam, onları evine almıştı ve problemleriyle ilgileniyordu. İnsanların çoğu para, pul ve çıkar peşindeyken ressam karşılıksız iyilikler yapıyordu. Doğrusu bu ressam bambaşka biriydi.

11. Metinde sözü edilen ressamla ilgili aşağıdakilerden hangisi söylenemez?

A. Fedakâr
B. Yardımsever
C. Cimri
D. Merhametli

Mutlu olmak için sürekli bir sebep bulabiliyordu. Karşılaştığı en kötü olaylara bile olumlu bir yan gösterebiliyordu. Doğrusu güzel düşünüyor ve güzel görüyordu olayları. Kendisine hâlini hatırını soran dostlarına da genellikle aynı cevabı verirdi: "Allah'a şükürler olsun, bundan iyisi herhâlde cennet."

12. Parçada sözü edilen insan için aşağıdakilerden hangisi söylenebilir?

A. Cennete girmek için hırsla çalışan biri.
B. Her durumda mutlu olmasını bilen sağlam inançlı biri.
C. Mutluluğu parada ve zenginlikte gören biri.
D. Ümidini ve azmini yitirmiş biri.

Değerlendirme Testi

1. "Padişahın iki kişiyi imtihanı" **hikâyesinin verdiği ders nedir?**

A. Yüzü güzel olanın içi de güzeldir.
B. Yüz güzelliğinden ziyade iç güzelliği daha önemlidir.
C. İnsanın hem yüzü hem de içi güzel olmalıdır.
D. Başkasının kusurunu söylemek bizlere büyüklerimizin yanında değer kazandırır.

2. "Yolcu ile ihtiyar Adam" **hikâyesinden hangi dersi çıkaramayız?**

A. Doğru sözlü olmalıyız.
B. Aç gözlü olmamalıyız.
C. Kurnaz her zaman iyidir.
D. Dürüst olan kazanır.

3. "Bir Yudum Su" **hikâyesi atalarımızın hangi özelliğini anlatmaktadır?**

A. Vatanseverliğini
B. Fedakarlığını
C. Korkusuzluğunu
D. Fedakarlığını ve vatan sevgisini

4. **Fars Kralının rüyası neyi müjdeliyordu?**

A. Ülkesinin çok zengin bir ülke olacağını
B. Peygamber Efendimiz'in dünyaya geleceğini
C. Fars Kralının yenilmeyeceğini
D. Sarayın yıkılmayacağını

5. Yüce Rabbimizin "Bir ve Benzersiz" **anlamına gelen ismi aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Ehad B. Samed C. Vedud D. Kuddüs

6. **Hangi organımız olmasaydı ışık ve renkler bizlere birşey ifade etmezdi?**

A. Göz B. Kulak
C. Burun D. Deri

7. **Aşağıdakilerden hangisi diş sağlığımız için dikkat etmemiz gereken kurallardan değildir?**

A. Düzenli olarak dişlerimizi fırçalamalıyız.
B. Sert cisimleri dişlerimizle kırmamalıyız.
C. Çok tatlı ve şekerli şeyleri çokça yemeliyiz.
D. Diş fırçamızı ayda bir değiştirmeliyiz.

8. **Malazgirt Savaşı'nın sonunda elde ettiğimiz en büyük kazanım nedir?**

A. Romen Diyojen'in esir alınışı.
B. Anadolu'nun kapısının milletimize ardına kadar açılışı.
C. Alparslan'ın iyi bir Sultan olduğunu tüm dünyaya ispatlaması.
D. İki yüz bin kişilik Bizans ordusunun elli bin kişilik Türk ordusuna yenilmesi.

9. **Aşağıdakilerden hangisi abdestin farzlarından biri değildir?**

A. Elleri ve kolları dirseklerle birlikte yıkamak.
B. Başın dörtte birini meshetmek.
C. Ayakları topuklar ile birlikte yıkamak.
D. Ağzı üç defa yıkamak.

10. **Maun suresi kaç ayettir?**

A. 5 B. 6 C. 7 D. 8

BİRİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Cevaplar

Tıpatıp Aynısı

1 ve 5 birbirinin tıpatıp aynısıdır.

Sayılar

Verilen şekil incelendiğinde şu kural bulunur: Sol alttaki dairenin içindeki sayı üstteki dairenin içindeki sayı ile çarpılıp tekrar o sayıyla toplandığında alttaki 2. dairenin içindeki sayı çıkmaktadır. Soru işaretli yere 58 yazılmalıdır.

Harfleri Ayır

L	‡	‡	K	‡	‡
K	L	‡	Y	‡	K
Y	Y	‡	‡	K	L
‡	‡	L	‡	‡	Y

Kelime Avı

Hadis-i Şerif: Sizden biriniz kendisi için sevip arzu ettiği şeyi din kardeşi için de sevip arzu etmedikçe gerçek anlamda iman etmiş olamaz.

Boşluk Doldurma

Fark Bulmaca

Labirent Bulmaca

Güzel Bir Söz

Bütün kötülüklerin başı fena arkadaştır.

Kare Bulmaca

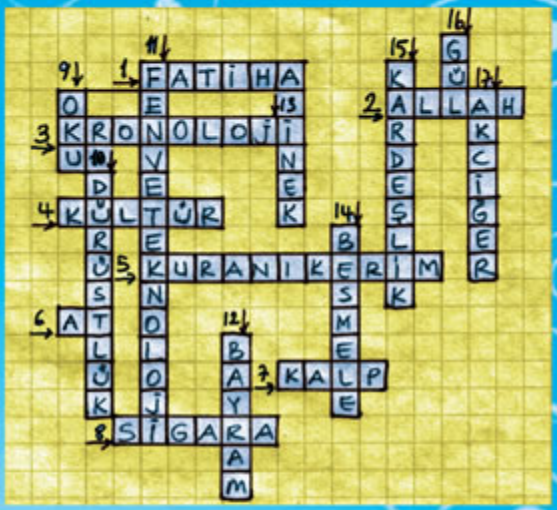

Düşündüren Testler

1. A	2. B	3. D	4. B	5. C
6. B	7. D	8. B	9. B	10. B

Değerlendirme Testi

1. A	2. A	3. D	4. C	5. A
6. B	7. B	8. D	9. B	10. C

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis: Namaz Dinin Direğidir.
2. Hadis: Cennet Anaların Ayakları Altındadır.
3. Hadis: Tebessüm Sadakadır.
4. Hadis: Komşusu Açken Tok Yatan Bizden Değildir.

İKİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Cevaplar

Farklı Olanı Bul

A-Hz. Ömer
B- Cevşen
C- Selam
D. Bahira

Kelime Avı

Harf Değiştirme

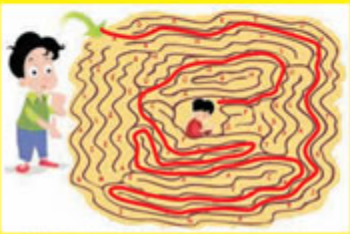

ŞİFRE: ALLAH KATINDA DUADAN DAHA KIYMETLİ BİR ŞEY YOKTUR

Var-Yok

Hira Dağı

Gölgesi Hangisi

Kare Bulmaca

Düşündüren Testler

1. A	2. A	3. B	4. B	5. C
6. C	7. C	8. C	9. D	10. D
11. B	12. B			

Değerlendirme Testi

A .5	C .4	A .3	B .2	B .1
B .10	B .9	A .8	A .7	B .6

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis: Selamı aranızda yayınız
2. Hadis: Sabah uykusu rızka engel olur
3. Hadis: Kanaat tükenmez bir sermayedir
4. Hadis: Allah güzeldir, güzeli sever

ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Cevaplar

Var-Yok

Cömertlik

Sayı Yerleştirme

Alt satırdaki iki karede bulunan sayılar arasındaki fark, üst sartıda bulunan karedeki sayıyı oluşturuyor. Öyleyse, soru işaretli yere 2 yazılmalıdır.

Kelime Bul

Ehlibeyt

Labirent

Kelime Avı

Hadis-i Şerif: İki özellik vardır ki bir müminde asla bir araya gelmez: cimrilik ve kötü ahlak.

Balonlar

Muhammedül emin

Farklı Olanı Bul

A- Hac
B- Sure
C- Hz. İsa
D- Hadis

Kare Bulmaca

Düşündüren Testler

1. C	2. C	3. B	4. D	5. A
6. D	7. A	8. D	9. C	10. D
11. D	12. C	13. C	14. C	15. C

Değerlendirme Testi

1. C	2. C	3. D	4. D	5. A
6. D	7. B	8. A	9. B	10. B

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis: İnsanlara Merhamet Etmeyene Allah Merhamet Etmez.

2. Hadis: Kolaylaştırınız Güçleştirmeyiniz, Müjdeleyiniz Nefret Ettirmeyiniz.

3. Hadis: Müminin Niyeti Amelinden Hayırlıdır.

4. Hadis: Hiçbir Baba Çocuğuna Güzel Terbiyeden Daha Üstün Bir Hediye Veremez.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Cevaplar

5 Fark

Var-Yok

Kardeşlik

Şifreyi Çöz

Ahlakı güzel olanın sevenleri de çok olur.

Harfleri Ayır

h	m	a	r
a	r	a	r
n	a	n	m
a	n	m	a
a	a	h	h
r	h	m	n

Labirent

Kelime Avı

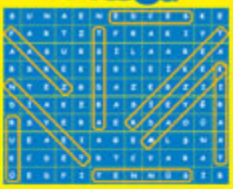

Tıpatıp

"B" ve "E"deki filler birbirinin tıpatıp aynısıdır

Kare Bulmaca

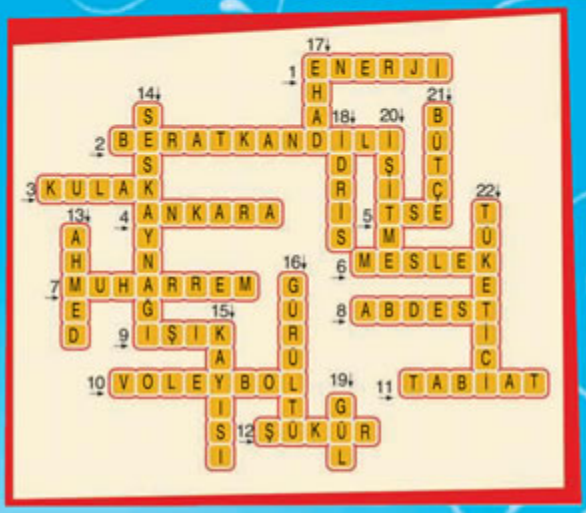

Düşündüren Testler

1. B	2. C	3. B	4. A	5. D
6. D	7. C	8. A	9. B	10. D
11. C	12. B			

Değerlendirme Testi

1. B	2. B	3. A	4. C	5. A
6. B	7. A	8. A	9. B	10. B

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis: En hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğreteninizdir.
2. Hadis: Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.
3. Hadis: Her insan hata eder, hata edenlerin en hayırlısı tövbe edenlerdir.
4. Hadis: Bizi aldatan bizden değildir.
5. Hadis: Kişiye her duyduğunu söylemesi günah olarak yeter.